

ЗБИРКА ПЛАКАТА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Приредио Милан С. Димитријевић

ЗБИРКА ПЛАКАТА
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА
Приредио Милан С. Димитријевић

ЗБИРКА ПЛАКАТА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

1. издање

Приредио:

Милан С. Димитријевић

Рецензенти:

проф. др Никола Цветковића

проф. др Лука Ч. Поповић

др Владимир Срећковић

Уредник:

Александра Бајић

Издавачи:

Друштво за археоастрономска
и етноастрономска истраживања „Влашићи“
Фондација Николе Цветковића

Корице:

Миленко Јекић

Компјутерски слог:

Миленко Јекић

www.daktilografija.rs

Штампа:

Скрипта интернационал,

Мике Аласа 54, Београд

Тираж:

100

ISBN: 978-86-80378-06-0

**ЗБИРКА ПЛАКАТА
СЕРГИЈА
ДИМИТРИЈЕВИЋА**

Приредио Милан С. Димитријевић

БЕОГРАД, 2022

УВОДНА НАПОМЕНА

Плакат је саопштење, које се поставља на јавном месту или се лепи на посебним стубовима за ову сврху, да би се пренела нека политичка порука, најавио скуп, предавање, приредба, објавила нека мера или наредба и слично. Може да садржи драгоцене податке о датом времену и зато је значајан историјски извор и документ.

Сергије Димитријевић (Пирот, 12. март 1912 – Београд, 10. август 1987), научник, историчар, нумизматичар, економиста, публициста, библиограф, и песник, прикупљао је и чувао плакате, посебно оне који су везани за лесковачки крај, свестан њихове историјске вредности и значаја и створио велику збирку, посебно значајну за историју Лесковца и околине.

Највредније што је дуги низ година сакупљао, је највећа приватна збирка српског средњовековног новца, коју је завештао Српској академији наука и уметности. Она му је била основа за веома плодан и значјн студијски рад на подручју нумизматике. Био је и познати и успешни филателиста, чије су збирке добијале награде на више међународних изложби. Његова колекционарска страст се испољила док је још био гимназијалац. У то време је оформио низ различитих збирки: минералошко-геолошку, археолошку, етнографску, као и збирке лептира, инсеката и младица од дрвета.¹

Део Сергијеве збирке плаката, послужио је Мири Ниношевић да у лесковачком Народном музеју организује и оствари, изложбу „Лесковац и околина кроз плакат / Збирка плаката Сергија Димитријевића“. У Каталогу ове изложбе, њен аутор, Ниношевићева, наводи: „Збирка плаката Сергија Димитријевића стварана је 57 година, почев од 1930 и садржи 188 плаката“.² Пошто на Каталогу није назначена година, овај исказ нам је помогао да закључимо, да је Изложба организована 1987, године када је Сергије преминуо.

Сергијева супруга, Надежда Димитријевић, звана Нада и Белка (1924-2007), уступила је Момчилу Павловићу, Мири Ниношевић и Верољубу Трајковићу, материјал из ове збирке, за рад на књизи о изборним бор-

1 Н. Цветковића, *Колекционарске наклоности Сергија Димитријевића*, у књизи Н. Цветковића, *Живети пуним животом (Животопис Сергија Димитријевића)*, Лесковац, Библиотека Народног музеја у Лесковцу, књ. 44, 1996, стр. 69-118.

2 Мира Ниношевић, *Лесковац и околина кроз плакат/ Збирка плаката Сергија Димитријевића*, Народни музеј Лесковац, без године.

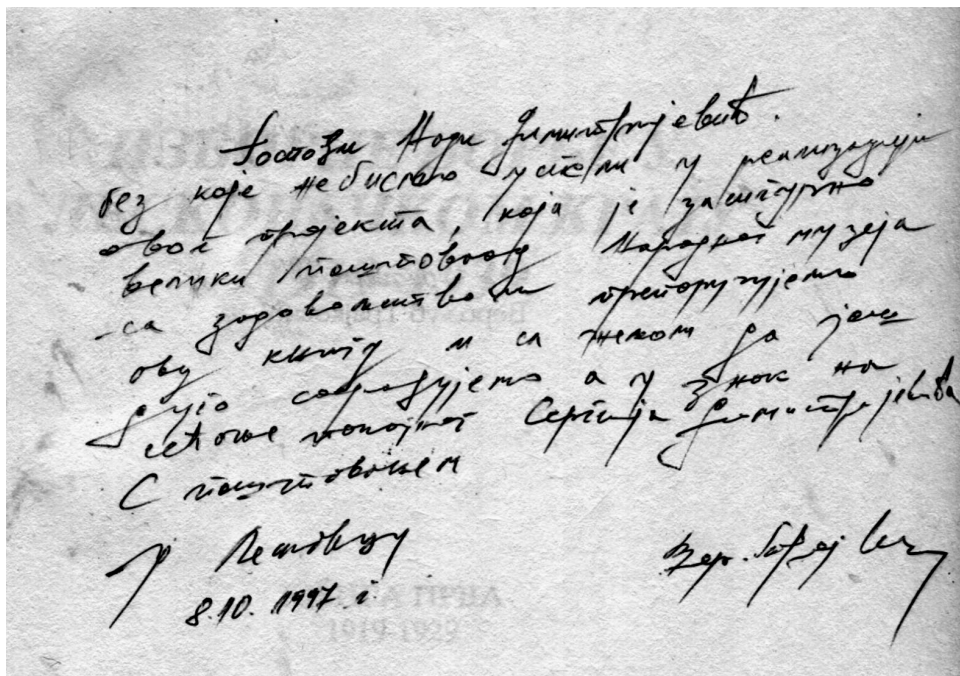
бама у Лесковачком крају.³ Плакате из његове колекције ту су присутне у великом броју, свака са печатом „Из збирке Сергија Димитријевића“.

У посвети на горе поменутој књизи, Верољуб Трајковић је написао:

Госпођи Нади Димитријевић, без које не бисмо успели у реализацији овог пројекта, која је засигурно велики поштоваоц ародног музеја, са задовољством препоручујем ову књигу и са жељом да још дуго сарађујемо, а у знак на сећање покојног Сергија Димитријевића.

С поштовањем,
у Лесковцу
8. 10. 1997.

Верољуб Трајковић

Госпођи Нади Димитријевић,
без које не бисмо успели у реализацији
овог пројекта, која је засигурно
велики поштоваоц Народног музеја
са задовољством препоручујем
ову књигу и са жељом да још
дуго сарађујемо а у знак на
сећање покојног Сергија Димитријевића
С поштовањем
у Лесковцу
8. 10. 1997. г.

Да би се стекао увид у ову колекционарску активност Сергија Димитријевића, овде је, хронолошки посложено, приказано 89 плаката из богате збирке Сергија Димитријевића, из периода од 29. септембра 1902. године до 3. децембра 1944, а у посебној целини је још 23 плаката који најављују његова предавања. У Прилозима је дат уводни текст Мире Ниношевић, из Каталога изложбе Лесковац и околина кроз плакат; Збирка плаката Сергија Димитријевића, списак 223 плаката предатих

³ Момчило Павловић, Мира Ниношевић, Верољуб Трајковић, Изборне борбе у Лесковачком крају 1919-1939, књ. 1: 1919-1929, Лесковац, Народни музеј, 1997; књ. 2: 1929-1939, Лесковац, Народни музеј, 1938.

Народном музеју у Лесковцу, затим Реверс за плакате из Збирке Сергија Димитријевића позајмљене Народном музеју у Лесковцу за изложбу „Парламентарни и општински избори у Лесковачком крају између два светска рата (1918-1941)“ и *Хронолошки списак предавања Сергија Димитријевића пронађен у његовој заоставштини*, који обухвата период од 18. XI 1945, до 25. III 1971. На крају је *Списак плаката* у овој књизи.

Књига може бити интересантна онима који на приступачан и занимљив начин, желе да сазнају више о Лесковцу и Лесковчанима између два рата, њиховим политичким борбама, расправама и начину комуникације, као и о предавачкој активности Сергија Димитријевића и његовом великом, колекционарском интересовању за овакву врсту јавних порука и расправа у предратном Лесковцу.

Милан С. Димитријевић

**ИЗ ЗБИРКЕ ПЛАКАТА
СЕРГИЈА
ДИМИТРИЈЕВИЋА**

БЕОГРАДСКО

РАДНИЧКО

ДРУШТВО

приређује

У НЕДЕЉУ 29. СЕПТЕМБРА 1902. ГОДИНЕ

У САЛИ ХОТЕЛА „СЛАВИЈЕ“

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРТИЈА АМИТРИЈЕВИЋА

РАДНИЧКО ЗАБАВНО ВЕЧЕ

У КОРИСТ ДРУШТВЕНЕ КЊИЖНИЦЕ И ЧИТАЛОНИЦЕ
СА ОВИМ ПРОГРАМОМ:

КОНЦЕРТНИ ДЕО

РЕД ИГАРА

I. ДЕО

1. Радничко коло
2. Трамбан
3. Омјалтинско коло
4. Лане
5. Неда гривну
6. Кадриа I.
7. Игра виго коло
8. Мазурка
9. Ново Ковоњште.

ОДМОР

Ред игара не мења се;
играма учествова друг Божич-
дар Ковачевић.

I.

1. *Поздравна реч* од Друга * * *
2. *Радничка химна*, пева хор Београдског Радничког Друштва.
3. *Коста Абрашевић: Лопов*, декламује друг Рада Спасеновић.
4. *Љ. Неласовић: Дервиш*; изводи друг Ј. Тимотић.
5. *Слајански: Сарафан*; пева хор Београдског Радничког Друштва.
6. * * * уз пратњу клавира свира на флауту г. Б.

II.

НА СИНЦИРУ

Драма у једном чину; превод с немачког (изводе
Дилетаанти Беог. Рад. Друштва.)

Листа:

- Киперт, фабрикант . . . друг Ж. Тимотић
Франц Хоштет. . . друг Н. Илић
Петар Бенц. . . друг Н. Влаовић
Пол. . . друг М. Станојевић
Деклар. . . друг Ј. Божич
Марија францоза жена г-ца Љ. Стојановићева
Сусетка . . . друг З. Милчићева.
Догађа се у Францозовој стани.

РЕД ИГАРА

II. ДЕО

1. Светозара Марков. коло
2. Мазурка (д. в.)
3. Девотичко коло.
4. Ланотје
5. Славијанка
6. Зорнино коло.
7. Кадриа II.
8. Валс
9. Срењско коло.
10. Француска полка
11. XXXIIII. класе коло.

Славај царе.

Шаљива Пошта — Шаљиви Телеграф

Почетак тачно у 8 сати у вече

УМАЗНА ЦЕНА: ОД ОСОБЕ У ПОРОДИЦИ 80 П. ДИН.; ЗА САМЦА 1 ДИНАР УМАЗНИЦЕ СЕ МОГУ ДОБИТИ КОД ПОСРЕДНИХ ЧЛАНОВА, А У ВЕЧЕ НА КАСИ
ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ ПРИМАЈУ СЕ СА ЗАБЛАГОШЉУ

Другови, ајдигујте за многобројну посету

Екстрениа Штмпарија Тораа К. Нумовића, Весина ул. Фр. 15, Београ.

2. Кандидатска листа за избор председника и одборника
Општине власотиначке, 28. март 1910.

Види Бирачу Честити Грађанине
КАНДИДАТСКУ ЛИСТУ

За избор председника и одборника Општине Власотиначке, на дан
28. Марта 1910. год.

Председник **ПРОКД ТРАКОВИЋ** поткивач из Влас.

ОДБОРНИЦИ:

Јордан И. Краинчанић, трг.
Ставра К. Краинчанић, предузим.
Крета Ј. Прикић, економ
Сотир Т. Цовић, бакалин
Вира С. Краинчанић, трг.
Тодор М. Здравковић, брашнар
Мијаило Ј. Нешић, бакалин
Јован Ј. Горуновић, подкивач
Јован К. Видосављевић, бакал.
Риста Ф. Мариновић, трг.
Стојан М. Бабастојански, трг.
Спаса Јовановић, абаџија
Ранђел Ј. Гмитровић, Јорганџ.
Милан П. Јовић, трговац
Риста Х. Пешић, клонфер
Мита Ј. Валчић, тежак
Никола М. Видосављевић
Аранђел Ђелић, касацин

Душан Х. Стаменковић, часовн.
Сотир Ђикић, тераџа
Риста Ђ. Митковић, лебар
Димитрије Ђ. Живковић, бакал.
Таса Штатић, тежак
Крета Мрвић, тежак
Коста Јанковић, Ваџа, тежак
Тодор Х. Ђокић, лебар
Младен Ј. Бобица, абаџија
Мијаило А. Пешић, теж.
Крета С. Милошевић, трг.
Ђорђе Р. Јовић, обувар
Спира Ј. Чумић, берберин
Мика К. Горчић, теж.
Алекса Илић, тежак
Златко Н. Спасић, тежак
Јован Спасић, тежак
Ранђел Ивановић, тежак

Само за ову листу гласај, јер ћеш тиме доказати, да си добар
кивач своје среће. Бежи од осталих листа јер су више из пакости истакнуте.

Марта 1910. год.
Власотинце.

Грађанин.

3. Велики социјалистички збор у Црној Трави, 8. јула 1914.

БИРАЧИМА!

Грађанима! Радницима!

Округа Врањског

СЕРГИЈА ИЗ ЗБИРКЕ
ДИМИТРИЈЕВИЋА

Народна Скупштина: она Скупштина што је изгласала три крвава рата на Балкану; она Скупштина што је преко 30.000 српских синова закопала по крвавим бојништима Македоније, Старе Србије и Албаније; она Скупштина што је преко 30.000 српских домова у црно завела; она Скупштина што је породицама изгинулих ратника и ратним инвалидима одредила као награду за изгубљене животе само 25 дин. месечно колико би се и на свакој ћуприји испробити могло; она Скупштина што је одобравала злостављање, батљивање и УБИЈАЊЕ српских војника; она Скупштина што је од СИРОТЊИЊЕ УЗИМАЛА и ВОЈНИКЕ и СТОКУ ЗА РАТ, док су многи богаташи и њихови синови безбрижно штапи по варошима и селима а на рата се откупљивали банкима; она Скупштина што је ПОСЛЕ РАТА ПОВЕЋАЛА РОК СЛУЖЕЊА У ВОЈЦИ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ НА ГОДИНУ ДАНА; она Скупштина што је после рата ударила још један порез, ПОРЕЗ ЗА ИНВАЛИДЕ, који омет највећим делом паде баш на оне који су ратовали и крв проливали, та Скупштина РАСПУШТЕНА ЈЕ и НОВИ ПОСЛАНИЧКИ ИЗБОРИ НАРЕЂЕНИ СУ ЗА 1. АВГУСТ ОВЕ ГОДИНЕ

РАДНИЧКА СОЦИЈАЛ-ДЕМОКРАТСКА ПАРТИЈА

она партија која је била противу рата, која је за време рата једино узимала у заштиту наше сиромашне ратнике од туче и официрске самовоље; она партија чија су два посланика у Народној Скупштини два пута подносили интерпелације а сваког дана ушагали протесте

ПРОТИВ ТУЧЕ И УБИЈАЊА ВОЈНИКА;

она партија која једино заштитује сиромашан радни свет, ТА ПАРТИЈА ПОЗИВА

У Црној Трави у уторак 8. о.з. м-ца у 3 сата по подне

Велики Социјалистички ЗБОР

на коме ће друг **ЛУКА ПАВИЋЕВИЋ** из Београда

говорити о новим изборима и програму радничке социјал-демократске партије.

Позивају се сви радници, сав сиромашан свет и сви бирачи из ове околине да на овај Збор дођу.

Јула 1914. године
Лесковац

Штампарија Ж. Д. Обреновића, — Лесковац

ИЗВРШНИ ОДБОР
Социјалистичке партије за округ врањски

4. Жив. М. Рафајловић грађанству града Лесковца,
9. октобра 1921.

Грађанству Града Лесковца

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

На јучерашњем радикалном збору, између осталих неистина, тврдио је г. Ми-
лутин Драговић, нар. посланик, у својем говору противу мене и ове ствари:

1. Да сам ја за време док сам био изван отаџбине узajмно од државе, пре-
ко Народне Банке, (5000) пет хиљада динара, и да ту суму нисам држави ни до
данас вратио.

2. Да је после ослобођења затечено код моје фабрике један и по милион
цигаља и да сам ја самовласно ту циглу приграбио за своју фирму и исту продао.

Обе ове тврдње г. Драговића су најпростије партијске лажи.

За време избеглиштва нисам ни од државе ни од народне банке узajмно ни
пет пара, а камо ли пет хиљада динара, што ћу доказати суду уверењима, која
сам данас тражио и од Министарства Финансија и од Народне Банке.

Што се тиче затечених цигаља код моје фабрике изјављујем: да је држав-
ним комисијским прегледом утврђено да је затечено (92.000) деведесет и две хиља-
де цигаља и (38.000) тридесет и осам хиљада црепа израђених од наше земље, на
нашим машинама, печене у нашим фурунама и нашим угљем, помоћу заробљеника
којима је фабрика плаћала по два динара дневно, према наређењу намачке команде.

На основу свега овога Дирекција Плена учинила је предлог под Бр. 50826
од 21 Децембра 1920 год. г. Председнику Министарског савета, а на основу миш-
љења правничког одбора, да се ова цигла и цреп не могу сматрати као државни
плем и г. Председник Минист. Савета решењем својим П.М.Бр 5899 од 23 Децем-
бра 1920 г. усвојио је мишљење правничког одбора и дирекције плена и ову циглу
са црепом признао као својину фабрике Рафајловић, Соколовић и Бејаз.

**Објављујем Грађанству града Лесковца да ћу за ове
клевете данас поднети тужбу Суду противу Г. Драговића.**

9 Октобра 1921. год.
Лесковац

С ПОШТОВАЊЕМ
Жив. М. Рафајловић
Народни посланик.

Издавачница Ж. Л. Обреновића — Лесковац

**5. Радници и грађани не гласајте у општинским изборима,
октобар 1921.**

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

РАДНИЦИ И ГРАЂАНИ НЕ ГЛАСАЈТЕ У општинским изборима!

Прошле године ви сте изгласали за општинске часнике људе, за које сте с правом веровали да су најчеститији и да су израз жеља најширих слојева овога града. А ваша је жеља била, да се запуштени, руинирани и ратом опустошени град уздигне до приближне висине једнога културнога града, јер је Лесковац био на путу да постане каљаво село и легло заразе.

Ваши представници у општини оправдали су ваше наде. За непуних десет месеци рада они су морално уздигли општину до невероватне висине, сваковрсни радови у општини свршавани су моментално. При томе није чињена разлика између људи у политичком погледу. Чикамо да се јави човек коме је ма шта из ината урађено или коме што није урађено из нехата.

За то кратко време општински приходи прикупљани су по два и три пута више но икада дотле како у погледу посредних пореза тако и у погледу прихода са општинског имања.

Ваши су представници решили општинске таксе са мањом стопом него што је дотле било али су прикупили двоструке приходе. Они су три и више пута добили више од вашара, акциза и аренди и три пута више од општинског имања само зато што су и дању и ноћу контролисали савесно прикупљање прихода, а нису дали да пропадне ни један клас са општинских њива, јер им прва брига беше да подигну општински кош од 15 вагона и подиглоше га свега са 6000. динара.

Економија општинска била је на путу да буде много и много боља од среске и окружне. Старе, склоне паду штале разрушене су и уређена је угодна штала за стоку, а стока општинска је била за углед сточарима и ако је свакодневно радила.

У погледу санитета та општинска управа учинила је све што јој је на расположењу стајало. Прва јој је брига била да се обрати Министарству

Народног Здравља за покретне шине и вагонете да испуни локве и баруштине по Лесковцу, јер су лекари утврдили, да је ту легло заразе. Министарство на то није ни одговорило, али је општина искористила своја скромна средства и попунила је све јаруге и локве по периферији куда околно насеље пролази да уђе у варош и да овоме граду даде привредни и трговачки значај.

Сама варош беше сва у блату, смраду, гаду, ђубрету и цркотинама. Одмах су предузете најенергичније мере да се све то очисти. Недељама и месецима вучено је ђубре из све вароши. Извучено је и оно ђубре док је ова варош била Дубочица. А обала речна, пуна смрада и гада очишћена је и засађена врбом и багремом. Она је толико била запуштена да је у њеноме корову нађен леш једног копилета. Оваквим енергичним чишћењем варош је једнога момента изгледала као кад се човек у чисто рухо преобуче.

За десет месеци управе ваших изабраника саобраћај пијачни био је примеран, а јавна безбедност одлична како у вароши тако и у пољу. Чујте још и ово, за време док су ваши изабраници били у општини командант окружне команде рекао је: „не тиче ме се који су то људи, али ја ћу предложити да се одликују, јер у округу нема боље општинске управе од лесковачке“. То је он рекао онда, кад је ову општинску управу била фама да је комунистичка, да је деструктивна.

Ова општинска управа затекла је ужасно стање у општини а нарочито у погледу финансијском; прво је на реду било питање решења буџета, јер су се дотле чинили издаци преко буџета скоро у свима правцима. Решењем буџета за 1920. год. ова општинска управа покрила је ванбуџетске издатке старе управе, загладила је законске злоупотребе које у ствари према новим приликама нису злоупотребе и ударила је темељ једном здравијем финансирању на темељу кога требало је изводити програм комуналне политике за културно уздигнуће вароши. Све је то благодарећи енергији ваших преставника веома брзо решено и благодарећи тој енергији ми имамо још два врло важна задобитка. Имамо подигнут парк у вароши. Имамо једну новину, јер од Дубочице до Лесковца овде није постајао парк. Али уз то имамо фонд за подизање варошког модерног купатила, што је такође један веома велики културни задобитак, јер турски амами који су из мржње порушени, ничим, апсолутно нису замењени, те је овај свет више од 40 година прљав телесно морао да се дегенерише и физички и морално. То је срамота за ово, названо културно време, али ће још већа срамота бити за оне факторе, који као надлежни допусте да овај фонд пропадне.

Да је ова општинска управа, коју сте ви изабрали била једина, која је за пример могла послужити у погледу система рада, у погледу идеје,

какву ни једна управа дотле није показала, то су признали сви житељи овога града без обзира на политичко обележје, ако су само поштени били.

Али шта је на крају било? –

У стварању нове државе С. Х. С., популарније речено Југославије било је и још сада има пуно тешкоћа које долазе како изнутра тако и споља. То су критични моменти у стварању наше нове државе, што је веома разумљиво, а у тој ери лични утицаји проткани нервозним схватањем ситуације у опште врло су природни. С једне стране то, а с друге стране закон самоодржања налагао је управним елементима нове државе да се лати енергичних мера у стварању ове државе што се сада зове С. Х. С. И ако се све то није требало да тиче нас у Лесковцу, ми смо ипак јако дирнути. Треба веровати, да је то дошло због невештине власти, која није умела да разуме да на крају Србија са својим елементом има да буде стожер за јединство нове државе.

На потпуно незаконит начин наши су изабраници разрешени од дужност у општини и ухапшени по 2 месеца затвора. То је крајња незаконитост. То је неблагодарност за мртве које сте ви и на фронту и у Лесковцу учинили.

Позивамо вас да протестујете противу реакције, да не гласате 16. ов. мес. јер ако гласате за друге кандидате показујете своју политичку слабост или незрелост. А ако не гласате ви сте људи које ће и противници ваши поштовати, јер ће те достојно протестовати противу безакоња, и противу реакције, а за истинске слободе већине, чији глас мора да се чује, јер ви сте народ, ви већина...

Октобра 1921 год.

Лесковац

Драгиша Лапчевић Коста Стевановић
Таса Миљковић Васа Цветковић

Занатлијама Града Лесковца

из Збирке
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Саде у недељу има да се изврши избор три кмета, занатлије су истакли као своје кандидате а који су дали изјаву да не припадају ни једној политичкој групи то су

Гавра Борђевић кубеција
Љуба Стојановић новач
Душан Валчић столар

Занатлије пре но што пођеш на гласање размисли којој си партији припадао и шта тије та партија добро учинида док си њу помагао и сам ћеш се уверити да си стално био обмањиван јер кад год је било пред изборе теби се као занатлији много обећава али никада ниси могао добити јер су пречи партиски интереси па макар ти и било штетно по занатлије. Занатлије погледајте докле смо дотерали да је сав терет пао на твојим леђима јер свака партија чува своје ђуде у сељака нико несме да наерне тако исто и у чиновника сељацима је дозвољено да имају своје потрошачке задруге тако исто и чиновнику а све на штету само занатлиску. Даклем свака таца своме јату тако и ми занатлије морамо једном да се определимо а то је да сада у недељу изађемо сви на гласање и дамо свој глас само за занатлиске кандидате.

Фебруара 1922 год.
Лесковац

Неколико занатлија

— Шпација Ж Д Обреновића — Лесковац —

7. Бора Наумовић лесковачком грађанству, 11. августа 1923.

Ако ошметан отвори

ЛЕСКОВАЧКОМ ГРАЂАНСТВУ

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

4. овом одржана је офертална лицитација у Дирекцији Државних Железница у Београду са издавањем под трогодишња закупа овдашња железничка ресторација. Лицитација учествовало је пет лицитаната: Први је дао 15.000 годишње, други је дао месечно, трећи Андри берберин салаши ресторатор дао је 3000 динара месечно, четврти Стојановић бив. кафеџија из Лесковца дао је 5000 динара месечно, пети Бора Наумовић ошметан овдашњи дао је 6000 динара месечну киреју. Када су офери прочитане, комисија која је била од пет чланова дирекцијских чиновника читајући документима и констатовала је да најча документа и највећу цену понудио је Бора Наумовић и претоме истога предложила да се закуп ресторације уступи њему. Видећи ово Андри берберин, одмах је позвао у помоћ Тошу Тонића адвоката и његову господу која има јаку фамилију у Београду а уједно и г.г. народне посланике: Миљугина Драговића и Влајка Коцића те су ови тако скупа одјурили фијакером у дирекцију Држав. Железница и тражили да се ресторација у Лесковцу уступи Андри берберину за 3000 динара месечно, а кад им је дирекција скренула пажњу да то не може да буде они су категорички тражили да то мора да буде а наводни разлог да је Андри вишени радикал а Бора демократа и да се према томе Бори не да, већ Андри. Горе поменута господи штити државне интересе успели су у томе те је газда Андри ресторација одступљена за 3000 динара месечно а не Бори за 6000 динара месечно. Како сам чуо да су господи покушали да подмету лажан оферт газ. Андри на 5000 динара како би могао да достигне четвртог Јована Стојановића који је дао 5000 динара месечно.

Грађани, на овај начин ја износим грађанству Лесковачком шта се данас ради у овој крвљу геченој земљи и како се штите њени интереси, а нарочито реч. Тоше Тонића адвоката који ми данас рече за вас дигерала немат хлеба у овој земљи. Када сам упозорио г. Влајка Коцића нар. посланика да сам ја ратни инвалид, он ми одговори: ја те нисам терао да си инвалид и ако по закону овим инвалидима имам првенствено право на ову ресторацију, али на жалост пошто сам демократа мени се није дала што је овим оштећена држав. каса и право инвалида погорчена кривци су г.г. Коцић, Драговић и Тонић. А што је најглавније грађани мени су г.г. Драговић и Коцић рекли да се Андри мора дати и за 1000 динара, јер је Андри радикал а за вас демократе нема хлеба у овој земљи. Ја Вас питам браћо, да ли је ресторација железничка својина радикалска или је државна имовина. У нашој отаџбини видите ко су и шта су радикали. Они раде за себе, а ви, који дадoste за ову милу отаџбину синови, очеве и браће а и ја који дадо све за ову отаџбину немам права да тражим за моју децу и себе парче леба али Андри берберин каже: Пашић влада у Београду а ја у Лесковцу. Грађани када нас је Њ. В. цок. Вел. Краљ Цегар позвао у борбу за спас отаџбине он нас није делио на радикале и демократе него је звао уз заставу све Србе и када знамо да је то све тако било ја мислим да ми сви без разлике на партије имамо сва права у овој земљи јер смо за њу своју крв дали. Грађани: како у овим сатним стварима, наши народни посланици штите држав. интересе а шта ли раде где стоје у питању милиони. Ја се надам да ће грађанство дати свој суд по овој ствари а ја се надам да ћу успети да лично изађем Њ. Величанству краљу по овој ствари.

11. Августа 1923. год.
Лесковец

Поштујем грађанство

Бора Наумовић

Штамп. Обре. дна, Лесковец

на збор
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Браћо Лесковчани,

Ја сам као народни посланик излазко на сушет сви
ма, којк су се мени ма којом молбом обраћали. Чинко
сам све што сам могао и помагао свакога и све без раз
лике партије или сталежа: па бко ужар или трговац, бко
скромашан занатлија или индустријалац.

Сада сам носилац листе за округ Брањски и молим
све моје пријатеље и познанике, да гласају у моју кут
ју, која је ПРВА по реду, а ја ћу се уметк одужити сва
коме, ко ме буде помогао и за мене глас дао.

Здраво браћо Лесковчани!

Милутин П. Драговић

народни посланик из Лебана

Штамп. и књижара Ж. Д. Обреновића Лесковач

из Зборника
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Радикалима и пријатељима

Прочитао сам плакат т.зв. демократске странке и њиховог месног одбора и не могу а да на њега бар нешто не одговорим.

Лесковчани, Ви знате ко су те демократе. Знате, да су то стари курцони и напредњаци. То су они, који су се већ почели стидити свога имена и на крају крајева и чали су га избрисати и узети ново. Али, шта вреди ново име, кад су стари људи и старе људи?

Причају о сталности начела, а мењају их као цигани коње.

На њиховој застави не стоји оно, што она кажу. Нису они за јединство земље, јер је њихов шеф Давидовић, тај, који је ишао у Загреб и преклињао Радића да заједнички поцепају земљу. Али му то није упалило. На њиховој застави, још се види полицијска кичета, чивма и буца, као знамења курцона и напредњака.

Плачу за премештеним чиновницима. Који су то чиновници? Светозар Петровић, полиц писар, који се петља због §.65,К.З.; Васа Буква, полиц писар који је из градског суда оптужен као неморалан па Станиша Карић, полиц писар, који носи орден Белог орла и назива рез официрем, а према уверењу Мин. Војног и Морнарице од 3 св. м. Ф.А.Бр. 7325 Карић нити је резервни официр нити је одликован. Око, које за таквим чиновницима зашлало — испало...

Све што су демократе изнеле противу г. Пашића, то је само тандраче и израз срдате немоћи. Они кажу образ да говоре о Пашићу а не виде свога Давидовића, који је оличење шепртљаштва. Док Пашић иде напред четрдесет година, док је шеф те демократе стално у забуни и не може да погоди правац, јер је напустио Радикалну чистунац на основа засебну странку. Како је видео да не може напред и да га напустили најбоља пријатељи: Продановић, Жукновић, Стојановић, Златковић и др. онда је пао у загрљај курцона и напредњака и опет основао нову странку. Као шеф нове странке радио је на доношењу Устава и за јединство земље. Кад је Устав нагласан, одмах је почео намигивати на Радића и говорити о ревизији Устава и цепању земље, како то Радић тражи. Али се и овде показао као шепртљаш па ни дан дањи не уме да каже шта хоће. Како је самостално-либерално-напредњачка тиква већ прела, то ће се и ово шарено друштво ускоро растурити.

Ко су кандидати радикални, ви их знате. Носилац је листе **Милутин Драговић** сељак, али сељак, који чини част свима Србима пред нашом браћом Хрватима и Словенцима. Исто тако знате, који су кандидати демократски. Имаје Булавуку и Поп-Димића. Чиме су они заслужили да буду кандидати — то вам ни један демократа не уме рећи.

**Браћо. Ко жели добра и себи и земљи нека се не зава-
рава лажима демократским, већ нека гласа за листу!**

МИЛУТИНА ДРАГОВИЋА

чија је кутија прва

РАДИКАЛАЦ.

10. Окружни одбор Југословенске Републиканске Странке: Самосталним радикалима, 1923.

Самосталним Радикалима

СЕРБИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋИ

Извесни ваши прваци решили су 1919. године, без конгреса странкиног, без одлуке целог посланичког клуба и без припита свих чланова главног одбора да се Самостална Радикална Странка фузионише са напредњацима, либералима и неколико других безначајних политичких група. Пошли сте у најновијој поверљивости за њима; примили сте у свој програм монархију и династију, и ако нисте знали ни каква ће бити та монархија ни како ће се радити под том династијом.

Да би колико толико спасли своју част и оправдали се пред својом савешћу, рекли сте:

1. Овако се најбоље одржава народно и државно јединство.
2. Овако ћемо поуздано демократисати монархију и начинити је способном за реформе и напредак.
3. Овако ћемо најправедније решити аграрно, радничко, чиновничко, инвалидско и остала питања.

Па шта је било од тих ваших лепих жеља и добрих намера?

Јединство које је цео народ свесрдно прихватио пре 4 године, тражећи једну државу, данас се налази у очајном стању, чим је народу наметнута монархија и династија. Данас се монархија држи бајонетима, али се на њима не може седети, нити се са њима може дуго владати.

Монархија се није дала ни демократисати ни реформисати. Она је данас у рукама неколико разузданих, себичних, бездушних и безумних преставника камариле. Ради њихових интереса донет је један назадан устав и маса других закона.

Где је аграрно питање? Програм демократски погажен је и у томе, као и у свему другом. Стотинама милиона плаћено је босанским беговима само да помогну овај режим.

Је ли срушен Пашић? Не, он је сад на највећој политичкој висини, као некрунисани краљ. Над њим су само преставници официрске олигархије од којих га нико одвојити не може.

А декократска странка? Уместо да препороди монархију и да скрши Пашића она је себе морално упропастила, изиграла, понизила и осрамотила, да не кажемо обешчестила, одбацивањем свих својих начела, неограниченом службом камарилском режиму и саучесништвом и јатаковањем Пашићу у његовој коруптивној, насилничкој, незаконитој и расипничкој политици разједињења. И кад је све то свршила, њу су бачили немилосрдно и брутално као што се баца исцеђен лимун.

Па докле тако?

Шта треба још монархија и олигархија да уради, те да се поштени самосталци једном дозову паметни, да осете шта им налаже савест, да исправе погнуту главу и савијена леђа и да се сете своје светле прошлости пре 29 маја.

Зашто су се онда борили против једног рђавог стања, кад сад помажу друго горе и одвратније? Зашто су се некад исправали кад се сад понизно прегибају? Зашто су пасали светло политичко оружје, кад га сад бацају пред ноге непријатељима народа? Зашто су раније говорили: **Земља нам је преца од свега и свакога**, кад сад иставаљају династију и монархију изнад устава и закона, грађанских права и слобода, скупштинских привилегија и најсветијих народних интереса?

Зар не виде самостални Радикали и други поштени демократи да радећи за монархију раде једино за Пашићеву радикалну партију која је за вечита времена срасла са нашом монархијом као кост и месо у организму? Зар не виде да је монархија 1896, 1909, 1912, 1914, 1917, 1920 и 1922 увек одбацивала од себе све политичке странке и само придржавала радикалну партију, и да ће тако једино остати док траје монархије и радикала? Само једино Република може срушити Пашићизам, а монархија му даје моћ и силу. Да није њене заштите он би се одавно схрао и сломио, да се више никад не појави из политичког гроба.

Остајући у демократској странци сви поштени самосталци одржавају монархију, а то ће рећи њену штићенику радикалну странку, са свима њеним назадачким методама и ружним делима.

Многи разучарани самосталци желе да обнове стару самосталну странку. Али то је узалудан и штетан посао. Та је странка живела часно и завршила на време своју улогу. Њен је програм тесан за ову државу, за ове велике дане народног буђења и за нове задатке који стоје пред народом и државом.

Све што је било њених добрих, здравих и корисних начела њих је увела Југословенска Републиканска Странка у свој програм, поправила их, допунила, проширила и подесила према приликама новог доба. Самосталним Радикалима и поштеним демократима који су искрено волели Самост. Радик. Странку треба да је политичка част преца овога сенка од власти, коју им поклошто удељују радикална странка и Пашић. Они сви треба да се нађу у нашим редовима. Што дуже остану у демократској странци, све више тогу у политички живи песак, који ће их једног дана морално сакрхати и поклопати.

Не треба остати у демократској странци. Не треба обнављати стару Самост. Рад. Странку јер није више њен програм за ове прилике. Не треба се ни повлачити из политике у миран живот због странлутинаца којом је послала демократска странка. Треба прићи Југословенској Републиканској Странци да се заједничком снагом уклони монархистички облик владавине, који је у нас главни извор гњиха, развратности, преких судова, ванредних стања, лажних атентата и мизаншљених завера, насиља, безакоње и корупције.

Република, какву наша држава изданије обезбеђује народно и државно јединство, даје политичку власт у руке самом народу и државној влади, да је чистово уређење за цео народ.

ОКРУЖНИ ОДБОР
ЈУГОСЛОВЕНСКЕ Републиканске Странке

Самосталним Радикалима

Извесни ваши прваци решили су 1919. године, без конгреса странкиног, без одлуке целог посланичког клуба и без припита свих чланова главног одбора да се Самостална Радикална Странка фузионише са напредњацима, либералима и неколико других безначаљних политичких група.

Пошли сте у наивној поверљивости за њима; примили сте у свој програм монархију и династију, и ако нисте знали ни каква ће бити та монархија ни како ће се радити под том династијом.

Да би колико толико спасли своју част и оправдали се пред својом савешћу, рекли сте:

1. Овако се најбоље одржава народно и државно јединство.
2. Овако ћемо поуздано демократисати монархију и начинити је способном за реформе и напр[е]дак.
3. Овако ћемо најправедније решити аграрно, раденичко, чиновничко, инвалидско и остала питања.

Па шта је било од тих ваших лепих жеља и добрих намера?

Јединство које је цео народ свесрдно прихватио пре 4 године, тражећи једну **државу**, данас се налази у очајном стању, чим је народу наметнута **монархија** и династија. Данас се монархија држи бајонетима, али се на њима не може седети, нити се са њима може дуго владати.

Монархија се није дала ни демократисати ни реформисати. Она је данас у рукама неколико разузданих, себичних, бездушних и безумних преставника камариле. Ради њихових интереса донет је један назадан устав и маса других закона.

Где је аграрно питање? Програм демократски погажен је и у томе, као и у свему другом. Стотинама милиона плаћено је босанским беговима само да помогну овај режим.

Је ли срушен Пашић? Не, он је сад на највећој политичкој висини, као некрунисани краљ. Над њим су само представници официрске олигархије од којих га нико одвојити не може.

А де[м]ократска странка? Уместо да препороди монархију и да скрши Пашића она је себе морално упропастила, изиграла, понизила и осрамила, да не кажемо обешчестила, одбацавањем свих својих начела, неограниченом службом камарилском режиму и саучесништвом и јатаковањем Пашићу у његовој коруптивној, насилничкој и расипничкој

политици разједињења. И кад је све то свршила, њу су бацили немилосрдно и брутално као што се баца исцеђен лимун.

Па докле тако?

Шта треба још монархија и [о]лигархија да уради, те да се поштени самосталци једном дозову паме[ти], да осете шта им налаже савест, да исправе погнуту главу и савијена леђа и да се сете своје светле прошлости пре 29 маја.

Зашто су се онда борили против једног рђавог стања, кад сад помажу друго горе и одвратније? Зашто су се некад исправали кад се сад понизно прегибају? Зашто су пасали светло политичко оружје, кад га сад бацају пред ноге непријатељима народа? Зашто су раније говорили: **Земља нам је преча од свега и свакога**, кад сад [с]тављају династију и монархију изнад устава и закона, грађанских права и слобода, скупштинских привилегија и најсветијих народних интереса?

Зар не виде самостални Радикали и други поштени демократи да радећи за монархију раде једино за Пашићеву радикалну партију која је за вечита времена срасла са нашом монархијом као кост и месо у организму? Зар не виде да је монархија 1[906], 1909, 1912, 1914, 1917, 1920 и 1922 увек одбацивала од себе све политичке странке и само пригрљавала радикалну партију, и да ће тако једнако остати док траје монархије и радикала? Само једино Република може срушити Пашићизам, а монархија му даје моћ и силу. Да није њене заштите он би се одавно схрхао и сломио, да се више никад не појави из политичког гроба.

Остајући у демократској странци сви поштени самосталци одржавају монархију, а то ће рећи њену штићеницу радикалну странку, са свима њеним назадњачким методама и ружним делима.

Многи разочарани самосталци желе да обнове стару самосталну странку. Али то је узалудан и штетан посао. Та је странка живела часно и завршила на време своју улогу. Њен је програм тесан за ову државу, за ове велике дане народног буђења и за нове задатке који стоје пред народом и државом.

Све што је било њених добрих, здравих и корисних начела њих је унела Југословенска Републиканска Странка у свој програм, поправила их, допунила, проширила и подесила према приликама новог доба. Самосталним Радикалима и поштеним демократима који су искрено волели Самост. Радик. Странку треба да је политичка част преча него ова сенка од власти, коју им покашто удељују радикална странка и Пашић. Они сви треба да се нађу у нашим редовима. Што дуже остану у демократској странци, све више тону у политички живи песак, који ће их једног дана морално сахранити и покопати.

Не треба остати у демократској странци. Не треба обнављати стару Самос. Рад. Странку јер није више њен програм за ове прилике. Не треба се ни повлачити из политике у миран живот због странпутица којом је пошла демократска странка. Треба прићи Југословенској Републиканској Странци да се заједничком снагом уклони монархистички облик владавине, која је у нас главни извор свих [...] трзавица, преких судова, ванредних стања, лажних атентата, измишљених завера, насиља, безакоње и корупција.

Република, какву наша [...] [оу]зданије обезбеђује народно и државно јединство, даје политичку власт у руке самом народу и [...] [екон]омско и друштвено уређење за цео народ.

ОКРУЖНИ ОДБОР Југословенске Републиканске Странке

Штампарија „Скерлић“ Краљице Наталије ул. 12

11. Радикалима и радикалним пријатељима у округу Врањском, 25. децембра 1924.

Радикалима и радикалним пријатељима у округу врањском

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Данас је 56 дан од како су р.п.с. избори на избор народних посланика у нашој држави, и ево на жадост ми радикали још нисмо ни чули и не знамо да ли ћемо имати једну листу или две. И ако сам ја на свакој седници, било окружног одбора или окружне конференције, изјављивао жељу и молио г. Влајку Коцића да листу не подважмо и да странку радикалну не цртамо. Све сам ово радио противу жеље доста великог броја радикала и мојих пријатеља округу. Предлагао сам ради јединства странке и бољег успеха у округу да место мене носилац радикалне листе у округу врањском буде г. Никола Пашвић, председник Министарства и вођа Народне Радикалне Странке. Тако омо и саопштили целој окружној конференцији и оном сједном и великом збору Народне Радикалне Странке, који се добровољно окупио око у Лесковцу 14. децембра 1924. год. На ову комисионарцу пристао је и г. Влајко Коцић и његов друг Димитрије Поповић, али како смо у вече добили извештај од г. Пашвића, да се он не може примити да носи листу у округу због тога, што је већ дао протанак на три изборна места у нашој држави, а по закону нема права да се кандидује на четири места. После овог извештаја г. Влајко Коцић, адвокат из Београда предложио је и тражио неодлучно, да носилац листе буде г. Д-р Милан Стојадиновић, Министар Финансија, и ако је ижева радикала она да то буде неко друго лице из Београда, а да кандидати за срез властотиначки и босилградски буде Влајко Коцић и Димитрије Поповић; ја да будем у срезу масуричком, Стојан Костић у срезу Цичињском, а да срезови Лесковачки, Пољаначки и Масурички имају своје кандидате и њихове зменике. Овакав писмени споразум нашога је и потписан од стране ове, г. Стојана Костана, Влајка Коцића и Димитрија Поповића, у присуству изасланика Главног Одбора Народне Радикалне Странке г. Д-р Лазе Марковића.

После неколико дана, када се срез властотиначки, родно место Влајка Коцића, побујино противу кандидације Влајка Коцића и није хтео никако да га прими за свога кандидата, онда је г. Влајко Коцић предузео кораке код Главног Одбора и код самога г. Пашвића, да потпише протокол избора и да себи осигура кандидацију за срез Масурички и босилградски, а Димитрије Поповић да буде кандидат за срез властотиначки. Тој приликом г. Коцић предложио је да ја у нареду за то узем да одем кандидат за срез Пољаначки, поред срез властотиначког. По изављању г. Пашвића, а и по сагласију својих пријатеља из округа, ја сам на ово пристао и свечаним омо и потписао пред г. Пашвићем овакав

СПОРАЗУМ:

- 1.) да носилац листе буде г. Д-р Милан Стојадиновић, министар финансија из Београда;
- 2.) да кандидат посланички за срез Масурички и босилградски буде г. Влајко Коцић, досадашњи народни посланик;
- 3.) да кандидат посланички за срез Јабланички и Пољаначки буде г. Милутин Драговић, досадашњи народни посланик, а њему за зменника Вукладин Марјановић, председник општинске леонаске;
- 4.) да до сада извршене кандидације у срезоземим: властотиначком и цичињском у лицу Димитрија Поповића и Стојана Костана, досадашњих народних посланика и њихових зменника остане у сили и да Главни одбор засебним писмима извести о томе срезске одборе Народне Радикалне Странке за срез цичињски и властотиначки, да су ове кандидације постале извршене;
- 5.) да се на дан 28. децембра 1924. год. извршена кандидација за посланике његовог зменника за срез лесковачки сматра као извршена и да се одмах о том притицу сагласу листе ради подносиња иста суду на потврду,

25. децембра 1924. г.
Београд

МИЛУТИН П. ДРАГОВИЋ С. Р.
СТОЈАН КОСТАЊ С. Р.

Влајко Коцић С. Р.
Димитрије Оп. Поповић С. Р.
народни посланици

И ето, драги моји пријатељи и познаници, и поред овако јасног и чистог потписаног протокола о споразуму, Влајко Коцић усудује се да и овај протокол изигра, јер каже, да он не може дозволити да за срез лесковачки буде кандидат на један од адвоката из Лесковца и то по имену (Бура Крпљави, Тодор Тошић и Бела Белошевић, а себе као адвоката из Београда протури из среза у срез, да буде кандидат, па чак и округу хоће силом да се наметне да буде носилац листе, а адвоката који стално живе у Лесковцу међу бирачима и својим пријатељима, не прима и не дозвољава да се кандидује.

И на крају крајева, после шест и шест дана показало се, да је сва ова ралва склопљена и срачуната од стране г. Влајка Коцића, јер је вешто изигравао све споразуме, а себи прибављао кандидате и нездовољнике који нису на изборима добијали већину да буду кандидати, па их је узимао код себе и њубовао за своју листу, коју је намерио да истакне у округу Врањском се његовим именом као носiocем листе. И тако, после шест и шест дана открило се и изишло на чистину да Влајко хоће пошто-пото, да буде носилац листе у округу, јер му се ни најмање не тиче о цепању странке и о убитку исте у округу.

Како овај плакат пише, даги моји пријатељи да Вас, као пријатеље радикалне странке и државе, објавити о досадашњим радњама и преговорима, ја вам ствљам до знања да ћемо ми у округу Врањском радикали имати две листе и то: листу мою, на којој ће бити за срез лесковачки Бура Крпљави, адвокат из Лесковца, а њему за зменника Грча Исаановић, бив народни посланик из Вулиборда; за срез цичињски Стојан Костић, досадашњи народни посланик, а њему за зменника Драгутин Младеновић, председник општине дубочке, а за остале срезове узеху оне људе, које ми радикали из њихових срезова буду дали и препоручили. На другој листи биће носилац Влајко Коцић и њему равни и подобни. И тако између те две листе, ви неге држи пријатељи, имати да билте и да решавате коме ћете на дан 8. фебруара дати свој глас и своје поверење, те да вас достјано са пошом, љубом и поштењем можете заступити у Народни Скупштини. Ви можете да отворите очи, које до сада како радно, како се вљдао и како је интересе народа заступао. Можете волети да чула да треба да се сви заједнички боримо против оних, који угворе маиграву, прогиз оних који се народу силом намећу, помоћу новца и плаћених надначара и агитатора. Против оних, који туђу част не умеју да чувају и да поштују, а народна изрека каже: ко туђу част не уме да поштује и да чини, није у стању ни своју да чува.

На мојој је страни правда и поштење, без обмане, без обећања, без вара и подвале. Ја сам уверен да сваки радикал и пријатељ радикалне странке, који у себи има чисти и понос, који жели себи и својој породици срећу и наредна, не може допустити и дозволити да ја са мојим другозима који су са мном на листи и који су прави израз поштења, чисти и наше поверења, на поштом на дан гласања 8. фебруара листу г. Влајка Коцића, који хоће помоћу новца и обећања да купи себи мадаг народног посланика и који је у тој намери платио и поткупио приличан број агената и плаћеника, међу којима ми жалост има неколико индја, учитеља, адвоката, судија, полицајаца, сељана и разних других елемената и агитатора, који су развили по селима међу нама, не ради тога што су уверени да ће вам, агитијући и радити за листу г. Влајка Коцића, учинити неко добро и олакшати неки терет, вама и округу, већ зато, да их г. Влајко Коцић што боље плати и награди.

А знајте, драга браво радикали и пријатељи Народне Радикалне странке, да сваки онај ко хоће да помоћу новца и новца купи народно поверење, та не мисли добро ни поштење о народу и својим бирачима. Зато сад сваког таквог агента и агитатора г. Влајка Коцића, па макар каквог он положаја или знања био предрите и из своје средине истерајте као последњег неваљали и прљаву душу и не верујте њиховим обећањима и љажима већ будите сложни и куражни, па на дан гласања вашим глумени куглицима докажете сваком да је поштење, да је чист, да ја не родна воља и народно право на висини изнад свега и да новац обмане, обмане и љажне не могу пом. Ли никоме ко неша народно поверење.

Радикалско и пријатељско поздравље шаљем вама, ваши породицама и вашим комшијама и жели да оне моје искрене пријатељске речи продру по свима селима и засецима, брдима долинама у округу Врањском, те да 8. фебруара буде страш пресуда са све неваљалих и непоштељивих који покушавају помоћу новца купе и продају чисту народну свест.

МИЛУТИН П. ДРАГОВИЋ

Радикалима и радикалним пријатељима у округу врањском

Данас је 56 дан од како су расписати избори за избор народних посланика у нашој држави, и ево на жалост ми радикали још нисмо на чисто и не знам[о] да ли ћемо имати једну листу или две. И ако сам ја на свакој седници, било окружног одбора или окружне конференције, изјављивао жељу и молио г. Влајка Коцића да листу не подвајамо и да странку радикалну не цепамо. Све сам ово радио противу жеље доста великог броја радикала и мојих пријатеља у округу. Предлагао сам ради јединства странке и бољег успеха у округу да место мене носилац радикалне листе у округу врањском буде г. Никола Пашић, председник Министарства и вођа Народне Радикалне Странке. Тако смо и саопштили целој окружној конференцији и оном сјајном и великом збору Народне Радикалне Странке, који се добровољно окупио био у Лесковцу 14. децембра 1924. год. На ову комбинацију пристао је и г. Влајко Коцић и његов друг Димитрије Поповић, али како смо у вече добили извештај од г. Пашића, да се он не може примити да носи листу у округу због тога, што је већ дао пристанак на три изборна места у нашој држави, а по закону нема права да се кандидује на четири места. После овог извештаја г. Влајко Коцић, адвокат из Београда предложио је и тражио неопходно, да носилац листе буде г. Д-р Милан Стојадиновић, Министар Финансија, и ако је жеља радикала била да то буде неко друго лице из Београда, а да кандидати за срез власотиначки и босиљградски буд[у] Влајко Коцић и Димитрије Поповић; ја да будем у срезу јабланичком, Стојан Костић у срезу Пчињском, а да срезови Лесковачки, Пољанички и Масурички имају своје кандидате и њихове заменике. Овакав писмени споразум написат је и потписат од стране моје, г. Стојана Костића, Влајка Коцића и Димитрија Поповића, у присуству изасланика Главног Одбора Народне Радикалне Странке г. Д-р Лазе Марковића.

После неколико дана, када се срез Власотиначки, родно место Влајка Коцића, побунио противу кандидације Влајка Коцића и није хтео никако да га прими за свога кандидата, онада је г. Влајко Коцић предузео кораке код Главног Одбора и код самога г. Пашића, да потписати протокол изигра и да себи осигура кандидацију за срез Масурички и Босиљградски, а Димитрије Поповић да буде кандидат за срез Власотиначки. Том

приликом г. Коцић предложио је да у накнаду за то узмем да будем кандидат за срез Пољанички, поред среза Јабланичког. По наваљивању г. Пашића, а и по савету својих пријатеља из округа, ја сам на ово пристао и сачинили смо и потписали пред г. Пашићем овакав

СПОРАЗУМ:

1.) да носилац листе буде г. Д-р Милан Стојадиновић, министар финансија из Београда;

2.) да кандидат посланички за срез Масурички и Босиљградски буде г. Влајко Коцић, досадашњи народни посланик;

3.) да кандидат посланички за срез Јабланички и Пољанички буде г. Милутин Драговић досадашњи народни посланик, а њему за заменика Вукашин Марјановић председник општине лебанске;

4.) да до сада извршене кандидације у срезовима власотиначком и пчињском у лицу Димитрија Поповића и Стојана Костића, досадањих народних посланика и њихових заменика остане у сили и да Главни Одбор засебним писмима извести о томе среске одборе Народне Радикалне Странке за срез пчињски и власотиначки, да су ове кандидације постале извршене;

5.) да се на дан 28. децембра 1924. год. извршена кандидација за посланике његовог заменика за срез лесковачки сматра као извршена и да се одмах о том приступи саставу листе ради подношења исте суду на потврду.

25. децембра 1924. г.
Београд

Милутин П. Драговић с. р.
Стојан Костић с. р.
Влајко Коцић с. р.
Димитрије Он. Поповић с. р.
НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

И ето, драги моји пријатељи и познаници, и поред онако јасног и чистог потписаног протокола споразума, Влајко Коцић усуђује се да и овај протокол изигра, јер каже, да он не може дозволити да за срез лесковачки буде кандидат ни један од адвоката из Лесковца и то по имену Ђура Крцалић, Тодор Тонић и Бата Ђелошевић, а себе као адвоката из Београда протури из среза у срез, да буде кандидат, па чак и округу хоће силом да се наметне да буде носилац листе, а адвокате који стално живе у Лесковцу међу бирачима и својим пријатељима, не прима и не дозвољава да се кандитују.

И на крају крајева, после педесет и шест дана показало се, да је сва ова радња склопљена и срачуната од стране г. Влајка Коцића, јер је вешто изигравао све споразуме, а себи прибављао кандидате и незадовољнике који нису на зборовима добили већину да буду кандидати, па их је узимао код себе и врбовао за своју листу, коју је намеран да истакне у округу Врањском са његовим именом као носиоцем листе. И тако, после педесет и шест дана открило се и изишло на чистину да Влајко хоће пошто-пото, да буде носилац листе у округу, јер му се ни најмање не тиче о цепању странке и о [г]убитку исте у округу.

Како овај плакат пишем, драги моји пријатељи да Вас, као пријатеље радикалне странке и државе, обавестим о досадањим радњама и преговорима, ја вам стављам до знања да ћемо ми у округу Врањском радикали имати две листе и то: листу моју, на којој ће бити за срез лесковачки Ђура Крџалић, адвокат из Лесковца, а њему за заменика Горча Ивановић, бив. народни посланик из Буниброда; за срез пчињски Стојан Костић, досадањи народни посланик, а њему за заменика Драгутин Младеновић, председник општине дубичке, а за остале срезове узећу оне људе, које ми радикали из њихових срезова буду дали и препоручили. На другој листи биће носилац Влајко Коцић и њему равни и подобни. И тако између те две листе, ви ћете драги пријатељи, имати да бирате и да решавате коме ћете на дан 8 фебруара дати свој глас и своје поверење, те да вас достојно са поносом, часно и поштено може заступати у Народној Скупштини. Ви морате да отварате очи, ко је до сада како радио, како се владао и како је интересе народа заступао. Морате водити рачуна да треба да се сви заједнички боримо против оних, који уговоре изигр[а]вају, против оних који се народу силом намећу, помоћу новца и плаћених надничара и агитатора. Противу оних, који туђу част не умеју да чувају и да поштују, а народна изрека каже: ко туђу част не уме да поштује и да цени, није у стању ни своју да чува.

На мојој је страни правда и поштење, без обмане, без обећања, без пара и подвале. Ја сам уверен да сваки радикал и пријатељ радикалне странке, који у себи има части и поноса, који жели себи и својој породици срећу и напредак, не може допустити и дозволити да ја са мојим друговима који су са мном на листи и који су прави израз поштења, части и нашег поверења, не победимо на дан гласања 8. фебруара листу г. Влајка Коцића, који хоће помоћу новца и обећања да купи себи мандат народног посланика и који је у тој намери платио и поткупио приличан број агената и плаћеника, међу којима на жалост има неколико лица, учитеља, адвоката, судија, полицајаца, сељака и разних других елемената и агитатора, који су се разишли по селима међу вама, не ради тога што

су уверени да ће вам, агитујући и радећи за листу г. Влајка Коцића учинити неко добро и олакшати неки терет, вама и округу, већ зато, да их г. Влајко Коцић што боље плати и награди.

А знајте, драга браћо радикали и пријатељи Народне Радикалне Странке, да сваки онај ко хоће да помоћу пара и новаца купи народно поверење, тај не мисли добро ни поштено о народу и својим бирачима. Зато сад сваког таквог агента и агитатора г. Влајка Коцића, па макар каквог он положија или звања био презрите и из своје средине истерајте као последњег неваљалца и продану душу и не верујте њиховим обманама и лажима већ будите сложни и куражни, па на дан гласања вашим гуменим куглицама докажете сваком да је поштење, да је част, да је народна воља и народно право на висини изнад свега и да новац, банке, обмане и лажи не могу помоћи никоме ко нема народно[г] поверења.

Радикалско и пријатељско поздравље шаљем вама, вашим породицама и вашим комшијама и жели[м] да ове моје искрене пријатељске речи продру по свима селима и засеоцима, брдима [и] долинама у округу Врањском, те да 8. фебруара буде страш[на] пресуда [з]а све неваљалце и непоштењаковиће који покушавају [да] помоћу новца купе и продаду чисту народну свест.

Лесковчанине,

Радуј се, снашен си, јер се најзад нађе Мика Буринчић коме у општини Бошњачкој ни ручак нису хтели дати а камо ли говор држати уз припомоћ пријатељ Миче Баба - Милкића да ти у помоћ притекне првог знамо а другог још боље хвала им. Али откуда и зашто одоше у табор Прибићевића кога је свесна универзитетска омладина извиждала пред пуном салом најодабраније Београдске публике, у табор Лазе Марковића познатог широм целе Југославије па и Европе на чему Ви сами знате, Велизора Јанковића који нам милионе однесе на откуп Јужних Железница, Поп - Јањића, Којића, Влајка Кошића, Драговића и вазда њима сличне.

Зар не беше лепше партије од ове коју они помажу.

Хвала ти за таку услугу Буринчићу и срећан ти пут у Скупштину. Али веруј да нећеш сести на ту столицу, јер је не заслужујеш.

Лесковчанин

13. Друго весело вече à la „Ошишани јеж“ у сали
хотела „Костић“, 1925.

ПОСЛЕ ОГРОМНОГ УСПЕХА
НА СВЕОПШТИ ЗАХТЕВ

ИЗ ЗБИРНЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

ДРУГО
ВЕСЕЛО ВЕЧЕ

à la

„ОШИШАНИ ЈЕЖ“
У НЕДЕЉУ 22 ОВ. М-ЦА
У САЛИ ХОТЕЛА „КОСТИЋ“

ПОТПУНО НОВ ПРОГРАМ,
пун најактуелнијих друштве-
них шала, сатира, имитира-
ња, пародија, који изводи:

АКАДЕМСКО ПОЗОРИШТЕ
ПОСЛЕ ПРОГРАМА ДАНСИНГ

Цене места: I 10, II 8 дин.
студенти и радници 5 дин.

ПОЧЕТАК
У 8 И ПО ЧАСОВА.

Наручите кинтиграфи „Млада Пошта“, Лосовски

**РАДНИЦИ И СЕЉАЦИ СВИЈУ НАЦИЈА
ЈУГОСЛАВИЈЕ УЈЕДИНИТЕ СЕ !**

НЕ ГЛАСАЈТЕ

**Радничким, сељачким и свима другим
радним масама вароши и села.**

Данашња влада Пашић – Прибићевић, састављена из радикала и самосталних демократа, на један насилнички, зулумћарски и пљачкашки начин управља овом земљом. Па тако она спроводи и садање посланичке изборе. Она је једновремено објавила рат и угњетеним нацијама које сачињавају већину у Југославији, и објавила је рат радницима и свој сеској и варошкој сиротињи.

Данашња влада хоће међу собом да завади раднике и сељаке Србије, Македоније, Хрватске, Словеније, Босне, Војводине, Далмације, помоћи лажи сеје националну мржњу између њих, и ако су сви радници и сви сиромашни сељаци ма којој нацији и ма којој вери припадали браћа међу собом јер имају једне исте непријатеље, као што имају и исте интересе. Данашња влада нарочито се труди да српске сељаке испуни мржњом према сељацима осталих нација, у првом реду хрватским, словеначким, муслиманским, турским, немачким и маџарским, као да су кобајаги сељаци свих ових нација непријатељи српских сељака. Међутим баш српски власници подједнаки су непријатељи и српских сељака, као и сељака осталих нација. Јер ти српски власници угњетавајући сељаке осталих нација, угњетавају и пљачкају једновремено и српске сељаке.

Радници и сиромашни људи вароши и села у очима данашње владе представљају само стоку коју обесни богаташи и власници могу слободно и до миле воље цедити, пљачкати и угњетавати.

Али не треба мислити да су остале власничке и богаташке партије, које су данас у опозицији, нешто друго и нешто боље него радикали и самостални демократи. И ове опозиционе богаташке и господске партије боре се око власти, али не ради благостања радних маса, већ да и оне, као и радикали и самостални демократи, продуже гуљење и угњетавање тих радних маса. Ове су опозиционе партије ово и на делу показале кад су

биле на власти и шта више баш са радикалима у ортаклуку. Данас се опет ове богаташке и господске партије међу собом боре око власти и пљачке, али преко леђа радног народа вароши и села.

И да би и ових посланичких избора задобиле за себе већину све ове власничке и богаташке партије, и владајуће и опозиционе, обећавају радном народу златна брда. Данас је народ златан, данас се око њега умиљавају, љубе га и грле, часте га, готови су да му блатњаве опанке и исцепане цокуле скидају и да [...], само да гласа за њих. И за кога? За добро познате политичке преваранте и кајишаре, за гуликоже и насилнике који су овај исти народ сваких избора лагали и целог века гњавили и упропашћивали. Па чим прођу и садањи избори они ће овом за време избора златном и радном а после избора гадном, прљавом и глупом народу окренути леђа. Јер ће тада стари политички преваранти и кајишари добити мандате и ући у Народну Скупштину да наставе свој стари занат: да доносе законе против радног народа вароши и села, да га пљачкају, да му ударају све веће порезе и намете, да му поскупљују живот, да му отимају земљу, рад и залогај из уста.

И у новој Народној Скупштини поново ће се показати да у данашњем капиталистичком поретку заснованом на пљачки и угњетавању Народна Скупштина НЕ МОЖЕ БИТИ НАРОДНА, већ да је то скуп богаташа, капиталиста, зеленаша и гуликожа народних који су се увукли у Народну Скупштину благодарећи насиљу и пуним кесама у које се сручио зној народни, али благодарећи и необавештености, несвести и глупости народних маса које још каскају за својим упропаститељима.

Али су радници и сељаци, сеоска и варошка сиротиња, почели да долазе себи и да се бране од пљачке, угњетавања и лажи богаташа и великаша. Ових посланичких избора радници и сељаци, први пут, у многим окрузима стварају

РАДНИЧКО-СЕЉАЧКИ САВЕЗ ЗА ОДБРАНУ И БОРБУ.

И овај савез радника и сељака истакао је и своје посланичке кандидатске листе.

Први пут се ових посланичких избора показало да је могућ Савез између радника и сељака, и да су радници, сељаци и сва сиротиња принуђени да се удруже и направе Савез против својих пљачкаша и угњетача. И то да направе савез не само док трају ови избори, већ да направе **ЈЕДАН ТРАЈАН САВЕЗ** за одбрану, један трајан савез за борбу против сваке пљачке, против сваког исисавања, савез против сваког угњетавања; савез за ослобођење од капиталистичке и власничке тираније, савез који ће мушком, неустрашивом борбом омогућити обарање сваке пљачке и сваке тираније, који ће **омогућити радничко-сељачку власт, државу рад-**

ника и сељака; државу оних који стварно раде, који стварно привређују, који су корисни; државу оних који живе од свога сопственог рада и зноја, а не експлоатишу, не пљачкају и не угњетавају друге, државу оних који сачињавају огромну већину у овој земљи.

Радници и сељаци почињу да долазе до свести, до сазнања да су они међу собом браћа, браћа и по патњама, браћа и по заједничким интересима и потребама, браћа по борби. Између радионице, фабрике и њиве, између српа и чекића не постоје супротности и непријатељства. Већ кад се удруже срп и чекић, кад се удруже плуг и фабрика, кад се удруже жуљевите руке радника и сељака, тада ће тек и једино моћи они извојевати своје ослобођење од сваке беде и угњетавања. Тада ће у истини сељак бити господар своје њиве и својих производа, тада ће у истини радник бити господар у својој фабрици; јер данас ни њива, ни фабрика не доноси у ствари радости и благостања за огромну већину сељака и радника: Данас сиромашан сељак на такозваној својој њиви ради, али у ствари за другога; а радник је прави роб, једна мртва ствар, горе него машина, у радионици и фабрици.

И кад су власници и угњетачи радника и сељака видели да се радници и сељаци, просвешћују и да стварају свој савез, свој фронт против пљачкаша и угњетача, они су се дигли да још одмах у почетку, ових избора угуше овај савез радника и сељака. Зато је данашња влада у многим окрузима насиљем онемогућила да овај савез радника и сељака истакне своје кандидатске листе. Овим су данашњи власници и угњетачи ваљда мислили да ће радници и сељаци, кад немају својих листа, гласати за њих.

Али ми верујемо да ће се народни угњетачи и пљачкаши преварити. Ми верујемо да ће радници, сиромашни сељаци и сва остала варошка и сеоска сиротиња почев од ових избора дати достојан одговор свима народним угњетачима и гуликожама. Ми верујемо да сви свесни радници, сви свесни сиромашни сељаци и сва остала свесна варошка и сеоска сиротиња ових избора неће гласати ни у једном изборном округу где нема листе радничко-сељачког републиканског блока (савеза).

НЕЗАВИСНА РАДНИЧКА ПАРТИЈА је свесрдно поздравила стварање радничко-сељачког републиканског блока (савеза), на супрот других блокова капиталистичких, богаташких и великашких партија. Независна Радничка Партија је радила на стварању овог радничко-сељачког републиканског сељачког савеза и увек ће свом својом снагом радити на његовом јачању и проширивању све до његове коначне победе. Али данашња насилничка и крвава влада Пашић – Прибићевић забранила је рад Независној Радничкој Партији само зато што се она бори против капиталистичке и власничке тираније а за ослобођење радника и сељака.

Зато Независна Радничка Партија позива све своје чланове, све своје пријатеље, све раднике и сиромашне сељаке, сву сеоску и варошку сиротињу да се ових избора уздрже од гласања, бојкотују избор на дан 8. фебруара, да не гласају ни за једну листу у оним окрузима где не постоје листе радничко-сељачког републиканског блока.

Окрузи у којима не постоје листе радничко-сељачког републиканског савеза (блока) ови су:

У ЦЕЛОЈ МАКЕДОНИЈИ И КОСОВСКОМ ВИЛАЈЕТУ СА САНЦАКОМ, сем Кумановског где постоји листа радничко-сељачког републиканског блока.

У ЦЕЛОЈ БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ где је данашња влада насиљем учинила да се ни у једном округу није могла истаћи листа.

У СРБИЈИ у окрузима: београдском, подринском, ужичком, чачанском, рудничком, крушевачком, моравском, врањском, топличком, крањском, пожаревачком и смедеревском.

У ВОЈВОДИНИ у окрузима: панчевачком, сомборском и суботичком.

У ХРВАТСКОЈ у окрузима: сремском, беловарско – крижевачком, личко – крбавском и вараждинском.

У свима овим окрузима радници и сиромашни сељаци и сва остала варошка и сеоска сиротиња, ако желе себи добра, не смеју гласати:

- ни за радикале, ни за самосталне демократе
- ни за клерикалце, ни за муслимане
- ни за Џемијет, џемијетске дисиденте
- ни за Немце, ни за Маџаре
- ни за земљораднике, јер је и ова партија досада учинила велики број погрешака и рђавих дела на штету радника и сиромашних сељака,
- ни за социјалисте те издајнике интереса радништва и сиромашних сељака.

РАДНИЦИ, СИРОМАШНИ СЕЉАЦИ, ВАРОШКА И СЕОСКА СИРОТИЊО,

Ми вас позивамо да у свима овим окрузима не учествујете на дан 8. фебруара у гласању. НЕКА ваше НЕГЛАСАЊЕ ТОГА ДАНА буде један МНОГОЉУДАН И СИЛАН ПРОТЕСТ против насилничке, крваве и пљачкашке политичке владе Пашић – Прибићевић.

Против пљачке и исиљавања који над вама врше капиталисти, банкарри, зеленаши и великопоседници, против свих буржоаских господских партија које вас лажу, гњава и исисивају, које вам спремају све веће намете и нове ратове.

Нека се ових избора, и кад не гласате, први пут покаже ваша пробуђе-на свест, слога и ваша воља за борбом.

Нека се ових избора, и тамо где не гласате за ваше листе и тамо где бојкотујете (негласате) изборе, удари први камен темељац за стварање једног нашег трајног борбеног савеза.

Нека ових избора буде ваш и наш заједнички усклик:

Доле насилнички и крвави режим Пашић – Прибићевић који се дигао и против радника и против сељака, као и против толиких других угњетених нација у овој земљи!

Доле свако угњетавање, свака пљачка!

Да живи мир и љубав, слога и савез међу радницима и сељацима свију нација!

Да живи срп и чекић!

Нека буде сељак истински господар земље, нека буде радник господар фабрике!

Ко ради има једино право да једе!

Живео Радничко-Сељачки Републикански Савез (Блок)!

Живела Радничко-Сељачка Влада!

Живела Радничко-Сељачка Држава!

Фебруара 1925 год.

**ЦЕНТРАЛНИ ОДБОР
НЕЗАВИСНЕ РАДНИЧКЕ ПАРТИЈЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ**

15. Милутин П. Драговић: Радикалима, Пријатељима и Бирачима округа Врањског, фебруар 1925.

Из зборника
СЕРБИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

РАДИКАЛИМА Пријатељима и Бирачима округа Врањског

8. фебруара је дан пресуде кога дана има да народ пресуди, да ли ће овом Државом управљати поштени и часни људи, народни борци за слободу и народна права или ће на управу земље доћи људи који оне да распарчају ову Државу и који оне да поново наш народ баце у неки врлог и чераг.

У нашем округу постоје шест листа на шест кутија, први је листа на првој кутији Жике Рафаиловића бив. министра који је саставио листу још богатша и калуђаш, који ни најмање не мају појма о народним мукама и жељама већ знају само то, да за љубав буду на власти и да дођу до пољскога и бугарскога праве спору са Радним који је сад у аспу и који је пртињак нашег државног јединства и наше среће и са Коршешцем Спашом, Фером Драгом који је такође у аспу као пртињак нашег државног јединства и нашег Српског племена! Ко гласа за листу Жике Рафаиловића, гласа за Турке, Арнауца, Немца, Мцаре и за Радичке комунисте који сви скупа раде и желе да ова држава пропадне и да ми Срби поново будемо у нерву и сваји и несрећи по наше домаће интересе и слободство.

Друга кутија је Зафара из Војника назива „Земљорадничка“ који су из незнања и необезбедености отишли у земљорадничку странку незнајући да је програм тих земљорадничка саставен од Београдске гласоде а не да то да се одузме и подели наша приватна имовина од поштених радника и да људима перданицима и девицима који кад цео ратни свет ради и трче, леже и демобилишу, и ко год гласа за ову кутију назива земљорадника, тај гласа неспасено, испржиљану, противу своје среће, противу свога имала, из штег своје куће и породице.

Трета је кутија Пата Мике Цетковића, са Василије Републиканску који тражи и оне са својим друговима да ми Срби оставимо и ванушћемо нашег милог Краља, наше државно јединство и да том нашем грашком и неслугом дугајући за републиканцима и губимо нашу веру, нашу државу и доведемо до господара туђина, а народна пословина каже ко неће брата за брата тај мора примити туђина за господара, ко гласа за ову Републиканску листу у трћу кутију тај огорчено и несвесно иде противу милог, противу реда и реда оне наше државе, противу нашег Милог Краља и противу наше среће нашега народа.

Четврта кутија по релу од почетка гласања и сви листу моју и мојих другова, људи из народа, људи који живе у средини народа, који познају ваше жеље, ваше потребе, наше муке и који осећају да је прека и неиздржљива потреба, да се што пре у овој нашој држави, за коју је српски народ дао много жртва и муке док је створио и зарадио, завеле рад, рат и мир, свакоме на своје знању, на својој пелу и код своје куће, да се чиниоцима извржавају услове што првенствено што радници и свештени и омилка брзи кога је најиздржљивији да држава у државним издржљивим и издржљивим државним.

Дакле се извезалима и њиховим протрцима таје извезалима протрцима и на време и обилно катко ога протрцима сваку збољачу и имања издржљиву а когако им је потребно да себи и својој породици издржљиву.

Да се закон о порези измени, и донесе овакав, какав је потребан те да се сваки порезски обавезник одтерати са порезом овако и овакоко когако му то извржуре његова имала, његова рачна и протрцима од њихових рачна, а не да буде кад до сад где има случајева да људи сиромашници који имају свабије рачна и имања

Зи срез Београдски, ВАСИЉ СТАМЕНОВИЋ, земљорадник из Дње Љубте, заменик му је СТОЈАНЧА БЕСЕЛИНОВИЋ, земљорадник из Клеуце, за срез Власотински и Масурчки ХРИСТИФОР ПОПОВИЋ, свештеник из Власотини, заменик му је САВА СТАНИСАВЉЕВИЋ, поштенски општине Јелашничке; за срез Јабланички: БОЖИЉ МИТРОВИЋ, председник општине, Орзиске, заменик му је ВУКАШИН К. МАРЈАНОВИЋ, председник општине Лебачке.

Зи срез Лесковачки БУРА КРДАЈИЋ, адвокат и председник околског одбора, из оштине Радичке општине, за округ Врањски из Лескова, заменик му је ГИГОРИЈЕ ИВАНОВИЋ бив. народни посланик и авеловић општине Монтанске; за срез Пензски и Пољанички: СТОЈАН КОСТИЋ, дво-годишњи народни посланик и бив деловој општински из Големог села, заменик му је ДРАГУТИН МЛАДЕНОВИЋ, председник општине Дубничке, и ето брзи брзи као што видите сви моја листа састављена је и саставио по жељи народа и поштених људи оштро како најбоље може и оне да послужу интересима народа радног и поштеног у округу Врањском, и било би доста, оти до и срмачког свакоме поштеном човеку који жели доброт оштро и шти држави, нашег округу својој кући својој породици кад неба гласа за четврту кутију.

Пата је кутија Митија Бурчић који саставио демократе који је протрцима Свеззари Поповић који се овајоно од Љује Давидовића и Жике Рафаиловића, зато што није могло више да гледа и брзи ераму и извезничку спрегу противу државног јединства и интереса нашега племена, и сви оштро који жели добра Држави и себи неће ма из каквих развога гласати за четврту кутију гласа да гласа у штег кутију.

Шеста је кутија Вукша Коцић и адвокат из Београда, и његових осталих његова који до сада нећема радом и поступком нису ни доказали ни доказали да желе доброт и слободу и држави којој припадају и којима су увек прени и потребници њихових личних рачна, њихова зарада и трговина, него потребе њихових близак њиховога која и стољаче којој су припадаци; они су Вукша Коцић и Дмитрије Поповић о њиховим друговима који су ни њихови листи а који су потпуно различа и једнаки у свему, обилни и златна бзда и длање, путе, железнице, службе, плаћање инавала и остале потребе народу и бирчима само пред изборе а после избор латини су се њихових личних рачна и послова а народу и бирчима остављали су шупљо нос до оштро, и кад им је који бирч из округа долази и тражи нешто они су се озанили да га не познати, мртгачи су се и турна руку на нос јер какв ти им своје селачке гвљачи и оштак, они су за љубин и потребу њиховог личног рачна у познатија и длања да протрци Гаврија Новаковић председника из срез Власотинског а ученица и поцац узели Серфицу слугом инавала из Блатова за сарпачање неких послова сарпачи слугом инавала.

Пата ич је била извезана у Одржљивци, и кафеинске уапље које су орвачи отпржвали Вукша Коцић и Дмитрије Поповић, него потребе и жеље њихових бирча и њиховог напаче: сиромашног и брвоитог краја којег они преварише као што су и мене и моје другове; преварили, неповажујући их доволно и како треба поваже их у скупшћину.

На листи Вукша Коцића само је један једини од свакога

РАДИКАЛИМА

Пријатељима и Бирачима округа Врањског

8. фебруара је дан пресуде кога дана има да народ пресуди, да ли ће овом Државом управљати поштени и часни људи, народни борци за слободу и народна права или ће на управу земље доћи људи који оће да распарчају ову Државу и који оће да поново наш народ баце у неки вртлог и неред.

У нашем округу постоје шест листа на шест кутија, прва је листа на првој кутији Жике Рафајловића бив. министра који је саставио листу од богаташа и капуташа, који ни најмање немају појма о народним мукама и жељама већ знају само то, да за љубав буду на власти и да дођу до положаја и богатства, праве спрегу са Радићем који је сад у апсу и који је противник нашег државног јединства и наше среће и са Корошецем Спахом, Фером Драгом који је такође у апсу као противник нашег државног јединства и нашег Српског племена! Ко гласа за листу Жике Рафајловића, гласа за Турке, Арнауте, Немце, Маџаре и за Радићеве комунисте који сви скупа раде и желе да ова држава пропадне и да ми Срби понова будемо у нереду и свађи и несрећи по наше домаће интересе и спокојство.

Друга кутија је Зафира из Бојника назови „Земљорадничка“ који су из незнања и необавештености отишли у земљорадничку странку незнајући да је програм њих земљорадника састављен од Београдске госпode а иде на то да се одузме и подели наша приватна имовина од поштених радника и да људима нерадницима и лењштинама који кад цео радни свет ради и трче, леже и демебилишу, и ко год гласа за ову кутију назови земљорадника, тај гласа несвесно, непромишљено противу своје среће, противу свога имања, на штету своје куће и породице.

Трећа је кутија Попа Мике Цветковића, са Власине, Републиканца, који тражи и оће са својим друговима да ми Срби оставимо и напуштимо нашег милог Краља, наше државно јединство и да том нашом грешком и неслогом лутајући за републиканцима изгубимо нашу веру, нашу државу и доведемо за господара туђинца, а народна пословица каже ко неће брата за брата тај мора примити туђинца за господара, ко гласа за

ову Републиканску листу у трећу кутију тај отворено и несавесно иде противу мира, противу реда и рада ове наше државе, противу нашег Милог Краља и противу сваке среће нашега народа.

Четврта кутија по реду од почетка гласања носи листу моју и мојих другога, људи из народа, људи који живе у средини народа, који познавају ваше жеље, ваше потребе, ваше муке и који осећају да је прека и неиздржна потреба, да се што пре у овој нашој држави, за коју је српски народ дао много жртава и муке док је створио и зарадио, заведе рад, ред и мир, свакоме на своме занату, на своме послу и код своје куће, да се чиновници постављају у служби што поштенији, што раднији и савеснији и онолики број колики је најпотребнији да послови у државним надлештвима иду нормално и правилно.

Да се инвалидима и њиховим породицама даје инвалидска потпора тачно и на време и онолико колико они према своме стању здравља и имања заслужују а колико им је потребно да себе и своју породицу издржавају.

Да се закон о порези измени и донесе онакав, какав је потребан, те да се сваки порески обвезник оптерети са порезом онако и онолико колико му то изискује његово имање, његова радња и приход од имања или радње, а не да буде као до сад где има случајева да људи сиромашнији који имају слабије радње и имања плаћају више државне порезе него они што су богатији и имућнији.

Да се регулише питање свештеника – попова, да своје плате које им припадају примају на Државној каси а не да сами узимају и наплаћују од народа како оће и колико оће, да се тражи да сваки Државни чиновник па био полицајац! учитељ, свештеник, шумар, економ или ма ко други врши своју дужност тачно и поштено и да са народом поступа онако како треба и доликује једном савесном, поштеном и исправном Државном чиновнику кога народ и [д]ржава плаћа.

Да се путеви и ћуприје на истим који већ постоје оправе и дотерају у исправно стање, а на она места где истих нема да се просеку и направе нови путеви свуда у свакоме крају нашега округа па макар они везивали и водили до најмањег села или мале, јер су добри и исправни путеви потребни народу као и насушан хлеб.

Да се све шуме и утринска земљишта у нашем округу ограниче и донесе решење која места треба да припадну држави, која општини, селу или приватним људима, и да се оним местима где је до сад радила комисија за ограничење државних шума па је својим решењем и пресудом нанијела штету и повукла неправилну границу према неком селу или општини тражи друга комисија која ће исту границу и грешку поправити у корист заинтересованих села и општина. Да се такође сви спорови

који постоје између појединих села и општине око њихових атара реше по правди закона и доказима што пре и што брже реше и окончају те како би се избегла свађа и парница између појединих села и општина.

Да се тражи да се свакој кући која живи на селу дозволи да могу код своје куће држати и чувати оружје ради чувања стоке и куће од звераци и осталих случајева које могу сваког дана или ноћи изненада наступити по селима а нарочито по планинама и брдовитим крајевима нашег округа.

Да се печалбарима и другим сиромашним људима налази рада – посла и службе и да им се изиђе на сусрет од стране државе да приликом одласка на рад или службу и повратку кући са истог рада или службе добивају повластицу за бесплатну возњу на Државним жељезницама.

Да се регулишу таксе и трошарине појединих вароша и варошица које се наплаћују на дотерану стоку и осталих производа наших сељака на пијац и то тако: да оне ако мора да постоје ради издржавање и унапређење вароши буду што мање и да се наплаћује само онда када сељак дотерану стоку или домаћи производ прода а никако друкше као до сад.

Да се по свршетку избора обилазе срезове, општине и села, од стране моје и мојих другова који буду изабрани за народне посланике са моје листе и тиме да се у народу и у његовој средини узимају потребе и жеље појединих крајева и места како ће се и шта тражити и предлагати у народној скупштини за бољитак, напредак и корист истог краја.

Сваки бирач, који гласа за ову листу моју и мојих другова а која је преплењена на четвртој кутији нека буде уверен и сигуран да гласа за своју срећу, за своју корист, за мир и ред, како у земљи тако у селу, општини и у своје куће.

На мојој листи кандидати су поред мене још и ова лица и то:

За срез Босиљградски, **ВАСИЉ СТАМЕНОВИЋ**, земљорадник из Доње Љубате, заменик му је **СТОЈАНЧА ВЕСЕЛИНОВИЋ**, земљорадник из Клисуре, за срез Власотиначки и Масурички **ХРИСТИФОР ПОПОВИЋ**, свештеник из Власотинца, заменик му је **САВА СТАНИСАВЉЕВИЋ** председник општине Јелашничке; за срез Јабланички: **БОЖИЛОЈ МИТРОВИЋ**, председник општине, Оранске, заменик му је **ВУКАШИН К. МАРЈАНОВИЋ**, председник општине Лебанске.

За срез Лесковачки **ЂУРА КРЏАЛИЋ**, адвокат и председник окружног одбора народне Радикалне странке за округ Врањски из Лесковца, заменик му је **ГЛИГОРИЈЕ ИВАНОВИЋ** бив. народни посланик и деловођа општине Мрштанске; за срез Пчински и Пољанички: **СТОЈАН КОСТИЋ**, дуго-годишњи народни посланик и бив. деловођа општински из Големог села, заменик му је **ДРАГУТИН МЛАДЕНОВИЋ**, председник општине Дубничке. [И] ето браћо бирачи као што видите ова моја листа

састављена је и створена по жељи народа и поштених људи онако како најбоље може и оће да послужи интересима народа радног и поштеног у округу Врањском, и било би доста, стидно и срамота свакоме поштеном човеку који жели добра овој нашој држави, нашем округу, својој кући, својој породици кад неби гласао за четврту кутију.

Пета је кутија Михајла Буринчића самосталног демократе који је присталица Светозара Прибићевића а који се одвојио од Љубе Давидовића и Жике Рафајловића, зато што није могао више да гледа и трпи срамну и издајничку спрегу противу државног јединства и интерес[а] нашега племена, и сваки онај који жели добра Држави и себи неће ма из каквих разлога гласати за четврту кутију треба да гласа у пету кутију.

Шеста је кутија Влајка Коцића адвоката из Београда, и његових осталих другова који до сада њиховим радом и поступком нису ни доказали ни показали да желе добра бирачима и странци којој припадају и којима су увек пречи и потребнији њихови лични рачуни, њихова зарада и трговина, него потребе њихових бирача њиховога краја и странке којој су припадали; они су Влајко Коцић и Димитрије Поповић са њиховим друговима који су на њиховој листи и који су потпуно равни и једнаки у свему, обећавани златна брда и долине, путеве, железнице, службе, плаћање инвалида и остале потребе народу и бирачима само пред изборе а после избора латили су се њихових личних рачуна и послова а народу и бирачима остављали су шупаљ нос до очију, и кад им је који бирач из округа долазио и тражио нешто они су се крили од истога а ако се нису могли сакрити они су се правили да га не познају, мрштили су се и турали руку на нос јер кажу да им смрде сељачки гуљаци и опанак, они су за љубав и потребу њиховог личног рачуна упропастили и довели до пропасти Гаврила Новаковића предузимача из среза Власотиначког и новац узели Серафинму слепом инвалиду из Бујановца за свршавање неких послова сиромаша слепог инвалида.

Преча им је била циглана у Остружници, и кафанске уздње које су ортачки отпављали Влајко Коцић и Димитрије Поповић, него потребе и жеље њихових бирача и њиховог напаћеног сиромашног и брдовитог краја којег они преварише као што су и мене и моје другове преварили, непознавајући их довољно и како треба послаше их у скупштину.

На листи Влајка Коцића само је један једини од сељака кандидат за народног посланика Михајло Јовановић из Разгојне, који је на делу доказао да је раван Влајку Коцићу и Димитрију Поповићу јер је увек, свакад и у свако доба радио само за себе и своје личне рачуне а када је на Солунском Фронту био прешао из Француске он је побегао у село Кречку

код Солуна само да се не би нашао са неким војником из његовог краја или среза те да исти не би потражио неку помоћ или трошак, а када га је неки од његових познаника и пријатеља случајно стревиио негде, он му је вадио по грош два и давао му за трошак говорећи да више нема код себе новца. Тај Мијајло Јовановић покушао је био да уштеђевину кошевске хране његове општине Разгојнске, поједе и сакрије говорећи да њему као деловођи општине Разгојнске она припада; и сада када је добио на среској конференцији мањину и то велику мањину од Ђуре Крџалића и Глигорија Ивановића он је пришао Влајку Коцићу и пристао да буде са њим на листи за некаквих тридесет хиљада динара које му је Влајко дао или обећао као награду зато што се с њим дружи.

Влајку Коцићу и Димитрију Поповићу, била је још и то дужност, да што више поставе шумара у округу Врањском нарочито у срезу Власотиначком, где кажу да их сада има [п]реко шеснајест и да придобију поједине чиновнике и шумаре да они раде за њих и да гоне народ да гласају за Влајка и Димитрија и они да тргују и отправаљају своје приватне послове у корист себе и својих болесних амбиција.

Ова листа Влајка Коцића и његових другова која је по реду шеста и последња одметничка је и од Радикалне Странке и од народнога добра и народних потреба и она никога у за себе од поштених, часних и свесних људи нема, нема сем што за исту раде и трче неколико ортака плаћеника и лажно обманутих агитатора међу којима на жалост има и чиновника који се налазу у срезу Власотиначком, Босиљградском, Масуричком и Пољаничком, и који несвесно или свесно за корист лични или неко месно обећање трче и лажно обмањују и агитују у народу и међу гласачима да гласају за Влајка Коцића и његову листу, с тога Драга браћо бирачи у округу Врањском будите свесни и дозрели и недајте се поткупити, преварити или обманути од ових плаћеника и агитатора Влајка Коцића и његових другова, јер знајте да сваки од оних па макар он био чиновник, сељак или трговац који агитује и препоручује да гласате за листу Влајка Коцића, не ради то и не говори то зато што Вам жели добра Вама и Вашој кући већ само зато што је плаћен и поткупљен или што очекује личних користи од Влајка Коцића и другова на његовој листи.

8. фебруара треба да буде дан награде сваког оног човека који поштено ради, који поштено мисли и који се поштено заузима и труди за добро Краља Државе свога краја и својих бирача. А смртна пресуда за све оне који оће и који су намерни да народ лажу, обмањују и поткупљују те да би га на тај начин преварили да им поверење да за новац или за лажна обећања а такав рад и поступак бирача округа Врањског био би штетан и

сраман по житеље који леп глас уживају до сад као народ вредан, радан,
поштен и часан у округу Врањском.

Братско поздравље шаље Вам свима пријатељима, познаницима и
бирачима

у округу Врањском Ваш одани, верни друг и пријатељ,

МИЛУТИН П. ДРАГОВИЋ

народни посланик из Лебана

Фебруара 1925. год. Лебане

ШТАМПА, Обреновића, Лесковац

16. Кандидатска листа Самосталне странке за округ Врашки,
фeбруар 1925.

Кандидатска Листа

Самосталне странке

За изборни округ Врашки

За изборе народних посланика на дан 8. фебруара 1925. год.

НОСИЛАЦ ЛИСТЕ

МИХАЈЛО БУРИНЧИЋ

Председник Лесковачке Задруге из Лесковца

За срез Јабланички

Горча Ивковић

економ из Цековце

Заменик **Јоргаћ К. Стојановић**

земљоделац из Геновца

за срез Власотиначки

Драгутин Т. Симоновић

из Предејане, професор Београдске гимназије

Заменик **Милан Д. Јовић** из Грделице

За срез Босилградски

Војислав Мијоковић

шеф кабинета Министарства Правде

Заменик **Јордан Стаменковић**

деловођа из Мачкатице

За срез Лесковачки

Славко С. Трајковић

земљоделац из Вел. Трљана

Заменик **Јоргаћ Митровић**

земљоделац из Залуђе

За срез Масурички

Алекса С. Пешић

трговац из Сурдулице

Заменик **Миливоје Ц. Стојановић**

из Масурце

ЗА СРЕЗ ПОЉАНИЧКИ

Воја Симоновић

учитељ из Владичког Хаћа

Заменик **Мирко Т. Динић**

из Прекодолца

За срез Пчињски

Милан К. Јовановић свештеник из Врађе

Заменик **Милан Р. Половић** Благајник Привредне Банке из Врађе

Самосталци Округа Врашког

Избори од 8. фебруара 1925. год представљају један догађај од најважнијих момента у историји наше отаџбине и њен будући живот, а такође и у историји наше самосталне странке.

Није питање која, не странка 8. фебруара победи, већ се поставља питање нашем народу, да ли ће победити људи који се боре да се наша држава и наше јединство стечено скупшеним жртвама нашега народа очува, или ће победити људи који желе да се сруши ова наша јединствена држава и народно јединство.

Зато се позивају сви Срби, патриоте, самосталци и њихови пријатељи, да 8. фебруара сложано гласају у Самосталску кутњу чији је носилац листа за округ Врашки

МИХАЈЛО БУРИНЧИЋ

Председник лесковачке задруге, и која је пета по реду

Живела Самостална Странка

Живели њени пријатељи

Живео Српски Народ.

Кандидатска Листа Самосталне Странке
за изборни округ Врашки
на изборе народних посланика
на дан 8. фебруара 1925. год.

Одбор Самосталне Странке

17. Милан Прибићевић ће одржати неколико јавних зборова
и предавања, мај 1925.

О Духобима долази у Источну Србију и обилази наша села и градове

ПУКОВНИК У ПЕНЗИЈИ

МИЛАН ПРИБИЋЕВИЋ

земљорадник на Косову и опозициони народни посланик за среза Двор (Хрватска)

Он ће одржати неколико јавних

Српског Армијског Дивизиона

ЗБОРОВА И ПРЕДАВАЊА

по овом распореду:

На први дан Духова, у недељу 31 маја, велики збор у Белој Паланци, у 10 часова пре подне, пред кафаном „Соколовић“.

На други дан Духова, у понедељак 1 јуна, велики збор у Књажевцу, у 10 часова пре подне, на пијаци пред „Српском Круном“. По подне, велики збор у Сврљигу, у 3 сата, испред „Паласа“.

На трећи дан Духова, у уторак 2 јуна, велики збор у Краљевом Селу,

На цар Константина и Царицу Јелену, у среду 3 јуна велики збор у Зајечару, у 10 часова пре подне, на пијаци.

У четвртак и петак, 4. и 5. јуна, брат Милан Прибићевић бавиће се у *Пироту* и *Цариброду*, одржаће по једно јавно предавање и посетиће неколико села у околини. — Као на свима зборовима, и овде ће говорити, као *најбољи познавалац прилика у Хрватској*, о хрв. питању.

У суботу и недељу, 6. и 7. јуна, биће у *Лесковцу*, где ће одржати јавно предавање, и у суседним селима.

У понедељак, 8. јуна биће у *Прокупљу* и одржаће предавање.

Уторак 9. и *среду* 10. јуна, провешће у *Нишу* и нишким селима.

Четвртак 11. и *среду* 12. јуна, бавиће се у *Алексинцу* и *Соко-Бањи*.

Сељаци и грађани Нишавља, Тимока и Поморавља, као и цела Србија и читава Југославија, добро знају ко је **Милан Прибићевић**, велики војник из балканског и светског рата, гласовити војсковођа и „војничка мајка“, јунак и национални револуционар. Њега, свога **ратног друга**, доћи ће да чују сви који су прошли кроз ратне окршаје. Он се данас бори за **социјално ослобођење** сељака, радника и свег радног и поштеног света.

Синови, мајке, жене и кћери некадашњих ратника такође треба да виде и чују човека који је њихове очеве, мужеве и браћу водио у борбу, и који их данас позива у нову славу, у нову борбу за **хлеб и слободу**, за бољу и светлију будућност, заједно са нашим братом и другом **др. Драгољубом Јовановићем**.

Јавите свима, на селу и у граду, за ове зборове и предавања **Милана Прибићевића**, јер је овај његов пролазак кроз **Источну Србију** од историског значаја.

Акциони Одбор

18. Градско позориште из Битоља у сали - башти хотела „Круна“,
23. јула 1925: *Наша работа*

Последња представа

ГРАДСКО ПОЗОРИШТЕ
ИЗ БИТОЉА

У сали башти -- хотел „Круна“

У четвртак 23. јула 1925 године.

Представа 23

Представа 23

НОВО

ПРВИ ПУТ

НОВО

НАША РАБОТА

Комад из лесковачког живота у 5 чанова с певањем. Написао С. Динаћ,
Редитељ Радивоје Динуловић.

	Ж	И	К	А
Става — „фабрикант“ — метлар)				Милорад Анимовић
Рајца — „пролетер“, — четкар)				Јован Харитоновић
Др. Ганчић — „рецепт“, лекар)				Јован Ташић
Данчић — „Апелација“, адвокат)				Србуљуб Хет
Димча — „Обланди“ — званичник)				Љуба Вукмановић
Мишко — „Бритва“ — берберић)				Павле Штод
Славко — „жупрес“ — фотограф)				Радивоје Динуловић
Павла — „Ажура“ — фијакерица)				
Чопа — келнер)				
Стана, Ставрина жена)				г-ђа Анимовић
Ценка — „Луче“, њена кћи)				Мила Динуловић
Цапе, ујак)				Мило Аврамовић
Кепа, његова мајка)				Јана Марковић
Ценка, Рајчина жена)				Нада Црвуловић

— муга, свирачи, дијалозици. —

I чин: ЧАПЉИНО БРЕСЈЕ; II чин: ФАБРИКА РАБОТА; III чин: ТЕСНО
ДРУШТВО; IV чин: ПРОШЕВИНА; V чин: НАША РАБОТА.

Цене: 20.- динара за ђаке 10. динара.

Почетак у 8 часова попови време...

19. Кандидатска листа Демократске странке, за избор часника
Општине лесковачке, 15. августа 1926.

Кандидатска Листа Демократске Странке

НА ЗЕМЉИ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

За избор часника општине Лесковачке, среза лесковачког, округа Врањског,
на дан 15. августа 1926. год.

І ПРЕДСЕДНИК

1. МАЛАН ПОП-ДИМИЋ, ТРГОВАЦ

П К М Е Т О В И :

2. Алекса М. Стојановић, кројач | 4. Петар Митић, бакалин
3. Михајло К. Јанковић, економ | 5. Трајко К. Стајић, кафеџија
6. Антанасије М. Величковић, механџија

Ш О Д Б О Р Н И Ц И :

7. Душан Стојанковић, адвокат	25. Ђорђе М. Станковић, шекунант
8. Чedomir Николић, пекар	26. Боровић Н. Марковић, обућар
9. Василеј М. Дикић, кројач	27. Тодор С. Стојановић, бакалин
10. Милутин Б. Милековић, трговац	28. Исак А. Коло, кројач
16. Јован М. Стојановић, трговац	34. Сотир Михајловић, Алуп, надничар
17. Михајло А. Милић, кафеџија	35. Дездар Р. Цветковић, раниџија
18. Милутин Г. Стаменковић, прашни тргов.	36. Петар Ј. Станковић
19. Тодор Ј. Стевановић, сајџија	37. Мика С. Ђокић, земљоделец
20. Милан Ђорђевић-Ганчић	38. Душан П. Цекић, касалин
21. Петар Ј. Ђорђевић-Врањанац	39. Ибрагим М. Шабановић, конопљар
22. Мила Мирковић, шинтер	40. Гангорије Станковић-Милинче, кројач
23. Милан В. Цекић, бакалин	41. Тодор Петровић, лациџија
24. Тоша Тошић, уџар	42. Благоје П. Митић, кројач

Представници кандидатске листе у главном изборном одбору :

Представник Милан Констаниновић
Заменик Милутин Б. Милековић

Представници кандидатске листе у поједицим гласачким местима :

ЗА КВАРТ ЦИКВЕНИ :
Представник Милан Поп-Димић
Заменик Михајло К. Јанковић
ЗА КВАРТ ЖИТНО-ПРЕДМЕСТЕ :
Представник Алекса М. Стојановић
Заменик Милан Ђорђевић-Ганчић

ЗА КВАРТ ГОРЊО-ВЕТЕРНИЧКИ :
Представник Димитрије Аргировић
Заменик Милан Маринковић
ЗА КВАРТ ДОЊО-ВЕТЕРНИЧКИ
Представник Петар Митић
Заменик Трајко К. Стајић

Моле се чланови и пријатељи Демократске Странке као и Грађани ове вароши да
горњег дана изађу на биралиште и гласају за ову листу у ТРЕЋУ КУТИЈУ.
Гласање почиње у 7 час. пре подне а завршује се у 5 час. по подне.

Августа 1926. год.
Лескован

ПОДОДБОР ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ.

Штампа „ПОКРЕТ“ Лескован

Краљ С. Х. С.

ЛЕСКОВАЧКО ГРАДСКО ПОЗОРИШТЕ — ЛЕСКОВАЦ —

ОБЈАВА

МЗ ЗАПИС
СРПСКА АДМИНИСТРАЦИЈА

Решењем Господина Министра Просвете Убр. 690 од 23. августа текуће године одобрена су правила просветног друштва, основаног под именом :

„Лесковачко Градско Позориште“ са седиштем у Лесковцу.

Циљ друштва је: да организованом снагом развија дух љубави према позоришној уметности; да путем давања уметничких представа, забава, концерата и јавних предавања пропагира Српски књижевни језик и да својим члановима и пријатељима позоришне уметности ствара вгодну и пријатну забаву.

По чл. 3. друштвених правила редовним чланом овога друштва може постати сваки грађанин и грађанка који је држављанин Краљевине С. Х. С. а који ужива сва грађанска права.

Упис у чланство врши се у друштвеном локалу — „Хотел Париз“ — у Лесковцу. При упису у чланство полаже се на име уписине 20 дина и 30 дина на име улога. Чланице друштва и подмладак плаћа пола од горње цене. Упис ће трајати до 20. октобра 1926. год. Поред редовних чланова, друштво ће уписивати: помажуће, који друштву, једном за свагда положи 1000 дина, утемељаче, који положи 2000 дина, добротворе који положи 5000 дина и велике добротворе који положи најмање 10.000 дина.

Моле се пријатељи ове установе да се пријаве ради уписа и тиме осведоче љубав према овом просветном покрету.

Такође се позивају професионални Чланови-це позоришта да поднесу своје понуде за ангажман. Сви они, који имају воље да постану уметницима или се већ осећају способни да могу играти у позоришту нека се такође пријаве позоришној Управи ради увођења у списак чланова—волонтера.

Управни Одбор:

Раде С. Димитријевић, апотекар; Никола Стојиљковић, трг.; Др Велизар Пијаде, лекар; Сретен Динић, учитељ; Јова Л. Јовановић, инд.; Бока Митровић, књижар; Драгутин Станковић, инд.; Влада Антоновић, пред. прв. суда; Мице Стојиљковић, инд.; Ђира Милић, проф.; Радиивоје Ненадовић, професор; Бока Блажић, индустријалац, *Стара Козачић инд.*

Надзорни Одбор:

Милаш Поп-Дамјић, пред. општине; Јосиф Јовановић, инд.; Пера Поповић, инд.; Васлије Дискић, књижар; Воја Стојановић, управ. поште.

Лесковачка Централна Банка

Лесковац ИЗ ЗБИРНЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

На основу члана 16. својих правила, одржаће
на дан 3. априла 1927. год.,
у 9 час. пре подне у своме локалу у Лесковцу, свој

VI. РЕДОВНИ

збор акционара

са овим дневним редом:

- 1) Бирање деловоје збора и три акционара за оверу зборског записника и бројање гласова;
- 2) Читање пословних извештаја Управног и Надзорног Одбора са билансом и добитком за 1926. год., и давање разрешнице члановима оба Одбора за рад и рачуне у 1926 г.
- 3) Предлог Управног Одбора о измени банчаних правила о повећању главнице и другом;
- 4) Претрес предлога Управног и Надзорног Одбора, или појединих акционара, ако их буде било, у смислу банчаних правила;
- 5) Избор чланова Управног и Надзорног Одбора, у смислу члана 32. и 44. банчаних правила на место отпалих коцком.

На овом збору могу учествовати и решавати они банчини акционари, који по члану 17. банчаних правила депонују своје акције на банчиној благајни на три дана пре одређеног рока за држање збора.

Моле се г. г. акционари да своје акције изволе депонувати у дане 28. 29. и 30. марта т. г. закључно до 4 ч. по подне.

Лесковац, 15 марта 1927. год.

У п р а в а .

Штампао: Ж. Д. Обреновића, Лесковац

*Ч. С. На овом збору сам изабрао
за члана Управног одбора С.*

22. Резолуција збора грађана града Лесковца,
одржаног 3. априла 1927.

СЕРТИФИКАЦИОНА
КМИТРИЈЕВИЋА

Резолуција

ЗБОРА ГРАЂАНА ГРАДА ЛЕСКОВЦА

одржат на дан 3. априла 1927. год.

1) Збор констатује, да је уговор између Лесковачког Електричног Друштва и Лесковачке Општине скроз неморалан, јер грађанима и општини не даје никаква права, а Електричном Друштву не ограничена и не допуштена права и обратно, све дужности приписује Општини и грађанима а Електричном Друштву ни најосновнија.

Збор такође констатује, да су, поред рђавог уговора поступци Електричног Друштва несолидни и безочни; јер нити даје пуно електрично осветљење, нити гарантује ма какво осветљење, нити води рачуна о исправност и сигурности мреже, нити подешава це не сразмерно приликама и правичности.

Услед тога се радиност и живот вароши уназађује и штети а несолидна инсталација представља опасност по варош и животе грађана

2) С тога, збор грађана тражи раскинуће уговора са Електричним Друштвом и по основу неисправности и несолидности инсталације, и по основу општих моралних закона, који забрањују штетну једностраност уговора, која се у овом случају идентификује са неограниченим монополом једне уговорачке стране.

3) За постигнуће тога циља збор одређује стални Одбор Грађана од 14 лица који има да изврши и оствари предњу жељу грађана, средствима које за умесно нађе, извештавајући о резултату грађанство путем зборових или писмених. Исти Одбор дужан је да надгледа и рад Општинског Суда и Одбора, који је такође покренуо исто питање и да са њиме сарађује или успорени рад убрзава.

4) Збор је такође констатовао да је заинтересована страна, Електрично Друштво са Централном Банком, услед сазива овога збора, почела вршити притисак и претње над грађанима, путем отказивања кредита и другим средствима желећи тиме да истим грађанима угуше економску и политичку слободу. Збор се гнуша таквог уцењивачког и безстидног држања поменутих завода и сматра за потребно, да за нужну одбрану грађана од таквих испада, пропише и препоручи грађанима следеће:

Ако поменуте установе буду ма чиме уцењивале грађане, онда је дужност свих свесних грађана да и они откажу своје улоге и своје кредите њима; јер је улог и кредитирање подједнако нужно заводима као и грађанима. При овоме апелује се на свест улагача да буду достојни и солидарни у овој одбрани грађанских угрожених права. Такође, Одбор ће поводом истог поступка известити Кредитне Установе, да и оне ускрате кредит овим установама као што и оне ускраћују исти грађанима. Даље се одлучује, да грађани својевољно одкажују осветљење и остану при датој заклетви на самом збору.

5) Збор ставља у дужност Општинском Суду и Одбору, да потраживање Електричног Друштва не исплаћује све док избрани суд стручном оценом не констатује неправилности и мањкове у досадањем давању струје како општини тако и грађанству.

У Лесковцу, 3. априла 1927. год. у 6 часова по подне.

Секретар,
Јован Ст. Симићковић, пенз.

Председ. Збора,
Драгутин С. Костић, сарач

Оверачи Записника:
Влада Поповић, инжњ.
Тодор Чичинович, суд. писар

Штампа Обре нових—Лесковац

23. Мих. Ђ. Бабамилкић: Грађанима града Лесковца, 23. април 1927.

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

Грађанима Града Лесковца

Одговор председника општине г. Милана Поп-Димића на мој плакат од 10. ов. мес. скроз је неистинит.

Председник општине Г. Милан Поп-Димић побива у својој одбрани мој изказ да је остало дуга Електричном Друштву 8000. дин. када сам предао општину, и наводи да је остало неких 39.711. дин. а пре тога казао је на одборској седници 140.000. Ради истине износим извод из књига Елект. ич. Друштва:

Од 1913 год. Општина је остала дужна Друштву	10.477,90
Осветљења за 1919 и 1920 год. када је г. Мила Поп-Димић био кмет општине	25.000
	Свега Дин. 35477,90
После овога када сам примио општину као председник исплатио сам друштву 31-ХИ1921 год. на име дуга	1000.
	Остало на дугу Дин. 34.477,90
За овим сам исплатио дуг из 1913 год. 14-VII-1922 год. у дин.	10477,90
Осветљење у 1921 и 1922 год.	21.000.
	Свега Дин. 45.000.
Платио сам Електричном Друштву на име општинског дуга 7 Августа 1923 год. динара	33.000.
	Остало дин. 12.000.

Пошто сам месеца августа 1923 год. изашао из општине то сте Ви 5-Х-913 год исплатили остатак дуга од 12.000 дин.

Из овога је јасно да дуг Електричном Друштву у Дин. 39.711, нисам оставио.

Такође сам оставио у општини приликом мог изласка 10 вагона јечма, пшенице, и ража у вредности око 200.000. дин. што су они продали и примили новац?

За сам изаиста као председник тврдио неке уговоре са Електричним Друштвом али то је било пре рата у 1902 и 1912 год. и ти су уговори били корисни и за општину и за грађане.

Што се данашњег уговора тиче г. Милан Поп-Димић наводи, да сам ја на седници општине одбора од 15. Јула 1925 год. решавао о овом уговору са осталим одборницима и овластим председника општине, да може уговор закључити између Електр. Друштва и општине и у име општине код власти да потврди. Не поричем да сам дао овлашћење у принципу, да се са Електр. Друштвом може закључити уговор, али нисам дао пристапак да се закључи овакав уговор какав данас престоји. Грађани су видели из плаката Г. Ђорђа Блажића кад је овај уговор закључен и који су га закључили.

Нека се г. Милан Поп-Димић не дира око мога зета кад није доносио обавештен. Мој зет није постао благодотник Електричног Друштва у време кад је уговор прављен 1912. год. него је мој зет постао благодотник за време када је председник банке г. Горча С. Стојановић, а чланови: г. г. Горча Јорграшевић, Тодор Виђашић и Милан Савић, те су тада ступили према друштвеном-вонкурсу примили за благодотника Кредитне Банке тек 1-И-1922 год. када се доносије саопштење са Електричним Друштвом.

Привлађем да сам општинску књигу са одобрењем одбора и грађана на збору продао, али то сам учинио само за корист грађана и општине. Врло добро се зна, да нисмо имали довољно унионисте за децу, те је услед тога била полудневна настава. Како би се створила могућност да сва деца похађају школу, то смо ми продали ову књигу да се направе школе, које нам дају много више а не 500—1000 дин. годишње прихода, колико је давала књига коју смо продали да би направимо горњи спрат основне школе код цркве јер је продачу био за зидане 320.000. Наравно ова сума од њиве била је недовољна, али је општина угрошила још 180.000—дин. од својих редовних прихода, поред оних 40.000—дин. који су узети за стару школу. И овде г. Милан Поп-Димић није хтео да каже истину, већ је рекао како је садашња управа исплатила дуг за подизање ове школе у 50.000—дин. а остало је свега на дугу око 30.000—дин. Истина је и то да ова књига сада вреди не три пута више како то г. Милан Поп-Димић наводи, него вреди 20 пута више са зградама подигнутим Г. Горче Јорграшевића.

Много је теже било одмах после рата, када сам ја дошао за председника општине, управљати општиним јер је општина била без ичега, па се ипак успело да се многе ствари доведу у ред. Јер тада нисмо имали по мрачним улицама, а д нас идемо. И што је маркантно, идемо по мраку па ипак општина дугује Електричном Друштву преко 300.000.—дин. значи да г. Милан Поп-Димић довољно води рачуна о општини и њеним приходима и расходима. Општина је дужна порез преко 200.000.—дин. Све ово долази од мудре управе г. Милана Поп-Димића. Садашњи општински одбор мора стално да води борбу око смањивање дневнице чиновничку и члановима, значи да се и сам одбор боји да оваква општинска управа не упропастити општ. имовину.

Рад г. Милана Поп-Димића се не огледа ни у регулисавању улице. Када сам изашао из општине оставио сам 200.—скице за просецање и регулисавање, а од тога су до сада просекли свега две улице и то: у Панаџуришту Мики кмету улицу и улицу где је Никола Тодоровић, Калдарисали су и мурду махалу са фабричним новцем од 100.000.—дин. а остале су сами грађани приликом просецање улице и калдарисали. г. Милан Поп-Димић хоће само да каже по нешто, и даји то стоји или не. на то се много не осврће. Васко Милановић ће му рећи, дали је њему платио за ограду школе код реке, или је пак њему платио, како је то у истини за бараку у мурдој махали.

Дакле продао сам општинско имање, а то су грађани желели, и зашто сам га продао казо сам, али шта ће да каже г. Милан Поп-Димић, што га он испоклађао својим агитаторима, који су га довели за председника општине на штету целог грађанства.

Грађанска је познато и то, да су затворе моје управе били поштеђени сваког кулука за извлачење новца а тако исто и припреза, па су ипак путеви били добри. Тада их је Општинска управа регулисавала из сопствених средстава.

Од како је пак г. Милан Поп-Димић председник општине, путеви су са свих страна, и нико се грађани уопште вукући некак кулуком за оправку истих, признајем му пак да је направно одличан пут идући за његову фабрику.

Грађани добро познају мој рад у општини и пре рата и после рата и рад г. Милана Поп-Димића. За сада онолико, а ако Поп-Димић жели да и даље говори неистине, ја ћу му најви пуно одговора.

23-IV-1927 год.
Лесковац

МИХ. Ђ. БАБАМИЛКИЋ
кафеџија и бивши председник општине.

Штампа „ПОКРЕТ“ Лесковац

Грађанима Града Лесковца

Одговор председника општине г. Милана Поп-Димића на мој плакат од 10. ов. мес. скроз је неистинит.

Председник општине Г. Милан Поп-Димић побија у својој одбрани мој изказ да је остало дуга Електричном Друштву 8000. дин. када сам предао општину, и наводи да је остало некаквих 39.711. дин. а пре тога казао је на одборској седници 140.000. Ради истине износим извод из књига Електрич. Друштва:

Од 1913 год. Општина је остала дужна Друштву	<u>10.477.90</u>
Осветлење за 1919 и 1920 год. када је г. Милан Поп-Димић био кмет општине	<u>25.000</u>
Свега Дин.	<u>35477.90</u>

После овога када сам примио општину као председник исплатио сам друштву 31-XI-1921 год. на име дуга 1000.

Остало на дугу Дин. 34.477.90

За овим сам исплатио дуг из 1913 год. 14-VII-1922 год. у дин. 10477.90

Остало је још 24.000.

Осветлење у 1921 и 1922 год. 21.000.

Свега Дин. 45.000

Платио сам Електричном Друштву на име општинског дуга 7 Августа 1923 год. динара 33.000

Остало дин. 12.000.

Пошто сам месеца августа 1923 год. изашао из општине то сте Ви 5-X-9[2]3 год. исплатили остатак дуга од 12.000 дин.

Из овога је јасно да дуг Електричном Друштву у Дин. 39.711, нисам оставио.

Такође сам оставио у општини приликом мог изласка 10 вагона јечма, пшенице и ража у вредности око 200.000. дин. што су они продали и примили новац?

Ја сам заиста као председник тврдио неке уговоре са Електричним Друштвом али то је било пре рата у 1902 и 1912 год. и ти су уговори били корисни и за општину и за грађане.

Што се данашњег уговора тиче г. Милан Поп-Димић наводи, да сам ја на седници општин. одбора од 15. јула 1925 год. решавао о овом уговору са осталим одборницима и овластио председника општине, да може уговор закључити између Електр. Друштва и општине и у име општине код власти да потврди. Не поричем да сам дао овлашћење у принципу, да се са Електр. Друштвом може закључити уговор, али нисам дао пристанак да се закључи овакав уговор какав данас постоји. Грађани су видели из плаката Г. Ђорђа Блажића кад је овај уговор закључен и који су га закључили.

Нека се г. Милан Поп-Димић не дира око мога зета кад није довољно обавештен. Мој зет није постао благајник Електричног Друштва у времену кад је уговор прављен 1912. год. него је мој зет постао благајник за време када је председник банке г. Горча С. Стојановић, а чланови: г. г. Горча Јоргаћевић, Тодор Влајчић и Милан Станојевић, те су га ови људи према расписаном конкурсима примили за благајника Кредитне Банке тек I-II-1922. када се доцније смешала са Електричним Друштвом.

Признајем да сам општинску њиву са одобрењем одбора и грађана на збору продао, али то сам учинио само за корист грађана и општине. Врло добро се зна, да нисмо имали довољно учионице за децу, те је услед тога била полудневна настава. Како би се створила могућност да сва деца похађају школу, то смо ми продали ову њиву да се направе школе, које нам дају много више а не 500-1000 дин. годишње прихода, колико је давала њива коју смо продали да би направио горњи спрат основне школе код цркве јер је предрачун био за зидање 320.000. Наравно ова сума од њиве била је недовољна, али је општина утрошила још 180.000- дин. од својих редовних прихода, поред оних 40.000- дин. који су узети за стару школу. И овде Г. Милан Поп-Димић није хтео да каже истину, већ је рекао како је садања управа исплатила дуг за подизање ове школе у 50.000- дин. а остало је свега на дугу око 30.000- дин. [И]стина је и то да ова њива сада вреди не три пута више како то Г. Милан Поп-Димић наводи, него вреди 20 пута више са зградама подигнутим Г. Горче Јоргаћевића.

Много је теже било одмах после рата, када сам ја дошао за председника општине, управљати општином јер је општина била без ичега, па се ипак успело да се многе ствари доведу у ред. Јер тада нисмо ишли по мрачним улицама, а данас идемо. И што је маркантно, идемо по мраку па ипак општина дугује Електричном Друштву преко 300.000.- дин. значи да г. Милан Поп-Димић довољно води рачуна о општини и ње-

ним приходима и расходима. Општина је дужна порез преко 200.000.- дин. Све ово долази од мудре управе г. Милана Поп-Димића. Садањи општински одбор мора стално да води борбу око смањивање дневнице чиновништву и часницима, значи да се и сам одбор боји да оваква општинска управа не упропасти општ. имовину.

Рад г. Милана Поп-Димића се не огледа ни у регулисавању улице. Када сам изашао из општине оставио сам 200.- скице за просецање и регулисавање, а од тога су до сада просекли свега две улице и то: у Панађуришту Мики кмету улицу и улицу где је Никола Тодоровић, Калдармисали су и мурџу махалу са фабричким новцем од 100.000.- дин, а остале су сами грађани приликом просецање улице и калдармусали.

г. Милан Поп-Димић хоће само да каже по нешто, и дали то стоји или не, на то се много не осврће. Васко Миладиновић ће му рећи, дали је њему платио за ограду школе код реке, или је пак њему платио, како је то у истини за барак у мурџој махали.

Дакле продао сам општинско имање, а то су грађани желели, и зашто сам га продао казо сам, али шта ће да каже г. Милан Поп-Димић, што га он испоклањао својим агитаторима, који су га довели за председника општине на штету целог грађанства.

Грађанима је познато и то, да су за време моје управе били поштеђењни сваког кулука за извлачење песка а тако исто и приреза, па су ипак путеви били добри. Тада их је Општинска управа регулисавала из сопствених средстава.

Од како је пак г. Милан Поп-Димић председник општине, путеви су са свим хрђави, и ако се грађани убише вукући песак кулуком за оправку истих, признајем му пак да је направио одличан пут идући за његову фабрику.

Грађани добро познају мој рад у општини и пре рата и после рата и рад г. Милана Поп-Димића.

За сада оволико, а ако Поп-Димић жели да и даље говори неистине, ја ћу му наћи пуно одговора.

23-IV-1927 год.
Лесковац

МИХ. Ђ. БАБАМИЛКИЋ
кафеџија и бивши председник општине

Штампа „ПОКРЕТ“ Лесковац

ОБЈАВА

Одбор општине вароши Лесковца на седници својој од 4. маја тек. године а поводом питања о регулацији цена струје са општинском електричном друштвом, донесе следеће решење:

1. Давсе електричном друштву одмах предлози следећи услови:

1. Да од дана постигнутог споразума општина не плаћа ништа за цело своје улично осветљење.

А да за осветљење у својим канцеларијама и осталим општ. установима плаћа напунске цене које су важиле до 1. марта ове год. са 50% понуста;

2. Да грађанство плаћа 5.— дин. по киловау;

3. Да промена ових цена може бити само у случају промене у ценама погорног материјалу и радне снаге и то ако та разлика буде већа од 10%.

Ово све поред споразума у извесним тачкама који је постигнут на заједничкој седници изабраних делегата обдorskих и електричног друштва на седници од 17 и 18 пр. м-ца;

4. Одбор очекује пријем ових услова у целости у року од пет дана од данас, што ако не учини сматраће се да понузу не приима, и одбор ће бити принуђен да у циљу заштите општине и грађанства присуству напунеричнији мерама те да за случај спора и једна и друга уговорна страна буду на равни ножи.

II. У циљу обавештења грађанства и приреме на све жртве које ће морати у овој борби за заштиту права и интереса да поднесе, објавити путем штаманих изјавата и то:

а) ову тачку обдorskе одлуке;

б) понузу електрич. друштва под Бр. 4903. од 9 пр. м-ца;

в) реферат изабраних обдorskих делегата; и

г) понузу електрич. друштва Бр. 5891. од данас.

III. У циљу допозема коначне одлуке по овом питању заказује се обдorskа седница за уторак 10 маја ове године у 18 час. са дневним редом: решавање о електричном питању.

Деловођа. Преседник суда и одбора,
Цв. С. Ворњанс, с. р. (М. П.) М. П. Димит с. р.

ОДБОРНИЦИ

Д. Стојанковић, Вас. М. Дисквић, Тодор Петровић, Петар Ворњанс, Дим. А. Димитријевић, Бора Н. Марковић, Ђока М. Станковић, Сретен Т. Костић, Д. М. Сташковић, Исак А. Ково, Сотир Мијалковић, Мил. Миланковић, Нилан Заврновић, Нерама М. Шаболовић, Ташош Аметовић, Мика Ђокић, Чедо Николсвић.

Одложено мишљење: Не слажемо се са овим решењем обдorskим у томе:

а) По нашем мишљењу немогуће је да општина не плаћа улично осветљење, већ да плаћа као и до сада напунско по цени која је важила до 1. марта ове год. са понустом поред 35% јон са 15% т. ј. са понустом укупно 50% мање по итто плаћа грађанство;

б) да се са електричним друштвом постојеће цене струје помирљивим путем а избегне све неустојаче, мишљамо само да грађанство плаћа 6. дин. по киловау; и

в) Ако друштво ове услове како их је одбор одредило не прими у целости, наше је мишљење да би требало да тражио код надлежне власти раскинуће уговора због његовог неиспуњења од стране друштва а не да се уради нешто настрано што би било притоно и неустојачко, јер би дај заједнички допозема по моралним и правним јавним одговорности; и ако се како што уради складно са себом, сваку одговорност.

Пресед. суда и одбора
М. П. Димит с. р.
Чедо Николсвић с. р.

Извршилају предлог обдorskу одлуку у смислу чл. 6. од 109. закона о општинама, суд и општина грађанства, да остата акцијоних чл. од 1. новембра, решења гласе и не.

Под в) Суду и одбору општине Лесковачке.

У смислу ранније наше обавеза, да смо вољни, да изабемо у суверен својој општини и њеним грађанима у погледу смањивања цена струје за осветљење, узимачко, да исте смањивамо у следећем.

1. Да од краја ове године у свему остану старе цене, које су важиле до 1. марта ове године; За ово време ће друштво бити дужно да изврши парову мрежу и да поште воштажа од 150 на 220. волти.

2. Да за нову 1928. годину цена струје буде по 6.50 шест ипо д. по једном киловау не стим, да је сваки обавезан, да на пошти друштва унесе струјометр и по струјометру струју троши. За улично општинско осветљење за 50% јефтине.

3. Поред општинских Друштво ће струјометре дати на општу за целу ове године.

3. По истеку овога рока, а на захтев једне или друге стране цене струје за осветљење одређиваће се општинском комисијом на бази нафте и угља. Приликом одређивања цена размислиће се узимање у обзир вредност свих инвестиција у општинским вароши по њиховом компани уложеним амортизацијом свих инвестиција на уложени капитал и инвестиције као и да по своме нахођењу у ценама струје обезбеди Друштву пристојну добит.

4. Ревизију ових цена може се тражити у месецу Јануару сваке године до истека уговора.

5. Док се цене струје не утврде комисијски важиле цене, које су дотле важиле.

9. априла 1927 год. Лесковачко Електр. Друштво
Лескован А. Н. Стојановић с. р. В. Миланковић с. р.

Под в) Одбору Општине Лесковачке

Одлуком обдorskом од 12. тек. м-ца изабрани смо да преговарамо са делегатима општинског електричног друштва о измишљеном уговору који постоји између општине и друштва, на да у тим преговорима рефериремо одбору. О тим преговорима подносимо одбору следећи свој извештај:

На дан 17. ов. м-ца у 10 часова пре подне нас четворица састали смо се у општинској судници са гл. Вас. Миланковићем, Ђоком Ворњансом и Проклом Тасеком, делегатима Електричног Друштва и на тој седници делегати друштва изјавили су, да би друштво пристало да се постојећи уговор између њега и општине измишљено у овоме:

1.) Да се по кућама мора увести струјометр свуда, где има више од једне станице, и по дућанима и локалним за радње и за једну станицу с тим, да се по струјометру плаћа само попоноко, колико се по њему потроши;

2.) Да се досадашња воштажа замени воштажом од 220 волти и да Електрично Друштво до краја ове год. преправи мрежу и остале инсталације по ту мрежу, тако, да све то има бити примено од државне комисије. Воштажа да буде на свима, такмака и крајним линијама вароши 220 волти са допуштеном толеранцијом од 3—5%. Да друштво све струјометре и моторе замени или дотера о своје трошку за нову воштажу од 220 волти.

3.) Да друштво може укинути струју само ономе претплатнику, који не буде струју изатио узастопце за три месеца, а струју му опет нушта, чим своје дуговање буде измирио;

4.) Да цене буду овакве, како је то друштво предложило, у својем акту од 9. априла ове год., упућеном општинском одбору, а то је по 6.50 дин., а исто тако и регулација цене носе 1928. год.

Када су потписати извели свој предлог, да се цене регулишу на тај начин, што ће се сада одредити старна цена, која ће се мењати само у случају промене у ценама погорног материјала и радне снаге, па и код те промене пребу извесних проплетат и позвали делегате да пречема таквом стању те цене одреде, имајући у виду кад општина улично осветљење не би плаћала и кад би та плаћања као и до сад, делегати Друштва су изјавили, да им треба времена да изврше прорачун и да се ради тога треба да састанемо новона 18. ов. м-ца у 6 часова у вече.

На седници од 18. овог м-ца делегати друштвени изјавили су да се за осветљење струјометри морају увести чак и за једну станицу а да цене буду овакве:

а) ако општина улично осветљење плаћа на струјометр онда она има понуст 50% а грађанство ће пак плаћати по 6.50 дин. од киловата а сиротиња са умереном сиромашном стању по 5 динара киловат.

б) ако општина улично осветљење плаћа као и до сада, онда ће грађани са сиромашним умереном плаћати 5 дин., а остали по 7 динара од киловата; и

в) ако општина не буде плаћала улично осветљење, онда ће грађани плаћати по 7.50 дин. од киловата, а грађани са сиромашним умереном по 5 динара од киловата. Ове цене чини да цене за 1928 и 1929. годину, а носе ће се она одређивати комисијски као у понуди њиховој од 9. тек. м-ца, што ће рећи: на бази нафте и угља с тим да комисија приликом одређивања тих цена узме у обзир вредност свих инвестиција у овај уговор по њиховом компани, уложеним амортизацијом свих инвестиција на уложени капитал и инвестиције као и да по своме нахођењу обезбеди друштву и пристојну добит. Делегати су изјавили и то, да је ово њихова последња реч.

Утврди:

19. априла 1927. год. М. П. Димит с. р. преседник општине Лескован.

Одборници:
Д. Стојанковић с. р.
Д. М. Станковић с. р.
Чедо Николсвић с. р.

Под г) Суду и одбору општине Лесковачке

У одговору на акт суда општине Лесковачке од 21. прошлог мес. Бр. 5467. који нам је издати следеће:

И при најбољој својој вољи, да се Управо ова одзове жељи своје општине и грађанства у погледу понуста у цени електричне струје за осветљење, с обзиром на уложени капитал у инвестиције нових машина, које је друштво по постојећем уговору, заједнички са општином, морало инвестирати, као и са обзиром на преуређење паровне мреже ради подизања воштаже од 150 на 220. волти, за које Друштво такође мора уложити велику суму новца, а не може учинити већи понуст од овога који доле следеу:

Да за ову текућу годину, цене струје за осветљење, како уличког тако и приватног остану у свему исто, које су важиле до 1927 год.

Да цене струје за 1928 год. (киловау деветсто двадесет осаму) годину буду ове:

За све признате претплатнике као и општинске и друге јавне локале буду по 6.50 шест ипо динара по једном киловау, како уличког тако и приватног дужак да струју не претплатнику по струјометру. Пашањом плаћања струје за осветљење неће бити нузев за оне претплатнике, који Друштву поднесу прописна уверења о својој немаштини, и то само за њихове станове а не за њихове радње. Но и ови претплатници не могу имати у својим станама више од по једне станице.— Пошталне цене за овакве претплатнике биће, у 1928. ој години, које даже и данас, т. ј. пре 1. марта ове године.

Општина за своје улично осветљење и у 1928-ој години за исти број станица, који и данас има, плаћаће исту пауталу цену, коју и данас Друштво плаћа; не стим, да у току ове године попутно измири свих својих дуговања Друштву за осветљење, као и да у будуће осветљење плаћа редовно сваког месеца. Ако општина оно не буде учинила, Друштво остаје право, да по постојећем уговору и за 1928. годину, како за општинско тако и за остале претплатнике, слободно одреди друге цене.

Што се тиче цена струје за осветљење за остале наредне године Друштво ће се старати да у границама своје могућности складно постојећем уговору за своју општину и своје сурђане одређује што повољније цене.

Уграви је немогуће, да за дужи низ година одреди сталне цене, што и сама незна у којој ће мери искористишати повољнијашу машине и да ли је рентабилност исте покривати емале на уложени капитал у њима као и њихову амортизацију и друго.

Ако општински одбор не буде примио предлог понуст за ову и идућу 1928. годину у року за пет дана, онда Друштво остаје право да и за ове две године у смислу постојећег уговора у своме нахођењу само одређује цене.

Овим одговором опозивамо и своју писмену преставку, поднесу томе суду и одбору под 9. априлом текуће године у погледу у којој означеног понуста и сматрати је за неважну тим пре што иста од стране општинског одбора није до сада ни прихваћена ни одобрена.

Примите уверење о намери издатом општинском поштовању.

3. маја 1927 год. Лесковачко Електрич. Друштво
С. Живковић с. р. Ђ. Ворњанс с. р.

Од суда општине вар. Лесковану 7. маја 1927. год. Бр. 5969. у Лесковачу.

ОБЈАВА

Одбор општине вароши Лесковца на седници својој од 4. маја тек. године а поводом питања о регулисању цена струје са овдашњим електричним друштвом, донео је следеће решење:

I. Да се електричном друштву одмах предложе следећи услови:

1, Да од дана постигнутог споразума општина не плаћа ништа за цело своје улично осветлење.

А да за осветлење у својим канцеларијама и осталим општ. установама плаћа паушалне цене које су важиле до 1. марта ове год. са 50% попушта;

2, Да грађанство плаћа 5.- дин. по киловату;

3, Да промена ових цена може бити само у случају промене у ценама потрошном материјалу и радне снаге и то ако та разлика буде већа од 10%.

Ово све поред споразума у извесним тачкама који је постигнут на заједничкој седници изабраних делегата одборских и електричног друштва на седници од 17 и 18 пр. м-ца;

4, Одбор очекује пријем ових услова у целости у року од пет дана од данас, што ако не учини сматраће се да понуду не прима, и одбор ће бити принуђен да у циљу заштите општине и грађанства приступи најенергичнијим мерама те да за случај спора и једна и друга уговорна страна буду на равној ноzi.

II. У циљу обавештења грађанства и припреме на све жртве које ће морати у овој борби за заштиту права и интереса да поднесе, објавити путем штампаних плаката и то:

а.) ову тачку одборске одлуке;

б.) понуду електрич. друштва под Бр. 4903. од 9 пр. м-ца;

в.) реферат изабраних одборских делегата; и

г.) понуду електрич. друштва Бр. 5891. од данас.

III. У циљу доношења коначне одлуке по овом питању заказује се одборска седница за уторак 10 маја ове године у 18 час. са дневним редом: решавање о електричном питању.

Деловођа,
Цв. С. Ђорђевић, с. р.

Председник суда и одбора,
М. П. Димић с. р.

(М. П.)

ОДБОРНИЦИ

Д. Стојиљковић, Вас. М. Дискић, Тодор Петровић, Петар Ђорђевић, Дим. А. Димитријевић, Бора Н. Марковић, Ђока М. Станковић, Сретен Т. Костић, Д. М. Станковић, Исак А. Ково, Сотир Мијајловић, Мил. Миленковић, Ибраим Заћировић, Ибраим М. Шабановић, Татош Аметовић, Мика Ђокић, Чеда Николић.

Одвојено мишљење: Не слажемо се са овим решењем одборским у томе:

а.) По нашем мишљењу немогуће је да општина не плаћа улично осветљење, већ да плаћа као и до сада паушално по цени која је важила до 1 марта ове год. са попустом поред 35% још са 15%, т. ј. са попустом укупно 50% мање но што плаћа грађанство;

б.) Да би се са електричним друштвом дошло до споразума помирљивим путем а избегле све несугласице, мишљења смо: да грађанство плаћа 6. дин. по киловату; и

в.) Ако друштво ове услове како их је одбор одредио не прими у целости, наше је мишљење да би требали да тражимо код надлежне власти раскинуће уговора због његовог неиспуњења од стране друштва а не да се уради нешто настрано што би било противно постојећим законима, јер би на тај начин дошли и до моралне и материјалне одговорности; и ако се тако што уради скид[а]мо са себе своју одговорност.

Председ. суда и одбора
М. П. Димић с. р.
одборник
Чеда Николић с. р.

Извршујући предњу одборску одлуку у смислу тач. 6 чл. 109. закона о општинама, суд извештава грађанство, да остала акта означена под II горњег решења гласе и то:

под б.) Суду и одбору општине Лесковачке,

У смислу ранијег нашег обећања, да смо вољни, да изађемо у сусрет својој општини и њеним грађанима у погледу смањивања цена струје за осветљење, изјављујемо да исте смањујемо у следећем:

1. Да до краја ове године у свему остану старе цене, које су важиле до 1 марта ове године. За ово време ће друштво бити дужно да преуреди варошку мрежу и да попне волтажу од 150 на 220 волти.

2. Да за целу 1928 годину цена струје буде по (6.50) шест ипо д. по једном киловату не стим, да је сваки обавезан, да на позив друштва уве-

де струјомер и по струјомеру струју троши. За улично општинско осветљење за 50% јефтиније.

Сиромашним претплатницима Друштво ће струјомере давати на отплату за једну до две године.

3. По истеку овога рока, а на захтев једне или друге стране цене струје за осветљење одређиваће обострана стручна комисија на бази нафте и угља. Приликом одређивања цена комисија ће узимати у обзир вредност свих инвестиција у овдашњој вароши по њиховом коштању уобичајену амортизацију истих пијачну камату на уложени новац и инвестиције као и да по своме нахођењу у ценама струје обезбеди Друштву пристојну добит.

4. Ревизију ових цена може се тражити у месецу Јануару сваке године до истека уговора.

5. Док се цене струје не утврде комисијски важиће цене, које су дотле важиле.

9 априла 1927 год.
Лесковац

Лесковачко Електр. Друштво
А. Н. Стојановић с.р. В. Миленковић с.р.

Под в) Одбору Општине Лесковачке

Одлуком одборском од 12. тек. м-ца изабрани смо да преговарамо са делегатима овдашњег електричног друштва о измени уговора, који постоји између општине и друштва, па да о тим преговорима рефериремо одбору. О тим преговорима подносимо одбору с л е д е ћ и свој извештај:

На дан 17. ов. м-ца у 10 часова пре подне нас четворица састали смо се у општинској судници са г.г. Вас. Миленковићем, Ђоком Ђорђевићем и Проком Тасићем, делегатима Електричног Друштва и на тој седници делегати друштвени изјавили су, да би друштво пристало да се постојећи уговор између њега и општине измени у овоме:

1.) Да се по кућама мора увести струјомер свуда, где има више од једне сијалице, а по дућанима и локалима за радње и за једну сијалицу с тим да се по струјомеру плаћа само онолико, колико се по њему потроши;

2.) Да се досадања волтажа замени волтажом од 220 волти и да Електрично Друштво до краја ове год. преправи мрежу и остале инсталације за ту мрежу, тако, да све то има бити примљено од државне комисије. Волтажа да буде на свима тачкама и крајњим линијама вароши 220 волти са допуштеном толеранцијом од 3-5%. Да друштво све струјомере и моторе замени или дотера о своме трошку за нову волтажу од 220 волти.

3.) Да друштво може укинути струју само ономе претплатнику, који не буде струју платио узастопце за три месеца, а струју му опет пушта, чим своје дуговање буде измирио;

4.) Да цене буду овакве, како је то друштво предложило, у своме акту од 9. априла ове год., упућеном општинском одбору, а то је по 6.50 дин., а исто тако и регулисање цена после 1928. год.

Када су потписати изнели свој предлог, да се цене регулишу на тај начин, што ће се сада одредити стална цена, која ће се мењати само у случају промене у ценама потрошног материјала и радне снаге, па и код те промене пређу изванстан проценат и позвали делегате да према таквом стању те цене одреде. [И]мајући у виду кад општина улично осветлење не би плаћала и кад би га плаћала као и до сад, делегати Друштвени су изјавили, да им треба времена да изврше прорачун и да се ради тога треба да састанемо понова 18. ов. м-ца у 6 часова у вече.

На седници од 18. овог м[-]ца делегати друштвени изјавили су да се за осветлење струј[о]мери морају увести чак и за једну сијалицу а да цене буду овакве:

а.) ако општина улично осветлење плаћа на струјомер онда она има попуст 50% а грађанство ће пак плаћати по 6.50 дин. од киловата а сиротиња са уверењем о сиромашном стању по 5 динара киловат.

б.) ако општина улично осветлење плаћа као и до сада, онда ће грађани са сиромашним уверењем плаћати 5 дин., а остали по 7 динара од киловата; и

в.) ако општина не буде плаћала улично осветлење, онда ће грађани плаћати по 7.50 дин. од киловата, а грађани са сиромашним уверењем по 5 дин. од киловата. – Ове цене има да важе за 1928 и 1929. годину, а после ће се она одређивати комисијски као у понуди њиховој од 9. тек. м-ца, што ће рећи: на бази нафте и угља с тим да комисија приликом одређивања тих цена узме у обзир вредност свих инвестиција у овд. вароши по њиховом коштању, уобичајеној амортизацији истих - пијачној камати на уложени капитал у инвестиције као и да по своме нахођењу обезбеди друштву и пристојну добит. Делегати су изјавили и то, да је ово њихова последња реч.

19. априла 1927. год.

Учтиви:

М. П. Димић с. р.
председник општине

Одборници:

Д. Стојиљковић с. р.

Д. М. Станковић с. р.

Чеда Николић с. р.

Под г) Суду и одбору општине Лесковачке

У одговору на акт суда општине Лесковачке од 21. прошлог мес. Бр. 5467., част нам је изјавити следеће:

И при најбољој својој вољи, да се Управа ова одазове жељи своје општине и грађанства у погледу попушта у цени електричне струје за осветлење, с обзиром на уложени капитал у инвестиције нових машина, које је друштво по постојећем уговору, закљученим са општином, морало инвестирати, као и са обзиром на преуређење варошке мреже ради подизања волтаже од 150 на 220 волти, за које Друштво такође мора уложити велику суму новаца, а не може учинити већи попуст од овога који доле следује:

Да за ову текућу годину, цене струје за осветлење, како уличног тако и приватног, остану у свему исте, које су важиле до 1927 год.

Да цене струје за 1928 год. (хиљаду деветсто двадесет осму) годину буду ове:

За све приватне претплатнике као и општинске и друге јавне локале буду по (6.50) шест ипо динара по једном киловат часу с'тим, да је сваки претплатник дужан да струју за осветлење троши по струјомеру. Паушалног плаћања струје за осветлење неће бити изузев за оне претплатнике, који Друштву поднесу прописна уверења о својој немаштини, и то само за њихове станове а не за њихове радње. Но и ови претплатници не могу имати у својим становима више од једне сијалице. Паушалне цене за овакве претплатнике биће у 1928[-]ој години, које важе и данас, т. ј. пре 1. марта ове године.

Општина за своје улично осветлење и у 1928-ој години за исти број сијалица, који и данас има, плаћаће исту пау[ш]алну цену, коју и данас Друштву плаћа, но стим, да у току ове године потпуно измири сва своја дуговања Друштву за осветлење, као и да у будуће осветлење плаћа редовно сваког месеца. Ако општина ово не буде учинила, Друштву остаје право, да по постојећем уговору и за 1928 годину, како за општину тако и за остале претплатнике, слободно одреди друге цене.

Што се тиче цена струје за осветлење за остале наредне године Друштво ће се старати да у границама своје могућности складно постојећем уговору за своју општину и своје суграђане одређује што повољније цене.

Управи је немогуће, да за дужи низ година одреди сталне цене зато, што и сама незна у којој ће мери искоришћавати новоподигнуте машине и да ли ће рентабилитет истих покривати камату на уложени капитал у њима као и њихову амортизацију и друго.

Ако општински одбор не буде примио предњи попуст за ову и идућу 1928 годину у року за пет дана, онда Друштву остаје право да и за ове две године у смислу постојећег уговора у своме нахођењу само одређује цене.

Овим одгов[о]ром опозивамо и своју писмену преставку, поднесену томе суду и одбору под 9. априлом текуће године у погледу у њој означеног попушта и сматрати је за неважећу тим пре што иста од стране општинског одбора није до сада ни примљена.

Примите уверење о нашем одличном поштовању.

3 маја 1927 год. Лесковачко Електрич. Друштво

С. Живковић с.р.

Ђ.Т. Ђорђевић с.р.

Од суда општине вар. Лесковц[а] 7. маја 1927. год. Бр. 5969. у Лесковцу.

25. Грађанима града Лесковца - Електрично питање,
19. мај 1927.

1. 1927
Септембар 1927

Грађанима града Лесковца.

Вечерас у 6 часова одржаће се седница Општинског Одбора, на којој ће се решавати Електрично питање. Како на

прошлој седници није дошао извештај број Одборника, те се услед тога седница није могла одржати, — то се овим позивају грађани, да на вечерашњу седницу Општинског Одбора неизоставно дођу, како би видели који је од Одборника дошао.

Недошавши Одборници на прошлој седници незнамо чиме могу да правдају свој недолазак код решавања овако важног питања.

Својим доласком грађани, видећете, који Вас од Одборника заступа у Вашој праведној ствари, јер се уочило у току овога времена од како је ово врло важно питање стављено на дневни ред, да има Одборника који се искрено и поштено ангажују и боре, да се ово питање реши у Вашу корист, — док нам изгледа има Одборника који маневришу са својим држањем и неопредељују се отворено.

Стога је неопходно потребно, да грађани у што већем броју посете ову вечерашњу седницу.

19. маја 1927. године
Лесковац

Одбор Грађана.

Машинско Писарство — Лесковац

26. Позив за годишњу скупштину лесковачког Ловачког удружења,
од 24. јуна 1927.

Лесковачко Ловачко удружење
Бр. 105

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЊА

Члановима Лесковачког Ловачког Удружења

У смислу чл. 41 својих правила Лесковачко Ловачко Удружење, одржаће своју редовну

Годишњу Скупштину

на Петров-дан 12 јула ове године у 10 часова пре подне у своје локалу Хотел „Париз“ са свим дневним редом:

- а) Извештај Управног и Надзорног одбора;
- б) Избор Управног и Надзорног одбора;
- в) Избор Ловачког Суда,
- г) Предлог за разрешницу старој управи,
- д) Предлог буџета за нову Ловачку годину и
- ђ) Предлози и питања.

Ако тога дана не буде дошао довољан број чланова чл. 47 скупштина ће се одржати 24. јула 1927. године са оним бројем чланова који буде присутан.

24. Јуна 1927 год.
Лесковац

Управа

Лесков. Ловач. удружења

Штампа Обреновић — Лесковац

27. Позив за велики грађански збор, 28. августа 1927.

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЧ

Грађани ГРАДА ЛЕСКОВЦА

Борба коју смо повели против пљачкашког настрјаја Електричног Друштва развила се је и на политичко поље. Преставници Друштва видели су грађани једнодушни у својој одбрани почели су подмуклу и недостојну борбу противу главних и најистакнутијих бораца; јер сматрају да ће им успех бити осигуран ако успеју да обезглаве ту одбрану грађанских интереса.

Да би се све њихове подмукле и безочне радње откриле и да би се грађани обавестили о свима догађајима, сматрам за неопходно нужно да грађани сложено и достојанствено дођу на

ВЕЛИКИ ГРАЂАНСКИ ЗБОР

који ће се одржати 28. августа у недељу у 6 сати по подне на главној пијаци.

Грађани, будите савесни и достојни у одбрану ваших интереса и ваше части, јер ако напустите и вашу одбрану ваше најверније браниоце, онда ће ти безочни настрљивци још више и још безочније наставити поробљавање ваше слободе и ваших права.

Грађани! сви сложено на збор! Недајте се обманути, заплашити и збунити, јер ваша одлучност и слога у овом тренутку треба да донесе потпуну победу грађанских права над аждајом која сине ваше победе.

Не напуштајте себе.

Не напуштајте оне који вас нису никад напустили.

На Збор!!

Ђорђе Блажић

Штампа „ПОКРЕТ“—Лесковац

РАДНОМ НАРОДУ ГРАДА И СЕЛА ОКРУГА ВРАЊСКОГ.

СЕРБИЈА ИЗ ЗБИРКЕ
ДИМИТРИЈЕВИЋ

Овај изборни одбор Радикално-Демократске Вукићевић — Минковићева коалиције, која се удружила Српске крупне буржоаске расписала изборне листе и позива на изборе за 11. септембар бар у намери да учери данашњи Народни Народни Радикално-Демократски изборни одбор у новом поједином облику политичког и економског поробљивања радног народа Југославије. Овај изборни одбор, који се налази под теретом ужасног ироманшенства, који је извршио великих надница и страховите беспослице, обрвана је, на својој страни, на великом производстваном изазиву, радикално — демократска влада тога дана, која је извршила да „поврати правни поредак“ и „реши привредну кризу“, али је извршила да „поврати правни поредак“ и „реши привредну кризу“, али је извршила да „поврати правни поредак“ и „реши привредну кризу“.

Радни народи града и села!

Све буржоаске партије гледају да се преко твојих леђа дочепају власти како би те и у будуће могле још безаушније пљачкати него до сада. Све буржоаске партије просијају пред изборе хиљадама динара само да би добиле твоје поверење. Због свега тога, ми ти кажемо да ће после избора бити још горе ако се све радничке и селачке масовне организације не уједине у моћни Републички Савез радника и сељака, који ће бити у стању да покрене радничке и селачке масе у борбу за заштиту заједничких интереса, против власти, капиталиста и велепоседника.

Буржоаске партије не говоре ништа о ратној опасности и ако ова постоји сваког дана све већа. Енгелска припрема рат против Совјетске Русије. Осим овога, сукоби између империјалистичких тежња разних сила и владајуће буржоазije повећавају опасност рата на Балкану. Зато у петругу наше изборне агитације мора бити борба против ратних опасности и војне диктатуре, за мир и савез са Совјетском Русијом.

Републички Савез радника и сељака-народољубивце се бори против централистичког — хегемонистичког устава, против политике националног уједињавања, за слободу и равноправност свих народа Југославије.

Док стотине хиљада сељака или никако немају или имају врло мало земље, доде су у Југославији многобројни велепоседи остали нетакнути, јер буржоаске партије и само вођство Савеза Земљорадника неће да одузимају земљу велепоседницима, него оставају стотине хиљада пољопривредних пролетера и сиромашних радника без земље тако да гладни сељаци долазе у градове тражећи у заводу поса, повећавајући армију беспослених.

У интересу радничке класе, и осиромашенога и презадуженога села Републички Савез Радника и Сељака захтева опрштање дужног пореза сиромашним сељацима и радницима, прогресивно оптерећење капитала и ослобођење од сваког пореза минимума за есенцијалну радника и сељака, против пореза на наднице, поништење свих зеленашких зајмова и организацију Евтиног кредита.

Радничка класа је изложена страховитим ударцима офанзиве капитала који смањује наднице, продајује радно време, и припрема укидање радничког законодавства.

Републички Савез Радника и Сељака бориће се свој снагом за најпунију слободу синдикалног организовања, против прогона радника и синдикалних функционера, и поступања с беспосленим радницима као синтишима, за осам сатни радни дан, за државну и општинску помоћ беспосленим радницима за заштиту и осигурање пољопривредних радника, за примену и усавршавање радничког законодавства.

Радници и Сељаци!

11. септембра окрените леђа свим буржоаским партијама у знак протеста и не дајте свој глас ни једној пљачкашкој партији.

Радни народи, не гласај 11. септембра ни за кога.

**ИЗБОРНИ ОДБОР
РЕПУБЛИКАНСКОГ САВЕЗА РАДНИКА И СЕЉАКА
ЗА ОКРУГ ВРАЊСКИ.**

Радници и Сељаци!
Овај изборни одбор Радикално-Демократске Вукићевић — Минковићева коалиције, који се удружила Српске крупне буржоаске расписала изборне листе и позива на изборе за 11. септембар бар у намери да учери данашњи Народни Народни Радикално-Демократски изборни одбор у новом поједином облику политичког и економског поробљивања радног народа Југославије. Овај изборни одбор, који се налази под теретом ужасног ироманшенства, који је извршио великих надница и страховите беспослице, обрвана је, на својој страни, на великом производстваном изазиву, радикално — демократска влада тога дана, која је извршила да „поврати правни поредак“ и „реши привредну кризу“, али је извршила да „поврати правни поредак“ и „реши привредну кризу“.

Септембра 1927. год.
Лесковац
Штампана Обреновић — Лесковац

Радном Народу **града и села округа Врањског.**

Радикалско Демократска Вукићевић – Маринковићева влада, влада удружене Српске крупне буржоазије расписала је изборе за 11. септембар бар у намери да учврсти данашњи режим политичке и социјалне реакције и отвори пут **новом политичком и економском поробљавању раднога народа у Југославији.**

У доба када су режим безакоња на једној и тешка привредна криза на другој страни достигли врхунац. Сад се радни народ града и села гуши под теретом ужасног осиромашења, гладних надница и страховите беспослице, образована је, на један противуставан начин, радикалско – демократска влада тобож са циљем да „поврати правни поредак“ и „решити привредну кризу“. Међу тим кад се зна, да су Радикали и Демократи, на смену или у заједници, за сво време од постанка Југославије па до данас били стално на влади, да су они заједнички донели обзнану и закон о заштити државе и све остале реакционарне законе, онда је јасно да ће повраћај „правног поретка“ од стране данашње владе значити само ново политичко и класно поробљавање радног народа. Исто тако је јасно да **не могу решити привредну кризу они, који су својом досадашњом противнародном пљачкашким политиком бацили радни народ града и села у несношљиву беду.**

„Повраћај правног поретка“ и „решење привредне кризе“ само су изборни мамац, који има за циљ да се на удици Вукићевић – Маринковићеве владе у мутној изборној води ухвати што више лаковерних бирача. Али је цео овај маневар и сувише провидан.

Радници и сељаци округа Врањског врло добро знају да се против данашње Радикалско – Демократске владе као преставника хегемонистичке српске буржоазије морају борити као против свога **главног непријатеља**, јер су **Радикали и Демократи главни кривци за неиздржљиво стање у коме се радни народ Југославије налази.**

Радници и Сељаци!

Радикали и демократи траже поново ваше поверење да би после избора могли не само са још више снаге продужити **досадањим сред-**

ствима политику економског поробљавања, националног угњетавања и ратних опасности него утрти пут за створено [отворено? - Прим. М.С.Д.] **фашистичку диктатуру** која би сахранила и последње остатке народних права и слободе у овој земљи.

И у томе погледу **нема никаквих разлика између разних група и котерија, које се међу собом кољу како у радикалној тако и демократској партији.**

Сви су они једнаки: г.г. Рафајловић, Драговић, Коцић, Анђелковић, Стајић, Поповић и др. Сви се они боре за посланичке мандате и министарске фотеље да би силом власти могли лакше да врше пљачку над радним народом.

Зато је дужност радника и сељака да одлучно устану противу свих радикала и демократа, не само оних у влади него и против Пашићеваца и Давидовићеваца, јер између њих и ових на влади постоји само та разлика, што су Пашићеваци и Давидовићеваци најурени са власти, па сад покушавају да обману народ како су они „у опозицији“ из „начелних разлога“ тобоже као браниоци уставности и парламентаризма и ако су и они учествовали у насилничким изборима од 1925. као ранијих година против радника и сељака свију народа Југославије. Али им тај трик неће упалити, јер су њихова зла дела и сувише добро позната.

Радни народе града и села!

Све буржоаске партије гледају да се преко твојих леђа дочепају власти како би те и у будуће могле још бездушније пљачкати него до сада. Све буржоаске партије просипају пред изборе хиљадама динара само да би добили твоје поверење. Због свега тога, ми ти кажемо да ће после избора бити још горе ако се радничке и сељачке масовне организације не уједине у моћни Републикански Савез радника и сељака, који ће бити у стању да покрене радничке и сељачке масе у борбу за заштиту заједничких интереса, против власти, капиталиста и велепоседника.

Буржоаске партије не говоре ништа о ратној опасности и ако она постоји сваког дана све већа. Енглеска припрема рат против Совјетске Русије. Осим овога, сукоби између империјалистичких тежња разних сила и владајуће буржоазије повећавају опасност рата на Балкану. Зато у центру наше изборне агитације мора бити борба против ратних опасности и војне диктатуре, за мир и савез са Совјетском Русијом.

Републикански Савез радника и сељака најодлучније се бори против централистичко – хегемонистичког устава, против политике националног угњетавања, за слободу и равноправност свих народа Југославије.

Док стотине хиљада сељака или никако немају или имају врло мало земље, дотле су у Југославији многобројни велепоседи остали нетакнути, јер буржоаске партије па и само водство Савеза Земљорадника неће да одузимају земљу велепоседницима, него остављају стотине хиљада пољопривредних пролетера и сиромашних радника без земље тако да гладни сељаци долазе у градове тражећи узалуд посла, повећавајући армију беспослених.

У интересу радничке класе, и осиромашенога и презадуженога села Републикански Савез Радника и Сељака захтева опраштање дужног пореза сиромашним сељацима и радницима, прогресивно оптерећење капитала и ослобођење од сваког пореза минимума за егзистенцију радника и сељака, против пореза на наднице, поништење свих зеленашких зајмова и организацију Евтиног кредита.

Радничка класа је изложена страховитим ударцима офанзиве капитала који смањује наднице, продужује радно време, и припрема укидање радничког законодавства.

Републикански Савез Радника и Сељака бориће се свом снагом за најпунију слободу синдикалног организовања, против прогона радника и синдикалних функционера, и поступања са беспосленим радницима као скитницама, за осам сатни радни дан, за државну и општинску помоћ беспосленим радницима за заштиту и осигурање пољопривредних радника, за примену и усаврашавање радничког законодавства.

Радници и Сељаци!

11. септембра окрените леђа свим буржоаским партијама у знак протеста и не дајте свој глас ни једној пљачкашкој партији.

Радни народе, не гласај 11. септембра ни за кога.

ИЗБОРНИ ОДБОР РЕПУБЛИКАНСКОГ САВЕЗА РАДНИКА И СЕЉАКА ЗА ОКРУГ ВРАЊСКИ

Септембра 1927. год.

Лесковац

Штампа Обреновић – Лесковац

29. Распоред свечаног погребѧ индустријалца Петра К. Илића, 13. новембра 1927.

ИЗ БИРНИ
СЕРИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋИ

Распоред свечаног погребѧ

Индустријалца ПЕТРА К. ИЛИЋА

преминулог у Бечу 5. ов. мес.
У НЕДЕЉУ 13. НОВЕМБРА 1927. ГОД.

I

Тело покојниково приспеће из Беча специјалним возом и биће дочекано на овдашњој железничкој станици у 1.30 час. по подне. Ковчег са покојниковим телом изнесе из вагона представници индустријалца и трговаца. У име Лесковца опрашта се говором г. Влада Антоновић, Председник Првостепеног Суда.

II

Спровод се креће

1.) У 2 часа по подне полази се са железничке станице. На улазу у варош прашта се са покојником у име вароши Лесковца председник општине.

2.) На виласитичком путу са покојником се прашта изасланик варошице Власотинца — покојниковог родног места;

3.) Спровод се даље креће улицом Краља Александра и зауставља на житној пијаци где се са покојником прашта у име Индустријалца: Удружења представник тога Удружења;

4.) Пред Трговачким Удружењем говори представник тога удружења и Културног Дома.

5.) Пред спомеником говори представник Инвалидског Удружења.

6.) На Главној пијаци пред радњом Косче Илића Спироу говори представник Трговачке Омладине;

7.) Код моста од стране фабрике штофа и фабрике столица говори представник фабричких радника и чиновника;

8.) Од моста креће спровод десном обалом уз Ветеринцу и пред основним школама говори Управитељ Школе. За тим се спровод креће улицом Краљице Марије;

9.) Пред кућом покојниковом говори члан породице: г. Јован Јовић, б. народни посланик и школски назорник;

10.) Пред Реалном говори професор;

11.) На углу црквене куће говори у име Женске Полужине, г. Сретен Димић;

12.) Пред улазом у цркву прашта се у име Црквеног Одбора члан истог;

13.) Спровод се креће следећим редом:

а.) Крст и кољиво;	и.) Певачка друштва;
б.) Заставе појединих удружења и корпорација;	ј.) Разна удружења и корпорације;
в.) Вени;	к.) Свештенство;
г.) Одијача;	л.) Ковчег са покојниковим телом праћен са стране Ловцима, сокоцима и војскама;
д.) Војна музика;	љ.) Покојникова породица;
ђ.) Сокоци;	м.) Разна изасланства;
е.) Спорт клубови;	н.) Грађанство.
ж.) Ђаци Реалке и основних школа;	
з.) Радници фабрике	

14.) По завршеном опелу, врши се спуштање посмртних остатака у нарочиту гробницу у самој цркви. Ковчег носе представници разних корпорација и удружења.

15.) За време спуштања тела у гробницу одлају последњу пошту пљом ловци, стражи и војска.

16.) Давање подуја у црквеној порти.

Штампа „ПОКРЕТ“ Лесковац

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Пријатељу,

Нерад, непоштење, лоповлуци и корупција довели су земљу до овог стања.

Ако желиш да се ово зло излечи и мислиш себи и твојој земљи добро

гласај у ПЕТУ кутију

којој је носилац

СТОЈАДИН АНЂЕЛКОВИЋ

грађевинар из Косанчића,
јер је он сиротињска душа.

Шт. а „ПОКРЕТ“ Лесковац

ГЛАСАЈ ЗА САВЕЗ ЗЕМЉОРАДНИКА

ОПШТИНСКИ ФИНАНС: Стани, куда си појурила!?

СЕЉАНКА (уплашено): Па ево, понела сам једну низу паприка, корпу јаја и нешто кромпира да узем неку пару, да купим соли.

ОПШТИНСКИ: Понела си, али мора да се плати улаз у варош. Не дамо ми да ви сељаци и ваша стока џабе поганите нашу калдрму по Београду.

СЕЉАНКА: Па ви нас кажњавате што носимо вама варошанима да једете. А зашто ви нама не плаћате кад у наше село улазите? Само вас ми добро нахранимо и напојимо. Дадемо вам све што имамо, па после ми немамо.

ОПШТИНСКИ: Тако вам је суђено од Бога!

СЕЉАНКА: Море штета што ми жене немамо право да гласамо. Ови наши мужеви имају покровац на очима. Али, натераћемо их ми жене да оставе радикале и демократе, и да гласају сви за своју сељачку странку, па нас више нећете пљачкати ви, на ђерму и пијацу.

Браћо занатлије,

Једини представник који ће бранити наше занатлиске интересе у Народној Скупштини, то је брат **Стојадин Анђелковић**, грађевинар из Косанчића, потпредседник Грађевин. Удружења у Београду, члан надз. одбора Београдског Еснафа, члан надз. одбора Савеза Профес. Удружења у Краљ. С. Х. С., један од најугледнијих наших занатлија у Београду, кандидат је у вашем округу и немојте дозволити да Ваша куглица иде на друго место, него за брата **Стојадина Анђелковића**.

Братски Вас поздравља Ваш занатлија

Председник Главног Савеза Занатлиских Задруга у Краљ. С. Х. С.

Милан Стојисиљевић
кројач из Београда.

из збирке
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

О Д Г О В О Р

г. Мих. Баба-Милкићу, бив. председ. општ.

Грађанству ради знања

За доказ да су наводи моји и општ. одборника о г. Баба-Милкићу и његовој управи, истинити сведочи следеће:

Није истина да је општ. управа под председништвом Баба-Милкића при силаску са власти оставила свега 8000 дин, дуга Електричном Друштву. Напротив из књига општинских може се и сам Баба-Милкић уверити да је оставио дуг од Дин. 39.711, што са интересом до данас износи преко 45.000 дин.. Кад се узме у обзир да је у то доба општина имала тек једну трећину сијалица за улично осветлење од броја колико их данас има, онда би Баба-Милкић оставио три пута више дуг, кад већ са две трећине мање сијалице—издатке на осветлење није исплатио.

Други сират школе код цркве заиста је подигнут за време управе Баба-Милкића, али је то општину скупо стало. Да би то могао да учини отуђио је најбоља општинска имања за јевтине паре. Зато је продао њиву код жељезничке станице г. Горчи Јоргаћеву за фабрику а за суму од 85.000 дин.. Такво имање вреди данас пет пута више. Даље је дао циглару Мирку Стојиљковићу из Личје општинску њиву спроћу г. Цаке Стојиљковића, у пето годишњи закуп за 50000 цигаља, које су употребљене за зидање тог сирата. Поред тога продао је старе школе код Цркве зв. „Чича Митине“ овдашњој Привредној Банци за Дин. 40.000.— Све ово није било довољно да се зидање овог сирата исплати но је г. Баба-Милкић оставио дуга преко 50.000 дин. који је дуг општина под мојом управом исплатила и то: г. Таси Стојановићу, столару дин. 7.500, г. Мирку Стојановићу, столару око дин. 4000 и друштву „Моћ“ дин. 39.500.

Што се тиче ограђивања школе код реке, истина је да је онда ограђена, али је исплаћена доцније под мојом управом Васку Миладиновићу 8.130 дин.. Школе су иначе биле већ оправљене, те их г. Баба-Милкић није ни могао оправљати.

Како сам г. Баба-Милкић у свом плакату каже он је са Електричним Друштвом закључио два уговора. Али је вредно истаћи да је у то време његов зет, који је иначе берберин по занимању, постао благајник Електричног Друштва.

Што се данашњег уговора тиче, г. Баба-Милкић је на седници општинског одбора од 15. јула 1925. године Бр. 8469. решавао о овом уговору и са осталим одборницима овластито председника општине у следећем: „Решењем се овлашћује председник општинског суда, да може уговор закључити између Електричног друштва и ове општине и у име општине код власти потврди.“ Ову је одлуку и сам Баба-Милкић својеручно потписао. Ето истине по среди па нека народ цени колико има истине: у одбрани Баба-Милкићевој да о овом уговору није ништа знао.

Из предњег се најбоље може видети како је газдовао г. Баба-Милкић и његова управа, а како се газдује после њега. И под салашњом управом грађанство не плаћа никакав прирез, ма да се сваке године нове улице калдрмишу и по нешто зида. Важно је да до данас општина после Баба-Милкића није продала ниједно општинско имање.

За сада оволико у хатар истине.

11. априла 1927. год.
Лесковац

С поштовањем
М. П. ДИМИЋ
председник општине

Штампа „ПОКРЕТ“ Лесковац

34. Грађанима града Лесковца - Ђорђе Блажић о Електричном друштву

ИЗ ЗБИРКИ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Грађанима Града Лесковца

Од извесног времена доносе се гласови, а Управа Електричног Друштва и писмено објављује, да сам ја начинио и примио садањи уговор са Електричним Друштвом. Да би се грађанство ослободило тих неистинитих вести, којим се жели да омете грађанство у започетој борби, ја сам из Општине извадио оверен препис записника Одборске седнице, на којој је решавано о уговору са Електричним Друштвом. Из ниже поднетог записника јасно се види, да је тврђење Електричног Друштва ординарна неистина, јер нити сам ја тај пројект уговора саставио нити сам као одборник тој седници присуствовао, нити пак дао потпис за одобрење. Записник гласи.

Рађено 17. Марта 1925. год. у седници одбора
оп. Лесковачке у Лесковцу.

ЗАПИСНИК

Друге одборске седнице сазване за 17. марта 1925. год. у 5 часова по подне ради решавања о закључењу уговора са оvd. електричним друштвом за улично осветлење вароши Лесковца у вези одлуке одборске Бр. 20.243/1924. год.

На овој другој одборској седници решава се са оним бројем одборника колико је на седници дошло чл. 83. зак. о општинама, то је иста отворена и рад отпочет.

I.

Председник одбора чита пројектовани уговор од стране одборника одређених одлуком Бр. 20.243/924. год. и то члан по члан. По прочитању уговора, одбор је у дужој својој дискусији а на основу чл. 86. тач. 21. зак. о општ. већином гласова.

ОДЛУЧИО:

Да се пројекат уговору састављен од стране одређених одборника Ђорђа С. Тасић, Алексе Томића и Вас. М. Дискића са оvd. електричном друштву о уличном осветлењу вароши Лесковца који се састоји из 21 тачака прими, с тим да се у уговору унесе једна тачка између чл. 10. и 11. који ће гласити овако:

Чл. 10-а

„Ако каквим узроком прекид осветлења буде веће од три дана у месецу, онда друштво нема права наплаћивати струју за време прекида како од општине тако и од грађана, а ако је наплатило, дужно је наплатену суму за време прекида вратити.

Деловођа
Цв. С. Ђорђевић, ср.

(М. П.)

Председник одбора
М. П. Димић, ср.

Ђорђе С. Тасић, Чеда Николић, Алекса С. Томић, Глиг. Д. Цекић, А. Г. Живковић, Костадин Живковић, Вој. Бојанић, В. Јовић, Курта Куртић, Тодор Стаменковић, Драг. Митић, Ат. М. Величковић, Миладин М. Мићић, Вас. М. Дискић, Сава Митић, Димитрије М. Николић, Влад. А. Тасић, Шакир М. Шабаковић, Миле Стојаковић.

Да је препис ове одлуке веран своме оригиналу у колико је преписана — суд општине вар. Лесковца по наплати прописне таксе оверава.

Бр. 5360.

19. априла 1927. год. Лесковац

Деловођа
Цв. С. Ђорђевић

Председ. оп. суда
М. П. Димић

Али, кад Електрично Друштво све грађане назива „неозбиљним“, кад им каже да „краду струју; кад њихов рад назива рад неваљалаци“ кад им каже да образују „совјет“, — онда није чудо што и мени подмеће разне неистине. Но у борби нетреба клонати нити се збунити, већ веровати да правичност мора победити. Кад Одбор Грађана буде казао збор, онда ћу поднети још нове доказе.

Сматрам да ће један овакав доказ сваком подметачу запушити уста и отворити очи. До виђења на збор!

Штампа „ПОКРЕТ“ Лесковац

Ђорђе Блажић

35. Грађанству вароши Лесковца -
Питање електричног осветљења, 1927.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ ЛЕСКОВЦА!

из збирке
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Према објављеним плакатама, данас се има одржати на овлашћој пијаци Збор грађана ради претресања питања електричног осветљења.

Како су на прошло недељном збору, одржаном ради овога истог питања, поједини говорили о установама које нису у питању а које су од велике привредне користи за све наше грађане, то општински суд препоручује својим грађанима, који буду данашњи збор посетили, да на њему то не чине, јер би то било убитачно за целу нашу варош.

У исто време општински суд извештава своје грађанство, да се о питању електричног осветљења довољно стара и да је са управом друштвеном о томе постигао споразум у следећем:

1. Да остану старе цене до краја ове године, које су важиле до 1. марта ове године, за које ће време друштво преуредити варошку мрежу и попети волтажу од 150 на 220 волти.

2. Да за целу 1928. годину, цене струје буду по (6.50) шест ипо динара по једној килофату, а за улично општинско осветљење по 50% јефтиније, но стим да је сваки обавезан, да на позив друштва увече струјомер и по струјомеру троши струју.

Сиромашним претплатницима друштво ће струјомере давати на отплату од једну до две године.

3. По истеку овога рока, на захтев једне или друге стране, цене струје за осветљење, одређиваће обострана стручна комисија на бази нафте и угља. Приликом одређивања цена, комисија ће узимати у обзир: вредност свих инвестиција у овлашћој вароши по њиховом коштању, уобичајену амортизацију, пијачну камату на уложени новац у инвестиције; као и да по своме нахођењу ценама струје друштву обезбеди пристојну добит.

4. Ревизије ових цена може се тражити у месецу јануара сваке године до истека уговора.

5. Док се цене струје не утврде путем комисијским, важиће цене које су докле важиле за прошлу годину.

6. Овај споразум остаће у сили кад га општински одбор одобри.

Из суда општине вароши Лесковца бр. 4903. 10. Априла 1927. год. Лесковац.

Штампа „ПОКРЕТ“ Лесковац

из збирке
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

ГРАЂАНИМА ГРАДА ЛЕСКОВЦА

Пропуштено је много времена у ишчекивању споразума између Општине и Електричног Друштва; показала се највећа воља да се питање електрике реши на поштен и правичан начин. Али претерани прохтеви и неумерено држање тога друштва, које је било повод досадањем револту грађана, било је узрок и у овом случају, да се до споразума не дође. Дакле, Електрично Друштво жели, да не само и надаље настави безобзирно оптерећавање грађана, већ покушава да то и повећа. Јер све његове понуде које су час давали час повлачили код Општинског Одбора имале су за циљ да намаме Одбор у још гору грешку и да добијајући у времену наставе спровођење својих нових прохтева који су се открили у последњем повећавању цена.

Стога Одбор Грађана сазива

ВЕЛИКИ ГРАЂАНСКИ ЗБОР

у недељу 15. ов. м. у 4 с. по подне на великој пијаци.

Пошто представници Електр. Друштва протурају кроз варош разна тумачења о томе питању, која уносе забуну у необавештен свет и која иду затим да поднепају једнодушност коју су грађани до сада показивали; то је неопходно нужно, да сви грађани посете збор и чују обавештења и праву истину по томе питању.

Знајући велики значај овог животног питања, Одбор је упутио позив а овим поновом позива све високошколоване грађане, да на овај збор дођу и узму видног учешћа, јер су они најпозванији да бране интересе и права целокупног грађанства. Такође се позивају да посете збор ради договора и обавештења и сви Општински одборници као и часници општинског суда.

Обавештава се грађанство, да сви они који су од Електричног Друштва били ма зашта кажњавани, донесу на збор и предаду секретару збора по једну цедулицу на којој треба да напишу своје име, занимање и суму којом су кажњени. Ово је потребно ради жалбе коју ће Одбор поднети за повраћај истих сума.

Чувајте се грађани, обмана и забуна, и сваки онај који покуша да Вас заварави или заплаши у овој борби доставите га Одбору Грађана или му реците, да дође на збор и да јавно а не по буџацама каже своје мишљење.

НА ЗБОР ГРАЂАНИ!

Савесно и једнодушно на Збор!

Одбор Грађана.

ГРАЂАНИМА ГРАДА ЛЕСКОВЦА

Пропуштено је много времена у ишчекивању споразума између Општине и Електричног Друштва; показала се највећа воља да се питање електрике реши на поштен и правичан начин. Али претерани прохтеви и неодмерено држање тога друштва, које је било повод досадањем револту грађана, било је узрок и у овом случају, да се до споразума не дође. Дакле, Електрично Друштво жели, да не само и надаље настави безобзирно оптерећивање грађана, већ покушава да то и повећа. Јер све његове понуде које су час давали час повлачили код Општинског Одбора имале су за циљ да намаме Одбор у још гору грешку и да добијајући у времену наставе спровођење својих нових прохтева који су се открили у последњем повећавању цена.

Стога Одбор Грађана сазива **ВЕЛИКИ ГРАЂАНСКИ** **ЗБОР**

у недељу 15. ов. м. у 4 с. по подне на великој пијаци.

Пошто представници Електр. Друштва протурају кроз варош разна тумачења о томе питању, која уносе забуну у необавештен свет и која иду затим да поцепају једнодушност коју су грађани до сада показивали; то је неопходно нужно, да сви грађани посете збор и чују обавештења и праву истину по томе питању.

Знајући велики значај овог животног питања, Одбор је упутио позив а овим понова позива све високо школоване грађане, да на овај збор дођу и узму видног учешћа, јер су они најпозванији да бране интересе и права целокупног грађанства. Такође се позивају да посете збор ради договора и обавештења и сви Општински одборници као и часници општинског суда.

Обавештава се грађанство, да сви они који су од Електричног Друштва били ма зашта кажњавани, донесу на збор и предаду секретару збора по једну цедуљицу на којој треба да напишу своје име, занимање и суму којом су кажњени. Ово је потребно ради жалбе коју ће Одбор подићи за повраћај истих сума.

Чувајте се грађани, обмана и забуна, и сваки онај који покуша да Вас заvara или заплаши у овој борби доставите га Одбору Грађана или му реците, да дође на збор и да јавно а не по буџацима каже своје мишљење.

НА ЗБОР ГРАЂАНИ!
Савесно и једнодушно на Збор!
Одбор Грађана.

Штампа „ПОКРЕТ“ Лесковац
1927

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЧ-А

Грађанима Града Лесковца

Ваше жалбе и оправдани протести противу хрџавог и штетног рада овдашњег Електричног Друштва, нашли су одзива код општинских одборника, те је одбор, ради заштите интереса и живота грађана донео одлуку, која је требала електрично питање довести правилном решењу.

Али и поред савесног држања одборника, нашле су се личности и извесне тајне силе, које покушавају да то правилно решење онемогуће или успоре, те на тај начин нанесу штете грађанству.

Тако држање, очевидно непријатељско и штетно, треба сузбијати и маркирати, да би грађани знали које су то силе и личности, те да би се према њима равном мером одужили и заштитили своје интересе.

Стога Одбор Грађана за Електрично питање сматра за потребно да позове грађане:

 НА ВЕЛИКИ

Грађански Збор

који ће се одржати на пијаци код „Круне“ у 5 и по часова по подне у недељу 19. ов. м-ца.

Пошто је Електрично Друштво употребило противу грађанства и чланова овог и општинског одбора чак и недостојна средства, само да би избегло законску меру коју је заслужило, -- то је дужност сваког грађанина да дође на Збор и чује реферат о току тога питања као и да каже своју реч и жељу за даљи рад. Скреће се пажња грађанима, да се пазе и чувају обмана које се по вароши шире, да ће право грађана пропасти. То су трикови само оних који желе да Вас забуне као што су хтели и да Вас заплаше. Али том обманом хоће да ослабе сложно и чврсто држање грађана и да убију веру у успех за повољно решење тога питања.

Грађани, немојте допустити да се са вашим интересима и вашим достојанством титрају! Својом слогом и исправном понашању покажите, да се пара сваки онај који мисли, да ће грађани ове вароши трпети материјална и морална угрожавања од стране појединих људи, који су у своме похотном себичном трку изгубили свако мерило у односу према овдашњим грађанима.

Да би Вам стварно стање било тачно познато и да би се обмане сузбили неопходно је да дођете

НА ЗБОР!

Сви сложно на Збор, јер Вам то налаже ваш интерес, понос и достојанство.

Одбор Грађана.

Грађанима Града Лесковца

Ваше жалбе и оправдани протести противу хрђавог и штетног рада овдашњег Електричног Друштва, нашли су одзива код општинских одборника, те је одбор, ради заштите интереса и живота грађана донео одлуку, која је требала електрично питање довести правилном решењу.

Али и поред савесног држања одборника, нашле су се личности и извесне тајне силе, које покушавају да то правилно решење онемогуће или успоре, те на тај начин нанесу штете грађанству.

Такво држање, очевидно непријатељско и штетно, треба сузбијати и маркирати, да би грађани знали које су то силе и личности, те да би се према њима равном мером одужили и заштитили своје интересе.

Стога Одбор Грађана за Електрично питање сматра за потребно да позове грађане:

НА ВЕЛИКИ Грађански Збор

**који ће се одржати на пијаци код „Круне“ у 5 и по часова
по подне у недељу 19. ов. м-ца.**

Пошто је Електрично Друштво употребило противу грађанства и чланова овог и општинског одбора чак и недостојна средства, само да би избегло законску меру коју је заслужило, то је дужност сваког грађанина да дође на Збор и чује реферат о току тога питања као и да каже своју реч и жељу за даљи рад. Скреће се пажња грађанима, да се пазе и чувају обмана које се по вароши шире, да ће право грађана пропасти. То су трикови само оних који желе да Вас забуне као што су хтели и да Вас заплаше. Али том обманом хоће да ослабе сложено и чврсто држање грађана и да убију веру у успех за повољно решење тога питања.

Грађани, немојте допустити да се са вашим интересима и вашим достојанством титрају! Својом слогом и исправношћу покажите, да се вара сваки онај који мисли, да ће грађани ове вароши ропски трпети материјална и морална угрожавања од стране појединих људи, који су у

своме похотном себичном трку изгубили свако мерило у односу према овдашњим грађанима.

Да би Вам стварно стање било тачно познато и да би се обмане сузбили неопходно је да дођете

НА ЗБОР!

Сви сложено на Збор, јер Вам то налаже ваш интерес, понос и достојанство.

Одбор Грађана.

Штампа „ПОКРЕТ“ Лесковац
1927

„Илић, Теокаревић и Петровић“

ИЗ ЗБИРНИ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

У нашој вароши постоји једна од најстаријих предузећа фабрика шпофа, гајана и предива Илића, Теокаревића и Петровића. Оно предузеће радило је дуго низ година али у последње време смрћу члана — Петра К. Илића — наступиле су од стране његових наследника несугласице, које су дотерале до те мере да је била потребна интервенција полицијске власти.

Пок. Петар Илић није имао брачне деце, која би га наследила. А како се није појавио никакав његов тестамент и ако се упорно тврдило, да је постојао његови су наследници постали његова четири брата, познати индустријалци Браћа Илићи. Најстарији је брат умро, те су остала три брата, а умрли је оставио три сина. На место пок. Петра Илића сада имамо шест лица, браће и братанца с једне стране и заосталог ортака Петровића, с друге стране. Али не треба сметнути с ума, да ова шесторица нису ортаци, него наследници умрлога ортака. Они су имали да се за наслеђе између себе сложе, да га пред судом приме, кад предходно наследну таксу плате, па да се заосталом ортаку Петровићу пријаве да им наслеђе изда.

У истини образована је маса пок. Петра Илића. У попис је узето његово непокретно имање лично и ортак (и ако изгледа не баш све), али у попис није узето његово покретно богатство (ратна штета, готов новац, акције, израђена и сирова роба у фабрици и велика количина примања по меницама и лиферицијама).

Наследници су пред судом као браћа постигли споразум о наслеђу, добили решење о томе и платили наследну таксу само на оно што је у попис узето. Али без обзира на то, какво је решење судско и шта оно садржи као предмет наслеђа, заостали ортак Петровић, позвао их је да им изда све оно, што је пок. Петар имао. Тада су постигли споразум: да Петровић откупи главну фабрику, а сву робу, сировину, примања, готовину и ратну штету, да поделе у натури. О томе споразуму начинили су писмени протокол који су сви заинтересовани и потписали са обавезом да се пренос непокретности пред судом и деоба покретности на личу места изврше у року за десет дана.

Тих Божјих десет дана прошли су у миру, у право у затишју. Али су тих десет дана била довољна пауза да се нови планови створе. Наследници су за то време створили за себе убеђење, да су погрешили, што су на онаку деобу пристали. Почело се говорити да је Петровић неке суме затајио. Узрјула се крв у наследника и они су узели методу. Синови умрлога брата организовали су силу. Најмили су људе и снабдели их оруђима за тучу. Довели су и једног Арнаутина из Сандака, па су онда и лично наоружани једнога јутра прошлога месеца силом продрли у фабрику, са наперним револвером обезоружали стражара код улазних врата, а том приликом наоружали Арнаутина. Заузели су телефон, холомили затворе од свих магацина, окупирани производњу у фабрици, која је лично Петровића, јер је он лично закључио уговор о лиферицији са Министарством Војним и за израву употребљавао личну сировину, добијену пре и после извршене деобе. Назад су из фабрике истерали све поверлике Петровића и поставили стражу од најмилијих

људи, које су припремили за ово насилничко одузеће. Том приликом ни директор ни сам газда нису из фабрике узели ниједну своју личну ствар. Сви су остали радници лишени слободе и нико није могао ући ни изаћи. Кочијаш са фијакером који је лично служио Петровићу остао је у фабрици затворен.

Петровић је за овакву радњу подигао кривичну тужбу, за сада само противу синова умрлога брата Илића, јер су оружјем и претњом за живот на силу одузели од Петровића не само оно што би они као наследници имали, већ и оно што је Петровић као ортак имао, па и оно што је лично Петровића и што никад ортакчо није било. Што је најважније они су поскидали етикете са робе лично Петровића, да би утрли трагове својине, робу су почели да продају и отуђују. Уништили су око пола милиона признаница које су служиле за доказ о режии, и ко зна шта су све друго учинили, јер истрага није потпуно извршена.

Поглавар среза Лесковачког извршио је већим делом истрагу и нашао да стоји дело разбојништва, па је решио да окривљени буду у притвору за време истрага.

Поглавар срески као иследник имао је много муке, док је фабрику од окривљених одузео. Он је донео особену одлуку, базирану на криминалу, да фабрику одмах одузме и преда Петровићу, као једином заосталом ортаку и легитимном представнику фабрике, јер појављени наследници нису ортаци, нити су у наслеђе уведени а и да су уведени, као неортаци немају права да држе предузеће, а најмање да њиме управљају. Њихово је право да од Петровића траже деобу и полагање рачуна. А како су деобу извршили, па је сада порицх, њихово је право да судским путем, путем парнице ту деобу пониште. Дотле они немају државину па немају ни својину, јер им ствар није дата у руке. Строго узев они немају права да узму у руке наслеђе за које држави нису платили по закону наследну таксу.

Поглавар срески кад је хтео да изврши повраћај у пређашње стање нашао је на енергичан отпор окривљених, којима су свесрдно у томе помагали и њихови адвокати. Одлуку о томе није могао извршити, јер му је недостајала сила. И још неколико дана није поглавар могао успети да васпостави правни поредак у фабрици, јер му је у томе, веле још неки сметао.

Притворена браћа Илићи и њихови санаследници заједно са заступницима јако се уздају у г. Великог Жупана, да ће интервенисати у њихову корист, али се то не може очекивати, кад је у питању кривична радња и истрага коју може разматрати само Првостепени Суд. Истина је г. Велики Жупан два пута по овој ствари био у Лесковцу и њему су окривљени сервисирали нарочито друштво око тендерке, али закониту ствар нису могли изменити, јер је г. В. Жупан остао на достојној нисини, без обзира на велико богатство Браће Илића.

Цело грађанство са највећом пажњом прати овај догађај и његов расплет, јер ће на крају видети колико се у власти може уздати за сличне заплете, пошто је парницеће и споро и скупо.

М. Т.

„Илић, Теокаревић и Петровић“

У нашој вароши постоји једна од најстаријих предузећа фабрика штофа, гајтана и предива Илића, Теокаревића и Петровића. Ово предузеће радило је дуги низ година али у последње време смрћу члана – Петра К. Илића – наступиле су од стране његових наследника несугласице, које су дотерале дотле да је била потребна интервенција полициске власти.

Пок. Петар Илић није имао брачне деце, која би га наследила. А како се није појавио никакав његов тестаменат и ако се упорно тврдило, да је постојао његови су наследници постали његова четири брата, познати индустријалци Браћа Илићи. Најстарији је брат умро, те су остала три брата, а умрли је оставио три сина. На место пок. Петра Илића сада имамо шест лица, браће и братанца с једне стране и заосталог ортака Петровића, с друге стране. Али не треба сметнути с ума, да ова шесторица нису ортаци, него наследници умрлога ортака. Они су имали да се за наслеђе између себе сложе, да га пред судом приме, кад предходно наследну таксу плате, па да се заосталом ортаку Петровићу пријаве да им наслеђе изда.

У истини образована је маса пок. Петра Илића. У попис је узето његово непокретно имање лично и ортачко (и ако изгледа не баш све), али у попис није узето његово покретно богатство (ратна штета, готов новац, акције, израђена и сирова роба у фабрици и велика количина примања по меницама и лиферацијама).

Наследници су пред судом као браћа постигли споразум о наслеђу, добили решење о томе и платили наследну таксу само на оно што је у попис узето. Али без обзира на то, какво је решење судско и шта оно садржи као предмет наслеђа, заостали ортак Петровић, позвао их је да им изда све оно, што је пок. Петар имао. Тада су постигли споразум: да Петровић откупи главну фабрику, а сву робу, сировину, примања, готовину и ратну штету, да поделе у натури. О томе споразуму начинили су писмени протокол који су сви интересовани и потписали са обавезом да се пренос непокретности пред судом и деоба покретности на лицу места изврше у року за десет дана.

Тих Божјих десет дана прошли су у миру, управо у затишју. Али су тих десет дана била довољна пауза да се нови планови створе. Наследници су за то време створили за себе убеђење, да су погрешили, што су

на онакву деобу пристали. Почело се говорити да је Петровић неке суме затајио. Узрујала се крв у наследника и они су узели стару методу. Синови умрлога брата организовали су силу. Најмили су људе и снабдели их оруђима за тучу. Довели су и једног Арнаутина из Санцака, па су онда и лично наоружани једнога јутра прошлога месеца силом продрли у фабрику, са напереним револвером обезоружали стражара код улазних врата, а том приликом наоружали Арнаутина. Заузели су телефон, поломили затворе од свих магацина, окупирали продукцију у фабрици, која је лично Петровића, јер је он лично закључио уговор о лиферацији са Министарством Војним и за израду употребљавао личну сировину, добијену пре и после извршене деобе. Најзад су из фабрике истерали све поверенике Петровића и поставили стражу од најмљених људи, које су припремили за ово насилничко одузеће. Том приликом ни директор ни сам газда нису из фабрике узели ниједну своју личну ствар. Сви су остали радници лишени слободе и нико није могао ући ни изаћи. Кочијаш са фијакером који је лично служио Петровићу остао је у фабрици затворен.

Петровић је за овакву радњу подигао кривичну тужбу, за сада само противу синова умрлога брата Илића, јер су оружјем и претњом за живот на силу одузели од Петровића не само оно што би они као наследници имали, већ и оно што је Петровић као ортак имао, па и оно што је лично Петровића и што никад ортакчо није било. Што је најважније они су поскидали етикете са робе лично Петровића, да би утрли трагове својине, робу су почели да продају и отуђују. Уништили су око пола милиона признаница које су служиле за доказ о режији, и ко зна шта су све друго учинили, јер истрага није потпуно извршена.

Поглавар среза Лесковачког извршио је већим делом истрагу и нашао да стоји дело разбојништва, па је решио да окривљени буду у притвору за време истрага.

Поглавар рески као иследник имао је много муке, док је фабрику од окривљених одузео. Он је донео особену одлуку, базирану на криминалу, да фабрику одмах одузме и преда Петровићу, као једином заосталом ортаку и легитимном представнику фабрике, јер појављени наследници нису ортаци, нити су у наслеђе уведени а и да су уведени, као неортаци немају права да држе предузеће, а најмање да њиме управљају. Њихово је право да од Петровића траже деобу и полагање рачуна. А како су деобу извршили, па је сада поричу, њихово је право да судским путем, путем парнице ту деобу пониште. Дотле они немају државину па немају ни својину, јер им ствар није дата у руке. Строго узев они немају права да узму у руке наслеђе за које држави нису платили по закону наследну таксу.

Поглавар срески кад је хтео да изврши повраћај у пређашње стање наишао је на енергичан отпор окривљених, којима су свесрдно у томе помагали и њихови адвокати. Одлуку о томе није могао извршити, јер му је недостајала сила. И још неколико дана није поглавар могао успети да васпостави правни поредак у фабрици, јер му је у томе, веле још неки сметао.

Притворена браћа Илићи и њихови санаследници заједно са заступницима јако се уздају у г. Великог Жупана, да ће интервенисати у њихову корист, али се то не може очекивати, кад је у питању кривична радња и истрага коју може расматрати само Првостепени Суд. Истина је г. Велики Жупан два пута по овој ствари био у Лесковцу и њему су окривљени сервирали нарочито друштво око тенџерке, али закониту ствар нису могли изменити, јер је г. В. Жупан остао на достојној висини, без обзира на велико богатство Браће Илића.

Цело грађанство са највећом пажњом прати овај догађај и његов расплет, јер ће на крају видети колико се у власти може уздати за сличне заплете, пошто је парничење и споро и скупо.

М. Т.

БРАЋА ИЛИЋИ, ИНДУСТРИЈАЛЦИ

Ових су дана ова браћа ступила у груб сукоб са Горчом Петровићем индустријалцем оvd. Ступили су у сукоб наследници пок. Петра К. Илића, бив. Горчиног ортака у оvd. фабрици штофа.

Због чега?

— Због наслеђа, које је оставио пок. Петар у фабрици као Горчин ортак.

Имају ли они права на наслеђе?

— Имају. То им право Горча није спорио и сада им га не спори. Чак их је звао да им изда оно, што им по закону припада, јер веле, нема тестамената. Наследници су се за први мах олазвали. Пришли су и споразумели се за деобу. Тај споразум је написано стављен и потписали су га: Браћа Илићи и то сви интересовани с једне, и Горча Петровић с друге стране. Тај је споразум о деоби постигнут у томе смислу, да Горча прими предузеће а њих да исплати. Горча је Браћу Илиће једним делом и исплатио, а за остатак депоновао је цену код овдашњег првостеп. суда у меницама са својим акцептом како је исплата по ратама и роковима предвиђена. Роба опет, која се имала да дели, подељена је преко вештака уз посредовање суда.

Шта сада Браћа траже?

— Не признају деобу, па хоће, не да је судским путем пониште, него грубом силом. У томе циљу неки су од њих са оружјем и оружаном плаћеном гомилом људи отели целу фабрику тако да су и Горчи физички и претњом спречили приступ у фабрику. Тако су они десет дана држали и управљали фабричком имовином па и самом продукцијом и то у ономе, где је Горча примио личну обавезу за лиферирацију Министарству Војном од сировине лично своје, како је то и деобним писменом предвиђено.

Шта Горча не даје?

— Не даје своју личну имовину. Не прима их за ортаке, јер су они наследници ортакови и на то немају права. Најзад Горча је већим делом извршио обавезу по деоби и хоће да је одржи на снази.

По тужби Горчиној власт је повела кривичну истрагу и нашла да стоји дело разбојништва, па је извесне и притворила. Елементи су разбојништва:

употреба оружане снаге у циљу присвајања туђе имовине. Сила је претила животу и у томе се успело. Имовина је отета и њоме се располагало на штету Горчину.

Бранећи правни поредак и фактичну државину, власт је ту браћу истерала из фабрике, а Горчу увела у фабрику.

Притворена браћа су изјавила жалбу на решење о притвору. Суд је расматрао решење и после кратког саветовања суд је нашао да у истини у радњи Браће Илића постоји кривична и кажњива радња. Само је суд изменио квалификацију дела па је место разбојништва нашао да постоји дело самовлашћа, које се судски казни по званичној дужности.

У § 237. крив. зак. стоји:

„Разбојник је онај ко силом употребљеном против лица или грозећи му с места опасношћу за живот и тело од овога какву покретну ствар одузме у намери да је противзакано себи присвоји.“

Браћа су узела све а не једну ствар, али суд није могао пронаћи да су они то у циљу присвајања одузели, па је зато и квалификовао дело као преступно самовлашће.

Главно је да у радњи Браће Илића постоји губа повреда правног поретка и принципа приватне својине, за који принцип у првome реду треба они да се боре, али не овим него другим методама.

Главно је и то да они полицијским путем не могу бити уведени ни у какво право, ни у државину. Судски они могу добити право у висини наслеђа, које им се не спори, али ни тада то право не могу остварити, или другим речима, не могу они у руке примити наслеђе докле год не плате наследну таксу држави и на ову имовину, коју сада на груб начин хоће да узму. То им неће дозволити Генерална Дирекција Непосред. Пореза, која има последњу реч.

11. октобар 1928. год.
Лесковац.

М. Т.

БРАЋА ИЛИЋИ, ИНДУСТРИЈАЛЦИ

Ових су дана ова браћа ступила у груб сукоб са Горчом Петровићем индустријалцем овд. Ступили су у сукоб наследници пок. Петра К. Илића, бив. Горчиног ортака у овд. фабрици штофа.

Због чега?

- Због наслеђа, које је оставио пок. Петар у фабрици као Горчин ортак.

Имају ли они права на наслеђе?

- Имају. То им право Горча није спорио и сада им га не спори. Чак их је звао да им изда оно, што им по закону припада, јер веле, нема тестамената. Наследници су се за први мах одазвали. Пришли су и споразумели се за деобу. Тај споразум је написмено стављен и потписали су га: Браћа Илићи и то сви интересовани с једне, и Горча Петровић с друге стране. Тај је споразум о деоби постигнут у томе смислу, да Горча прими предузеће а њих да исплати. Горча је Браћу Илиће једним делом и исплатио, а за остатак депоновао је цену код овдашњег првостеп. суда у меницама са својим акцептом како је исплата по ратама и роковима предвиђена. Роба опет, која се имала да дели, подељена је преко вештака уз посредовање суда.

Шта сада Браћа траже?

- Не признају деобу, па хоће, не да је судским путем пониште, него грубом силом. У томе циљу неки су од њих са оружјем и оружаном плаћеном гомилом људи отели целу фабрику тако да су и Горчи физички и претњом спречили приступ у фабрику. Тако су они десет дана држали и управљали фабричком имовином па и самом продукцијом и то и оном, где је Горча примио личну обавезу за лиферирацију Министарству Војном од сировине лично своје, како је то и деобним писменом предвиђено.

Шта Горча не даје?

- Не даје своју личну имовину. Не прима их за ортаке, јер су они наследници ортакови и на то немају права. Најзад Горча је већим делом извршио обавезу по деоби и хоће да је одржи на снази.

По тужби Горчиној власт је повела кривичну истрагу и нашла да стоји дело разбојништва, па је извесне и притворила. Елементи су разбојништва: употреба оружане снаге у циљу присвајања туђе имовине.

Сила је претила животу и у томе се успело. Имовина је отета и њоме се располагало на штету Горчину.

Бранећи правни поредак и фактичну државину, власт је ту браћу истерала из фабрике, а Горчу увела у фабрику.

Притворена браћа су изјавила жалбу на решење о притвору. Суд је расматрао решење и после кратког саветовања суд је нашао да у истини у радњи Браће Илића постоји кривична и кажњива радња. Само је суд изменио квалификацију дела па је место разбојништва нашао да постоји дело самовлашћа, које се судски казни по званичној дужности.

У § 237. крив. зак. стоји:

„Разбојник је онај ко силом употребљеном против лица или грозећи му сместа опасношћу за живот и тело од овога какву покретну ствар одузме у намери да је противзаконо себи присвоји.“

Браћа су узела све а не једну ствар, али суд није могао пронаћи да су они то у циљу присвајања одузели, па је зато и квалификовао дело као преступно самовлашће.

Главно је да у радњи Браће Илића постоји груба повреда правног поретка и принципа приватне својине, за који принцип у првоме реду треба они да се боре, али не овим него другим методама.

Главно је и то да они полициским путем не могу бити уведени ни у какво право, ни у државину. Судски они могу добити право у висини наслеђа, које им се не спори, али ни тада то право не могу остварити, или другим речима, не могу они у руке примити наслеђе докле год не плате наследну таксу држави и на ову имовину, коју сада на груб начин хоће да узму. То им неће дозволити Генерална Дирекција Непосред. Пореза, која има последњу реч.

11. октобра 1928. год.

Лесковац

М. Т.

Штампа „Покрет“ - Лесковац

„ИЛИЋ, ТЕОКАРОВИЋ И ПЕТРОВИЋ“

ИЗ ЗЕРИНЕ
СЕРГИЈА АЛИМИЋИЋЕВИЋА

Факат је, да је исти писак „М. Т.“ и анонимних читања од 6. и 7. о. м. у листу „Време“ као и постојећег од 11. о. м. само су анонимни читаши потпуно уредништу, због болести лековачког сарајника, пошто се је њима хтеда да изазове сензација. Тензионизам су, пак, у толико што се хоће да набави дата и компромитију наши чувени индустријалисти Браћа Илићи: Сотир, Милан и Влада јер се, ни у једном читанку не каже да су по среди и у питању г. г. Светозар, Урош и Тихомир браћа Илићи, већ се ради већет ефекта под именом „Браћа Илићи“ те наредиле на све Илиће. Потпис последиет читања „М. Т.“ срачујат је и њиме се хтеда обманути необавештена читалачка публика, те да се добије утисак, као да је читак писак уважени М. Мита Теокаровић и ако та је по наредбу својг. властодавца Горце Петровић, писак невољ кинговојца, Милорад Тадић. Сви њихови, околност и писакне, доказа је неверног предстварања ствари, а ми ћемо ради обавештења, под овим потписима извести прву листину да је овај јавност сведни ко је у праву. Господину Тадићу се још не знају толима неће пружити овако млада окупљена крвљу је имао и добио од пок. Петровића Илића у истој заводској фабрици, зато се често јавно појављују да може окарактерисати народном јавношћу. Не знајући седа ради, него себе, ради.

Илићеве, када смо писали ушли у нашу фабрику, који се води под именом „Илић, Теокаровић и Петровић“ јер смо ми већ у њој, а нарочито наш брат Урош, ради у истој ради 10 година. Истна је на око 24. прж. логени б радника ради преравања спровине, прерађивне и остале robe, која се налази у фабрици, јер је тога дана почео рад за наш радун једноствана ванкудска вештачка комисија, која је имала да изврши писак. Писакуне, фир-

донецо решење да се оружје одузме а човек притвори и протера. На њиме, пак, тражење да подгавар Улића Глигорија, да ми има још оружја у фабрици, Глигорије је одговорио да нема. Видевши да Глигорије не говори истину, радници су показали да се прегледа и матарија од кога Глигорије држи кључ, јер су сазнали да се и ту оружје налази и кад је матарија отворен, налази се још две пушке спремане од стране Глигорија на нас.

Из овога се јавно види, ко је спремао оружјане луке, али само подгавар то не види, пошто ради на своју руку и ваља по дејствиј инстуркцијама. Подгавар се није само обим кваловало, него је послао обог покупио синок да уведе новонајављене луке да ради Глигорија, а под изговором да ми не пуштамо Глигорија у фабрику.

3) Кад је требало државна судицију чољу инфорвати, највише тражење, изајавио је Глигорије Петровић, писмено 24. јуна о. г. да ће целокупну чољу предати на његово име, а поновни њене еврејности у суми од 2.412.840 — дина, којима нама припада, да ће нам исплатити по најдобијати рачуна, за исту чољу. Мерићу је известио о г. Горча да ће исплатити овај рачун, а нашој половини није нам хтео исплатити и ако се за то писмено обавезао, упућујући нас на суд.

Поред ове колоније, довозили смо му да још једну колонију чоле приди, и половину вредности нама највише, и ако је истоу путује државни б. августа о. г. о нашој новуј шош нема ни помена.

Светозару у присуству свију нас и сведока, подгавару да у фабрици остале овако стале кавао је тога дана он отазио, а ако г. Петровић није задовољан, да се обрати суду. Бив. директору заводничке фабрике г. Милораду Тадићу, која је г. Петровић узео за његове личне ствари, светозар је, пак, да се као наместан човек уклони из фабрике, пошто „друга страна нема довољно поверење у њему.“

Сматрајући да је тиме ствар ретуркирана, Велики Жупан је отишао за Ниш, а подгавар у место да ствар упути Првостепеном Суду, покушава и даље да нас сам на своју руку синок власти истра да нашер имања.

Фабрици жељемо ништа и као да је једини власник фабрике г. Горча Петровић. Да би у томе успео, доноси решење о нашем притвору за једно радболништва, а према лажном уверењу општине лековачке.

3) Наволи у допису у броју од 6 о. м. „Време“ да ће фабрика обуставити рад и да ће радници остати без посла, неистинити су, јер баш ми писактирамо на томе, да се у фабрици ради, и да се по ред досадашњег броја радника који носиле са чиновницама око 300. путе у рад и остале машине и да се у фабрици валосле још око 200 радника. Ми никога авесели у турсем имању, него у свакој треба имати на ум да је ту фабрику видео наш лека пок. Коста Илић-Мушица и сличних у њој дали и прво испод молата. Г. Тадић није тада ни знао где је Јељенковић, те према томе највише је позван да нам о томе даје извештаје. Што је пак г. Петровић да нам о време био болестан и није долазио у фабрику, то мије наша кривица, јер му ми улај никога спречавали само смо тражили да нам помоли новца.

6) И ако фирма Илић, Теокаровић и Петровић, још постоји, г. Глигорије Петровић је, поку-

„ИЛИЋ, ТЕОКАРЕВИЋ И ПЕТРОВИЋ“

Факат је, да је исти писац „М. Т.“ и анонимних чланака од 6. и 7. о. м. у листу „Време“ као и последњег од 11. о.м., само су анонимни чланци потурени Уредништву, због болести лесковачког сарадника; пошто се је њима хтела да изазове сенза[ц]ија. Тенденциозни су, пак, у толико што се хоће да набаци љага и компромитују наши чувени индустријалци Браћа Илићи: Сотир, Милан и Влада јер се ни у једном чланку не каже да су по среди и у питању г. г. Светозар, Урош и Тихомир браћа Илићи, већ се ради већег ефекта под именом „Браћа Илићи“ генералише на све Илиће. Потпис последњег чланка „М. Т.“ срачунат је и њиме се хтела обманути необавештена читалачка публика, те да се добије утисак, као да је чланак писао уважени г. Мита Теокаровић и ако га је по наређењу свога властодавца Горче Петровић, писао његов књиговођа, Милорад Тадић. Сам начин, околност и писање, доказ је неверног представљања ствари, а ми ћемо ради обавештења под пуним потписима изнети праву истину, па нека јавност цени ко је у праву. Господину Тадићу се још за хиљаду година неће пружити овако масна оклапина какву је имао и добио од пок. Петра Илића у нашој заједничкој фабрици, зато се цео његов досадањи рад може окарактерисати народном изреком: „Не лаје куца села ради, него себе ради.“

1) Није истина да смо насилно ушли у нашу фабрику, која се води под именом „Илић, Теокаревић и Петровић“, **јер смо ми већ у њој, а нарочито наш брат Урош, ради у истој већ 10 година.** Истина је да смо 24. пр.м. довели 9 радника ради премеравања сировине, прерађевине и остале робе, која се налази у фабрици; јер је тога дана почела рад за наш рачун једнострана вансудска вештачка комисија, која је имала да изврши попис целокупне фирмине имовине. Овакво вансудско једнострано вештачење вршио је пре тога **за свој рачун** Глигорије Петровић. Али, пошто он није показао сву робу – сировину, прерађевине, хемикалије, уље, материјал за гориво и т. д., то смо били присиљени, тражити накнадно за наш рачун једнострану вансудску вештачку комисију **која би пописала сву робу која се налази у нашој заједничкој фабрици.** Г. Горча није хтео да дозволи да ми вршимо једнострано комисијско вештачење јер

је био свестан да ће се утврдити његово прикривање наше заједничке имовине. Пошто судија није извршио ово једнострано вештачење, због недопуштања од стране г. Горче Петровића, то смо били принуђени да протестујемо против неизвршења и суд је донео одлуку да се има и мора за наш рачун извршити једнострано вансудско вештачење и комисија је имала почети рад 24. пр. м. У том међувремену г. Горча Петровић увукао је људе сумњиве прошлости у фабрику и наоружао их револверима, пушкама и секирама противу нас, а нама саопштио преко поглавара актом од 18. септ. да у фабрику немамо приступа и да се из исте иселимо и изнесемо ону робу и онолико, колико нам он даје. Кад смо видели да су наоружани људи у фабрици и да ће нам поново онемогућити вансудско вештачење, ми смо их једноставно разоружали, оружје у једној соби сместили и поставили једног човека да пази на оружје да га неко не би однео.

2) Што се тиче доласка поглавара у фабрику, ради оружја, ствар стоји овако. На представку г. Горче Петровића да смо упали у фабрику са наоружаним људима, поглавар је дошао са једним писаром и жандармима да изврши претрес над човеком који је чувао оружје одузето од Горчких људи, па је том приликом исто и одузео, а чувара оружја притворио. Ову представку г. Горча је поднео у намери да нама набаци, да смо ми то оружје донели, а поглавар није хтео ни да саслуша нашу изјаву, него је донео решење да се оружје одузме а човек притвори и протера. На наше, пак, тражење да поглавар упита Глигорија, да ли има још оружја у фабрици, Глигорије је одговорио да нема. Видевши да Глигорије не говори истину, радници су потказали да се прегледа и магацин од кога Глигорије држи кључ, јер су сазнали да се и ту оружје налази и кад је магацин отворен, нађене су још две пушке спремљене од стране Глигорија на нас.

Из овога се јасно види, ко је спремао оружане људе, али само поглавар то не види, пошто ради на своју руку и ваљда по нечијим инструкцијама.

Поглавар се није само овим задовољио, него је после овог покушао силом да уведе новонајамљене људе за рачун Глигорија, а под изговором да ми не пуштамо Глигорија у фабрику.

3.) Кад је требало држави заједничку чоју лиферовати, на наше тражење, издао нам је Глигорије Петровић писмено 24. јула о.г. да ће целокупну чоју предати на његово име, а половину њене вредности у суми од 2,412.840.- дин., колико нама припада, да ће нам исплатити по наплати рачуна за исту чоју. Међутим, 14. августа о.г. Горча је наплатио овај рачун, а нашу половину није нам хтео исплатити и ако се за то писмено обавезао, упућујући нас на суд.

Поред ове количине, дозволили смо му да још једну количину чоје преда, и половину вредности нама исплати. И ако је исту упутио држави 6. августа о. г. о нашем новцу још нема ни помена.

4.) Наводи писца чланка у „Времену“ у броју од 5 ов. м. да је поглавар дошао да нас замоли да се уклонимо из фабрике неистинити су, јер нико паметан то не може ни тражити, **да се неко уклони из свога имања**. Намера поглавара била је да уведе у фабрику двадесет најамљених људи Г. Петровића; врбованих од стране овд. општине, **да би нас ти људи после његовог одласка силом избадили из фабрике**. Ово му није пошло за руком до доласка Великог Жупана. Кад је Велики Жупан дошао, **кога је г. Горча Петровић и звао** и пошто је проверио ствар, наредио је да сви људи без легитимације, а који дотле нису радили у фабрици, уклоне из фабрике. Ово наређење је одмах извршено од стране жандарма наредника, те је истерао све људе **које је поглавар пре тога увео у фабрику**. Том приликом Велики Жупан је покушао да се на неки начин изравнамо са г. Горчом Петровићем, нашта смо одмах изјавили да **пристајемо, али претходно да нам г. Петровић положи рачун за наплаћених 1925. г. 3,500.000.- дин. од Министарства Војске и Морнарице; затим, да преда обрачун за 160.000 енгл. шилинга и да објасни како је могао да води на дугу Управу Казненог Завода у Топчидеру, кад је он лично 1921. г. наплатио рачун од 80.000 д. под бр. 4455/21. од 31. децембра и подигао кауцију од 16.000 дин. и новац задржао за себе. Исто тако да објасни, како је могао код појединих примања да уводи суме са поједином нулом мање. Његов изговор да је полуписмен у овом случају не може да га оправда, јер би се у том случају понекад збунио и на своју штету, а не увек у своју корист.**

Пошто г. Петровић није био том приликом присутан, изговарајући се да је болестан а његов пуномоћник бив. директор фабрике г. Милорад Тадић није хтео да прими ове услове, то је велики жупан саветовао у присуству свију нас и сведока, поглавару да у фабрици остане онакво стање какво је тога дана он оставио, а ако г. Петровић није задовољан, да се обрати суду. Бив. директору заједничке фабрике г. Милораду Тадићу, кога је г. Петровић узео за његове личне ствари, саветовао је, пак, да се као паметан човек уклони из фабрике, пошто друга страна нема довољно поверење у њему.

Сматрајући да је тиме ствар регулисана, Велики Жупан је отишао за Ниш, **а поглавар уместо да ствар упути Првостепеном Суду, покушава и даље да нас сам на своју руку силом власти истера из нашег имања** као да ми у фабрици немамо ништа и као да је једини власник фабрике г. Горча Петровић. **Да би у томе успео, доноси решење о нашем притвору за дело разбојништва, а према лажном уверењу општине лесковачке.**

5.) Наводи у допису у броју од 6 ов.м. „Времена“ да ће фабрика обуставити рад и да ће радници остати без посла, неистинити су, јер баш ми инсистирамо на томе, да се у фабрици ради, и да се поред досадањег броја радника који износи са чиновницима око 300, **пусте у рад и остале машине и да се у фабрици запосле још око 200 радника.**

Ми нисмо засели у туђем имању, него у своме јер треба имати на уму да је ту фабрику зидао наш деда пок. Коста Илић-Мумџија и стричеви и за њу дали и црно испод ноката. Г. Тадић није тад ни знао где је Лесковац, те према томе најмање је позван да нам о томе даје лекције. Што је пак г. Петровић за то време био болестан и није долазио у фабрику, то није наша кривица, јер му ми улаз нисмо спречавали само смо тражили да нам положи новац.

6.) И ако фирма „Илић, Теокаровић и Петровић“ још постоји, г. Глигорије Петровић је покушао да протоколише фирму на своје име и целу фабрику приграби као своју, но то му до сада, благодарећи обазривости власти, није испало за руком.

7.) На завршетку овога ми сматрамо да нема никакве силе која би могла да нас спречи да уђемо у наше имање, а јамчимо да ће фабрика под нашом управом бити боље вођена него што је то до сада био случај. **Нека сваки чује и зна, да је наша половина фабрике Илића, Теокаровића и Петровића као наследника нашег пок. Петра Илића.** Ако се г. Петровићу то не допада он може да иде, а ми ћемо му дати оно што му стварно припада, а не да нам, као што он сад чини, даје само оно што он хоће и колико хоће.

Колико је рад поглавара до сада био заснован на закону, а што потврђује нашу тврдњу да је био под утицајем, **најбоље показује чињеница, да га је Велики Жупан, за кога сам „М. Т.“ вели да је остао на достојној висини после тродневног ислеђења, суспендовао од дужности,** чиме нам је дата потпуна сатисфакција. Исто тако дата нам је сатисфакција и од стране Лесковачког Првостепеног Суда, што је решење Поглавара о нашем притвору **за дело разбојништва** поништио са разлога што дело не постоји. Тужбу противу поглавара за очито **гажење закона и злоупотребе власти** поднећемо овд. Првостепеном Суду **као и противу председника и кметова општине лесковачке за издавање лажног уверења.**

14. октобра 1928. год.

СВЕТОЗАР, УРОШ и ТИХОМИР – БРАЋА ИЛИЋИ
индустријалци из Лесковца

Штампа „СОКО“ Лесковац

БРАЋА ИЛИЋИ, ИНДУСТРИЈАЛЦИ

Одговор на њихову исправку у листу „Време“ од 16. ом. и исти такав плакат од 14. ом. под насловом Илић, Теокаревић и Петровић.

Споредна је ствар ко је писао оне досадање дописе у „Времену“ о њиховој афери, која занима у великој мери како садашње грађанство тако и људе од закона у целој нашој земљи. Јер се поставља питање: да ли у нашој држави имају више важности закони, или насиље појединих егзалтираних људи. Да ли се ти егзалтирани људи могу утерати у границе закона, или им се мора дозволити да раде шта они хоће и мимо позитивних законских наређења. Главно је да ли ти написи одговарају правоме стању. [...] у њима речена истина.

Необавештени свет може поверовати да је истина што су Браћа Илићи изнели у својој „исправци“ јер тон којим они ту говоре и ствар представљају могао би да заведе многога необавештенога и неупућенога у целу ствар. Зато морам да мало објасним и исправим неистине изнете у њиховом напису.

Пре свега Суд није у целости поништио решење према коме су пом. Браћа Илићи притворени, него је нашао да у њиховој кривичној радњи према досадањој истрази не постоји дело разбојништва, него самовлашћа, које не повлачи за собом притвор за време кривичне истраге. Али кривично дело постоји, и по њему се води даља истрага. У осталом и ово није последња реч Суда, она има да дође, и онда се може са сигурношћу говорити о квалификацији кривичнога дела, а дотле оставимо ту ствар на миру, јер су како они тако и ја ненадлежни за расправу тога питања.

Фабрика штофа припада сада само Глигорију Петровићу по сили писмена о деоби закљученог 14. јула ог. између Глигорија и свих заинтересованих наследника његовог пок. ортака Петра К. Илића, међу којима треба да буду и пом. три брата Илића, и то на једну четвртину од половине. Они су били дужни по сили тога писмена и обавези узетој њиме, да до 24. јула ог. изврше путем поравнања код Суда пренос и свога дела непокретности, која им припада као наследницима, на Глигорија Пет-

ровића, а он да им погођену куповну цену положи рачунајући при томе 12% камате од дана погодбе до коначне исплате. На више његових позива да дођу и приме свој део у покретностима, као и ту куповну цену за непокретности, а да изврше код Суда пренос тапија на њега – Глигорија, како је то предвиђено деобним писменом, наследници пок. Петра нису хтели то учинити. Зато је Глигорија испуњавајући своју обавезу депоновао куповну цену код Суда са налогом да им се исти изда. Испуњавајући све уговорне обавезе, он је на тај начин постао не само једини држалац, као што је до тада био, него и једини сопственик целокупне непокретности фирме Илић, Теокаревић и Петровић.

Истина је да су у фабрику долазила сва три брата Илића, као и то, да је Урош радио у њој више година (не бих рекао да је баш 20 како они наводе). Али, ако би по логици Браће Илића имали права казати: „ово је моја – наша фабрика“ сви они, који су увраћали у фабрику каквим било послом, или они који су у њој радили као раденици и чиновници, и за тај рад примали своје награде (као што је случај и са Урошем), онда би био готов бољшевизам. Па ни онај факат, да је њихов деда пок. Коста Илић – мумџија био један од оснивача фабрике (а не да ју је он сам зидао, како би хтели увијено да преставе), без обзира да ли је он дао у њу и црно испод ноката, или све друго без тога црнога, и да ли сам ја тада знао где је Лесковац или не, не даје право њима као унуцима његовим, да са оружаним људима упадају у ту фабрику из које је он иступио још пре двајестину година и свој део из ортаклука примио, и да заузимају туђу имовину, а сопственика да изагнају из ње под претњом да ће крв пасти.

Да на овај начин заузимају имовину, коју у покретностима још нису примили и уколико је нису примили, нису имали потребе, јер им она стоји на расположењу већ одавно, али на више позива од стране сопственика фабрике путем писама и путем месне власти нису хтели узети је. Какве су потребе имали упадати у фабрику са двајестину људи наоружаних секирама и моткама, нарочито спремљени за премлаћивање, при томе са револвером упереним на груди стражара фабрике отимати му пушку, и наоружавати једног Арнаутина, нарочито доведеног из Санџака за такве послове, и поставити га на капију фабрике са налогом, да у фабрику не сме ући ни сопственик њен Глигорија ни његов директор Тадић, а ако то покушају имају бити убијени? Зар се моткама, секирама, пушкама и револверима премерава сировина која се има вештачити? И зашто не вршише то вештачење одмах тога дана када су већ „раднике“ за тај посао довели, него доведоше комисију за вештачење тек после десет дана, када је повраћен правни поредак и прави сопственик Глигорија

уведен поново у своја права? Не извршите ноторна факта утврђена истрагом по вашој кривици, јер у лажи је плитко дно!

У осталом за свакога је јасно, да њима није био циљ вештачење робе која је заједничка, и од које треба да њима припадне са стричевима им Сотиром, Миланом и Владом, једна половина, него су хтели да ометају рад Глигорију својим присуством у Фабрици, и вештаче и ону робу и сировину, која припада искључиво њему – Глигорију. Хтели су на тај начин да улазе у његове трговачке тајне и да сазнају колико он има и какве сировине и робе, а по могућству да и ту његову личну имовину увуку у заједницу, па да се и то дели.

Е, то не бива, господо! Ви хоћете да све оно што се налази у фабрици да је заједничко, и ако знате врло добро, да је Глигорија набављао сиров[и]ну за свој лични рачун, који је долазио на његово име; да га је он из свога новца исплаћивао, и за свој лични рачун прерађивао носећи лично и све трошкове око тога. То сте признали и оним писменом о деоби – протоколом од 14. јула ог. где стоји у тач. 12 од речи до речи: „Како је Глигорија у последње време прерађивао у фабрици штофа свој сопствени материјал за свој лични рачун, то општи трошкови један део има да сноси он – Глигорија лично. Колика сума тих трошкова треба да изнесе, то ће одредити г. г. Милан А. Поповић и Василије Х. Миленковић, и што они буду решили, пристаје Глигорија да плати. Иста ова два лица имају да одреде суму и накнаде, коју заједница има да исплати Глигорију за трошак око преваљивања и апретирања заједничке чоје, што је вршено сада у времену рада у фабрици за рачун Глигорија Петровића лично.....“ Кад се к томе дода још да последња тачка (16) тога протокола од 14. јула гласи: „На лицитацији 16. ом. које ће се одржати код Управе Војне Одеће има права учествовати онај на коме буду остале фирмине непокретности односно фабрика штофа“, и да је на тој лицитацији учествовао Глигорија, пошто је на њему остала непокретност па и фабрика штофа фирме Илић, Теокаревић и Петровић, онда је јасно за свакога паметнога и поштенога ово што следи:

1) Глигорија је имао у фабрици свој лични материјал, који је до 14. јула прерађивао за свој лични рачун, а по сопственом вашем признању у томе протоколу о деоби. Кад га је прерађивао морао је ваљда из њега добити и готову робу; а она свакојачко припада само њему а не и вама. Према томе, Глигорија је на дан 14. јула имао своје личне сировине и готове робе. Колико – то он може у свако доба доказати својим књигама и документима (фактура, потврда о исплати, возна декларација, товарни лист).

2) На лицитацији 16. јула код Управе Војне одеће учествовао је Глигорија у своје име и примио се испоруке чоје. Ту чоју израђивао је и из-

рађује од сопственога материјала, јер је по сили писмена о деоби постао 14. јула једини сопственик фабрике.

Кад се све ово узме у обзир онда се види колико је смешно ваше тврђење, како у фабрици нема Горчине робе, него је све то заједничко?! Није ли јасно то да ви желите приграбити туђу имовину? Сматрате ли ви да је поштено и да приличи великим индустријалцима и потомцима пок. Косте Мумџије, да одричу вредност уговора кога су потписали, и „да се он може обесити мачку на реп“ како каже ваш стриц Сотир чији се потпис такође на њему налази.

Истина ви се позивате на тај протокол о деоби, када у смислу његовом тражите да вам Горча исплати ваш део за испоручену чоју, али када треба и ви са ваше стране да испуните своје обавезе из тога протокола, онда он не важи, јер сте – како вас Бог створио наивне – „обманути да га потпишете“, како изјављује на Суду кад сте позвати да примите депоновану откупну цену за ваш и ваших стричева део у непокретностима фирме Илић, Теокаревић и Петровић, наслеђен од пок. Петра К. Илића. Хајде, рецимо млади сте – аџамије – али се то за ваше стричеве баш не би могло казати. Па зашто се онда не придржавају потписаних обавеза?

Вама је Горча чисто јасно рекао: „новац који вам припада примићете одмах чим код Суда“ изјавите потребно за извршење протокола о деоби. Не можете тражити да вам он даје новац према томе протоколу, а ви на Суду да изјављујете: не признајемо тај протокол и повлачимо потписе са њега.

Што се тиче неких милиона о којима лупетате у вашем напису, то потсећа та прича на [М]итине вагоне, који је вечито причао, те данас је примио два вагона а сутра четири вагона наполеона, а прекосутра послао Краљу Милану три вагона наполеона, и тако стално радио са вагонима наполеона, којих никад нигде није ни било.

Ако сте „знатижељни“ шта је са оним наплаћеним сумама изволите извршити потписати протокол о деоби, који садржи и оваку одредбу у тач. 11: „Књиге и рачуне фирме имају заједнички прегледати Глигорија Петровић и један од наследника пок. Петра К. Илића, кога они сами међу собом буду одредили, или ће свака страна одредити по једно стручно лице, која ће двојица извршити тај преглед и поднети свој извештај обема странама. Овај преглед дужне су обе стране почети најдаље за десет дана од данас и свршити најдаље за три месеца од данас. Буде ли овде каквих несугласица између Глигорија и наследника пок. Петра К. Илића, изјављују овим обе стране своју сагласност, да спор изнесу на дефинитивно решење Суду Београдске Берзе, чија ће пресуда бити обавезна за обе стране без права предузимања других правних средстава. итд.“

Дакле, ето, предвиђено је тим протоколом све што треба, само треба да га извршуете, па ћете сазнати све што вас интересује. Не можете ви тражити од Горче полагање рачуна „на парче“ него се према овој тачци протокола имају сви рачуни прегледати и утврдити право стање, па ће се видети где су ти милиони. Али исто тако, како имате права тражити полагање рачуна, а Горча је спреман да вам их положе, дужни сте и полагати рачуне као наследници. Чини ми се да вам то некако није баш угодно, и радије тражите да само вама други рачуне положе.

Да ли је Велики Жупан имао права да саветује Поглавару, да остави стање како је оно створено вашом кривичном радњом, у то питање нећу да се упуштам, јер то остављам да правни саветник и заступник Горчин zgodним путем расправи. Али колико смешно изгледа за паметан свет онај став у вашем напису где кажете: „Бившем директору заједничке фабрике г. Милораду Тадићу кога је г. Петровић узео за његове лични ствари, саветовао је пак, (разуме се Велики Жупан) да се као паметан човек уклони из фабрике, пошто друга страна нема довољно поверења у њега“. Дакле ја треба прво да тражим поверење од противне стране, па да се могу примити заступања интереса Горчиних. Аман, људи, јесте ли ви при чистој свести!? Зар Горча ме узео за своје ствари, Горча ме плаћа, а сад треба да имам и ваше поверење, па да могу служити Горчу?!

Али није наш народ у залуд рекао: „Чувај ме, Боже, пријатеља, а од непријатеља ћу се и сам чувати“. То би управо могао да каже Велики Жупан г. Рашковић за вас. Ја сматрам за дужност да га узем у заштиту од таквих пријатеља, који су у стању да му и такве глупости туре у уста. Дакле он ми је тај савет дао као „пријатељу“, само не наводећи као разлог то што ви наводите (неповерење друге стране) него просто за то, што је ствар, по његовом схватању, заплетена, и налази се у спору, па би најбоље било да се ја уклоним. Одговорио сам му, да се ја уклонити нећу ни за чије шефове, јер сматрам за своју дужност да браним једну праведну ствар.

Шта је мислио Велики Жупан, дајући ми тај савет, не знам, али можда би то донекле могла објаснити она изјава Светозара Илића, коју је том приликом мени упутио пред Великим Жупаном: „Ти си, Тадићу, камен спотицања овде. Да тебе није било, ми би са Горчом одавно сврши[л]и деобу“. Дакле ја сам сметња, а међутим нити сам члан фирме, нити наследник чији.

Али кад се узму у обзир следеће чињенице:

1. Да је Велики Жупан „саветовао“ Поглавару пред Браћом Илић и сведоцима, што они тврде и сами у своме напису, да остави стање у фабрици како он оставља (створено кривичним делом Браће Илића) а да

Глигорија упути Суду – што је противно свима позитивним законима наше земље;

2. Да је и мени саветовао Велики Жупан, да се склоним из овога заплета;

3. Да Велики Жупан није избијао из друштва Браће Илића и стрица им Сотира сва три пута кад је у овом времену био у Лесковцу, бавећи се овде по неколико дана;

4.) Да је се Велики Жупан упуштао у преглед и онога рада Поглаваревог, који подлежи само прегледу и контроли Суда (ислеђење кривичних дела Браће Илића);

5.) Браћа Илићи су у својој изјави нашли сатисфакцију што је Велики Жупан суспендовао Поглавара. Шта сада има да кажу кад је Велики Жупан због тога пензионисан.

6.) Да је Глигорија Петровић човек од близу својих 70 година;

7.) Да он нема никога од ближе родбине ко би се могао заузети за његове интересе на случај његове смрти;

8.) Да Браћа Илићи хоће на силу да му буду ортаци и ако их он није хтео за ортаке примити;

9.) Да је Тихомир Илић у присуству Поглавара и грађана, дижући песнице над Глигоријем рекао: „Крви ћу ти се пити“;

10.) Да је у присуству Инспектора Министарства Унутрашњих Дела правозаступник Сотира К. Илића и његових синоваца Светозара, Уроша и Тихомира, г. Таса Стојановић „Граочанка“ адв. оvd. саветовао Глигорију да пусти Сотира у фабрику, док се не изврши пренос тапије код Суда (а то би могло да траје наравно годинама), а кад овај није хтео пристати, јер сматра да је фабрика само његова сопственост, а и боји се, да Сотир и његови синовци не изврше своју у више прилика изречену претњу да ће га премлатити, онда је на то тај њихов правозаступник изјавио: „Та не треба да се бојиш тога, јер Сотир је миран човек, а баш и да те ошамари није то тако страшно; (ово може да важи само за онога, према оној народној изреци – не боји се свака шуша Бога, него батина, шта би рекао Блажић, кога Стојановић добро познаје. Кад се дакле све то узме у обзир, онда није тешко увидети смер Браће Илића, и улогу Великог Жупана. Шта би било од Горчине заоставштине у томе случају није тешко погодити.

Горча Петровић није звао Великог Жупана на „тенџерку“, па ваљда зато није по његовом позиву ни дошао. Он га је звао да као виша Управна власт изда наређење својим потчињеним органима, да хитно примењују законска наређења и прописе, те да се спречи нагомилавање материјалне штете, причињене, кривичним радњама Браће Илића. У никојем слу-

чају није га звао да буде посредник за измирење, јер за тај посао није потребно имати и звање Великог Жупана. У осталом посредници или сензали изађу на пијацу и врше своју посредничку улогу, и за то примају према узансима своју провизију. А за Великог Жупана се тек не може претпоставити, да се прима и посредничких улога у приватно – правним односима.

У поменутом напису Браће Илића има још доста трућања без реда и без смисла. Ко би могао још на сва та трућања одговарати. За сада је доста и оволико.

Октобра 1928. год., Лесковац.

Штампа „ПОКРЕТ“ Лесковац

Милорад Т. Тадић
директор фабрике штофа
Глигорија Петровића

Господину

СОТИРА ДИМИТРИЈЕВИЋА

МИЛОРАДУ ТАДИЋУ

Лесковац

У вашем одштампаном плакату као одговору на исправку Браће Илића, инд. оvd., изашлу у „Времену“, додирнули сте и мене, и ако вам за то ниједним својим поступком, ни према вама лично, ни у појављеном спору између речених Илића и г. Горче Петровића, инд. оvd. нисам дао повода. На име, ви сте у поменутом вашем плакату навели, да сам ја, саветујући г. Петровића да до преноса тапије од фабрике прими у исту г. Сотира Илића (као преставника свих Илића) а на изражену бојазан од стране г. Петровића, да га он са својим синовцима тамо не премлати у присуству Инспектора Министарства Унутрашњих Дела као заступник Сотиров и његових синоваца г. Петровићу изјавио: „Та не треба да се бојиш тога јер Сотир је миран човек, а баш и да те ошамари, то није тако страшно“.

Апсолутно је измишљено, да сам овако што рекао или могао г. Петровићу, кога, иначе, поштујем, рећи. И ја ово најодлучније од себе одбијам.

На против, тврдим, да сам много раније, пре десившег се инцидента између Илића и Петровића у фабрици, најравносније, и овде и у Београду, на њиховом измирењу радио. Инсистирајући на овоме и пред г. Инспектором, ја сам, г. Петровићу саветовао да пристане да у фабрици са њим као представник свих Илића буде г. Сотир или његов синовец г. Урош, који су познати као мирни и тактични људи, па да после, будући у фабрици заједно, приступе извршењу њене деобе и остале заједничке имовине. И, кад г. Петровић није пристао да бар једнога од њих прими изговарајући се, да се боји и од њиховог напада, одговорио сам му, да у то не верујем али ако би га и напали да би они за то кривично

одговарали. Рекао сам му даље, да није право да он пре извршене деобе држи и ужива целу фабрику, да заједничку робу сам продаје и заједничка потраживања сам наплаћује, а да Илићима на име њиховога дела даје кол ико хоће, кад хоће, и како хоће, па ако они не буду задовољни да их упућује на суд. Најзад, рекао сам му, да он нема права да због страха од неког уображеног напада пригрне туђу имовину у вредности од десетак милиона а да њени сопственици око ње облећу и очекују од њега милост. У толико мање, што је он Илићима као наследницима свога бившег ортака дужан да положи рачуне о своме досадашњем раду у заједничкој фабрици. Може се противу синоваца Сотирових износити шта се хоће, могу се они представљати најгорим људима, па могу они такви и бити, али непобитно је, да нико због тога нема права да их законом наслеђене имовине лиши и ову себи присвоји. Кад г. Петровић тврди, да је стекао право својине и на другој половини фабрике, зашто Илићима не положи припадајући им део од наплаћене суме за измишљеном заједничку робу, који део износи преко два милиона динара, већ неисплаћивањем његовим на Илиће чини притисак, да му своју половину фабрике уступе како он хоће?

То је тачно г. Тадићу, а шта је вама требала горња измишљотина не знам! По њој се може ценити, колико је и у осталом предњи ваш одговор Илићима тачан. Ипак, у њему сте тачно навели ону народну изреку: „Чувај ме Боже, пријатеља а од непријатеља ћу се сам чувати“. Али сте је погрешно адресовали. У овом случају, она у пуној мери важи за г. Петровића и овај треба да је добро утуви.

1. новембра 1928. год.
Лесковац

А. Н. СТОЈАНОВИЋ
АДВОКАТ

Штампа Обреновић—Лесковац

43. Отворено писмо господину Милораду К. Јовановићу,
Великом Жупану Нишке области, 27. март 1929.

ОТВОРЕНО ПИСМО Господину Милораду К. Јовановићу Великом Жупану Нишке Области

Господине Жупане,

Гоњени стварношћу узимамо слободу да Вам упутимо ово необично писмо. Пре неколико година појавио се као кандидат за народног посланика у Нишкој области г. Димитрије Он. Поповић, учитељ овд. Каковим је начином добио овај мандат, и шта смо ми све трпели од њега, то само ми у срезу Власотиначкој области задовољство да Вам његове поступке дата нам је објављивањем Прокламације Александра I. од 6. јануара т.г. коме и овом приликом за овај државнички оданости изјављујемо дубоку захвалност, јер нас је спасао несносног партизанског култни народни интерес довело до ивице пропасти, а једино користило посланика Димитрије Он. Поповића.

За време последње владавине Г. Веље Вукићевића, Димитрије Поповић утицај у постављању државних и самоуправних чиновника, часника и службеника, тако утицајан код г. Веље Вукићевића он је у свима овд. државним наредбама у служби већином своје сроднике и ли невазале, те створио једну хијерархију спроводила његове идеје, и бринула се о неприкосновености његовог мандата на постојећи правни поредак и позитивне законе у држави, нити о његовој држави о чему нам дају драгоцене податке г. г. Јосиф Костић дивиз. генерал Димитријевић шеф држ. ликвидационе банке из Београда, којима су његови интереси на свом фронту били добро познати о чему је у прошлој години и г. Бурђе Јовановић Београда писао у „Политици“.

С таквим утицајем и моралом Димитрије је у Власотинцу подизао ма комбиновао и натурно народу једну општинску управу састављену од Александра Поповића и ост. часника и службеника, његових личних партизанских мисија састоји у томе да спроведе искључиво његове идеје, брину се о мандата деле грађане на „наше“ и „ваше“ и т. д.

Радећи тако, ова општинска управа завела је у општини Власотинци се последиле и сувише јако осећају и у међусобном односу грађана, вредном животу општине, нарочито у последње две године оваквог управљања различитим криминалним поступцима, јако огрешили о закон и створили себи (фалсификата, злоупотребе власти, незаконита лишења слободе и т. д.) за код Лесковачког Првостепеног Суда а која су поткрепљена несумњивим законима имају бити у најкраћем времену стављени у притвор и осуђени, о потврду ових навода код реченог Суда.

Услед тога што је ова управа на челу са председником Александром Поповићем засновала један овакав однос нетрпеливости међу грађанима које је подељена на два торања, узимамо слободу Господине Жупане, да Вас умолимо да у својим савезничким општинама у интересу слоге, реда и мира међу грађанима, као и у варошици Власотинца, јер је ова управа постављена на једној свима нама познатој основи. Даље Вас молимо да лично дођете и поставите нам нову управу састављену из свију слојева и класа грађана и бив. политичких странака ванпартијским лицем и тиме дате задовољење целокупном крајњем општинском у свему спроведете дух прокламације Ц. В. Краља од 6. јануара т.г. којом се даје право са ЖИВЕО!

Такође Вас молимо да предлог у погледу будућег председника општине тражење учинио бив. поглавар ср. власотиначког г. Станислао Стојимировић, јер је тај предлог последњи партизански трајао бив. посланика Димитрија Поповића и Димитрија Он. Поповића за варошицу Власотинце.

Надамо се да ће се својом нашој молби коју Вам упутујемо на сусрет, и тиме успоставите нормалне односе међу два крвна торања који су до овога довећени поступцима бив. посланика Димитрија Он. Поповића општинске управе.

ОТВОРЕНО ПИСМО

Господину Милораду К. Јовановићу Великом Жупану Нишке Области

НИШ

Господине Жупане,

Гоњени стварношћу узимамо слободу да Вам упутимо ово необично писмо.

Пре неколико година појавио се као кандидат за народног посланика у нашем срезу Димитрије Он. Поповић, учитељ овд. Каквим је начином доцније тај Димитрије долазио до мандата, и шта смо ми све трпели од њега, то само ми у срезу Власотиначком знамо, но најбоља сатисфакција за све његове поступке дата нам је објављивањем Прокламације Њ. В. Краља Александра I. од 6. јануара т.г. коме и овом приликом за овај државнички гест у поданичкој оданости изјављујемо дубоку захвалност, јер нас је спасао несносног партизанства које је целокупни народни интерес довело до ивице пропасти, а једино користило посланицима типа А LA Димитрије Он. Поповић.

За време последње владавине Г. Веље Вукићевића, Димитрије Поповић довео је свој утицај у постављању државних и самоуправних чиновника, часника и службеника до кулминације, тако утицајан код г. Веље Вукићевића он је у свима овд. државним надлештвима навукао у служби већином своје сроднике или невазале те створио једну хијерархију која је искључиво спроводила његове идеје, и бринула се о неприкосновености његовог мандата, не обзирајући се на постојећи правни поредак и позитивне законе у држави, нити о његовој привржености овој држави о чему нам дају драгоцене податке г. г. Јосиф Костић дивиз. генерал и Димитрије Димитријевић шеф држ. ликвидационе банке из Београда, којима су његови поступци на Солунском фронту били добро познати о чему је у прошлој години и г. Ђорђе Јеленић професор из Београда писао у „Политици“.

С таквим утицајем и моралом Димитрије је у Власотинцу под изложеним околностима комбиновао и натурао народу једну општинску управу састављену од његовог брата Александра Поповића и ост. часника и службеника, његових личних партизана и сродника, чија се мисија састоји у томе да спроводе искључиво његове идеје, брину се о безбедности његовог мандата деле грађане на „наше“ и „ваше“ и т. д.

Радећи тако, ова општинска управа завела је у општини Власотиначкој један систем чије се последице и сувише јако осећају и у међусобном односу грађана, као и у општем привредном животу општине, нарочито у последње две године оваквог управљања, када су се својим разним криминалним поступцима, јако огрешили о закон и створили себи више кривичних дела (фалсификата, злоупотребе власти, незаконита лишења слободе и т. д.) за која дела одговарају код Лесковачког Првостепеног Суда а која су поткрепљена несумњивим доказима те по сили закона имају бити у најкраћем времену стављени у притвор и осуђени, о чему можете добити потврду ових навода код реченог Суда.

Услед тога што је ова управа на челу са председником Александром Поповићем, засновала један овакав однос нетрпељивости међу грађанима које је поделила у два крвно завађена табора, узимамо слободу Господине Жупане, да Вас умолимо да исту уклоните из Власотиначке општине у интересу слоге, реда и мира међу грађанима, као и у интересу напретка варошице Власотинца, јер је ова управа постављена на једној свима нама добро познатој партизанској бази. Даље Вас молимо да лично дођете и поставите нам нову општинску управу и састављену из свију слојева и класа грађана и бив. политичких странака на челу са једним ванпартијским лицем и тиме дате задовољење целокупном грађанству општине Власотиначке и у свему спроведете дух прокламације Њ. В. Краља од 6. јануара т.г. кога троструко поздрављамо са ЖИВЕО!

Такође Вас молимо да предлог у погледу будућег председника који Вам је на Ваше тражење учинио бив. поглавар ср. власотиначког г. Станојло Стојимировић не узимати у обзир јер је тај предлог последњи партизански трзај бив. посланика Димитрија Поповића, а предложени кандидат Урош Ђ. Јањић је бив. подпредседник организације б[и]в. радикалне групе г. Веље Вукићевића и Димитрија Он. Поповића за варошицу Власотинце.

Надамо се да ћете овој нашој молби коју Вам упућујемо на овако необичан начин изаћи у сусрет, и тиме успоставите нормалне односе међу два крвно завађена табора грађана који су до овога довеђени поступцима бив. посланика Димитрија Он. Поповића и његове општинске управе.

Примите Господине Жупане и овом приликом изразе нашег особитог поштовања.

27. марта 1929. год.

Власотинце

С поштовањем,

Благоје Поповић трг., Христа Николић,
Светозар Ј. Ђорђевић трг., Лазар Ђорђевић месар,
Љубомир Брочкић, зидар, Владимир Јовић,
Владимир Коцић, Алекс. Живковић кројач,
Александар М. Илић опанчар, Урош Коцановић.

Н.З. Молимо Вас Господине Жупане да лично дођете у Власотинцу и позовете ниже именоване угледне грађане да Вам они представе стање у општини Власотиначкој и то: Душана Милошевића апотекара, Петра Горуновића рез. оф., Димитрију Марјановића трг., Ставру Марјановића трг., Проку Црниловића трг., Проку Трајковића бив. предс. о[п]шт., Драгутина Станојевића хот., Милана С. Живковића трг., Ристу Митића рез. офиц., Добривоја Ђукаловића трг., Благоја Коцановића трг., Христу Пејића опанчара, Сретена Горуновића благ. банке, Петра Шушулића трг., Александра Поп-Симоновића опанчара, Жику Краинчанића каф., Уроша Ђикића трг., Милутина Котића трг., Луку Андрејевића трг., Ранђела Ђикића обућара, Михаила Николића трг., Божидара Цветковића трг. и Милутина Бошковића трг. сви овд. који ће вам дати тачну слику о свему ономе што се овди догађа.

ПОТПИСНИЦИ ПРЕДЊЕГ ПИСМА.

Штампа „ЗОРА“ - Власотинце

У 311 броју „ПРАВДЕ“ од 15. новембра ове год. изашла је:

**ИЗЈАВА ЖИВ. К. РАШКОВИЋА,
бив. Великог жупана**

Наш народ лепо каже: — „не лаје куца села ради, већ себе ради“ а још вели: „не каже баба како је сан снила, већ како јој је мило!

Ове би народне могле да потпуно одговоре неком „Т. М.“-у, кога ја добро знам да јако воли састављати разна писанија којима запиње да докаже свима онима, за које сматра да треба да се заинтересује његовом муком, како је једино његова теза исправна и легална у питању које га тако много интересује, док су сва друга гледишта, па била то чак и судска, скроз погрешна.

— „Блажени који му верују“.

На односни случај могла би се лепо применити и народна прича о варошком кесарошу — „држите лопова“, — јер како би се боље могао окарактерисати рад овог „Т. М.“ него овако, када се добро расмотри сав предмет, као и све плакете и написи по Београдском дневнику „Време“, а сада и овај памфлет писан без потписа, а растуран из руке појединцима?

Ја верујем да је „Т. М.“ натовирио на своја плећа терет тежи него је он у стању да га носи, па чак и похваљујем његову енергију којом се заузима да свог властодавца извуче из глиба у који га је он и увалио, али не могу да дозволим „Т. М.-у“ да у његовом послу мене клевета. С тога овим путем изјављујем, не ради „Т. М.“ већ ради оних којима је памфлет уручен на читање да би лакше били обманути, а веровао је да исти до мојих руку неће доћи; да је ординарна лаж да сам ја ништио икакову одлуку поглавару среза лесковачког по предмету о коме „Т. М.“ говори, нисам поништио ни ону о којој он у памфлету говори. Ово се даде врло лако утврдити баш самим решењем којим је та одлука поништена. Ову одлуку нисам поништио ја, не зато што на то неби имао законо право, или зато што је иста била на

закону заснована, већ само зато да властодавац „Т. М.-а“ не би имао разлога да посумња у неку моју пристрасност, јер је баш тај „Т. М.“ од мене депешом захтевао да се изузнем од решавања по поднетој жалби на поменућу одлуку, и ако је по својој професији требао да зна, да на овакав захтев по закону није имао права.

Ја сам знао да је моје уклањање са положаја Великог жупана нишке области уследило по двама писменим звхтевима г. А. Мијовића, народног посланика и бившег министра, упућеним у име Демократског Клуба председнику министарског савета и министру унутрашњих дела г. Корошцу, као и да поглавар среза Лесковачког има да буде повраћен на своју дужност са којом сам га ја мојом наредбом привремено био удалио, јер ми је по овим питањима од стране инспектора министарства унутрашњих дела г. Б. Рајића тражена реч, коју сам ја по читању ових питања, и дао, а том приликом се још уверио да је ово моје уклањање са положаја било везано са роком до 20-ог. октобра тек. год. т. ј. до купштинског састанка, како се то тачно и збило, али до сада нисам знао: зашто сам, по пензионисању дужност морао предати у року од три сата?, како је то г. Корошец два депешама ургирао да се учини, а сада ми је овим памфлетом и то објашњено.

Да неби потребне одлуке по односном предмету прејудицирао и тиме се у наметнутој ми борби поставио на исти терен са мојим противницима, ја овде стајем са поруком — „довиђења“ свима онима који вјерују да је мојим уклањањем са положаја Великог жупана нишке области, укљоњена и свака препона њиховим машинијама у овом послу.

Ж. К. РАШКОВИЋ адв.

45. Писмо Тодора Р. Тонића гласачима, 1931.

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

Драги пријатељу,

Као осведоченог поборника опште ствари, добра и напретка свију нас, а и као свог опробаног пријатеља, позивам Вас, да за избор народних посланика на дан 8 новембра 1931 год. на Митров дан, неизоставно изађете на биралиште и дате свој глас за носиоца земаљске листе г. *Петра Р. Милковића* претседника Краљевске Владе и *Тодора Р. Тонића* кандидата за срез лесковачки.

ПОШТУЈЕ ВАС И ПОЗДРАВЉА
ТОДОР Р. ТОНИЋ
АДВОКАТ ИЗ ЛЕСКОВЦА

НЗ. Ви гласате у згради *Реалне Гимназије*
а заведени сте у гласачки списак под Бр. *91-*

Госп. *Димитријевић А. Берковић* *Тодор Р. Тонић*

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

1331

ДРАГИ ПРИЈАТЕЉУ

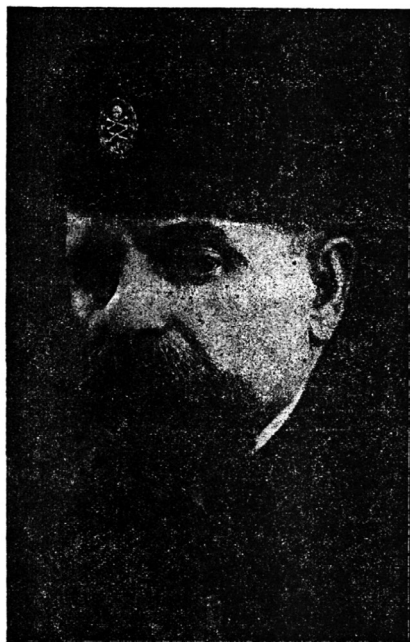
**У недељу 8 новембра на Ми-
тров - дан изађи на биралиште и
гласај за листу Николе Динића,
школ. надзорника у пензији и ње-
говог заменика Милана Н. Савића
претседника општине из Мршта-
на јер ова листа носи победу у
целом срезу.**

Штампа „СОКО“, Лесковац

из збирке
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

ПРОГЛАС

Члановима Југосл. Народне странке и свим бирачима Краљ. Југославије

Кандидат за народног посланика Југосл. Народне странке

ДУШАН М. СТАНКОВИЋ - СЛАВУЈ

кафеџија из Лесковца

Његов заменик

Лука Трајковић

бакалин из Винарца

БИРАЧИМА СРЕЗА ЛЕСКОВАЧКОГ!

Југословенска Народна странка коначно је призната и одобрена пошто је испунила све претешке законске услове за оснивање политичких странака.

Тешке политичке, економске, социјалне, као и нездраве парламентарне прилике

ИЗ ЗБИРНЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

ПРИЈАТЕЉИ

Позивамо вас да одмах - неизоставно изађете на биралиште и гласате за кандидата

Николу Динића

Не заборавите да гласање траје само до 6 часова увече.

Поведите и своје пријатеље.

8. новембра 1931. г.
Лесковац

СОКО, Лесковац

С по здравом
Лесковац

Василије-Циле Миленковић
Ђока Врањкић

ДРАГИ ПРИЈАТЕЉУ

ИЗ ЗБИРНЕ
СЕРИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

По новом уставу наше Православне Цркве, на дан Цвети биће избор Црквене Општине. Савет сачињавају 60 лица и 30 замењеника. Савет се бира гласањем за 6 година. За сада има 3 листе. Носилац је прве листе г. Дина Шоп - Ђокић, носилац друге листе Никола М. Стојиљковић, а носилац је треће листе г. Живојин Рафајловић. Листа г. Жике Рафајловића је чисто свештеничка. Листа г. Дине Шоп-Ђокића је састављена од чланова целог старог одбора за грађење нове цркве, допуњена рођацима и пријатељима. Листу г. Жике Рафајловића саставили су сами свештеници по својој потреби и увиђавности. А листа Николе М. Стојиљковића је састављена од грађана свију професија: земљорадника, занатлија, трговаца, радника, чиновника и адвоката.

Програм листе г. Жике Рафајловића је кратак и јасан, т. ј. да све остане по старом. Програм пак листе г. Шоп Ђокића је за **штудирње**. Састављена од самих чланова старог одбора има први задатак да створи планове за ново зидање—поповске палате и да сам себи своје рачуне од близу **3.000.000.— динара** прегледа и разреши.

Програм листе г. Николе М. Стојиљковића је нешто сасвим ново у духу новог устава и закона црквеног. Састављена од нових људи: радника, старих-националних мајстора, и народних ветерана; програм је њихов скроман у разметању, хвалисању и обећању а обилат и плононосан како за цркву тако и за народ. Њихов је задатак и хришћански и самарићански т. ј. да одбор за грађење нове цркве, који је 10 година робовао а коме се никако није досадило, да тај одбор уморан, одмори и да му бар ту услугу хришћанску учини, што ће његове десетогодишње гломазне рачуне да прегледа и разреши. Још и то да однос свештенства и народа прецизира и доведе у склад са новим уставом, те да свештенство престане са непосредном наплатом, већ да буде достојно награђено, а грађанство ослобођено од прекомерне наплате и свакодневне омразе са својим духовним пастирима.

Позивате се драги пријатељу, да као опробани народни вођа и пријатељ његов скрепете грађанству пажњу на листу **НИКОЛЕ М. СТОЈИЉКОВИЋА**, на којој и Ви имате част бити члан савета, те да на дан Цвети победете што већи број гласача код цркве који ће свој глас и победе дати за листу Николе М. Стојиљковића.

17 априла 1932 год.
Лесковац

Братски поздрав

Привремени Одбор

са листе Николе М. Стојиљковића

Миланка Вукчић-Лесковац

50. Пажња грађанству - Поводом избора Црквене општине, април 1932.

Пажња грађанству!

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Поводом избора црквене општине, **некаког привременог одбора са листе НИКОЛЕ СТОЈИЉКОВИЋА**, издао је један плакат са измишљотинама, неистинама и лажима, да је листа Шоп Ђокића за штудирање, у којој је ушао цео одбор за подизање ноће цркве, да је одбор за подизање ноће цркве прегледао и разрешио своје гломазне рачуне и да хоће да гради свештеницима палату.

Изношење оваквих измишљотина, неистина и лажи, недостојно је озбиљних људи, а ако су пак неки, каквих има, који хоће пошто пото да уђу у црквену општину, а доказали на делу своје самобоље, по чему у опште не заслужују ту част у црквеној општини, такви не заслужују ни обичну пажњу, а камо ли каквог одговора. Али ради обавештења пак грађанства о изнетим неистинама и лажима, износимо: Да листа Шоп Ђокића доиста заслужује штудирање, јер су у њој за чланове црквене општине ушли људи који су својим досадашњим радом на подизању ноће цркве и доказали своју оданост према бери и цркви, а допуњена је људима који такође желе за беру и цркву да раде.

Одбор за подизање ноће цркве не само да је прегледао, већ је много пута преглеђивао своје рачуне, али их није разрешавао, јер за то није надлежан, већ их је предао надлежној власти на преглед и разрешење.

Исти одбор овлашћен је од надлежних да и даље ради на уређењу цркве и црквене порте, и предузео је корак да црквену кућу подигне на друго место и тиме отвори бидик нојој цркви, зашто је још пре 3 године од надлежних добио планове и предрачун са малим издатком.

Свакоме је грађанину познат досадашњи рад одбора за подизање ноће цркве, тј. шта је, како и колико је урадио, према чему **нека грађанство цени и гласа чају листу треба да гласа**, листе су три:

Прва листа **г. Живојина Рафајловића**, отпала је тиме што су се од ње одрекли 30 кандидата заједно са носиоцем у корист наше листе ради јединства и слоге.

Друга је листа наша са носиоцем **г. Константином Шоп Ђокићем**, досадашњим претседником црквеног одбора, која је најправилније састављена по одредбама устава.

Трећа је листа **г. Николe Стојиљковића**, чији су се приређивачи толико експонирали у агитацији против нас да су у тој својој плакату прво исмејали понове огласивши прву листу за поповску—листу г. Жиб. Рафајловића. Па онда исмејали одбор за подизање ноће цркве, који је 12 година радио на подизању ноће цркве и успео да са побожним дародавцима и грађанима подигне цркву. **И ако за то није заслужно захваљност није заслужно ни потсмех.**

Сам тај начин агитације њихове најбољи је доказ са каквом озбиљношћу они улазе у тај посао. Црква није партиско поприште за раздор и међусобно омаловавање људи, већ место за његовање грађанских врлина, побожности и слоге и заједничка светиња свју грађана. Ми се таквим средствима нисмо никад служили, омаловажавањем других, као што су они ово урадили, да би себе истакли као нешто ново и спасоносно. А дан се од јутри познате. Како они мисле да раде, они су документовали у својој плакату.

Грађанство има само да оцени којим људима треба да повери своју цркву: да ли људима који су на делу нешто доказали, или онима који унапред наговештавају борбу, изазивање и неподашталење туђега рада.

Са овога разлога ми смо се определили за листу г. Константина Шоп Ђокића и за њу ћемо гласати. А то пре-поручујемо и свима који желе мира и слоге у нашој цркви. А лица ево која су ушла у нашу листу за које ће те гласати:

КАНДИДАТСКА ЛИСТА

за избор Савета Црквене Општине на дан 24 априла 1932 год.

Носио листе
КОСТА ШОП ЂОКИЋ, трговац

ЧЛАНОВИ

Драгољуб Кузмановић председ. окр. суда
Атанасије Стојановић адвокат
Драгољуб Радојичић судија окр. Суда
Светозар Милојевић судија
Атанасије Губеровић трговац
Прожа Тасић пензионер
Хранислав Ковачевић стар. Срес. Суда,
Ђура Криштин адвокат
Живко Стојиљковић индустријалац,
Милаан А. Поповић
Живојин Рафајловић
Валда Антоновић адвокат
Братислав Беошенић адвокат
Чеда Стојановић адвокат
Тодор Тошић адвокат
Петар Вајачић индустријалац
Јован Јовановић индустријалац
Гавра Станковић индустријалац
Глигорије Цветковић кафиџија (кмет)
Бранко Тасић архитекта
Ђока Јањић трговац
Михајло Буричић председ. општ.
Димитрије А. Димитровић трговац
Таса Стефановић директор ливаре
Алекса Цветковић индустријалац
Сретен Динић пензионер

Ђока Поповић учитељ
Ђока Цветановић шеф грађев. одељења
Глигорије Поповић трговац
Димитрије М. Митић трговац
Милаан Грочановић трговац
Јован Т. Јовић индустријалац
Сотир Канисазовић пензионер
Жика Д. Обреновић књижев
Василије Дискић књижев
Спира Кошћин трговац
Ђође Марјановић трговац
Драгољуб Миловановић учитељ
Јосиф Јовановић индустријалац
Душан Савић чиновник
Трајко Митровић „Пертатски“ трговац
Глигорије Тасић турџија
Михаило Сретковић каменорезац
Трајко Митић трговац
Димитрије Одли пензионер
Костадин Митић хотелиер
Коста Х. Костић трговац
Гавра Станковић трговац
Трајко Стајић кафиџија
Јован Х. Јованчић трговац
Стојан Петковић трговац
Душан Ђ. Шабињче трговац
Тодор Блазачки кафиџија
Димитрије Здравковић козар, трговац
Тодор Тасић „Зец“ трговац
Јован Бердић индустријалац

ЗАМЕЊЕНИЦИ

Тодор Стојановић брашнар
Светозар Никодић бакалин
Риста Митковић трговац
Илија Гроздановић трговац
Трајко М. Петровић гвождар
Светозар Пешин брашнар
Милаан Војводић трговац
Милаан Гребановић бакалин
Гаврило Цветковић трговац
Тихомир Станковић берберин
Јосиф Поп Ценић трговац
Милутин Станковић трговац
Лазар Кражић трговац
Јован Стојановић клошар
Раде Никодић брашнар
Василко Катанић трговац
Никола Цветковић трговац
Стојан Х. Миленковић трговац
Тодор Митић трговац
Василије Глечић трговац
Милаан Вуковић трговац
Вајко Е. Стојиљковић кафиџија
Јован Бургиски кафиџија
Тодор Зукић трговац
Јордан Стефановић кафиџија
Прожа Цилић трговац
Јосиф Костић бојарија
Алекса Ђокић пекар
Алекса Живковић бакалин

Априла 1932 год.

Грађани који су се определили

са листу Константино Шоп Ђокића

Атанасије Стојановић, председ. суда

Пажња грађанству!

Поводом избора црквене општине, **некакав привремени одбор са листе НИКОЛЕ СТОЈИЉКОВИЋА**, издао је један плакат са измишљотинама, неистинама и лажима, да је листа Шоп Ђокића за студирање, у којој је ушао цео одбор за подизање нове цркве, да је одбор за подизање нове цркве прегледао и разрешио своје гломазне рачуне и да хоће да гради свештеницима палату.

Изношење оваквих измишљотина, неистина и лажи, недостојно је озбиљних људи, а ако су пак неки, каквих има, који хоће пошто пото да уђу у црквену општину, а доказали на делу своје самовоље, по чему у опште не заслужују ту част у црквеној општини, такви не заслужују ни обичну пажњу, а камо ли каквог одговора. Али ради обавештења пак грађанства о изнетим неистинама и лажима, износимо: Да листа Шоп Ђокића доиста заслужује студирање, јер су у њој за чланове црквене општине ушли људи који су својим досадањим радом на подизању нове цркве и доказали своју оданост према вери и цркви, а допуњена је људима који такође желе за веру и цркву да раде.

Одбор за подизање нове цркве не само да је прегледао, већ је много пута преглеђивао своје рачуне, али их није разрешавао, јер за то није надлежан, већ их је предао надлежној власти на преглед и разрешење.

Исти одбор овлашћен је од надлежних да и даље ради на уређењу цркве и црквене порте, и предузео је корак да црквену кућу подигне на друго место и тиме отвори видик новој цркви, зато је још пре 3 године од надлежних добио планове и предрачун са малим издатком.

Свакоме је грађанину познат досадашњи рад одбора за подизање нове цркве, тј. шта је, како и колико је урадио, према чему **нека грађанство цени и гласа чију листу треба да гласа.**

ЛИСТЕ СУ ТРИ:

Прва листа **г. Живојина Рафајловића**, отпала је тиме што су се од ње одрекли 30 кандидата заједно са носиоцем у корист наше листе ради јединства и слоге.

Друга је листа наша са носиоцем **г. Константином Шоп Ђокићем**, досадашњим претседником црквеног одбора, која је најправилније састављена по одредбама устава.

Трећа је листа **г. Николе Стојиљковића**, чији су се приређивачи толико експонирали у агитацији против нас да су у тој својој плакати прво исмејали попове огласивши прву листу за поповску-листу г. Жив. Рафајловића. Па онда исмејали одбор за подизање нове цркве, који је 12 година радио на подизању нове цркве и успео да са побожним дародавцима и грађанима подигне цркву. **И ако за то није заслужио захвалност није заслужио ни потсмех.**

Сам тај начин агитације њихове најбољи је доказ са каквом озбиљношћу они улазе у тај посао. Црква није партиско попрште за раздор и међусобно омаловажавање људи, већ место за неговање грађанских врлина, побожности и слоге и заједничка светиња свију грађана. Ми се таквим средствима нисмо никад служили, омаловажавањем других, као што су они ово урадили, да би себе истакли као нешто ново и спасоносно. А дан се од јутра познаје. Како они мисле да раде, они су документовали у својој плакати.

Грађанство има само да оцени којим људима треба да повери своју цркву: да ли људима који су на делу нешто доказали, или онима који унапред наговештавају борбу, изазивање и ниподаштавање туђега рада.

Са овога разлога ми смо се определили за листу г. Константина Шоп Ђокића и за њу ћемо гласати. А то препоручујемо и свима који желе мира и слоге у нашој цркви. А лица ево која су ушла у нашу листу за које ће те гласати:

КАНДИДАТСКА ЛИСТА

за избор Савета Црквене Општине на дан 24 априла 1932 год.

Носиоц листе КОСТА ШОП ЂОКИЋ, трговац	
ЧЛАНОВИ	
Драгољуб Кузмановић председ. окр. суда	Глигорије Поповић трговац
Атанасије Стојановић адвокат	Димитрије М. Митић трговац
Драгослав Радојичић судија окр. Суда.	Милан Граочанкић трговац

Светозар Миљковић судија окр. Суда.	Јован Т. Јовић индустријалац
Атанасије Губеровић трговац	Сотир Каписазовић пензионер
Прока Тасић рентијер	Жика Д. Обреновић књижар
Хранислав Ковачевић стар. Срес. Суда;	Василије Дискић књижар
Ђура Крдалић адвокат	Спира Коцић трговац
Живко Стојиљковић индустријалац	Ђорђе Марјановић трговац
Милан А. Поповић индустријалац	Драгољуб Миловановић учитељ
Живојин Рафајловић индустријалац	Јосиф Јовановић индустријалац
Влада Антонијевић адвокат	Душан Савић чиновник
Братислав Ђелошевић адвокат	Трајко Митровић „Пертатски“ трговац
Чеда Стојановић адвокат	Глигорије Тасић ћурчија
Тодор Тонић адвокат	Михаило Сретковић каменорезац
Петар Влајчић индустријалац	Трајко Митић трговац
Јован Јовановић индустријалац	Димитрије Олди рентијер
Гавра Стаменковић индустријалац	Костадин Митић хотелиер
Глигорије Цветковић кафеџија (кмет)	Коста Х. Костић трговац

Бранко Тасић архитекта	Гавра Станимировић трговац
Ђока Јањић трговац	Трајко Стајић кафеџија
Михајло Буринчић председ. општ.	Јован Х. Јованчић трговац
Димитрије А. Димитријевић трговац	Стојан Петковић трговац
Таса Стефановић директор пиваре	Душан Ђ. Шабинче трговац
Алекса Цветковић индустријалац	Тодор Ваљачки кафеџија
Сретен Динић пензионер	Димитрије Здравковић кожар. трговац
Ђока Поповић учитељ	Тодор Тасић „Зеџ“ трговац
Божа Цветановић шеф. грађев. одељка	Јован Бердић индустријалац
ЗАМЕЊЕНИЦИ	
Тодор Стојановић брашнар	Васиљко Катанић трговац
Светозар Николић бакалин	Никола Цветковић трговац
Риста Митковић трговац	Стојан Х. Миленковић трговац
Илија Гроздановић трговац	Тодор Митић трговац
Трајко М. Петровић гвожђар	Василије Гичић трговац

Светозар Пешић брашнар	Милан Вучковић трговац
Милан Војводић трговац	Влајко Ђ. Стојилковић кафеџија
Милан Гребенаровић бакалин	Јован Бургиски кафеџија
Гаврило Цветковић трговац	Тодор Зуцкић трговац
Тихомир Стаменковић берберин	Јордан Стефановић кафеџија
Јосиф Поп Ценић трговац	Прока Цакић трговац
Милутин Стаменковић трговац	Јосиф Костић бојација
Лазар Кражић трговац	Алекса Ђокић пекар
Јован Стојановић клонфер	Алекса Живковић бакалин
Раде Ниолић брашнар	

**Грађани који су се определили
за листу Костадина Шоп Ђокића**

Априла 1932 год.
Штампа Обреновић, Лесковац

51. Драги пријатељу - Поводом избора Црквене општине,
април 1932.

ДРАГИ ПРИЈАТЕЉУ

из земљи
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

По новом уставу наше Православне Цркве НА ДАН ЦВЕТИ БИЋЕ ИЗБОР ЦРКВЕНЕ ОПШТИНЕ

Савет сачињавају 60 лица и 30 замењеника. Савет се бира
гласањем за 6 година. **Носилац је прве листе г. Дини
Шоп - Ђокић, носилац друге листе НИКОЛА М. СТО
ЈИЉКОВИЋ.** Листа г. Дине Шоп - Ђокића је састављена од чланова целог старог
одбора за грађење нове цркве, допуњена рођацима и пријатељима. *А листа Николe М
Стојиљковића је састављена од грађана свију професија: земљорадника, занатлија, трговачки
радника, чиновника и адвоката.*

Програм листе г. Шоп Ђокића је за **штудирање**. Састављена од самих чланова старог
одбора има први задатак да створи планове за ново зидане-поповске палате и да сам себи
своје рачуне од близу **3.000.000- динара** прегледа и разреши.

Програм листе **г. Николe М. Стојиљковића** је нешто сасвим ново у духу новог устава и
закона црквеног. Састављена од нових људи: раденика, старих - националних мајстора и на
родних ветерана; програм је њихов скроман у разметању, хвалисању и обећању а обилат и
подносио би вако за цркву тако и за народ. Њихов је задатак и хришћански и самострански
т. ј. да одбор за грађење нове цркве, који је 40 година робовао а коме се никако није досад
да тај одбор уморан, одмори и да му бар ту услугу хришћанску учини, што ће његове десет
годишње глoмазне рачуне да прегледа и разреши. Још и то да однос свештенства и народа
прецизира и доведе у склад са новим уставом, те да свештенство престане са непосредном
наплатом, већ да буде достојно награђено, а грађанство ослобођено од прекомерне *наплате*
свакодневне омразе са својим духовним пастирима.

Листу Николe М. Стојиљковића сачињавају следећа лица:

НОСИЛАЦ ЛИСТЕ

НИКОЛА М. СТОЈИЉКОВИЋ, ТРГ.

Милан Т. Митић, Крићин, трг.,
Милан Станојевић, трг.,
Милан Поп Димитријев, трг.,
Ђура Крићин, ала.,
Василије Цветковић, кројач,
Михајло К. Јанковић, Андиски, бакалин,
Јордан В. Младеновић, благ. банке,
Милан И. Беја, ила.,
Лушан Алексић, трг.,
Драгутин Костић, сарац,
Глигорје Цветковић, Каснар, каф.,
Јордан Ђ. Стефановић, Цеклаачки, трг.,
Лушан М. Нешић, кројачки радник,
Димитрије А. Димитријевић, трг.,
Стеванска А. Николић, трг.,
Ђорђе Д. Јакић, трг.,
Ташање Милковић, ала.,
Тодор Стефановић, Валачка, каф.,
Јосиф Поп-Пешћ, трг.,
Сава Митић, солар, трг.,
Јован Стојановић, Шушулац, трг.,
Јордан Т. Стефановић, Топодрче, каф.,
Никола Цоцић, Рубан, терз.,
Алекса Т. Стаменковић, трг.,
Војислав Илић, књижовођа,
Божадар Бурић, крекер,
Василије П. Тодоровић, ала.,
Василије Катанић, трг.,
Гавра Стаменковић, трг.,

Мика-Стефановић, Стевичин, трг.,
Милан Н. Јовановић, пенз.,
Младар Миланковић, Турски, трг.,
Јован П. Митић, Шушулац, трг.,
Никола Павловић, бакалин,
Никола М. Цветковић, Лешњак, трг.,
Стојан Л. Бивољаревић, трг.,
Милорад Јосифовић, књиг.,
Димитрије М. Николић, Станадр, трг.,
Владимир Стаменковић, Абраш, ала.,
Михајло Мазинић, апотекар,
Милутин Ђ. Миланковић, трг.,
Тодор Митић, Чемерка, бакалин,
Тодор Х. Јовановић, дувар,
Тодор Ђ. Поповић, Топодрч, каф.,
Драгутин Стаменковић, Милић, обунар,
Аврам Костић, Шмикић, дилар,
Лушан Николић, Чичер, б. чин. Шум. Упр.,
Ђорђе Бајковић, пиљар,
Косај Ф. Крићин, каф.,
Димитрије Маринковић, Врунка, пицтер,
Глигорје Ракић, солар,
Петар П. Стојановић, Бојанић, бакалин,
Светозар Милковић, судија,
Јосиф Андрејевић, шпекулант,
Свет. Х. Тачић, Фабричане,
Тодор В. Илић, Бојачке, трг.,
Тодор Петровић, Шука, срмакеш,
Илија В. Којић, Шарко, бакалин,
Илија Гроздановић, трг.,

Димитрије В. Којић, баштован,
Никола Борђевић, Брањанче, кафе.,
Обрад Пешћ, трг.,
Љуба Ђермановић, рабаџија,
Петар Милошевић, писар општ.,
Трајко Стајић, кафе.,
Љуба Живковић, бакалин,
Димитрије Јавић, Гуштер, каф.,
Сотир Михајловић, Аџи,
Алекса К. Ђокић, пекар,
Василије Стојановић, Борковац, каф.,
Благоје Пешћ, бакалин,
Милан Цекин, Војводић, трг.,
Мих. Петровић, Пешћ, Благошић, солар,
Милорад Ј. Станојевић, бакалин,
Петар Стаменковић, Касц, зем.,
Никола Стојановић, Трвинско, бакалин,
Стојан Марковић, ујар,
Костадин Цветковић, Ерденче, трг.,
Петар Радошевић, Стојановић,
Лушан Цекин, касалин,
Љуба Г. Борђевић, лимар,
Трајко Цекин, Курвоња, столар,
Јосиф Шашић, трг.,
Алекса Зржавковић, шпецтер,
Милорад Стефановић, Сербинић,
Филип Тошић, баштован,
Костадин Дина Борђевић, Црни, столар,
Јован Дикић, трг.

Право гласа за избор Црквене Општине имају сви грађани Града Лесковца који су
набришили 24 год. старости и убедени у црквени бирачки-списак.

Позивате се драги пријатељу да сада у недељу на Цвети неизоставно дођете код Саборне Цркве и
дите поверење за листу **НИКОЛЕ М. СТОЈИЉКОВИЋА.**

Април 1932 год.
Лесковца

Милан Стојиљковић - Лесковца

Пријатељем С. Стојиљковићу
са листе Николe М. Стојиљковића

ДРАГИ ПРИЈАТЕЉУ

По новом уставу наше Православне Цркве, на дан Цвети биће избор Црквене Општине.

Савет сачињавају 60 лица и 30 замењеника. Савет се бира гласањем за 6 година. За сада има 3 листе.

Носилац је прве листе г. Дина Шоп – Ђокић, носилац друге листе Никола М. Стојиљковић, а носилац је треће листе г. Живојин Рафајловић. Листа г. Жике Рафајловића је чисто свештеничка. Листа г. Дине Шоп – Ђокића је састављена од чланова целог старог одбора за грађење нове цркве, допуњена рођацима и пријатељима. Листу г. Жике Рафајловића саставили су сами свештеници по својој потреби и увиђавности. А листа Николе М. Стојиљковића је састављена од грађана свију професија: земљорадника, занатлија, трговаца, радника, чиновника и адвоката.

Програм листе г. Жике Рафајловића је кратак и јасан, т. ј. да све остане по старом. Програм пак листе г. Шоп Ђокића је за **штудирање**. Састављена од самих чланова старог одбора има први задатак да створи планове за ново зидање-поповске палате и да сам себи своје рачуне од близу **3,000.000.- динара** прегледа и разреши.

Програм листе г. Николе М. Стојиљковића је нешто сасвим ново у духу новог устава и закона црквеног. Састављена од нових људи: радника, старих-националних мајстора, и народних ветерана; програм је њихов скроман у разметању, хвалисању и обећању а обилат и плодноносан како за цркву тако и за народ. Њихов је задатак и хришћански и самарићански т. ј. да одбор за грађење нове цркве, који је 10 година робовао а коме се никако није досадило, да тај одбор уморан, одмори и да му бар ту услугу хришћанску учини, што ће његове десетогодишње гломазне рачуне да прегледа и разреши. Још и то да однос свештенства и народа прецизира и доведе у склад са новим уставом, те да свештенство престане са непосредном наплатом, већ да буде достојно награђено, а грађанство ослобођено од прекомерне наплате и свакодневне омразе са својим духовним пастирима.

Позивате се драги пријатељу, да као опробани народни вођа и пријатељ његов скренете грађанству пажњу на листу Николе М. Стојиљковића, на којој и Ви имате част бити члан савета, те да на дан Цвети поведете што већи број гласача код цркве који ће свој глас и поверење дати за листу Николе М. Стојиљковића.

17 априла 1932 год.
Лесковац

Братски поздрав
Привремени Одбор
са листе Николе М. Стојиљковића

Штампа Обреновић - Лесковац

ГРАЂАНСТВУ ЛЕСКОВЦА

из збирке
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Пре скоро 12 година уписао сам свога брата Чеду за добротвора школског ђачког фонда сиромашних ученика основних школа у Лесковцу.

Положио сам улог место (300) тристотине динара триста круна јер је тада круна ишла као и динар.

Новац сам положио г. г. Јовану Давидовићу тадашњем управитељу школе и од истог добио признаницу.

На жалост после толико година сазнао сам да мој новац који сам дао за фонд сиромашних ученика није завеђен нити пак постоји у школској каси.

О свему овоме добио сам званичну потврду и ставићу је кроз који дан свима заинтересованим на углед као и признаницу која нигде није завеђена.

Овом приликом желим да о овом случају обавестим све необавештене који су дали за фонд сиромашних ученика основне школе да изволе проверити да ли и њихове прилоге није постигла иста судбина а ја ћу своју ствар терати до краја.

Алекса С. Томић
бив. трг.

Грађанству Завод "Скоп" - Лесковцу

53. Јован Давидовић: Грађанству вароши Лесковца,
5. септембра 1932.

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

П Грађанству

- вароши Лесковца -

У одговору на штампане плакате издате од Алексе С. Томића бив. трг. из Лесковца (тако се он подписао) наводим грађанству да се сваки који жели може уверити код управитеља школе код реке: да је поч. Чеда С. Томић бив. трг. из Лесковца уписан за добротвора школе Лесковачке још 1919 год. (који је убројан у фонд. добротвора и да се налази међу осталим добротворима.

Према овоме може сваки оценити вредност његових плаката, које је по вароши растурио; а судским путем тражићу са- тисфакцију за уцену, клевету нанету путем штампе.

5 септембра 1932 год.
Лесковац

Штампа Обреновић Лесковци

Јован Давидовић

бив. управ. школе и сада пензионер

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

ГРАЂАНСТВО ЛЕСКОВЦА

Г. Јован Давидовић, пензионер, растурио је неке плакате као одговор на моје плакате од 3-ег септембра ов. г.

Г. Давидовић позива се на неку **табелу** (артија трпи, камо у књизи где су и остали? а где су паре?) па чак прети — и шаље грађанство код г. управитеља школе код реке да се увери.

Молим грађанство да буде стрпљиво за који дан док довршим што сам започео.

Г. Давидовић не треба да жури са тужбом јер сам тек почео, ако ме он на сваку плакату тужи требаће му најмање десет тужбе за месец септембар.

Ја мислим да треба још који дан да причека да неби се трошио.

Г. Давидовић треба мало да је стрпљив - ја сам га скоро дванајест година чекао, па и он нека причека - **суд је ту**, јер тек имам да износим доказе, а не да се браним напамет као г. Давидовић.

7-ог септембра 1932 год.
Лесковац

Алекса С. Томић

Штампа „СОКО“ — Лесковац

55. Сељацима среза Лесковачког - Позив да се глас да
Живојину М. Рафајловићу, 3. мај 1934.

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Сељацима среза лесковачког!

Браћо сељаци,

Дана 27 априла обе године на Велику суботу испред тела „Костић“ кандидат за народног посланика Тодор Р. Тонић, адвокат и бивши народни посланик среза Лесковачког избежумио се је, па кад сам му казао, да сељацима народу, не даје цигарете, бонбоне, деци плајбазе - олобке и друго, да не заблуђује народ, већ да каже шта је урадио за четири године у својству народног посланика и сада када поново тражи народно поверење — шта мисли да учини за измучени сељачки народ, он у присуству стотине сељака и грађана у средини бароши **ошамарио ме је.**

Ово показује, да је он изгубио народно поверење, да је слаб са речима и делима, да се бори, већ то ради са шамарањем.

Драга браћо сељаци,

Таквом кандидату за народног посланика као што је Тодор Р. Тонић, адвокат, не дајте поверење и ја Вас молим, да га на дан 5 маја обе године и не гласате. Не дајте му ниједан сељачки глас, нека га бирају: **банкари**, нека га бирају људи као **Аца „Крња“**, познат као робијаш, који је одузео много људских живота на Печењевачкој станици пре неколико година, нека га бирају људи као **Никола Прља**, нека га бирају људи из друштва **Миче Грделичког**, а Ви **никако!**

Доле Тоша Тонић који туче сељане!

Сви сељаци треба да гласају за земаљску листу Председника Краљевске владе

ГОСП. БОГОЉУБА Д. ЈЕВТИЋА

и за кандидата на његовој листи за срез Лесковачки

г. Живојина М. Рафајловића,

бив. Министра и народног посланика.

Живела Југославија!

Живели свесни сељаци

3 маја 1934 год.
Лесковац

С поштобањем

Ваш брат сељак и народни пријатељ

Картурман и штампарија „Млади Покрет“ - Лесковац

56. Земаљска кандидатска листа - Јован В. Јовановић,
20. април 1935.

ИЗ ЗБИРНЕ
СЕРИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Земаљска кандидатска листа

за изборе народних посланика за Народну Скупштину
на дан 5 маја 1935 године.

за административни срез Лесковачки бановине Вардарске
у изборном округу бр. 33

НОСИЛАЦ ЗЕМАЉСКЕ КАНДИДАТСКЕ ЛИСТЕ:

Д-р Владимир Мачек
адвокат из Загреба

Кандидат за Срез Лесковачки Бановине Вардарске

ЈОВАН В. ЈОВАНОВИЋ
адвокат. приправник из Лесковца

Његов заменик:

Младен Савић
земљоделац из Великог Трњана

Касациони суд у Београду потврђује ову листу на о-
снову §. 26 закона о избору народних посланика за Народну
скупштину.

Р.Бр. 383.
20 - IV - 1935 год.
Београд

Претседник наоца суда,
Бождар Катанић, с. р.

ИЗ ЗБИРКИ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

1935

Свесни бирачи!

Ако не жилите да своја права жртвујете банкарима; ако не желите да вам се понова погну на брат људи који за дуги низ година посланиковања и министровања нису ништа учинили за вас; најзад, ако не желите да у скупштину оде човек кога финансијери шаљу правећи себи један уносан посао; ако све то не желите, онда вам свест налаже да гласате

Јована Јовановића

борца за народна права; истинског нашег пријатеља; човека ничим неокаљаног, непоткупљеног; човека који хоће у скупштину само у име свесних бирача, за чија права је већ сада велики борац.

Гласајте ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА!

Свесни бирачи

Ако не желите да своја права жртвујете банкарима, ако не желите да вам се понова попну на врат људи који за дуги низ година посланиковања и министровања нису ништа учинили за вас, најзад ако не желите да у скупштину оде човек кога финансијери шаљу правећи себи један уносан посао; ако све то не желите, онда вам свест налаже да гласате

Јована Јовановића

борца за народна права; истинског вашег пријатеља; човека ничим неокаљаног, непоткупљеног; човека који хоће у скупштину само у име свесних бирача, за чија права је већ сада велики борац.

Гласајте ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА!

ИЗДАНО
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Господину Ђоки Врањкићу, инд. Лесковац

Прочитао сам плакат који је јуче под твојим потписом растуран по вароши, а којим позиваш грађане града Лесковца, да гласају за г. Тодора Тонића, а не за мене.

Немам ја ништа противу таквог твог држања, мој доскорашњи пријатељу Ђоко, али ме последњи став тог твог плаката нагони да упитам и тебе и твоје малобројне пријатеље о следећем:

1. Ко је мене за последње две године толико пута наговарао да напустим опозицију и приђем режиму шестојануарском? Да ли ти и твоји малобројни пријатељи или ко други?!

2. Ко је на конференцији, у кући г. Милана Бејаза, најенергичније тражио, да се кандидат за срез Лесковачки веже за владину листу, а не за листу г. Др Мачека? Ти или ко други Ђоко?

3. Ко је својевољно потписао моју листу као предлагач, а са тобом и остали твоји пријатељи? Ти Ђоко или је то наш фалсификат?!

Најзад да ли би смео јавно рећи шта се све крије иза ове Ваше борбе противу мене?

За сада оволико, драги Ђоко, а пут којим си пошао нека ти је срећан.

3 маја 1935 год.
Лесковац

Твој некадашњи пријатељ
Жив. Рафајловић

59. Ђока Врањкић Министру у пензији Жики Рафајловићу,
индустријалцу, 3. мај 1935.

из Београда
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

МИНИСТРУ У ПЕНЗИЈИ

Господину ЖИКИ РАФАЈЛОВИЋУ, индустријалцу

У име својих „малобројних“ пријатеља хитам да ти одговорим на твој данашњи плакат и на сва три постављена ми питања у њему:

1. Истина је да смо ти и ја и моји пријатељи за последње две године саветовали да напустиш опозицију и приђеш шестојануарском режиму. То смо чинили из схватања наше патриотске дужности и, мислимо, да је то наша врлина. А зар није жалосно за тебе, господине Министре, да те ми враћамо из опозиције и упутимо да идеш уз Владу, путем за који ниси ти, као један бивши Министар, могао увидети да је једино, за данашње прилике, користан за народ и з е м љ у.?!

2. Истина је, да сам ти и на конференцији, у кући г. Милана Бејаза, говорио и од тебе тражио да напустиш опозицију и пођеш уз Владу, сматрајући да ти је то место и будеш за државу, пошто си се стално хвалио, да си радио у Народној Одбрани за државу. Жалосно је, што и ово ниси могао сам увидети, већ си чекао да те ја на ово нагоним! Међутим, један министар Југославије морао је да то сам увиди.

3. Истина је, да смо ти и ја и неки од мојих пријатеља потписали твоју листу као предлагачи, рачунајући да ћеш ти остати при датим нам обавезама, које си нам за добро нашега града и среза дао. Међутим, ти и нас, по урођеној ти навици, изневери, на твој својствени ти начин окрену нам леђа и приђе једној шаци добро познатих кортеша и твојих адлатуса. Ниси се на томе задржао, већ си отишао у Београд и тамо свим силама настаде да се само твоја листа уз владиног кандидата прими, желећи да само ти будеш и нико други. Кад сам ја остао са овом „малобројним“ пријатељима противу твоје кандидације зашто онолико твоје заплъћање у Београду да се не прими и моја кандидатска листа уз владу, па да видимо да ли смо ја и моји пријатељи малобројни или ти са твојим друштвом неколицине на које се наслањао? -- Мислим, да ће ти се ово горно осветити.

На завршетку своје плакате питао ме, дали би смео јавно рећи шта се све крије иза ове наше борбе противу тебе, на што ти одговарам: „Не само да смеш, већ те у име своје и својих „малобројних“ пријатеља позивам да још одмах јавно изнесеш све оно што се по твојим речима иза ове борбе крије. У противном, и ја и моји пријатељи ово твоје питање сматраћемо као једну срамну потвору.“

Завршујући овај свој одговор, могу ти ипак рећи, да сам пуног уверења, да ће народ петог овог месеца свесно проговорити, скинути те са политичке позорнице и поставити на место на коме си одавно требало да будеш, као политичар који од себе није дао никад ништа.

3. Маја 1935 године
Лесковац

ЂОКА ВРАЊКИЋ

„СОКО“ Лесковац, Телефон 11

из др.
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

ДРАГИ ПРИЈАТЕЉИ

Многобројним плакатама, растуруним од стране мога противкандидата г. Рафајловића претстављам се као човек без икакве вредности, који за наш град и своје грађане није ништа дао и учинио, да у скупштини служи за подсмех и т. д. док се мој противкандидат, именовани Рафајловић, велича као човек високе културе, великих државничких способности и високога морала, као и да је својим великим ауторитетом и до сада пружао многе користи Лесковцу и нашим грађанима.

Даље се истим плакатама противу мене износи и електрично питање у Лесковцу и њима гадно клеветам, да сам по томе питању радио у корист Швеђана. а на штету свога града и својих грађана.

Одговарајући на све те плакате и клевете износене у њима изјављујем:

Какав сам ја и у свом приватном и у свом јавном животу, Вама је познато, јер ме врло добро познајете. Колико сам залагао за интересе свога града и својих грађана, као и шта сам све чинио у заштити тих интереса, а нарочито интереса сељака, радника, занатлију, малог трговца па и наше индустрије, познато Вам је из мојих говора одржаних у народној скупштини као и многобројних мојих интервенција код свију државних и других самоуправних власти.

На другој страни познат Вам је бирократизам, неприступачност и себичност г. Жике Рафајловића, због којих његових особина за време његовог двадесетпетогодишњег посланиковања и двогодишњег министровања ни Лесковцу, ни својим грађанима није дао ни учинио апсолутно ништа.

О његовој високој култури и високом моралу рекао је у своме писму, које је овде прештампано и објављено његов дојучерашњи шеф г. Љуба Давидовић, у кога се је он клео.

Што се тиче његових државничких способности, могу Вам рећи, да он и за вођење државне политике има таман толико смисла, колико је имао смисла и за вођење некадање своје подрумске радње у Београду, у којој се је служио свима могућим средствима, и колико има смисла за вођење послова у својим цигланама и црепанама.

Због „успеха“ постигнутих у овима, тражи данас да преко мандата дође у ближу везу са Државном хипотекарном банком и каквим диспозиционим фондом, не би ли помоћу њих могао да подупре оцаке на својим црепанама и цигланама, који су се јако искривили и прете да свакога часа падну.

Категорички од себе одбијам нанесену ми клевету електричним питањем и свечано изјављујем, да никад нисам имао ма какве везе са тим питањем, а најмање да сам по њему радио на штету свога града и својих грађана а у корист Швеђана.

Маја 1935 године
Лесковац

Штампа „СОКО“ — Лесковац

Тодор Р. Тонић

посл. кандидат

из збирке
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

1935

Земљорадници!

Гласајте 5 маја човека који је свој живот вама посветио; човека који је на жртвеник ваших права принео најлепшу жртву — своју младост!

Земљорадници!

Гласајте оног кога гласају у граду сви они што од свога поштеног рада живе, сви они што у зноју лица свог једу хлеб свој!

Земљорадници!

Гласајте **Јована Јовановића!** Јер, његова победа јесте победа радног народа села и града.

Они који насиљем и претњама, спрече једног или више грађана да употребе своје бирачко право, казниће се затвором од једног месеца до две године (§ 72. Закона о избору народних посланика).

62. Алек. Илић, грађанима Лесковца, мај 1935.

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

ГРАЂАНИМА ЛЕСКОВЦА

У Енглеској, земљи морала и поштења, политички људи кад направе нечасно дело лично или чланови њихове породице, они се повлаче из политичког живота.

Ја сам био у затвору за једно наивно дело и откајао сам га, по ово земаљским законима, али се никада активно нисам бавио политиком нити ћу то чинити.

Жена кандидата за кога се данас гласа носила је у најимтинијем делу свога тела сахаринске таблете да би избегла државну царину, о томе је у полицији саслушавана и цела предратна јавност ту ружну ствар познаје.

Ја сам, дакле, за своју кривицу искусио заслужну казну а господин кандидат добио министарску столицу, и сада се разним плакатама, под потписима неких: „Акционог одбора“, „Сиромашног грађанина“ и „Старог Радикала“ баца блатом на угледне и честите наше грађане и поједине овдашње установе, који га материјално и држе.?

Народе, из овога можеш извући поуку за кога од данашњих кандидата треба да гласаш.

Лесковац, маја 1935 год.

Алек. Илић

бив. саобраћајни чиновник

Графички Завод „Соко“, Лесковац Телефон 11

63. Живела победа и свест грађана - Позив да се гласа
за Жику Рафајловића

ИЗ ЗБИРНЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

*ово је гласачки лист скупштински и
најбоље је да се гласају против, али* 1935

ЖИВЕЛА ПОБЕДА И СВЕСТ ГРАЂАНА

Бр 1.
Тоша Тонић удружен са ЦЕНТРАЛНОМ БАНКОМ врбује људе и нуде им паре само да њега гласају јер је видео да је изгубио народно поверење, па покушава да га са парама поврати.

Ако узмете паре, пре но што се решите да гласате промислите добро кога ћете гласати.

Ако гласате Тошку гласате противу себе, противу своје деце, и противу правилног решења електричног питања.

Зато сви на биралиште у збијеним редовима и гласајмо за

Жику Рафајловића

који ће нас достојно претстављати и заступати на надлежном месту.

**Живео Жика Рафајловић!
Живела Југославија!**

ПОЗОР

ИЗ БИРНЕ
СЕРТИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Од пре два дана, Лесковчани, видите у војој средини два човека која нисте одавна видели. Видите два човека, који су вам украли поверење и помоћу њега се обогатили и са својим породицама живе на страни, а сад овде хоће да вас погазе аутомобилом и бесним коњима.

Та два човека, то су народни посланици Живојин Рафаиловић и Василије Х. Миленковић.

Шта хоће ти ђуди од вас? Зашто су они дошли? Где су они до сада били? Може бити да знате; а ако не знате, онда да вам кажемо: Ти ваши посланици склопили су једну трговачку компанију да, тргујући на велико, вама одузимају хлеб од уста; да вас натерају да плаћате скупо све најпотребније намирнице — а да се они нагумају пара. И нагумали су се јер су ево сад дошли и својим новцем, на тај начин зарађеним купују глас ваш, купују савест вашу, купују душу вашу. Граде да вам купе поверење. да вас опет оставе сами себи, а да они и даје печале и богате се.

Лесковчани! Ако хоћете да продате душу и савест своју за неколико динара, ви примите паре од демократске компаније, али, знајте, да ће вам се то ђуто осветити, јер ћете за три године, ако она дођу на власт, десетодупло те паре вратити.

Грађани. Кад видите та два посланика, запитајте их шта је с рачуницама, које треба бирачима да положи? Запитајте их, шта су за вас урадили? Запитајте их ко их је звао и зашто су они сад дошли? Да нису дошли да вам купују савест и душу, јер вам зато нуде новац да дате свој глас за њиховог кандидата Каки-Нанца.

С гнушањем одбијајте новац, будите узвишени, цените своја грађанска права и дајте глас за човека, који вам даје гаранције да ће радити за вас, да ће радити за Лесковац,

Гласачи Града Лесковца

Штампарија Ж. Д. Обрезовић Лесковац

65. Браћо Лесковчани и сиротињо лесковачка -
Против Тодора Тонића

из зборника
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

1935

БРАЋО ЛЕСКОВЧАНИ И СИРОТИЊО ЛЕСКОВАЧКА

После изласка Милана Поп Димића из општину ми који смо отпустени из општинске службе у најгоре време у почетку зиме и великих хришћанских празника Св. Аранђела, Св. Николе и Божића, обратили смо се као нашем пријатељу и вођи газда Цилету Миленковићу, да нас беднике помогне. Замоли га и рекли му газда Циле изађи нам у сусрет јер ћемо вам требати, пошто без народа и ти не можеш на то је газда Циле рекао: „идите од мене, за мене је народ стока и кад ми буде устребао купићу га за паре”.

Сиротињо не гласај за газда Цилиног кандидата Тодора Тонића, јер вас сматра за стоку. Он гледа само своји интереси и гледа како ће наш Лесковац да прода преко Тонића, Електричном друштву и ми да си останемо његови вечити робови и да ни продава и купује како стоку.

Сиромашни Лесковчанин

БРАЋО ЛЕСКОВЧАНИ И СИРОТИЊО ЛЕСКОВАЧКА

После изласка Милана Поп Димића из општину ми који смо отпуштени из општинске службе у најгоре време у почетку зиме и великих хришћанских празника Св. Аранђела, Св. Николе и Божића, обратили смо се као нашем пријатељу и вођи газда Цилету Миленковићу, да нас беднике помогне. Замоли[ли] га и рекли му газда Циле изађи нам у сусрет јер ћемо вам требати, пошто без народа и ти не можеш на то је газда Циле рекао: „Идите од мене, за мене је народ стока и кад ми буде устребао купићу га за паре“.

Сиротињо не гласај за газда Цириног кандидата Годора Тонића, јер вас сматра за стоку. Он гледа само своји интереси и гледа како ће наш Лесковац да прода преко Тонића, Електричном друштву и ми да си останемо његови вечити робови и да ни продава и купује како стоку.

Сиромашни Лесковчанин

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

Тодор Тонић и Свети Сава

Бата Тошке (Св. Сави): - Мрдни се, матори дервишу, да минем!
Идем да чалму завијем.

Св. Сава: - Ја се ником не уклањам с пута! Народ ће да ти суди, Тодоре! А Бог нека ти прости!

из зборника
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

1935-

Г л а с а ч и !

Ми немамо пара да просипамо као остали, али зато смо поборници правде и истине. Победићемо са људима који се не продају за новац, већ имају човечанско достојанство и гласају онде, где сматрају да је њихов општи интерес, а не интерес неколико Лесковачких банкара. Ви нисте робови, већ слободни грађани ове земље и као такви гласајте за

ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА, адвокат. приправника.

70. Трговци - Позив да се на скупштини Удружења трговаца у
Лесковцу гласа за Николу Стојиљковића, 6. јун 1936.

ТРГОВЦИ,

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

сви на скупштину 7. јуна 1936 год. у 9 ча-
сова пре подне у СОКОЛСКОМ ДОМУ, па ко жели
заштиту трговачких интереса нека гласа за ову
означену листу на челу са претседником

НИКОЛОМ СТОЈИЉКОВИЋЕМ

старог осведоченог пријатеља и поборника опште
трговинске политике, а не набављачко потрошачке
Задруге чији мач лебди над нашим главама.

НИКОЛА СТОЈИЉКОВИЋ као члан трговачке
коморе, пред нама је за будућност морално одго-
воран, те без обзира на његово лично располо-
жење ми га стављамо на челу у борби за заштиту
трговинских интереса.

Акциони одбор.

Председ. упр. Олб. подпредсед. чланови управе	Николу Стојиљковића Јевтимију Х. Јованчића Јосифа Поп-Ценића Милана Цекића-Војводића Вујицу Михајловића Душана Ђ. Митића Јордана Н. Димитријевића Петра Стаменковића Стојана Л. Биволаревића	За заменике: Јордана Ђ. Стефановића Тодора Т. Живковића Драгутина Г. Митића Петра П. Стојановића Јована П. Митића Добривоја Г. Цветковића Мирка В. Стојковића Божидара П. Стојановића Милана Јовановића-Дочкића
Председ. Над. Олб. чланови	Гаврила Д. Цветковића Младена К. Динића Јована К. Митића Ђорђа С. Ристића Божидара Ј. Цекића-Војводића Тасу Трајковића	Тодора В. Илића Николу П. Станојевића Чедомира П. Стефановића Милана С. Гребенаревића Душана Живковића Драгољуба К. Митића

6 јуна 1936 год.
Лесковац

Штампарски Завод „Покрет“ - Лесковац

ТРГОВЦИ СВИ **НА СКУПШТИНУ!**

Гласајте за листу на челу са претседником Николом М. Стојиљковићем и п. претседником Јевтимијом Х. М. Јованчићем коју помаже одбор петорице, јер иста листа помаже наш одбор петорице, који свесрдно ради у Вашем интересу.

Скупштина Удружења трговаца за срез Лесковачки одржаће се, у недељу 7. ов. м. тачно у 9. сати пре подне у соколани.

Господо трговци!

Да би сте праведно дали свој глас листи, која заслужује, и која ће се свесрдно борити за интересе трговаца потребно је, да знате за одбор петорице; који је поникао из Трговачке Омладине, а који редовним путем тражи заштиту трговаца, односно на који начин треба издавати трговачка права, што је свој извештај штампао и у Лесковачком Гласнику, а послат је исти и Трговачком Удружењу.

Одбор петорице овде износи у следећем само 4. тачке свога извештаја са ким Трговачка Омладина захтева, а тако нам и диктују интереси и то: „1) Да ли је поднето уверење издато од правног трговца, 2) Да ли је наведено време у уверењу заиста проведено код издаваоца 3.) Да ли је за дотично лице плаћено осигурање код уреда за сво проведено време и 4.) Да ли је дотичном издаваоцу уверења, регистрована радња код Удружења.“

Одбор петорице чланова Трговачке Омладине, износи и напомиње трговцима, да на скупштину захтевају овакву праксу; као и стриктно држање законских прописа будуће управе према лицима, која траже трговачко право а не испуњавају законске прописе. Као и апелује на трговце да гласају за листу коју одбор петорице препоручује; јер је уверен, да листа коју поменути одбор помаже заслужује велику пажњу, пошто је одбор сазнао, да су на истој листи заступљене све бранже у пропорционалном броју што је тако и праведно.

Одбор петорице упознаје трговце, да је њихов опширан извештај после тешких мука и расправа на седницама Трг. Омладине успео, да исти

спроведе Трговачком Удружењу, чији су преставници: г. г. Васа Дискић, књижар и Ђорђе Јанић, браш. трг. са захтевом; да се у смислу достављеног им извештаја предузму потребне мере. Јер данашње стање захтева, услед минималних послова, мањи број радњи а нарочито то, да се права трговачка издају само лицима, која су збиља способна за трговца, и провели у трговини најмање 5 година рада.

Нажалост, до данас ни трага од нашег апела. До само одговор Удружења Трговаца преко Лесковачког Гласника. То није довољно господо трговци!.. Овако се не заступају интереси трговаца!?!.. Где су седнице? Где су конференције? Где је збор по томе питању и најзад? Где су наши претставници Трговачког Удружења да на конгресу Трговачких Удружења у Београду проговоре коју реч о заштити трговаца? Јер су имали материјала. они дакле што је одбор петорице покренуо и захтевао од Удружења да ради у том правцу, то је конгрес у Београду у својој резолуцији донео. Зато драги трговци будите свесни. Зар је смео г. Васа Дискић у личности претседника Трговачког Удружења и Ђорђе Јањић у личности потпретседника да пропусти овакав један наш апел и то од кога? Од своје омладине! која спрема будуће трговце и тражи заштиту од свога удружења, да нађе бољитак односно спреми терен и места, за рад своје детету омладини, који збиља заслужују положај трговца.

Немојте дозволити господо трговци, да Вашу децу оставите на улици. Јер ако се и даље продужи са оваким радом, знајте да сте Ви криви за будућност Ваше деце. **Требате знати, да у срезу Лесковачком имамо око 140 радњи издатих на селу и 15 до 20 задруга набављачко потрошачких? А бог зна колико ће их још настати?!..**

Није довољно Господо трговци, да имамо удружење и претставнике у истом, које не тангира наш покрет. Доказ о томе нека Вам послужи овај наш извештај, који смо преко Трговачке Омладине упутили Удружењу Трговаца. Јер свакако, да ни до данас нисте позвати да о томе дате своје мишљење и изразите свој бол? Јер га Ви, а највише колонијалисте-бакали и мануфактуристе-терзије осећате. А верујемо, да би Вам се придружили и трговци осталих бранжа!..

Питамо вас сада? Шта ће оштетити г. Ђорђа Јанића, брашнарског трговца, ако се и даље отварају радње на селу или вароши, као и г. Васу Дискића? Али би смо питали г. Васу Дискића, када би се дозволило отварање књижаре на селу као и у вароши у оволиком броју као што су бакалске и мануфактурне радње, шта би онда г. Васа Дискић радио, да ли би остао равнодушан да посматра, и да ли би се и тада бунио или не?

Свакако да бисте нам лако одговорили: да г-ну Ђорђу Јанићу неби сметало да се отворе још 140 трговачких радњи јер би имао двоструку корист. „Продавао би брашно истим трговцима а куповао би жито од истих“!!!

Ето Вам господо трговци у неколико, износимо наш бол који је овди скраћен а има много и много ствари које требате знати?!... Зато верујте нама који јавно пишемо а немојте дозволити да Вам се прашина набацује у Вашим очима!!.

Према томе сматрамо, да Вам је сада у неколико познато како ће Ваши интереси да буду заступљени од стране Ђоке Јањића, брашнарског трговца.

Уверени смо господо трговци, да ћете собзиром на укратко изнета Вам факта, увидети своју дужност и у будуће поклоните пажњу Удружењу и будете сарадници у истом.

Као јавни браниоци за заштиту трговачких интереса сматрамо, да ћете и Ви са нама поћи заједно да штитите Ваше интересе као и интересе Ваше деце будуће трговце. Зато сви, у недељу 7. ов. м. тачно у 9. сати пре подне дођите у соколани, и једногласно гласајте за листу на челу са претседником

НИКОЛОМ М. СТОЈИЉКОВИЋЕМ
и потпредседником
ЈЕВТИМИЈОМ Х. М. ЈОВАНЧИЋЕМ трг. овд.

јер смо уверени, да ће та листа достојно бранити интересе трговаца пошто су готово сви на истој листи наши активни сарадници у изложеном Вам покрету.

Не плашите се претњи и титула пореских одборника, будите свесни и гласајте Ваше заштитнике, јер је гласање тајно.

С поштовањем
чланови из одбора петорице

6 јуна 1936 год.
Лесковац

Штампарски Завод „Покрет“ - Лесковац

Гласачки лист

Гласам за :

Претседника **Ђорђа Д. Јањића**

П. претседника **Михајла С. Николића**

За чланове управног одбора:

1. Спиру Стојановића—Севера
2. Николу М. Цветковића—Лешњака
3. Мику Стевановића—Стевчића
4. Илију Гроздановића
5. Илију Конића—Шарка
6. Драгољуба Н. Павловића
7. Тодора Т. Митића

За чланове надзорног одбора:

1. Васу М. Дискића
2. Васу Даниловића
3. Љубомира Н. Маринковића
4. Алексе В. Прокоповића
5. Јосифа Шашића
6. Добривоја Војводића

За заменике чланова управног одбора:

1. Димитрија Димитријевића—Свејурју
2. Александра Д. Тасића
3. Славка Јовановића
4. Тодора В. Илића
5. Трајка Стојановића—Шушљаг
6. Димитрија Ф. Тошића
7. Николу Петровића, књижара
8. Воју Петковића
9. Косту Митровића

За заменике чланова надзорног одбора:

1. Јована В. Гичића
2. Душана Костића—Шабинче
3. Милана С. Гребенаровића
4. Алексе Здравковића
5. Божицара Јацића
6. Славка Михајловића

Лесковац, 7 јуна 1936 год.

ГЛАСАЧКИ ЛИСТ

Гласам за:

Претседника **Ђорђа Д. Јањића**

П. претседника **Михајла С. Николића**

За чланове управног одбора:

1. Спиру Стојановића - Севера
2. Николу М. Цветковића – Лешњака
3. Мику Стевановића – Стевчића
4. Илију Гроздановића
5. Илију Коцића – Шарка
6. Драгољуба Н. Павловића
7. Годора Т. Митића

За чланове надзорног одбора:

1. Васу М. Дискића
2. Васу Даниловића
3. Љубомира Н. Маринковића
4. Алексу В. Прокоповића
5. Јосифа Шашића
6. Добривоја Војводића

За заменике чланова управног одбора:

1. Димитрија Димитријевића Смејурију
2. Александра Д. Тасића
3. Славка Јовановића
4. Годора В. Илића
5. Трајка Стојановића – Шупљагу
6. Димитрија Ф. Тошића
7. Николу Петровића, књижара
8. Воју Петковића
9. Косту Митровића

За заменике чланова надзорног одбора:

1. Јована В. Гичића
2. Душана Костића – Шабинче
3. Милана С. Гребенаровића
4. Алексу Здравковића
5. Божидара Јацића
6. Славка Михајловића

Лесковац, 7 јуна 1936 год.

73. Петар С. Петровић: Ослобођење Косте Шљуке, Академско позориште Лесковац, у сали хотела „Костић“, 15. новембра 1936.

АКАДЕМСКО ПОЗОРИШТЕ ЛЕСКОВАЦ

У недељу 15 нов. 1936 год. у сали хотела »Костић«
ПРИРЕЂУЈЕ ПОЗОРИШНИ КОМАД

**ОСЛОБОЂЕЊЕ
КОСТЕ ШЉУКЕ**

(особна стварност у 7 слика)

Написао: Петар С. Петровић.

Режије: Боривоје Димитријевић, stud. agr.

Л И Ц А :

Раге Шпановић, селски менаџер	Мило Давидић	Боривоје Димитријевић	Жељко Прото	Милоша Прковић	Соскицкоп	И. Миланчић
Милица, негодна жена	Ружица Стојановић	Боривоје Миланчић	Илија	Бож. Кипицковић	Предусековић	Петар
Јован, сестра Р. Шпановића	Боривоје Миланчић	Д. Шпановић	Жељко Прото	Ж. Живковић	Степац	Е. Миланчић
Мила и Нико, деца К. Шљуке	Д. Шпановић	Коста Шљука	Мила Стефановић	Степац	Два сестра (стражара)	
Коста Шљука	Мила Стефановић	Адам Павловић	Мила Стефановић	Другица	Соскицкоп	
Протокој Група, поштомарци	Дмитар Радаић	Марија сестра Протокоја Групе	Боривоје Миланчић	Бор. Миланчић	Соскицкоп	
Марија сестра Протокоја Групе	Боривоје Миланчић	Илија Миланчић	Боривоје Миланчић	Никола Миланчић	Два сестра (стражара)	
Марија сестра Протокоја Групе	Боривоје Миланчић	Илија Миланчић	Боривоје Миланчић	Никола Миланчић	Соскицкоп	
Јован, селски служитељ	Боривоје Миланчић	Илија Миланчић	Боривоје Миланчић	Никола Миланчић	Соскицкоп	
Соскицкоп	Боривоје Миланчић	Илија Миланчић	Боривоје Миланчић	Никола Миланчић	Соскицкоп	

Улазне цене: I место 14 л II место 11 дин. III место 8 дин.

Благата се отвара у 7 сати пред у
Столови су нумерисани и могу се резерви

**НИКАКВЕ ПР
СТИЦЕ НЕ ВАЖЕ.**

у салу. ПОЧЕТАК ПРЕДСТАВЕ У 9 ЧАС.
жари »Просвета«
УПРАВА.

Нова штампа — Лесковац

ИЗ ЗАПИСНИЦЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

НО ВЕРИЈА
СЕРИЈА АНТИТРИЈЕВИТ

ЛЕСКОВАЧКИ Народни Универзитет

У недељу 24 јануара 1937 г.
у 6 часова по подне у сали
„Гимназије“ издаће **ДРУГИ БРОЈ**

Усмених новина

са овом садржином:

1) Велимир Телебаковић: утисци из
Хрватског Загорја

2) Братислав Ђелошевић: Утицај
филма на омладину

3) Др. Јова Кашиковић: Вештачко
подмлађивање и мењање пола

4) Вера Грбићева: Три преведене
приче (од Великова, Геновске и Гирги-
нова).

5) Александар Космаенко: О нападу
из ваздуха

6) Аристомен Ристић: Међу печал-
барима (репортажа)

Улазница 3 дин. (за баке и раднике 1 дин.)

Штампа „Покрет“ — Лесковац

УПРАВА

75. Годишња скупштина Савезног ловачког удружења у Лесковцу,
16. април 1937.

ИЗ БОЛТИКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

ОБЈАВА

Савезно Ловачко Удружење У ЛЕСКОВЦУ

На основу члана 41, 47, 48, 49 и 51 Правила Удружења
и одлуке Управног одбора од 1 априла 1937 године

ОДРЖАЋЕ СВОЈУ РЕДОВНУ

ГОДИШЊУ СКУПШТИНУ

на дан 16 маја 1937 године у 9 часова пре подне у кафани
„КАСПАР“ са следећим дневним редом:

- 1.) Избор секретара и два члана за вођење и оверу записника;
- 2.) Читање извештаја Управног и надзорног одбора као и ловачког суда о раду у 1936 год., као и извештај благајне;
- 3.) Давање разрешнице управном и надзорном одбору као и ловачком суду за рад и рачуне у 1936 год.
- 4.) Предлог буџета за 1937 год.
- 5.) Пријем нових правила Удружења;
- 6.) Избор управног и надзорног одбора и ловачког суда за 1937 год.
- 7.) Питања и предлози ако се од стране чланова буду доставили управи најмање на 15 дана пре скупштине.

У случају да у 9 часова пре подне не буде дошао довољан број чланова за решавање, онда ће се скупштина, према решењу управе, одржати у 10 часова пре подне у истом локалу са истим дневним редом са дошавшим бројем чланова.

Моле се чланови ловци да у одређено време изволе доћи на скупштину, како би се са радом одмах отпочело.

Бр. 9
16 априла 1937 год.
Лесковац

Штампарски завод „Покрет“ - Лесковац

УПРАВА

Свима члановима

1938
ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Југословенске Радикалне Заједнице

Два паланачка адвокатића, две народне крвопије, два човека која су увек готова да се плате, **плаћени су** овог пута огромним сумама од црне змије „Централне Банке“ чувене народне дерикоже и разбојничке мафије која је око ње.

Ова два подмукла мољца, који су увек рушили оно што је конструктивно, поштено и морално, упутили су један плакат неким својим топовним пријатељима у којима их позивају да гласају за Мицка Миленковића зета Централне Банке, **који није члан** Југословенске Радикалне Заједнице.

Срески одбор Југословенске Радикалне Заједнице са свима својим организацијама ставља до знања свима члановима наше партије:

1) Да Ђура Крцалић и Бата Белошевић нису никада припадали Југословенској Радикалној Заједници и да су на против били њени огорчени противници за све време откада она постоји и да су је свим сретствима рушили што и сада чине!

2) Да је овај споразум између ова два адвокатића и зеленаша око Централне Банке направљен на најнепоштенијој основи, јер је Централна Банка добрим парама платила ове беднике, да јој и они припомогну да дође до купљеног мандата, под фирмом мандата Југословенске Радикалне Заједнице и да после тога строструко наплати овај утрoшени новац око куповине мандата.

3) **Позивају се чланови Југословенске Радикалне Заједнице да ниједан свој глас не даду овим плаћеницима, јер ће сваки после избора бити искључен из редова Ј.Р.З. зашта ће се свакако кајати.**

4) Чланови Југословенске Радикалне Заједнице на прво место су патриоте и поштене присталице њиховог вође **Др. Стојадиновића**, председника Краљевске Владе а никако несмеју бити плаћеници Централне Банке, која је у тесној новчаној вези са Душаном Ђорђевићем носиоцем листе опозиције, бив. демократске странке.

5) Преко леђа поштених присталица Југословенске Радикалне Заједнице не треба допустити ником да се богати а најмање овој двојици бедних адвокатића, који су вас увек пљачкали па ће то чинити још више и у будуће кадгод вас заступају код судова полицијски и других власти **већ да сви чланови Југословенске Радикалне Заједнице као и симпатизери њене странке даду свој глас само за ТОДОРА ТОНИЋА правилно изабраног кандидата наше странке, који својим поштеним радом блиста као једини пријатељ радног народа села и вароши.**

Живео Др. Милан Стојадиновић, председник Краљевске Владе.

Живео Тодор Тонић, и његов заменик **Милан Костић!**

ДОЛЕ МАЧЕКИ!

**Срески одбор Југосл. Рад. Заједнице
Месни одбор Југосл. Рад. Заједнице.
Месни одбор Омладине Ј. Р. Заједнице
Национална Радничка организација „Југорас“**

Latak, violet

L. u nerregistrowano
violet papi?

СЕЉАК СЕЉАКУ

Драга браћо, научени сељаци, докле ћемо живети у мраку! Дошло је време да нам сване. Сада морамо да се сложимо, браћо, и да сложено ступимо у борбу за слободу, да скрешемо плате на крунну господу.

Варали су нас, драга браћо, и варају. За гласове они благо просипају. Тада купују кафе и опанке, штапове и камене, да брат брату главу расцепа. Али знајте добро, да онај који узме за глас нашу вољу, поштом жакот оного сина.

Пре избора свашта објављају, после избора сви нам терети отварају. Зар не биле браћо моја, да нас чекае као змија жабу, да у њу нимало едне ствари немама. Не слушајте изелце бише! Не идите бише тамо, теуда нас они воде, бећ тражите да уи вадите слободу.

Крунна господина једу од пет сорти јела, а ми смо келми и за хлеба бела, са њим дугачке кејнице, за сељаку мута жидале троја: за њих ни један и цокме, за сељаку бели лук, за њих не воли и јваљци, за нас, робље, кисело сирће. Све стварамо што човеку треба, а за себе имамо ни хлеба. Нашем раду живот посветио, дива фабрика смо људске хране, а за себе ништа не створило.

Бате, браћо, сложено сви у борбу за слободу, да скрешемо на крунну господу. Да ставимо на главу јересловачи зиди, налазимо се сви у слободу; водавит ћемо фактиста чини зиди, само гласамо земљорадничку партију. Гласајмо сложено петомачејет борца, ЈОВАНОВИЋА ЈОНУ, да уи узданицу воу, ОПОЗИЦИЈЕ ТРОЈА.

Љубомир Јовановић,
земљорадник из Доњег Стоцања

1938

Летак, виолет

Л. у нерегистровано
виолет папир

Сељак сељаку

Драга браћо, мучени сељаци, докле ћемо живети у мраку! Дошло је време да нам сване. Сад морамо да се сложимо, браћо, и да сложено ступимо у борбу за слободу, да скрешемо плате на крупну господу.

Варали су нас, драга браћо, и варају. За гласове они благо просипају. Тада купују капе и опанке, штапове и каме, да брат брату главу расцепи. Али знајте добро, да онај који узме за глас чашу вина, попио је живот свога сина.

Пре избора свашта обећавају, после избора већи нам терет отварају. Зар не видите, браћо моја, да нас испише као змија жабу; душу имамо али снагу немамо. Не слушајте изелице више! Не идите више тамо куда вас они воде, већ тражите пут наше слободе.

Крупна господа једу од пет сорти јела, а ми смо жељни и за хлеба бела; за њих дугачке векнице, за сељака жута хладна проја; за њих пилићи и пловке, за сељака бели лук; за њих прасци и јагањци, за нас, робље кисело сирће. Све стварамо што човеку треба, а за себе немамо ни хлеба. Нашем раду живот посветисмо, жива фабрика смо људске хране, а за себе ништа не створисмо.

Зато, браћо, сложено сви у борбу за слободу, да скратимо луксуз на крупну господу. Да станемо на главу јерезовској змији, налазимо се сви у опозицији; задавит ћемо фашистичку змију, ако гласамо земљорадничку партију. Гласајмо сложено ПЕТОМАЈСКОГ БОРЦА, ЈОВАНОВИЋА ЈОВУ, нашу узданицу нову, ОПОЗИЦИЈЕ ТВОРЦА.

Љубомир Јовановић,
земљорадник из Доњег Стопања
1938

Сељак, бел.

Љ. М. Јовановић

ЉУБОМИР
ЈОВАНОВИЋ

СЕЉАК СЕЉАНКИ

Сељанко, робиньо робова, ти целога свог века
Радиш у кући и на њиви, све се од тебе чека.
Са жуљевитим рукама,
Испуцаним ногама,
Гола и боса,
По снегу и мразу,
По киши и ветру,
Лети и зими,
Дању и ноћу, —
Ти свуда стигнеш, на сваком си месту.
Сељанко, драга сестро, када ујутру устанеш да хлеб оместиш,
Када госпа у граду, у мекој постелји, најслађе спава.
Ти твог сина са жутом пројом у торбици са стоком шаљеш,
А за госпоину лецу у граду спрема се бела кава.
Кад ти, драга сестро, посвршаваш кућевне послове, сва у зноју
Хиташ на пољски рад, своје грешном мужу да помогнеш,
И ручак да му однеш: ваган са паприком и ладну проју;
Тада госпа са мужем завршава свој доручак богати,
Па муж у канцеларију, деца у школу своју,
А госпа у ауту иде по чистом ваздуху шетати.
У подне кад госпа из шетње долази,
У кући све спремно налази.
Сирота служавка спремила је ручак за господу:
Пилетине, јагњетине, прасетине, разна салата,
Штрудле, филоване торте и пуно других зарзавата.
За то време, драга сестро, ти си копала њиву,
А у подне уз највећу врућину,
Идеш кући да нахраниш стоку и живину,
да узмеш за ручак онај пасуљ што се
Сам крај ватре на твој огњишту кувао.
Сељанко, драга сестро, свој мучан живот и сама знаш,
А лаки живот госпоин сад ћеш боље да упознаш.
Зато говори мужу, брату, тражи то од свију,
Да иду само у опозицију,
Да гласају земљорадничку партију.

Љубомир Јовановић

земљорадник из Доњег Стопања

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

1938

Лесковачка народна песма.

Лесковачко тужно поље,
цвили народ од невоље
жељан хлеба, жељан воде,
жељан правде и слободе.

И док нама страх не крије,
од Немачке империје,
која једном жељом дише
да државу нашу збрише.

Нашу Владу брига мори
да партију себи створи,
што се зове то Јереза
и што народу душу стеза,
алиим ништа то не вреди
јер ће народ да победи.

Јерезовски оков тешки
неће сатрт дух витешки,
што човеку пале свећу
и народу руше срећу,
што туђину сада служе
и што Српско име руше.

Бог да живи предратну Србију
истребиће ту Гадију,
што се зове сад Јереза
и народу душу стеза.

Са планине гласи гуде
Давидовић сад се буде,
са Космаја вила кличе
ој Србине несретнице.

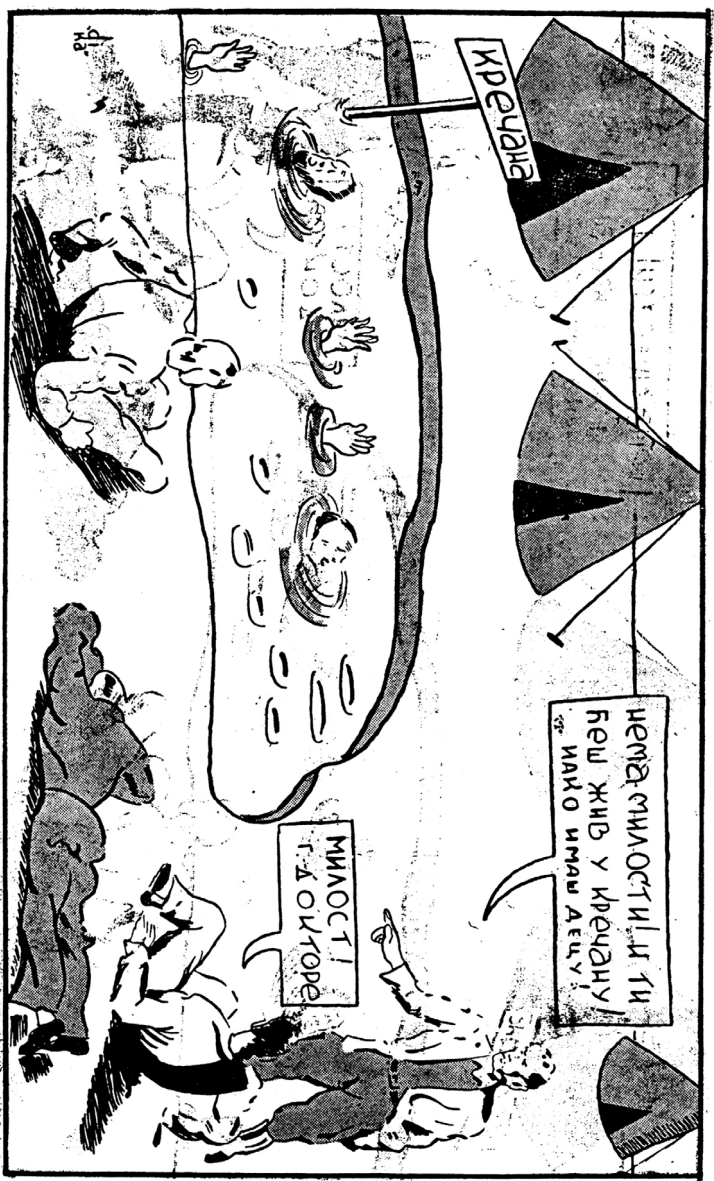
Устај брате, устај роде
па се бори за слободу,
сврстај мо се брат до брата
Србин Словенац до Хрвата,
покидајмо срамне везе
издајничке те Јерезе.

Устај сељо, устај роде
имовина сва ти оде.

Јереза ти кожу гули
а држава наша трули.

МИЦКОВ ОТАЦ ЗА ВРЕМЕ РАТА

На слици
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЧА

1938

Лука Трајковић

бакалин из Винарца

БИРАЧИМА СРЕЗА ЛЕСКОВАЧКОГ!

Југословенска Народна странка коначно је призната и одобрена пошто је испунила све претешке законске услове за оснивање политичких странака.

Тешке политичке, економске, социјалне, као и нездраве парламентарне прилике нагнале су нас и наше пријатеље да потражимо лека и спаса тим неприликама **стварањем једне нове, савремене и опште народне политичке организације под именом Југословенска Народна странка.**

Стварајући програм и странку ми смо се у првом реду држали начела: **слобода, право и једнакост свих Југословена.**

У тој тежњи Југословенска Народна странка пре годину дана развила је свој програм и своју делатност у народу и успела да врло брзо наиђе на одушевљени топал пријем гласачких маса, да умаласе народ и да га придобије уза се. Савлађујући велике тешкоће и препреке на челу са новим политичким снагама, са младим генерацијама и јасним начелима, Југословенска Народна странка, **успела је да се распростре широм целе Југославије, да без обзира на верске, племенске, јокраинске и старопартијске разлике привуче себи борбе из свију сталежа, да постаби своје организације у свима изборним окрузима и да се као једна моћна политичка организација представи народу и земљи.**

Програм Југословенске Народне странке то је програм нових генерација, људи сигурне руке, чврсте воље и поштене душе. То је програм савремених тежњи и дневних потреба! Програм, који потиче из народа за народ и државу!

Ми се боримо за слободу, право и једнакост свих грађана наше домовине. Југословенска Народна странка захтева: опште и тајно право гласа, слободу збора и договора, слободну штампу, најшире самоуправе, реорганизацију финансијске, економске и социјалне политике

Југословенска Народна странка захтева независност судова и оштри прогон корупције.

Тражимо исправан политички морал и јаку заштиту земљорадника, радника, занатлија, угоститеља и трговаца. Тражимо упослење и стварно осигурање радника, заштиту и могућност рада раднику, занатлији, обртнику и трговцу.

Југословенска Народна странка тражи штедњу у државном и самоуправном буџету, тражи потпуно раздужење земљорадника и свих ситних привредника у земљи.

Југословенска Народна странка захтеба да у нашој земљи буду запослени само наши поданици и синови наше земље физички или интелектуални радници, и да се сви страни поданици удаље са тих места, да не отимају хлеб и зараду онима, који су обу земљу створили и који ће да је хране и бране.

Са тим програмом и тим идејама уверени да радимо за добро Краља, државе и народа, сбесни велике дужности и тешког задатка, који нас очекују на баспостављању нормалног парламентарног живота и економског благостања, ми се обраћамо с бером у успех, свима члановима Југословенске Народне странке и свима гласачима у Југославији, да у збијеним и густим редовима под заставом програма Југословенске народне странке крену у борбу за прави парламентарни живот на срећу и понос своје домовине и својих поколења.

Гласачи, приступајте безарачној чели и искреном срцу програму и развијеној застави Југословенске Народне странке с бером у победу!

Чланови Југословенске Народне странке ширите и стварајте своје организације и будите увек спремни да се валожите за право своје и своје странке, свуда без страха и пуним гласом! Борбом за Југословенску Народну странку ви се борите за добро своје и свога народа.

Напред! Живео Краљ и Народ! Жибела Југословенска Народна странка!

ГЛАВНИ ОДБОР.

Грифички Вавод „Соко“ - Лесковац

82. Радикалима и пријатељима - Позив да се гласа за Милутина Драговића, без датума

РАДИКАЛИМА И ПРИЈАТЕЉИМА

из 30
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

Прочитао сам плакат т.зв. демократске странке и њиховог месног Одбора и не могу а да на њега бар нешто не одговорим.

Лесковчане, Ви знате ко су те демократе. Знате, да су то стари курџони и напредњаци. То су они, који су се већ почели стидити свога имена и на крају крајева мрзели су га избрисати и узети ново. Али, шта вреди ново име, кад су стари људи и старе људи?

Причају о сталности начела, а мењају их као цигани коње.

На њиховој застави не стоји оно, што она кажу. Нису они за јединство земље.. јер је њихов шеф Давидовић, тај, који је ишао у Загреб и преклињао Радића да заједнички поцепају земљу. Али му то није упалило. На њиховој застави, још се види полицијска качкета, чизма и буџа, као знамења курџона и напредњака.

Плачу за премештеним чиновницима. Који су то чиновници? Светозар Петровић, полиц. писар, који се петља због §.65.К.З.; Васа Буква, полиц. писар који је из градског суда оптужен као неморалан па Станиша Карић, полиц. писар, који носи орден Белог орла и назива рез. официром, а према уверењу Мин. Војног и Морнарице од 3 св. м. Ф.А.Бр. 7325. Карић нити је резервни официр нити је одликован. Око, које за таквим чиновницима заплакало — испало...

Све што су демократе изнеле противу г. Пашића, то је само тандрачање и израз срдите негође. Они имају образ да говоре о Пашићу а не виде свога Давидовића, који је оличење шепртљавства. Док Пашић иде напред четрдесет година, док је шеф тих демократа стално у забуни и не може да погоди правац, јер је напустио Радикале као чистунац на основао засебну странку. "Кад је видео да не може напред и кад су га напустили најбоља пријатељи: Продановић, Жујовић, Стојановић, Злативранин и др. онда је пао у загрљај курџона и напредњака и опет основао нову странку. Као шеф нове странке радно је на доношењу Устава и за јединство земље. Кад је Устав изгласан, одмах је почео намнигивати на Радића и говорити о ревизији Устава и цепању земље, како то Радић тражи. Али се и овде показао као шепртља па ни дан даћи не уме да каже шта хоће. Како је самостално-либерално-напредњачка тиква већ прсла, то ће се и ово шарено друштво ускоро растурити.

Ко су кандидати радикални, ви их знате. Носилац је листе **Милутин Драговић** сељак, али сељак, који чини част свима Србима пред нашом браћом Хрватима и Словенцима. Исто тако знате, који су кандидати демократски. Имате Булавку и Поп-Димића. Чиме су они заслужили да буду кандидати — то вам ни један демократа не уме рећи.

**Браћо. Ко жели добра и себи и земљи нека се не зава-
рава лажима демократским, већ нека гласа за листу!**

МИЛУТИНА ДРАГОВИЋА

чија је кутија прва

РАДИКАЛАЦ.

83. Позив за Скупштину Лесковачке трговачке омладине,
август 1939.

1939

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Омладино,

Данас се држи скупштина за избор часништва Лесковачке трговачке омладине, која је заказана за 8 сати пре подне у Соколском дому.

Омладино,

Покажи и овом приликом да си свесна онога што чиниш и не дозволи да понова на управи омладине дођу људи, којима није стало до тога да раде на корист омладине, него да је спотичу и штете.

Сви Ви омладинци добро знате пријатеље Душана Митића »Жишке«, који је добро очарупао омладину, па их зато сада јавно жигошите и недозволите им да буду изабрани, јер ћете само тако показати да сте свесни онога што чините.

Омладинци,

Ви данас судите зато пресудите свесно и одважно и онако како сада пресудите тако ће омладини бити. Не дозволите да се понова улогоре у одборима омладине људи прљавих руку, јер они нису ништа мање криви, ни поштенији од »Жишке« када су му дозволили да несметано пљачка омладину.

Крајње је време да омладина, са својим високим задатком, већ једном има поштено часништво.

Један омладинац

августа, 1939 год.
Лесковац

Ђачки родитељи

(Молимо Вас прочитајте пажљиво)

Без многобројних вашарско-ћивтинских реклама и без торбарења, јављамо да ћемо и овога пута, скромно и достојанствено спремати ученике-це. Како заиста личи студентима, а не кукавички, интригама, просјачењем и обмањивањем родитеља. Наш рад је познат и од карактерних људи признат. Из скромности неумемо, да се хвалимо сами (како то неки бар покушавају) већ на делу све показујемо. Сви родитељи, који желе деци добар и солидан успех, а не провлачење из разреда у разред, они ће их једино нама поверити. У томе се и састоји наш систем рада, да их спремимо, а не новац узимамо, ласкавим обећањима.

Да би једном стали на пут несавесним спремачима, у чије руке залута која ученица, спремања ради, ми смо умолити г-цу Смиљу Герзић, апсол. ст. фил. да тај посао прихвати и спрема ученице. Што је и природније. Зато све ученице и ученици, дођите код старијих другова на спремање, који се боре да на поштен начин заврше своје студије. Једини Ваши искрени пријатељи, који некад и страдају за Вас, јер сматрају да је спремање пролазно, а све друго остаје. Родитељи поведите рачуна! Бежите од људи (спремача) који су препоручени или се сами намећу, јер знајте да до циља долазе једино плаћеним агентима. Прво им је новац, а спремање споредно. Наша група располаже најлакшим методама. Часове појединачно и у групи. Радимо у основној школи код реке. Обавештење у књижари Обреновића и Јована Стојановића „Шупљаге“.

На. Свачија права поштујемо, па молимо да се и наша поштују. Цене су повољне за свакога.

С одличним поштовањем

Смиља Герзић, апсол. ст. фил.

Љуба Динић, канд. праба

Ђорђе Живковић, ст. пр.

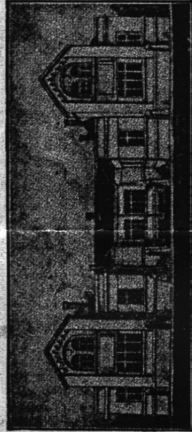
ПРИВАТНИ САНАТОРИЈУМ

У ЛЕСКОВЦУ, УЛИЦА СУРДУЛИЧКИХ МУЧЕНИКА БР. 2. - ТЕЛ. БР. 47.

СНАБДЕВЕН СВИМ МОДЕРНИМ КОНФОРМ

Прима на лечење и оперисање све болеснике оба пола и породиље. Цене приступачне свим слојевима и не премашају рајходе за лечење у државним болницама.

Целокупна опскрба са лечењем износи 80-120 дин. дневно, урачунаго и вештачко сунце, диатермија лекови и остало.

За породиље се рачуна осмодневно лежање и порођај свега 900-1200 дин. Засебно се плаћају једино операције и рентген.

Располаже рентгеном за дијагностику и лечење, одељење за физикалну терапију: кварц, диатермија. Одељење за хидротерапију. Лечење пнеумотораксом.

Сиромашним и државним чиновницима попуст.

ЛЕКАРИ САНАТОРИЈА

Dr Д. ДЕКЛЕВА Dr Ж. КОНФИНО

86. Лесковачко ловачко удружење позива на своју славу,
Св. Јевстатија, без датума

ИЗ ОБЛИКА
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

ЛЕСКОВАЧКО ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ

Прославиће у суботу 3 ов. мес.

СВОЈУ СЛАВУ

СВ. ЈЕВСТАТИЈА

у друштвеном локалу у сали хо-
тела „Костић”. Сечење колача о-
бавиће се у 10 часова пре подне.

У вече у 9 часова другарска
вечера са игранком.

Позивају се чланови и прија-
тељи ловачког спорта, да у про-
слави и увече узму многобројног
учешћа.

Улаз бесплатан.

„СОКО”
Лесковачки

УПРАВА.

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

СИРОЧЕ

Опера у 5. чинова по народним мелодијама
Догађа се у једној варошици Јужне Мораве време
1914—1918. год.

ЛИЦА: МИЛАН — учитељ; МИЛЕВА — жена му; АНКА и ЈЕЛА — њихова деца; њихове другарице; Српски, Хрватски и Словеначки војник; два Бугарска војника

I. чин.

У кући Милановој слави се рођен дан Анчин уз песму и игру. Добош објављује мобилизацију — што прекида свако весеље и настаје општа забринутост (32 песме)

II. чин.

Милан се спрема за команду и рат, дирљиво његово праштање са женом и децом, — кроз цео чин напољу по улицама се чују патриотске песме војника који иду у своје команде (16 ПЕСАМА)

III. чин.

Деца се сећају тате; мајка доноси њак брашна који је једва испросила из општине. Наједаред споља се чује Миланов глас: „Дома ли сте децо...“ Дирљив дочек тате, али за кратко време. Милан им саопштава да су нас Бугари мучки напали и да је он у одступању само свратио кући, да се с породицом можда и последњи пут види, јер је Српској војсци остао једини пут — Албанија. Бугари тек што нису ушли у варош. Оставивши новца Милан журно одлази и оставља породицу у очајању. Мило за тим чује се борба која се све више приближује и већ захвата улице. Два Бугарска војника упадају у Миланову кућу; пљачкају, изнуђавају новац, тиранишу и одлазе с упљачканим новцем и стварима (14. ПЕСАМА).

IV. чин.

Од силних душевних потреса Анка у агонији. Милева тешко болесна — у кревету; једино Јела на ногама и стара се о целој кући. Пећ се ложи туткама (стабљикама од кудење). Дрва нема, хлеба нема. Два Бугарска војника улазе у собу Милевину, тирански извлаче Анку из њеног кревета и бацају је у мајчин кревет, — при том преносу Анка умире. Бугарски

војници реквизирају кревет и постељне ствари за њиховог команданта. — Јела долази споља с туткама и са два парчета хлеба, носећи и једно писмо у коме пријатељи Миланови јављају Милеви за његову погинућу. Тај глас био је смртни удар за Милеву и она саопштавајући Јели погинућу Миланову — умире. Јела је дирљиво оплакује (16 ПЕСАМА).

V. чин

Јела сироче, сва у траумама, трпи се. Пева своје цвећу које су једино Бугари поштедели, моли Бога, да је ослободи ових мука и да дође Српска војска. Скупља остатке ствари оца, мајке и Анке које чува као најсветију успомену — да их прода за парче хлеба, дирљиво се прашта са стварима и полази. У том улази у собу: њена другарица Милица и саопштава јој да Бугари беже и да наша војска наилази. Јела одустаје од продаје ствари. На улицама већ се чује радосно клицање народа Српској војсци и деца уводе у собу Јелину Српског, Хрватског и Словеначког војника, сви окићени цвећем, Јела их пита: где је гроб њеног тате и војници јој одговарају: „Кајмакчалан Горничево гроб су оца твог...“ и да од данас она није више сироче већ њихово подсвојче. Певачу се све националне химне, Јела их тронуто поздравља и на завршетку сви певају молитву:

„О, Боже наш, велики силни,
Дедова наших заштито, —
Што нама даде моћ да те познамо
У часу нашег страдања!
Ти нам буди и од сад нада,
Слава ти, хвала, хвала, о Боже Наш!
(15 ПЕСАМА)

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА МИХАЈЛОВИЋА

НАРЕДБА Бр. 5

КОМАНДАНТА ГРАДА ЛЕСКОВЦА

Примећено је у задње време, да се по кафанама у граду много пије и као нормална појава пијанства, ствара се неред и разни испади не само по кафанама већ и на улицама, што даје врло ружну слику не само када је држава у рату, већ и у редовним приликама. Данас, када се рат води свом жестином за коначно ослобођење гроба потпуно заборавити на пијанство и кафанска уживања. Треба дати све од себе за фронт и за привредну обнову земље.

Крађа још увек није искорењена. Још увек се поједини грађани жале на крађу њихове имовине. Исто тако има случајева да се и даље врши крађа државне имовине. Ово је знак да досадање наредбе издате у овоме смислу нису довољно утицале на извесне људе, који настојавају да таквим својим поступцима ометају ред у граду и да на један недопуштен начин долазе до туђе својине.

Примећено је и то, да многи грађани немилосрдно уништавају дрвеће по парковима, као и винограде туђе својине. Извесни људи чак и односе материјал са вила из винограда и исти употребљавају за личне сврхе.

Ради свих ових нездравих појава

НАРЕЂУЈЕМ:

1. Да у будуће, и до даље наредбе, ниједан овд. кафеџија, као ни приватно лице из приватних подрума, не сме продавати никакво алкохолно пиће војницима НОВ, као ни војницима бугарске војске;

2. Све кафанске радње имају се затварати до 21 ч., а на случај какве потребе рад у кафани може се продужити, али је за то потребно претходно одобрење ове Команде;

3. Да се сваки грађанин окане сваке даље крађе, како државне тако и приватне својине; и

4. Да у будуће нико више не сме сећи или уништавати на ма који начин дрвеће по парковима; и

5. Да више не сме нико уништавати туђе винограде и виле-зграде по виноградима; и

6. Да грађанство не сме у будуће куповати од војнике НОВ и бугарске војске никакву спрему.

Сваки онај који се не буде придржавао ове наредбе и огреши се о исту биће осетно кажњен поред новчане казне и другом примерном казном. Сваки противни акт биће непоштен кажњен и сваки изговор, ма у коме виду, неће се узимати у обзир.

Смрт фашизму – слобода народу!

3 децембра 1944 г.
Лесковац

Командант, мајор,
РАДЕ ПОПОВИЋ

**ПРЕДАВАЊА
СЕРГИЈА
ДИМИТРИЈЕВИЋА**

НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ
У ЛЕСКОВЦУ

САЛА
КУЛТУРНОГ ДОМА

Д А Н
НЕДЕЉА, 18 НОВЕМБАР 1945 Г.

ОДРЖАЊЕ ПРЕДАВАЊЕ

Сергије Димитријевић,
новинар:

ОСНИВАЧИ
НАУЧНОГ СОЦИЈАЛИЗМА

ПОЧЕТАК У 11 САТИ ПРЕ ПОДНЕ.

Улазница 2 динара, за војнике бесплатно.

ГРАФИЧКИ ЗАВОД „СОКО“, ЛЕСКОВАЦ

Управа

НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ
У ЛЕСКОВЦУ

У четвртак 22 новембра 1945 год. у сали официрског дома

ОДРЖАЊЕ ПРЕДАВАЊЕ

ПО ДРУГИ ПУТ

СЕРГИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ,

новинар:

ОСНИВАЧИ НАУЧНОГ СОЦИЈАЛИЗМА

ПОЧЕТАК У 3 ЧАСА ПО ПОДНЕ.

Улазница 2 Динара, за војнике бесплатно.

У П РА В А

91. О Лењину, Лесковац 20. јануар 1946.

Народни универзитет

У ЛЕСКОВЦУ

САЛА
КУЛТУРНОГ ДОМА

НЕДЕЉА
20 ЈАНУАРА 1946 Г.

ОДРЖАЊЕ ПРЕДАВАЊЕ

Сергије Димитријевић,

НОВИНАР:

О ЛЕЊИНУ

Почетак предавања у 11 сати пре подне

Улазница 2 динара

УПРАВА

92. О држави, Лесковац, 22. мај 1946.

НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ У ЛЕСКОВЦУ

САЛА

БИОСКОПА „МОСКВА“

СРЕДА

22 МАЈА 1946 ГОД.

ОДРЖАЋЕ ПРЕДАВАЊЕ

СЕРГИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ

повереник за индустрију ОНО

О ДРЖАВИ

Почетак предавања у 7 час. по подне

Улазнице 2 динара.

Држ. штампарија „Пошрет“ - Лесковац

Управа

ПРЕДАВАЊА

ПОВОДОМ НАЦРТА УСТАВА

која организује народни фронт

У недељу 23 ов. м-ца у сали „КУЛТУРНОГ ДОМА“ у 11 часова

Сергије Димитријевић
ДРУШТВЕНО-ЕКОНОМСКА
СТРУКТУРА

У понедељак 24 ов. м-ца у 17 часова биће четири предавања:

у сали „ЗЛАТАН ПРАГ“

Милица Радовановић
Жене и устав

У сали „ГРАДСКОГ НАРОДНОГ ОДБОРА“

Бошко Крстић
ДРЖАВНИ ЧИНОВНИЦИ И УСТАВ

У сали „ОМЛАДИНСКИ ДОМ“

Димитрије Бјелнца
Омладина и устав

У сали „КУЛТУРНОГ ДОМА“

СЕРГИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ
РАДНИЦИ И УСТАВ

У четвртак 27 ов. м-ца у сали „КУЛТУРНОГ ДОМА“ у 17 часова

Љубисав Марковић
Права и дужности грађана

У недељу 30 ов. м-ца у сали „КУЛТУРНОГ ДОМА“ у 11 часова

Стојадин Младеновић
ПРАВА НАРОДА И НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

У четвртак 3 јануара 1946 године у 17 часова.

Жика Петровић
ДРЖАВНА СТРУКТУРА

94. Наша нова економска политика у области индустрије,
Лесковац, 12. јануар 1947.

НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ У ЛЕСКОВЦУ

Сала биоскоп
„МОСКВА“

НЕДЕЉА
12-1-1947 год.

ОДРЖАЋЕ ПРЕДАВАЊЕ

Сергије Димитријевић

директор економског института Привредног савета ФНРЈ
и хонорарни наставник Правног факултета Београдског универзитета

Наша нова економска политика у области индустрије

Почетак у 11 сати пре подне — Улазнице 2 дин.

Штампана „Напредок“ Лесковац

95. О испитивању прошлости Лесковца и околине,
Лесковац, 15. јануар 1947.

НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ

У ЛЕСКОВЦУ

Сала биоскопа

„МОСКВА“

ОДРЖАЋЕ

ПРЕДАВАЊЕ

СРЕДА

15-I-1947 год

СЕРГИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ

хонорарни наставник универзитета у Београду

О ИСПИТИВАЊУ ПРОШЛОСТИ ЛЕСКОВЦА И ОКОЛИНЕ

Почетак у 5 сати по подне.

Улазнице 2 динара.

96. Индустија бивше Југославије и наша нова привреда, Лесковац,
9. септембар, 1947.

НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ ЛЕСКОВАЦ

САЛА
БНОСКОПА „МОСКВА“

УТОРАК
9-IX-1947 ГОД.

у 6 часова по подне одржаће

ДРУГ СЕРГИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ

директор Економског института Привредног савета Ф.Н.Р.Ј. из Београда

ПРЕДАВАЊЕ

СА ТЕМОМ:

**„Индустија бивше
Југославије и наша
НОВА ПРИВРЕДА“**

Улазница 2 динара

Управа
Народ. унив. у Лесковцу

97. Стари Лесковац као просветни и културни центар,
Лесковац, 21. јануар 1948.

НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ У ЛЕСКОВЦУ

У СРЕДУ 21 ЈАНУАРА 1948 ГОД.
У 6 ЧАСОВА ПО ПОДНЕ У САЛИ
ОВДАШЊЕГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА
О Д Р Ж А Ћ Е

друг Сергије Димитријевић, директор
Економског института Привредног Савета
Ф.Н.Р.Ј.

Предавање

О ТЕМИ:

СТАРИ ЛЕСКОВАЦ

КАО ПРОСВЕТНИ

И КУЛТУРНИ ЦЕНТАР

ПОЧЕТАК У 6 ЧАСОВА.
УЛАЗНИЦА 2 ДИН.

УПРАВА

Штампа „Напредак“ — Лесковац

У ОКВИРУ ПРОСЛАВЕ ПРВОГ МАЈА

**ОДБОР ЗА ОРГАНИЗОВАЊЕ
ГРАДСКОГ НАРОДНОГ МУЗЕЈА
У ЛЕСКОВЦУ**

**ПРИРЕЂУЈЕ НА ДАН ДРУГОГ МАЈА 1948 ГОДИНЕ У 9 ЧАСОВА
ПРЕ ПОДНЕ У САЛИ БИОСКОПА „МОСКВА“**

**СВЕЧАНА
АКАДЕМИЈА**

Са следећим програмом:

- 1) Отварање академије - друг Димитрије Кулић
- 2) Реферат - друг Сергије Димитријевић
- 3) Народни музеј као просветна установа - Сретен Динић
- 4) Извештај о раду одбора.

***По завршетку академије одлазак у музеј и
његово ошварање и разгледање.***

**Одбор
за организовање музеја**

NARODNA REPUBLIKA SRBIJA
SRPSKA AKADEMIJA NAUKA
ISTORISKI INSTITUT

Br. 266

10 V 1955

Beograd

NO. 511044P

SERGIJA DIMITRIJEVIĆ,

Beograd

Na radnom sastanku Istoriskog Instituta, koji će se održati u petak 13. maja 1955. godine u 18 časova u srednjoj sali Akademije, Knez Mihailova 36/1, održaće referat:

SERGIJE DIMITRIJEVIĆ, radni savodnik Instituta,
DUBROVAČKA TRGOVINA I ULOGA DUBROVAČKE KOLONIJE
U PRCKUPLJU U XVII VSKU.

Molimo Vas da izvolite prisustvovati ovom sastanku.

Smrt fašizmu -- Sloboda narodu!

Sekretar Istoriskog Instituta: SAN

/Dr Jovan Kovačević/

100. Дубровачка трговина и улога дубровачке колоније
у Прокупљу у XVII веку, Београд, 22. март 1956.

НАРОДНА РЕПУБЛИКА СРБИЈА
СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА

ISTORISKI INSTITUT

Београд
20 III 1956

Београд

НА ЗВИКЕ:
СЕРГИЈА АДИМИТРИЈЕВИЋА

На радном састанку историског института, који ће се одржати у Београду, 22 III
1956 године у 18 часова у средњој сали Академије, Кнез Михаилова 36/1, одржаће се реферат:

СЕВЕРНЕ ДИПЛОМАТИЈЕ, као и наредник овог Института,

„ДУБРОВАЧКИ ТРГОВАНЦИ У ЈУЖНОЈ СРБИЈИ У XVII ВЕКУ“

Molimo Vas da izvanredno prisustvujete ovom sastanku.

Smrt želimu — Sloboda narodu!

Секретар историског института: SAN

Stjepan Kovacević

101. Дубровачки каравани у јужној Србији у XVII веку,
Лесковац, 29. мај 1956.

НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ У ЛЕСКОВЦУ

У уторак, 29 маја 1956 године у 18 часова
сала Народног позоришта

Сергије Димитријевић

научни сарадник Историског института Српске академије наука

одржаће предавање са темом:

„ДУБРОВАЧКИ КАРАВАНИ

У ЈУЖНОЈ СРБИЈИ

У XVII ВЕКУ“

Улазница 5 динара, за ученике средњих школа 2 динара

„Напредак“ — Лесковац

УПРАВА

УЧЕБНИК ИСТОРИЈЕ СРБИЈЕ
СРПСКА АКАДЕМИЈА НАУКА
ИСТОРИЈА И ПОСРЕДСТВО

ИЗ ЗАПИСА
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Бр. 367
X 13-12
Београд, 1957. год.

БЕОГРАД

На редком састанку Историјског института, који ће се одржати у четвртак 16 маја 1957 год. са почетком у 18 часова, средња сала Академије Кнез Милошова 35/1, одржаће реферат:

Сергије Димитријевић, маџишн сарадник Историјског института;
SRPSKI SREDNJOVEKOVNI BAKARNI NOVCI.

Молимо вас да изволите присуствовати овом састанку.

Смрт фашизму — Слобода народу!

Секретар Историјског института С А Н
Dr. Vladimir Stojanković
/Dr Vladimir Stojanković/

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

VII

125/1

17. фебруара 58

Београд

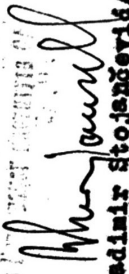
На заједничком радном састанку Археолошког и Историјског института Српске академије наука, који је се одржао у четвртак 20. фебруара 1958. год. са почетком у 11 часова, ујутру у сали Академије, Кнез Милошева 35/1, одржао реферат:

Dr SERGIJE DIMITRIJEVIĆ, научни saradnik Istoriskog instituta,

NOVE VRSTE SRPSKOG SREDNJOVEKOVNOG NOVCA.

Molimo Vas da izvolite prisustvovati ovom sastanku.

Сврт фашизму - Слобода народа!

/Dr Vladimir Stojančević/

104. Хронологија Душановог царског новца,
Београд, 20. октобар, 1958.

СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

81.

20 октобра 58

ГЕОРГИЈА

Београд

На заједничком редном састанку Археолошког и историјског института
и Стране академије наука, који се одржао и одржаће 23 октобра 1958
год. на речетком и ли Ђасова, средња сала Академије, Кнез Милоша 25/1,
одржаће реферат,

Др СЕРГИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ, научни саветник историјског института,
"ХРОНОЛОГИЈА ДУШАНОВОГ ЦАРСКОГ НОВЦА".

Молимо Вас да изволите присуствовати овом састанку.

Смрт фајзини - Слобода наредни!

ISTORISKI INSTITUT

НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ У ЛЕСКОВЦУ

У НЕДЕЉУ
15 ФЕБРУАРА 1959 Г. У 11 Ч.

САЛА
НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

организује

ПРЕДАВАЊЕ СА ТЕМОМ:

СРПСКИ СОЦИЈАЛИСТИ И ПРВИ СВЕТСКИ РАТ

— прво предавање на Народном универзитету у Лесковцу у оквиру прославе 40-годишњице КПЈ

ПРЕДАВАЧ: ДР. СЕРГИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ
научни сарадник Историског института Српске академије наука

ПРИСТУП СЛОБОДАН

Штампање: Јануар 1959. — Лесковац

У П Р А В А

106. Контрамарке на српским и босанским динарима,
Београд, 20. јун 1960.

Народна Република Србија
Српска академија наука
ИСТОРИСКИ ИНСТИТУТ

Београд
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

Бр. **51.**

20 јуна 1960 г.
Београд

Београд

На радном сасишанку Историјског института, који ће се одржати у Четвртак 23 јуна 1960 год. са почетком у 11 часова, средња сала Академије, Кнез Михаилова 35 I, одржаће реферат:

Др СЕРГИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ, члени научног одељења овог Института,

КОНТРАМАРКЕ НА СРПСКИМ И БОСАНСКИМ ДИНАРИМА.

Молимо вас да изволите присуствовати овом сасишанку.

Српш
Српска академија наука
Историјски институт
Београд

ИСТОРИСКИ ИНСТИТУТ

107. Октобарска социјалистичка револуција и развитак класне борбе и револуционарног покрета у нашој земљи,
Лесковац, 12. јун 1967.

ИЗ ЗБИРКЕ
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ, Другу

Radnički univerzitet u Leskovcu organizuje
predavanje: "OKTOBARSKA SOCIJALISTIČKA REVOLUCIJA I RAZVITAK
KLASNE BORBE I REVOLUCIONARNOG POKRETA U NAŠOJ ZEMLJI
(1917 - 1920.).

Predavač: Dr. SERGIJE DIMITRIJEVIĆ, naučni
saradnik iz Beograda.

Predavanje će se održati 12. VI 1967. god.
u 18 časova u sali Političke škole (Dom sindikata, II sprat).
Molimo da prisustvujete ovom predavanju.

RADNIČKI UNIVERZITET LESKOVAC

108. Српски средњовековни новац (период царства),
Београд, 9. фебруар 1968.

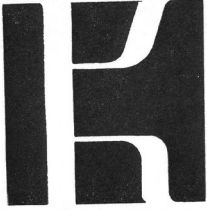

на зборнице
СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

О В А В Е Ш Т Е Н Ј Е

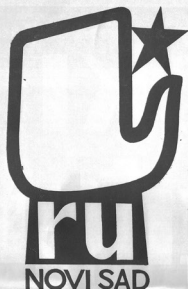
Povodom izložbe "Novac u Beogradu, Muzej grada Beograda organizuje seriju predavanja (svake srede i petka) o istoriji novca. Predavači će biti najistaknutiji jugoslovenski stručnjaci za pojedine oblasti numizmatike.

Sledeća tema: Srpski srednjovekovni novac (period carstva)
predavač: U Sergije Dimitrijević
datum i vreme održavanja predavanja: 9. II 1968. petak u 18 čas.
u Muzeju grada Beograda, Zmaj Jovina 1/I.

109. Душан Поповић и српска Социјалдемократска партија, Београд,
7. новембар 1968.

	КОЛАРЧЕВ НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ 	
	Од 4. го 8. XI 1968.	
Понедељак 4. XI	18,15 мала сала	Др Јован Ковачевић, професор Универзитета АТИЛА Циклус ИСТОРИЈСКИ ПОРТРЕТИ
Уторак 5. XI	19,30 мала сала	У заједници са Наследним заводом „Знање“ — Загреб Књижевно-уметничко вече ПОЕЗИЈА ТИНА УЈЕВИЋА О Тину говоре: Миролас Ваупотић, Предраг Паланестра, Дубранко Јелчић и Неђељко Михаиловић Сталкове читају: Ксенија Јовановић и Љуба Тадић
Среда 6. XI	18,15 мала сала	Др Владан Јосиповић, професор Универзитета ПОСЛЕДИЦЕ АРИТМИЈА И ЗНАЧАЈ ЛЕЧЕЊА (са пројекцијама) Циклус ПРАВИЛАН И НЕПРАВИЛАН РАД СРЦА
Четвртак 7. XI	19,30 мала сала	Дискусија ШКОЛА НАМЕЊЕНА СВИМА — ОБАВЕЗНА ОСМОГОДИШЊА ШКОЛА Циклус дискусија О ТЕМАМА О РАЗВОЈУ И УСАРЊАВАЊУ СИСТЕМА ОБРАЗОВАЊА И ВАСПИТАЊА Учествују: Др Љубо Криста, Милеико Николић, др Александра Маријановић, Драгомир Араџевић и др Јован Борџић
Петак 8. XI	18,15 мала сала	Бранко Драгутиновић, драматург Београдске опере НАСТАНАК И РАЗВОЈ ОПЕРЕ И БАЛЕТА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА Циклус СТО ГОДИНА НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА У БЕОГРАДУ
Понедељак 4. XI	19,30 мала сала	Др Егон Фекете, научни сарадник Института за српскохрватски језик ПИТАЊЕ ОДРЕЂЕНОСТИ И НЕОДРЕЂЕНОСТИ У ВЕЗИ СА УПОТРЕБОМ ПРИДЕВА У НАШЕМ ЈЕЗИКУ Циклус О НАШЕМ ЈЕЗИКУ И ГОВОРУ
Уторак 5. XI	18,15 мала сала	Др Сергеје Димитријевић, научни саветник ДУШАН ПОПОВИЋ И СРПСКА СОЦИЈАЛ-ДЕМОКРАТСКА ПАРТИЈА (Поводом 50-годишњице смрти Душана Поповића)
Среда 6. XI	19,30 мала сала	Ду Рајован Самарџић, професор Универзитета СТОЈАН НОВАКОВИЋ Циклус СОЦИОЛОШКА ТРАДИЦИЈА У СРБА
Четвртак 7. XI	18,15 мала сала	Др Војислав Симовић, професор Универзитета ОСНОВНА ПРАВА ЧОВЕКА И ЊИХОВА ЗАШТИТА У ЈУГОСЛАВИЈИ Циклус О ПРАВИМА ЧОВЕКА
Петак 8. XI	19,30 мала сала	Света Лукић, књижевница ПАСТЕРНАК — „ДОКТОР ЖИВАГО“ Циклус АНАЛИЗА РЕМЕК-ДЕЛА СВЕТСКЕ КЊИЖЕВНОСТИ

110. Революционарна оријентација југословенског радничког покрета у првим годинама заједничке државе,
Нови Сад, 4. март 1969.

radnički univerzitet

Utorak,
4. III 1969.
u 18 čas.

MLADI I SAUREMENOST U POZORIŠTU

Govori: **Milenko Misailović,**
dramaturg Narodnog pozorišta u Beogradu

Četvrtak,
6. III 1969.
u 18 čas.

Revolucionarna orijentacija jugo- slovenskog radničkog pokreta u prvim godinama postojanja zajedničke države

Govori: **dr Sergije Dimitrijević,**
naučni saradnik, Beograd

NARODNA BIBLIOTEKA
"RADOJE DOMANOVIC"
BR.

30.9.1969.god.

LESKOVAČ

111. Услови илегалног партијског рада,
Лесковац, 30. септембар 1969.

U okviru proslave 25-godišnjice oslobodjenja Lesko-
vca i 90-godišnjice Narodne biblioteke, organizuje se

p r e d a v a n j e

USLOVI ILEGANOG PARTIJSKOG RADA

Predavač: Dr. SERGIJE DIMITRIJEVIC, naučni savetnik

Predavanje će se održati u četvrtak 2. oktobra 1969.
godine, u 18 časova, u prostorijama Narodne biblioteke.

Molimo Vas da prisustvujete ovom predavanju.

Odbor za proslavu

ПРИЛОГ

Лесковац и околина кроз плакат
Збирка плаката Сергија Димитријевића

Збирка плаката о Лесковцу др Сергија Димитријевића стварана је 57 година, почев од 1930, и садржи 188 плаката. Збирка је подељена на периоде, тако да плакате настале у периоду од 1914. до 1940. године чине једну целину, а плакате од 1944. до 1976. другу.

Ова збирка плаката (сакупљених на једном месту) историјски је извор првог реда и настала је као резултат дугогодишњег научног и пасионираног настојања да се очувају и отргну од заборава најдрагоценији документи о лесковачком крају.

Грађа првог дела ове збирке пружа податке о политичким и протестним скуповима, зборовима, митинзима, културним приликама, разним прославама; затим о социјалним, здравственим, привредним, друштвеним и верским приликама у лесковачком крају. Највише има објава, летака, плаката и прогласа који се односе на агитациони материјал политичких странака. Они сведоче о страначким борбама за власт уочи општинских и скупштинских избора у Краљевини Југославији.

Збирка плаката др Сергија Димитријевића на врло сликовит начин приказује рад и борбу политичких странака у лесковачком крају. Готово све политичке странке, које су у том периоду формиране у земљи, имале су своје одборе и у Лесковцу. Страначка борба је била у знаку великих општинских радова које је општинска управа предузимала ради обнове и изградње града. Питања шта и како финасирати била су у време општинских и парламентарних избора за народне посланике повод за међусобне сукобе. Све странке су сазивале грађанске зборове и конференције на којима су страначки прваци иступали и износили мишљење својих политичких група.

Често су се међусобне полемике, оптужбе и обрачуни око неких питања, о којима странке нису имале исто мишљење, водили преко плаката. Тако је плакат требало не само да обавести грађане и чланове странке о одржавању збора или избора него и да информише јавност о свим питањима, ставовима и програмима одређене странке. За време НОБ-а политички плакат је имао значајну функцију у мобилизацији маса за борбу против фашизма, а у послератном периоду он је био важно средство политичке агитације нове власти.

У другом делу ове збирке од 1944. до 1976. године највећи број плаката се односи на период обнове и изградње града, на област спорта и физичке културе, затим на позоришну уметност, на друштвени, политички и привредни живот града и шире околине.

Овом ретроспективном изложбом презентујемо део збирке плаката коју је госпођа Нада Димитријевић, супруга покојног Сергија Димитријевића, поклонила Народном музеју у Лесковцу, па јој се и овом приликом најсрдачније захваљујемо.

СПИСАК ПЛАКАТА ПРЕДАТИХ НАРОДНОМ МУЗЕЈУ У ЛЕСКОВЦУ

1. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић, новинар: Оснивачи научног социјализма, недеља, 18. новембар 1945, (жуте боје), сала Културног дома.
2. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић, новинар: Оснивачи научног социјализма, четвртак, 22. новембра 1945, (плаве боје), сала Официрског дома.
3. Предавања поводом нацрта Устава која организује Нарони фронт, Сергије Димитријевић: Радници и Устав, четвртак, 27. децембар 1946, (жуте боје), групна плаката.
4. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић, хонорарни наставник Универзитета у Београду: О испитивању прошлости Лесковца и околине, среда, 15. јануар 1947, (жуте боје - два комада), сала биоскопа „Москва“.
5. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић, новинар: О Лењину, 20. јануар 1946, (жуте боје), сала Културног дома.
6. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић, повереник за индустрију ОНО (Окружног народног одбора), О држави, 22. маја 1946. (жуте боје).
7. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић, директор Економског института Привредног савета ФНРЈ и хонорарни наставник Правног факултета Београдског универзитета: Наша нова економска политика у области индустрије, 12. Јануар 1947, (зелене и жуте боје - два иста комада), сала биоскопа „Москва“.
8. На Народном универзитету у сали Дома културе у Бору, Сергије Димитријевић, директор Економског института Привредног савета владе ФНРЈ: О унутрашњим резервама радне снаге у социјалистичком сектору привреде, 18. јуна 1947, (плаве боје).
9. Народни универзитет Лесковац, Сергије Димитријевић, директор Економског института Привредног савета ФНРЈ из Београда: Индустрија бивше Југославије и наша нова привреда, 9. IX 1947, (розе боје - два комада).
10. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић, директор Економског института Привредног савета ФНРЈ: Стари Лесковац као просветни и културни центар, 21. јануар 1948, (жуте боје - два комада).
11. Одбор за организовање Градског Народног музеја у Лесковцу, Реферат - друг Сергије Димитријевић, 2. маја 1948, (жуте боје), групна плаката. У потпису - Одбор за организовање музеја.

12. Организовање Градског Народног музеја у Лесковцу, 18. марта 1948, (велика плаката жуте боје). У потпису - Одбор за организовање музеја, са сликом музеја.
13. Друштво економиста Србије (Београд), Сергије Димитријевић: Страни капитал у привреди бивше Југославије, четвртак (1950) (жуте боје), дворана бр. II Правног факултета (у Београду).
14. Народни универзитет у Приштини, Сергије Димитријевић, директор Економског института у Београду: Инострани капитал у бившој Југославији, 17. Април 1950, (жуте боје, оштећена).
15. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић: Страни капитал у привреди бивше Југославије, субота 18. мај (1950), (жуте боје).
16. Друштво економиста Србије - Подружница Зајечар, Сергије Димитријевић, директор Економског института Привредног савета владе ФНРЈ: Страни капитал у привреди бивше Југославије, субота 17. јуни 1950, (жуте боје)
17. Друштво економиста Лесковац, Сергије Димитријевић, научни саветник: Градска привреда старог Лесковца, 10. Септембар 1952, Сала биоскопа „11 Октобар“ (Промењен назив биоскопа „Москва“, примедба Наде Димитријевић, (зелена и розе боја -два комада).
18. Раднички универзитет „Радован Драговић“ и Среско синдикално веће у Титовом Ужицу, организује комеморативно вече посвећено Радовану Драговићу (С.Д. говорио о Радовану Драговићу), 6. јануар 1956.
19. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић, научни сарадник Историског института Српске академије наука: Дубровачки каравани у Јужној Србији у XVII веку, 29. мај 1956, (плаве боје).
20. Народни универзитет у Лесковцу, Сергије Димитријевић, научни сарадник Историског института Српске академије наука: Српски социјалисти и први светски рат, 15. фебруар 1959, Прво предавање на Народном универзитету у Лесковцу у оквиру прославе 40-годишњице КПЈ, (беле боје).
21. Сергије Димитријевић, предавање у сали СПК „О ДИМИТРИЈУ ТУЦОВИЋУ“. У петак 18. новембра (•••). Позивају се сви чланови Синдикалне подружнице ПС и СПК да присуствују. Управа (руком писано на белом картону).
22. Раднички универзитет „Радован Драговић“ и Среско синдикално веће у Титовом Ужицу, Комеморативно вече. ЛИЧНОСТ И ДЕЛО РАДОВАНА ДРАГОВИЋА, реч Сергија Димитријевића, научног

- сарадника Историјског одељења Српске академије наука, 6. јануар 1956, у сали Дома ЈНА (штампана позивница). Повезати са бр. 18.
23. На радном састанку Историјског института Српске академије наука, који ће се одржати у петак 13. маја 1955, одржаће реферат Сергије Димитријевић, научни сарадник Института: ДУБРОВАЧКА ТРГОВИНА И УЛОГА ДУБРОВАЧКЕ КОЛОНИЈЕ У ПРОКУПЉУ У XVII ВЕКУ.
  24. На радном састанку Историјског института Српске академије наука који ће се одржати у четвртак 22. марта 1956. одржаће реферат Сергије Димитријевић, научни сарадник овог института. Сергије Димитријевић „ДУБРОВАЧКИ КАРАВАНИ У ЈУЖНОЈ СРБИЈИ У XVII ВЕКУ“ (писано писаћом машином).
  25. На радном састанку Историјског института Српске академије наука, који ће се одржати у четвртак 16. маја 1957. одржаће реферат Сергије Димитријевић: „СРПСКИ СРЕДЊОВЕКОВНИ БАКАРНИ НОВЦИ“ (два примерка штампана писаћом машином) .
  26. На заједничкој седници Археолошког и Историјског института Српске академије наука одржаће 20. фебруара 1958. реферат Сергије Димитријевић „НОВЕ ВРСТЕ СРПСКОГ СРЕДЊОВЕКОВНОГ НОВЦА“ (писано на парчету хартије писаћом машином) (два примерка).
  27. На заједничком радном састанку Археолошког и Историјског института Српске академије наука, који ће се одржати 23. октобра 1958. године одржаће реферат Сергије Димитријевић, научни сарадник Историјског института „ХРОНОЛОГИЈА ДУШАНОВОГ ЦАРСКОГ НОВЦА“ (писано на парчету хартије писаћом машином).
  28. На радном састанку Историјског института, који ће се одржати у четвртак 23. јуна 1960, одржаће реферат др Сергије Димитријевић: „КОНТРАМАРКЕ НА СРПСКИМ И БОСАНСКИМ ДИНАРИМА“.
  29. Раднички универзитет у Лесковцу организује предавање „ОКТОБАРСКА СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕВОЛУЦИЈА И РАЗВИТАК КЛАСНЕ БОРБЕ И РЕВОЛУЦИОНАРНОГ ПОКРЕТА У НАШОЈ ЗЕМЉИ (1917-1920). Предавач: Др Сергије Димитријевић, научни сарадник из Београда. Предавање ће се одржати 12. VI 1967. у сали Политичке школе (Дом синдиката, II спрат) (писано на парчету хартије писаћом машином).
  30. Поводом изложбе „Новац у Београду“, Музеј града Београда организује серију предавања о историји новца. Следећа тема: СРПСКИ СРЕДЊОВЕКОВНИ НОВАЦ (ПЕРИОД ЦАРСТВА). Предавач СЕРГИЈЕ ДИМИТРИЈЕВИЋ. Датум одржавања: 9. II 1968 (Штампано на парчету хартије).

31. Народна библиотека „Радоје Домановић“, Лесковац, У оквиру прославе 25-годишњице ослобођења Лесковца и 90-годишњице Народне библиотеке, организује предавање „УСЛОВИ ИЛЕГАЛНОГ РАДА“ - Предавач др Сергије Димитријевић, научни савеник,. Предавање ће се одржати у четвртак 2. октобра 1969, у просторијама Народне библиотеке. Одбор за прославу (Штампано на парчету артије).
32. Дом синдиката. Сала биоскопа – Одбор за прославу ослобођења Лесковца и Раднички универзитет „Коста Стаменковић“ приређују у част 20-годишњице ослобођења Лесковца ВЕЧЕ КЊИЖЕВНИКА И ПУБЛИЦИСТА из Лесковца са оригиналним радовима. Учествују: др Сергије Димитријевић, др Жак Конфино, др Димитрије Кулић. 9. октобра 1964. (две велике плакате жуте и розе боје).
33. Народна библиотека „Радоје Домановић“, Лесковац, организује предавање - „УСЛОВИ ИЛЕГАЛНОГ РАДА“ - Предавач др Сергије Димитријевић, 2. октобар 1969. (жуте боје).
34. Коларчев универзитет, Београд, Од 4. до 8. XI 1968. Четвртак, 7. XI 1968. Предавач: Др Сергије Димитријевић, научни саветник. Тема: ДУШАН ПОПОВИЋ И СРПСКА СОЦИЈАЛ-ДЕМОКРАТСКА ПАРТИЈА (Поводом 50-годишњице смрти Душана Поповића). (Велика бела групна плаката).
35. Коларчев народни универзитет. Од 3. до 7. III 1969. Среда, 5. III 1969. Предавач: Др Сергије Димитријевић, научни саветник. Тема: РЕВОЛУЦИОНАРНА ОРИЈЕНТАЦИЈА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ РАДНИЧКОГ ПОКРЕТА У ПРВИМ ГОДИНАМА ПОСТОЈАЊА ЗАЈЕДНИЧКЕ ДРЖАВЕ (Циклус Педесет година Савеза комуниста Југославије). (Велика бела групна плаката).
36. Коларчев народни универзитет, Од 14. до 18. IX 1969. Понедељак, 14. IX Предавач: Др Сергије Димитријевић, научни саветник. Тема: НОВАЦ ПЕРИОДА КРАЉЕВСТВА (са пројекцијама). Семинар – Српска средњовековна нумизматика. (Велика бела групна плаката).
37. Коларчев народни универзитет. Од 21. до 25. IV 1969. Понедељак 21. IV 1969. Предавач: Др Сергије Димитријевић, научни саветник. Тема: НОВАЦ ПЕРИОДА ЦАРСТВА (Са пројекцијама). Семинар - Српска средњовековна нумизматика. (Велика бела групна плаката).
38. Коларчев народни универзитет. Од 19. до 23. V 1969. Понедељак 19.V 1969. Предавач: Др Сергије Димитријевић, научни саветник. Тема: НОВАЦ ПРИМОРСКИХ ГРАДОВА СРЕДЊОВЕКОВНЕ СРПСКЕ ДРЖАВЕ (са пројекцијама). Семинар - Српска средњовековна нумизматика). (Велика бела групна плаката).

39. Коларчев народни универзитет, Од 5. до 9. V 1969. Понедељак, 5. V 1969. Предавач: Др Сергије Димитријевић, науч.саветник. Тема: НОВАЦ ПЕРИОДА СТЕФАНА ЛАЗАРЕВИЋА (Са пројекцијама). Семинар - Српска средњовековна нумизматика. (Велика бела групна плаката).
40. Раднички универзитет Нови Сад, четвртак 6. III 1969. Предавач: др Сергије Димитријевић, научни сарадник. Тема: Револуционарна оријентација југословенског радничког покрета у првим годинама постојања заједничке државе. (Велика бела групна плаката).
41. Издавачко предузеће „Рад“. Поводом 25. годишњице свога постојања и плодне издавачке делатности приређује свечану академију. Вече „Радових“ издања. Предавач: Др Сергије Димитријевић, виши научни саветник Института за раднички покрет. Тема: Живот и дело Димитрија Туцовића. (Велика бела групна плаката) (два комада).
42. Народна библиотека „Радоје Домановић“ Лесковац. У оквиру програма прославе 30-годишњице народне револуције, Народна библиотека „Радоје Домановић“ и Комисија за идејни рад у култури, образовању и науци ОК СКС Лесковац, организују предавање са дискусијом. Предавач: Др Сергије Димитријевић, научни саветник Српске академије наука. Тема: О МЕМОАРСКОЈ ЛИТЕРАТУРИ И МЕМОАРИМА СВЕТОЗАРА ВУКМАНОВИЋА – ТЕМПА. Одржано 23. марта 1971. (Беле боје – шапирогафисано).
43. Народна библиотека „Радоје Домановић“ - Лесковац. 23. марта 1971. Предавач: Др Сергије Димитријевић. Тема: О МЕМОАРСКОЈ ЛИТЕРАТУРИ И МЕМОАРИМА СВЕТОЗАРА ВУКМАНОВИЋА – ТЕМПА. (розе боје).
44. Народни универзитет у Вучју. 24. март 1971. Предавач: Др Сергије Димитријевић. Тема: МЕМОАРИ СВЕТОЗАРА ВУКМАНОВИЋА – ТЕМПА. Предавање ће се одржати у сали Библиотеке у Вучју (жуто - розе боје).
45. Народни универзитет у Вучју. 24. марта 1971. Предавач: Др Сергије Димитријевић. Тема: МЕМОАРИ СВЕТОЗАРА ВУКМАНОВИЋА-ТЕМПА. (беле боје – шапирографирано).
46. Народна библиотека „Радоје Домановић“ из Лесковца у сарадњи са одељењем у БРЕСТОВЦУ организује предавање са дискусијом. Предавач: Др Сергије Димитријевић. “Тема: О МЕМОАРСКОЈ ЛИТЕРАТУРИ И МЕМОАРИМА СВЕТОЗАРА ВУКМАНОВИЋА – ТЕМПА. 25. март 1971, четвртак. (беле боје -куцано на машини).
47. ЗАХВАЛНИЦА Димитријевић Сергију поводом 75-то годишњице рада Основне школе „Светозар Марковић“ Лесковац, 23. XI 1979.

48. ЗАХВАЛНИЦА Сергију Димитријевићу, поводом 30-те годишњице СУБНОР-а Југославије. Удружење бораца НОР месне заједнице „Братство-Јединство“ Нови Београд. 21. XII 1977.
49. ПРИЗНАЊЕ Сергију Димитријевићу. Скупштина Месне заједнице „Братство-Јединство“ Нови Београд. 20. X 1981.
50. ЗАХВАЛНИЦА Димитријевић Сергију поводом Дана борца. Општински комитет Савеза комуниста Нови Београд. 4. јул 1983. (Прецртано)
51. ЗАХВАЛНИГА Др Сергију Димитријевићу поводора 25-годишњице рада и отварања нове зфцкаде - Народни музеј у Лесковцу. 2. маја 1974. (Прецртано)
52. Скупштина града Београда, жири за друштвене науке додељује Октобарску Награду Београда за најбоља достигнућа у области уметности и науке у години, Др Сергију Димитријевићу за дело: рад у колективном делу „ИСТОРИЈА БЕОГРАДА“ у 3 књиге у редакцији академика Васе Чубриловића, у Београду 20. Октобар 1974. (Прецртано)
53. Скупштина општине Крушевац додељује ПЛАКЕТУ шест векова Крушевца Сергију Димитријевићу за вредан допринос прослави јубилеја града, Бр. 020-124/71, 1971. Крушевац. (Прецртано).
54. Савез филателиста Србије као организатор Пете филателистичке изложбе у Београду од 18-26. 10. 1964, поводом прославе ослобођења главног града Југославије подарује ову СПОМЕН ПОВЕЉУ у рангу златне медаље Др Сергију Димитријевићу, научном саветнику, члану СФС, за изложак „ОСВАЈАЊЕ КОСМОСА“ у знак пријатељске пажње и захвалности на учешћу у тој прослави. Београд, 18.10. 1964. (Прецртано).
55. Почасна диплома у част 20-тп годишњице ослобођења Београда од немачко-фашистичких освајача др Сергију Димитријевићу, од Одеског филателистичког друштва за колекцију филателистичких марака Совјетског Савеза на тему: „Космос“ (марке и коверти). 20. октобра 1964. (Прецртано).
56. Народни одбор општинед Лесковац УВЕРЕЊЕ - додељује Др Сергију Димитријевићу медаљу за изванредне заслуге у развоју Лесковца. Рег. бр. 5. 11. Октобра 1959. Лесковац. (Прецртано).
57. Слика Лесковца из 1886. - Тителбах.
58. Плаката - реклама - Приватни санаторијум у Лесковцу. Улица Сурдуличких мученика бр. 2, снабдевен свим модерним комфором. Прима на лечење и оперисање све болеснике оба пола и породиље. Цене приступачне свим слојевима и не премашују расходе за ле-

- чење у државним болницама. Лекари санаторијума Др Д. Деклева Др Ж.(ак) Конфино.
59. Гласачима у округу Врањском. Плакат из Народног музеја у Власотинцу прекуцан на писаћој машини. Зеленкасте боје. Марта 1928. год. Лесковац. Кандидати: Милан Станојевић, Танасије Миљковић, Тодор Поповић, Јован Цветковић, Владимир Мишић, Дим. Р. Димитријевић.
  60. Говор народног посланика среза власотиначког Душана Ст. Милошевића приликом буџетске дебате Министарства грађевина на дан 7 марта 1938 год., у Народној скупштини. Плаката шапирографина - у деловима, јер је јако велика. Оригинал је црно на белом. (У архиви С.Д. не налази се оригинал.).
  61. ПОЗИВ НА МИТИНГ. У недељу 17. ов. м. на главној пијаци код Споменика (у случају хрђавог времена у просторијама хотела „Костић“) МИТИНГ на коме ће Одбор, преко референата изнети све предузете кораке по електричном питању... , па затим донесе и потребну РЕЗОЛУЦИЈУ која ће се доставити надлежнима ... Одбор за спровођење електричног питања. Плаката зелене боје.
  62. ГРАЂАНИ Данас сви дођите на митинг у пола три сата код Споменика, због општинске електрике. О Д Б О Р. Плаката зелене боје.
  63. Одбор за спровођење електричног питања грађанству града Лесковца. Лесковац, септембра 1933. Огромна плаката беле боје.
  64. Одбор за спровођење електричног питања грађанству града Лесковца. - Додатак „Лесковачког гласника“ бр. 36, стр. 3-6.
  65. НА ЗНАЊЕ. (О електричном питању). У потпису: Осетљиви Грађани града Лесковца. Велика плаката жућкасто беле боје.
  66. Одговор на плакат Електричног одбора - Драги грађани и пријатељи. У потпису: С поштовањем Тодор Д. Младеновић „Зуцкић“. Велики плакат плаве боје.
  67. Одговор кмету Зуцкићу. Мото: „Јанко брани мртва Владислава! Што га брани, кад га не одбрани?“ У потпису: Електрични Одбор. Плакат бело жућкасте боје.
  68. Поштованом Грађанству Града Лесковца. Поводом одржане конференције електричног одбора за подизање општинске електричне централе. ... У Потпису: С поштовањем Тодор Д. Младеновић „Зуцкић“, члан суда и одбора за подизање електричне централе. Плакат зелене боје.
  69. Још нешто о уговору између општине и Електричног друштва (Подаци из записника одборских седница). Потпис: Мих. Ј. Буринчић. Септембар 1933, Лесковац. Плаката жуте боје.

70. Господ. Сретену Динићу, уреднику „Лесковачког гласника. У потпису: претседник општине лесковачке Мих. Ј. Буринчић. 24. октобра 1933. год. Лесковац. Плаката жуто беле боје.
71. Грађанима града Лесковца. Потпис: Општински Већници: Васа Марјановић, Филип Стјковић, Милан Ђикић, Гавра Стаменковић. 4. Мај 1933. године, Лесковац. Плаката плаве боје.
72. ПАЖЊА. ПОШТЕНОМ ГРАЂАНСТВУ ГРАДА ЛЕСКОВЦА. На курјака повика а лисице месо једу. Потпис: Претседник општине лесковачке Мих. Ј. Буринчић. 4 октобар 1933, Лесковац. Плаката жуто беле боје.
73. ПРАВА ИСТИНА - Званични податци о електричном питању. - Уредништву „Лесковачког гласника“ - Лесковац. Потпис: Мих. Ј. Зуринчић, претседник општ. Лесковачке. 14. септембра 1933 год. Велика плаката прљаво беле боје. (Личи на додатак „Лесковачком Гласнику“).
74. Српско планинско и туристичко друштво ПОДРУЖИНА ЛЕСКОВАЦ Приређује излет за своје чланове. У међувремену, од 10. до 15. јула, којом приликом ће се посетити: СОЛУН-АТИНА. Полазак из Лесковца 10 јула у 12.35 часова ... Потпис: УПРАВА. 18 јула 1938 год. Лесковац. (Плаката оранж боје).
75. ПЕТОГОДИШЊИ ПОМЕН Милану Димитријевићу, Константину Недељковићу „Чече“, Чеди Шундрићу, Драгом Томићу, у недељу 11. августа 1946. у Саборној цркви, после службе Божје. Потпис: ОЖАЛОШЋЕНЕ ПОРОДИЦЕ И ДРУГОВИ. Август 1946. год. Лесковац. Плакат беле боје.
76. НЕДЕЉНЕ НОВИНЕ. Драги пријатељу. Решили смо да од 19. овог месеца отпочнемо са штампањем недељног листа под насловом „Недељне новине“... Потпис: С пријатељским поздравом „Недељне новине“. Уредник, Јован Јовановић. Плаката - реклама беле боје.
77. ПРИЈАТЕЉИ Позивамо вас да одмах неизоставно изађете на биралиште и гласате за кандидата НИКОЛУ ДИНИЋА. Не заборавите да гласање траје само до 6 часова увече. Поведите и своје пријатеље. 8. новембра 1931. г. Потпис: С поздравом Василије-Циле Миленковић, Ђока Врањкић. Плаката жуте боје.
78. БИРАЧИМА ЛЕСКОВЧАНИМА. - Никола Динић, посланички кандидат за наш срез. На бирачкој листи г. Петра Р. Живковића, претседника владе. Гласај само за Николу Динића. Плаката жуте боје. (1931).
79. БИРАЧИМА СРЕЗА ЛЕСКОВАЧКОГ. Ви знате за кога ћете гласати најбоље, да ли за Тонића, вашег сина и вашег човека, или за Динића,

- странца и пензионера... Гласајте за Тонића и Илију ако хоћете да очувате своје име и ваш глас. Плакат жуте боје (1931).
80. АКАДЕМСКО ПОЗОРИШТЕ ЛЕСКОВАЦ – Приређује позоришни комад ОСЛОБОЂЕЊЕ КОСТЕ ШЉУКЕ (сеоска стварност у 7 слика). Управа. Преликана плаката 15. новембар 1936. год.
  81. Конференција Брђана и станарица, Београд 1. и 2. априла 1934. г. Реферат брата Сергија Димитријевића УЛОГА БРЂАНА У ДРУШТВУ.
  82. СТУДЕНТИМА УНИВЕРЗИТЕТА. Потпис: Ректор Универзитета Влад. К. Петковић. 12. марта 1932. год. у Београду. Велика плаката жуте боје. (У то време С. Димитријевић, студент права на Београдском универзитету, сам је скинуо ову плакату са зида и сачувао је у својој архиви).
  83. Скуп О ЖИВОТУ И РАДУ ДР СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА - Народни раузеј и Народна библиотека „Радоје Домановић“, Лесковац, Лесковац 18. новембра 1983.
  84. Научни скуп: Драгиша Лапчевић у радничком покрету Србије – Програм – 13. и 14. октобра 1983. године Пожега. Учествовао С. Димитријевић са темом: Улога Драгише Лапчевића у социјалистичком покрету у Србији до доласка Димитрија Туцовића на његово чело 1908. године.
  85. ИЗБОРНЕ БОРБЕ РАДНИЧКЕ КЛАСЕ У ЛЕСКОВЦУ И ОКОЛИНИ. Копија куцаног текста од 15 страна. Потпис: П. Митић.
  86. Женска подружина - Лесковац основана 1901. год. Ксероксирана копија 2 листа, из: Извештаји о раду Савезних друштава у 1924-25. год.
  87. Осам година рада Народног музеја у Лесковцу - Копија извештаја од 3 стране. Без потписа.
  88. ЛЕСКОВАЧКА НАРОДНА ПЕСМА. Плакат жуте боје, штампана песма у две колоне. (Мастилом у углу С.Д. записао 1938. год.).
  89. МИЦКОВ ОТАЦ ЗА ВРЕМЕ РАТА. Жута плаката – слика у виду стрипа. С. Д. записао у углу плакате 1938. год. Плаката жуте боје.
  90. МОЈИМ ДРАГИМ БИРАЧИМА. Потпис: Ваш Тодор Р. Тонић, бив. народ. Посланик. Плаката велика жуте боје, у чијени углу уписана 1938. год. (На плакати сумирано све што је Тодор Тонић урадио у ток свог мандата за Лесковац и своје бираче).
  91. ДРАГИ ПРИЈАТЕЉУ ГЛАСАЈ ЗА ТОДОРА ТОНИЋА. Потпис Никола Динић. С. Д. записао у углу плакате 1935. год. Плаката мала оранж боје.
  92. ЖИВЕЛА ПОБЕДА И СВЕСТ ГРАЂАНА. Тоша Тонић удружен са ЦЕНТРАЛНОМ БАНКОМ врбује људе и нуде им паре само да њега гласају ... гласајмо за ЖИКУ РАФАЈЛОВИЋА који ће нас достојно

- претстављати и заступати на надлежном месту. Плаката жуто беле боје. С.Д. у углу плакате записао 1935. год.
93. ГОСПОДИНУ ЂОКИ ВРАЊКИЋУ, Инд. Лесковац. - Прочитао сам плакат који је јуче под твојим потписом растуран по вароши, а којим позиваш грађане града Лесковца, да гласају за г. Тодора Тонића, а не за мене. Потпис: Твој некадашњи пријатељ Жив. Рафајловић. 3. мај 1935 год. Лесковац. Плаката жуто беле боје.
  94. НАРОДУ СРЕЗА ЛЕСКОВАЧКОГ. Потпис: Бранилац наших интереса Ваш пријатељ и друг, МИРКО ЂОРЂЕВИЋ, шајкачарски радник и кандидат за народног посланика. - Акциони одбор за постављање земаљске листе Димитрија В. Љотића у Лесковцу 13-IV 1935. год. Плаката жуте боје.
  95. Драги пријатељи и грађани града Лесковца међу којима живим. Потпис: Поштује све редом АЦА ИЛИЋ, бивши саобраћајни чиновник. Маја 1935. године Лесковац. Мала плаката оранж боје.
  96. ГРАЂАНИМА ЛЕСКОВЦА... Народе, из овога можеш извући поуку за кога од данашњих кандидата треба да гласаш. Потпис: Алек. Илић, бив. саобраћајни чиновник. Лесковац маја 1935 год. Плаката жуте боје.
  97. ГОСПОД. ЂОКИ ВРАЊКИЋУ, индустр. Потпис: Жив. Рафајловић, 4. мај 1935 год. Лесковац. Плаката црвене боје.
  98. ДРАГИ ПРИЈАТЕЉИ. Многобројним плакатама, растуруним од странаћ мога противкандидата г. Рафајловића, претстављам се као човек без икакве вредности... Категорички од себе одбијам нанесену ми клевету електричним питањем и свечано изјављујем... Потпис: Тодор Р. Тонић посл. кандидат. Маја 1935 године Лесковац. Плаката жуте боје.
  99. БИРАЧИМА ГРАДА ЛЕСКОВЦА ЗА ИЗБОРЕ НАРОДНИХ ПОСЛАНИКА. Већ од неколико дана јавно круже вести, да се један добро познати агитатор кандидата г. Живојина Рафајловића ... Потпис: Поздравља Вас Ваш Тодор Р. Тонић, 2. маја 1935. године, Лесковац. Плаката велика оранж боје.
  100. БИРАЧИМА ГРАДА ЛЕСКОВЦА. Браћо Лесковчани, Данашњи избори за народне посланике имај за циљ да изабере најбоље лице које ће наш град и срез претстављати и лице, које ће нашем граду и срезу највише користити... Потпис: Живео Живојин Рафајловић. Акциони одбор. Маја 1935 године, Лесковац. Плакат зелене боје, велики.
  101. ЗЕМАЉСКА КАНДИДАТСКА ЛИСТА за изборе народних посланика за Народну скупштину на дан 9 маја 1935. године, за ад-

- министративни срез Лесковачки, бановине Вардарске у изборном округу бр. 33. Носилац земаљске кандидатске листе: Д-р Владимир Мачек адвокат из Загреба. Кандидат за срез Лесковачки, Бановине Вардарске Јован В. Јовановић, адвокатски приправник из Лесковца. Његов заменик: Младен Савић земљоделац из Великог Трњана. Потпис: Претседник касац. Суда, Божидар Катанић, с.р. Р.Бр. 383. 20-IV- 1935. год. Београд. Плаката бело жуте боје.
102. БИРАЧУ! Слободно гласај за онога кандидата кога желиш, јер ти на то закон даје право... Тај човек је Јован Јовановић. Ако гласаш за њега, твој глас иде у знку боље будућности. Плаката мала оранж боје. (Мастилом у углу С.Д. записао 1935).
103. СВЕСНИ БИРАЧИ! Ако не желите да своја права жртвујете банка-рима; ако не желите да вам се понова попну на врат људи који за дуги низ година посланиковања и министровања нису ништа учинили за вас ... онда вам свест налаже да гласате ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА борца за народна права, истинског вашег пријатеља ... Гласајте ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА! Мала црвена плаката. (Мастилом у углу С.Д. записао 1935).
104. ЗЕМЉОРАДНИЦИ! Гласајте 5. маја човека који је свој живот вама посветио; човека који је на жртвеник ваших права принео најлепшу жртву - своју младост! ... Земљорадници! Гласајте Јована Јовановића! Јер, његова победа јесте победа радног народа села и града. Мала плаката зелене боје. (Мастилом у углу С.Д. записао 1935)
105. ГЛАСАЧИ! Ми немамо пара да просипамо као остали, али зато смо поборници правде и истине. ... гласајте за ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА, адвокат. Приправника. Мала зелена плаката.(Мастилом у углу С.Д. записао 1935).
106. ДРАГИ ПРИЈАТЕЉУ. Интерес твој, твоје породице је у томе, да се град Лесковац и срез лесковачки једном уреди како ваља. То нас је подстакло да овога пута помогнемо г. ТОДОРА ТОНИЋА, бив. Народног посланика, а који је сада кандидат... Потпис: Ђока Враќкић. (мастилом у углу С.Д. записао 1935). Мала бело жута плаката.
107. Сви сложено гласајмо за листу ЖИКЕ РАФАЈЛОВИЋА ако желимо добро себи и својој деци и да се електрично питање реши корисно по грађане. - Мала плаката црвене боје. (У углу мастилом 1935)
108. БРАЋО ЛЕСКОВЧАНИ И СИРОТИЊО ЛЕСКОВАЧКА. Поале изласка Милана Поп Димића из општину ми који смо отпуштени из општинске службе у најгоре време у почетку зиме ... Потпис: СИРОМАШНИ ЛЕСКОВЧАНИ. Мала плаката црвене боје. (мастилом у углу С. Д. записао 1935).

109. План О. Лесковац. Размера 1:50000.
110. Плакат: Посетите од 29. јула до 3. августа 1954. год. Специјални лесковачки сајам текстилне индустрије ФНРЈ. Следи други плакат: Сајамски ред. Следи трећи плакат: Опште упутство. Сва три представљају целину.
111. Велики плакат: 29-VII - 3-VIII 1954. СПЕЦИЈАЛНИ ЛЕСКОВАЧКИ САЈАМ ТЕКСТИЛНЕ ИНДУСТРИЈЕ ФНРЈ.
112. План Лесковца. Означене сајамске просторије. (два примерка). Прављен у време одржавања Сајма, односно за Сајам.
113. Пети сајам текстила и текстилних машина - План сајмишта и план Лесковца - централни део.
114. Две рекламе за Сајам VII текстила и текстилних машина.
115. Прецртано
116. Наш одговор власотиначким бив. робијашима. У потпису: Акциони одбор Радикала среза Власотиначког. Јануар 1927. године Власотинце. Велики црвени плакат.
117. ДЕМОКРАТИМА СРЕЗА ВЛАСОТИНАЧКОГ. У потпису: Прави демократе ср. Власотиначког. Марта 1923. год. Власотинце. Велика жута плаката.
118. БРАЋО! И ако је прошлих избора пропао као кандидат за народног посланика Димитрије О. Поповић опет силом народу намеће ... У потпису: Грде је слога ту је и победа. Живела Демократска Слога. Пријатељи народа. Велика жута плаката оштећена.
119. БРАЋО! Политички шпекуланти и пропалице Влајко и Димитрије, опет се појавише као кандидати и ако су прошлих избора много обећали и од тога ништа не остварили... У потпису: Гласајте за листу г. Љубе Давидовића на којој су: Криста Прикић и Вучко Стојковић. Доле с политичким трговцима. Живела Демократска Слога. Пријатељ народа. Велика плаката љубичасте боје.
120. ЖИВЕО НАРОДНИ СПОРАЗМ. Историјски акт од 8. октобра 1937. године... У потпису: Омладина Демократске Странке. Омладина Народне Радикалне Странке. Земљорадничка омладина. Омладина Самосталне Демократске Странке. Радничка омладина. Уједињена студентска омладина. Бело жута плаката средње величине.
121. Народна књижница и читаоница у Власотинцу приређује другог дана Божића 8-I-1939. г. У „Палас“ хотелу ВЕСЕО ДОЧЕК НОВЕ ГОДИНЕ са програмом. У потпису: Моли за посету Управа. Мала плаката зелене боје.
122. Народна књижница и читаоница у Власотинцу приређује другог дана Божића 8-I-1939. г. У хотелу „Паласу“ ЗАБАВУ са програмом.

- У потпису: Сва три дана Божића читаоница приређује у хотелу „Паласу“ МАТИНЕ од 2. час. по подне. Мала плаката љубичасте боје.
123. НАРОДНА ЧИТАОНИЦА У ВЛАСОТИНЦУ приређује 22. октобра тек. год. У сали Народног дома ЗАБАВУ са игранком и позор. комадома СУМЊИВО ЛИЦЕ... Режира г. Мих. Михаиловић. У потпису: УПРАВА. Плаката зелене боје. На полеђини уписана мастилом година 1939.
124. Мешовити хор власотиначке певачке дружине „Његош“ основане 1897. године Даваће у Врању на дан 2. септембра т.г. у сали „Хотел Врање“ свој КОНЦЕРТ... Хором диригује г. Фердо Вигеле, директор грађ. школе и просв. Реф. С.Н.О. У потпису: Моли за посету УПРАВА. Плаката оранж боје. На полеђини плакате уписана мастилом година 1945.
125. Позивница за МАСКЕНБАЛ на име госп. Властимир Здравковић, учитељ, Власотинци. МАСКЕНБАЛ власотиначке певачке дружине „Његош“ биће сензација ових поклада зато се најучтививије позивате ...У потпису: Управа. Бело жути картон.
126. Власотиначка певачка дружина „Његош“ ... даваће ПАРАСТОС својим умрлим и погинулим: Оснивачима, великим добротворима, добротворима, утемељивачима и редовним члановима: (следе имена ...) Плаката бело жућкасте боје. На полеђини мастилом уписана година 1940. (Све године уписане на плакатама уписао је Сергије Димитријевић).
127. Књижица - реклама од четири листа повезана. На корицама, односно насловном листу пише: Власотиначка певачка дружина „Његош“. Власотинци, Вардарска бановина, 1897-1934. Следи слика певачког друштва, затим Програм. На следећим листовима штампане хорске песме. Диригент Фердо Вигеле, наставник. Беле боје.
128. Општински комитет Савеза омладине и културно-просветна заједница општине Лесковац приређује МИТИНГ ПОЕЗИЈЕ. Сала Дома синдиката, 24 мај 1967. године. Неуобичајено велики плакат беле боје. Са леве стране учесници Митинга поезије, а са десне стране плаката: Плакатно издање колективне поеме у 200 примерака, како је то на полеђини плакате мастилом забележио Сергије Димитријевић.
129. Књижевни клуб „Глубочица,, и Дом југословенске народне армије Лесковац - Поводом Дана младости организује КЊИЖЕВНО ВЕЧЕ. Следе имена учесника Књижевне вечери, која ће се одржати 21. маја 1976. године у Дому ЈНА у Лесковцу. Плаката розе боје штампана црвеним словима.

130. Народе округа лесковачког. Први пут у потпуно слободној домовини прославиће ове године наши народи ПРВИ МАЈ као државни и општенародни празник...У потпису: Окружни одбор за прославу Првог маја. Плаката мутно беле боје штампана 27-IV 1946. год. Лесковац.
131. Раднички универзитет „Коста Стаменковић“ Лесковац. 9. октобар 1965. год. Субота. У част прославе ослобођења града О ЛИКОВИМА НАРОДНИХ ХЕРОЈА И ИСТАКНУТИХ БОРАЦА, говоре ... Сала Народног позоришта. Плаката розе боје.
132. У среду 8. новембра ове год. НА МИТРОВДАН одржаће се прослава дана 27-годишњице ВЕЛИКЕ ОКТОБАРСКЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ. У потпису: Окружни комитет Комунистичке партије Југославије, Лесковац. Плаката црвене боје. На полећини плакате мастилом: штампано у 1200 ком. 4. IX 1944. Лесковац. Шеф пропагандног отсека Жика Петровић. Стоји и запис да је плаката дата од стране [...] Сергију Димитријевићу у замену.
133. Програм прославе педесетогодишњице радничког покрета у Лесковцу 903-1953, и позивница упућена С. Димитријевићу. Програм беле боје, 4 листа.
134. Народно позориште Лесковац у част 40 година долска друга Тита на чело Партије, 85 година од његовог рођења и 30 година СУБНОР-а Југославије, Јован Путник ВЕЛИКИ ПУТ. Документарна драмао Кости Стаменковићу.... Велика плаката беле боје.
135. Прецртано
136. Међународни сајам текстила и текстилних машина – Лесковац. Слика на картону.
137. „Наша реч“ 1972, штампана слика - стара градска ношња. Фото: Фрањо Фелдхамер.
138. Две штампане слике у боји Лесковца.
139. Амалален Ромален из 1946. Плаката прљаво розе боје.
140. Наредба бр. 5 Команданта града Лесковца – 3. децембра 1944. г. Лесковац. У потпису: Командант мајор РАДЕ ПОПОВИЋ. - Плаката жуте боје.
141. Резолуција учитеља/ица округа лесковачког 12. новембра 1944. године Лесковац. У потпису: Претседништво окружне учитељске скупштине округа лесковачког. - Плаката жућкасте боје.
142. Помозимо нашу браћу. 16. III 1944. год. Лесковац. У потпису: Окружни одбор за прикупљање помоћи пострадалим крајевима Југославије. - Плакат прљаво жуте боје.
143. АПЕЛ - Другови и другарице! У потпису: Срески Народно—ослободилачки одбор у Власотинцу. - Плакете прљаво жуте боје.

144. НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ У ЛЕСКОВЦУ. ПЛАН предавања за друго тромесечје 1950. године. У потпису: Управа Народног универзитета у Лесковцу. - Велика плаката прљаво беле боје.
145. ДЕКЛАРАЦИЈА О ПРОГЛАШЕЊУ ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ. Свима народима Југославије. У потпису: Дано у Београду, главном граду Федеративне Народне Републике Југославије, 29. новембра 1945. године. Имена целог Претседништва - Јако велика плаката беле боје уоквирена тробојком.
146. ПРОГЛАС РЕПУБЛИКАНСКЕ ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ. У Београду, Јануара 1920. год. У потпису: 32 члана Странке. - Велика плаката прљаво беле боје.
147. ТРИ ХАЈДУКА, од Јована Јов. Змаја, у стиху, зелена боје.
148. МОЈИМ ПРИЈАТЕЉИМА И БИРАЧИМА, од Саве Б.Станимировића, 1922.
149. Бирачима Округа Врањског, од Окружног одбора Самосталне демократске странке, 1927. (бела боја).
150. Бирачима среза Јабланичког, од Влајка Коцића, плаве боје.
151. РАДИКАЛИМА ПРИЈАТЕЉИМА И БИРАЧИМА ОКРУГА ВРАЊСКОГ, од Милутина Драговића, 1925. Лебане, зелене боје.
152. БИРАЧИМА, од Патриоте Лесковачке, жуте боје.
153. САМОСТАЛЦИ ?, у потпису: Бивши самосталци, беле боје.
154. ЛЕСКОВАЧКИМ РАДИКАЛИМА, у потпису: Влајко Коцић оснивач РО, розе боје.
155. ЛЕСКОВЧАНИМА, у потпису Лесковчанин, беле боје.
156. ГЛАСАЈ ЗА РЕПУБЛИКУ. РАДНИЦИ, од Клуба Републиканаца, розе боје.
157. Прескочен број.
158. СВИМА БИРАЧИМА, од Месне организације Југословенске Републиканске странке, 1925. године, беле боје.
159. ГЛАСАЈ У ТРЕЋУ КУТИЈУ, ПРИЈАТЕЉУ, од Месног одбора Југословенске републиканске странке, 1925. године, беле боје.
160. ГЛАСАЈ ЗА РЕПУБЛИКУ, ДРУЖЕ, 1925. црвене боје.
161. РАДИКАЛИМА ГРАДА ЛЕСКОВЦА И ЊИХОВИМ ПРИЈАТЕЉИМА, од Месног одбора Радикалне странке за град Лесковац, 1925. беле боје.
162. БРАЋО РАДИКАЛИ И БИРАЧИ СР. ЈАБЛАНИЧКОГ И ЛЕСКОВАЧКОГ, од Ваши пријатељи среза јабланичког, беле боје.
163. ВЛАСОТИНЧАНИМА, од Они који ме добро знају, копија.
164. СВИМА ЧЛАНОВИМА ЈУГОСЛОВЕНСКЕ РАДИКАЛНЕ ЗАЈЕДНИЦЕ, од Одбора Југосл. рад. Заједнице, беле боје.

165. СЕЉАК СЕЉАКУ, од Љубомира Јовановића, копија.
166. ПРИЈАТЕЉУ, од Одбора, копија.
167. БИРАЧИМА СРЕЗА ЛЕСКОВАЧКОГ, од Жив. Рафајловића, 1935, беле боје.
168. БИРАЧИ, од Тодора Поповића, 1935, беле боје.
169. БИРАЧИМА ОПШТИНЕ ОРАОВИЧКЕ, од Др. Мике Петровића, зелене боје.
170. АКО ГЛАСАШ ТОШУ, АКО ГЛАСАШ ЖИКУ, беле боје.
171. НОВИМ ГЕНЕРАЦИЈАМА, ГЛАСАЈТЕ ЈОВАНА ЈОВАНОВИЋА, ружичаста.
172. БИРАЧИМА СРЕЗА ЛЕСКОВАЧКОГ, од Старог радикала, беле боје.
173. ПРИ ЈЕДНАКИМ УСЛОВИМА УВЕК ПРВЕНСТВО БОРЦИМА И РАТНИЦИМА, црвене боје.
174. ЛЕСКОВАЧКО ГРАДСКО ПОЗОРИШТЕ, беле боје.
175. ЗАНАТЛИЈАМА, СИТНИМ СОПСТВЕНИЦИМА И ЧИНОВНИЦИМА ВАРОШИ ЛЕСКОВ. Од Агитационог одбора, 1926, црвене боје.
176. ДЕМОКРАТИМА И ПРИЈАТЕЉИМА ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ ОД МОДС, беле боје.
177. ГЕНЕРАЛ-ШТАБУ РАДИКАЛНЕ И ДЕМОКРАТСКЕ ПАРТИЈЕ У ЛЕСКОВЦУ, од једног продавца стоке, 1927, плаве боје.
178. ПРИЈАТЕЉУ, Нерад, непоштење..., зелене боје
179. ГРАЂАНИ ДЕМОКРАТЕ? од неколико демократа, беле боје
180. РАДНОМ НАРОДУ ГРАДА И СЕЛА ОКРУГА ВРАЊСКОГ?, од Изборног одбора Републиканског савеза, 1927, црвене боје
181. ЛЕСКОВАЧКОМ ГРАЂАНСТВУ од Боре Наумовића, 1923, жуте боје
182. РАДНИЦИМА ОКРУГА ВРАЊСКОГ?, од Окружног одбора Југ. реп. странке
183. ИСКРЕНА РЕЧ ЗЕМЉОРАДНИЦИМА? од Окруж. одбора југл. реп. странке, црвене боје
184. САМОСТАЛНИМ РАДИКАЛИМА? Од Главног одбора реп. странке, црвене
185. Решење Комисије за ратну штету, од 1946. године
186. УДРУЖЕЊЕ СПОРТСКИХ РИБОЛОВАЦА ВЕТЕРНИЦА У ЛЕСКОВЦУ, врши упис
187. Лесковачко ловачко удружење, од Управе леск. лов. удружењ[а], 1927. беле боје
188. ПРВО НИШКО ЛОВАЧКО УДРУЖЕЊЕ СЕДИШТЕ КЛУБА ХОТЕЛ „СИНЂЕЛИЋ“, 1927.

189. ЛЕСКОВАЧКО ДРУШТВО У ЛЕСКОВЦУ? одржаће Скупштину, 1952.
190. РЕДОВНА ГОДИШЊА СКУПШТИНА, 1959, беле боје
191. ОБЈАВА? Од 7. маја 1927. године, беле боје
192. ГРАЂАНИ ГРАДА ЛЕСКОВЦА? од Ђорђа Блажића, беле боје,
193. ОДГОВОР Г- МИХ БАБА МИЛКИЋУ, од М. П. Димића, беле боје
194. ГРАЂАНИМА ГРАДА ЛЕСКОВЦА? од М. Баба Милкића, 1927.
195. ГРАЂАНИМА ГРАДА ЛЕСКОВЦА? од 1925, беле боје,
196. Грађанима града Лесковца, од Одбора грађана, 1927. беле боје
197. РЕЗОЛУЦИЈА, од Пред. збора Д. Костића, плаве боје, 1927.
198. ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ ЛЕСКОВЦА? од априла 1927. жуте боје
199. ГРАЂАНИМА ГРАДА ЛЕСКОВЦА, Одбор грађана, беле боје
200. ГРАЂАНИМА ГРАДА ЛЕСКОВЦА? ОДБОР ГРАЂАНА, беле боје
201. КАНДИДАТСКА ЛИСТА, Михајла Буринчића, 1927.
202. ГЛАСАЈ ЗА РЕПУБЛИКУ ДРУЖЕ? куцано
203. БИРАЧИМА? ГРАЂАНИМА? од Извршног одбора, 1914. беле боје
204. РАДНИЦИМА И СИРОТИЊИ ГРАДА ЛЕСКОВЦА? од Изборног одбора реп. савеза, беле боје
205. ЧЕСТИТИ И ДОБРИ ЛЕСКОВЧАНИ? 1937. беле боје
206. ТОДОР ТОНИЋ И СВЕТИ САВА, беле боје
207. ЛЕСКОВАЧКИ НАРОДНИ УНИВЕРЗИТЕТ, од Управе, 1937. беле боје
208. ПРИЈАТЕЉИ И ГРАЂАНИ ОВЕ ВАРОШИ, беле боје
209. ПРАЗНЕ ИЛУЗИЈЕ ТОДОРА ТОНИЋА, беле боје
210. БИРАЧИМА СРЕЗА ЛЕСКОВАЧКОГ? од Тодора Тонића, беле боје
211. О ДУХОВИМА ДОЛАЗИ У ИСТОЧНУ СРБИЈУ М- ПРИБИЋЕ-ВИЋ? зелене боје
212. ЧЛАНОВИМА И ПРИЈАТЕЉИМА ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ? од Управе ом. дем. странке, розе боје, 1927.
213. ПОШТЕНИМ ЉУДИМА НА ЗНАЊЕ, од човека из народа, 1927.
214. ЧЛАНОВИМА И ПРИЈАТЕЉИМА ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ, од Месног парт. Одбора, 1927. плаве боје.
215. Демократима и њиховим пријатељима у Лесковцу, од месног одбора Демократске странке, 1927.
216. ДРУШТВО ЕКОНОМИСТА ЛЕСКОВАЦ, предавање Сергија Димитријевића, 1952. год.
217. Народни универзитет у Лесковцу, предавање Сергија Димитријевића, 1946. год.
218. Народни универзитет у Лесковцу, предавање Сергија Димитријевића, 1945. год.

219. Свечана академија Одбора за организовање музеја, 1948.
220. Народни универзитет у Лесковцу, предавање Сергија Димитријевића, 1947. год.
221. Народни универзитет у Лесковцу, предавање Сергија Димитријевића, 1947. год., розе боје.
222. ОРГАНИЗОВАЊЕ ГРАДСКОГ МУЗЕЈА У ЛЕСКОВЦУ, 1948.
223. Народни универзитет у Лесковцу, предавање Сергија Димитријевића, 1956. год.

8. април 1997. године

Предала
Нада Димитријевић

Примила
Мира Ниношевић, виши кустос
Народног музеја у Лесковцу

- ✓ 213. POŠTENIM LJUDIMA NA ZNANJE? od čoveka iz naroda, 1927.
- ✓ 214. ČLANOVIMA I PRIJATELJIMA DEMOKRATSKE STRANKE? od Mesnog part odbora, 1927. plave boje,
- ✓ 215. Demokratima i njihovim prijateljima u les ovcu, od mesnog odbora demokr. stranke, 1927.
- ✓ 216. DRUŠTVO EKONOMISTA LESKOVAC, predavanje SD, 1952.
- ✓ 217. narodni univerzitet u les. predavanje SD. 1946 godine
- ✓ 218. Narodni univdr. u Lesk. predavanje S., od 1945. godine
- ✓ 219. Svečana akademija odbora za organizovanje muzeja, 1948.
- ✓ 220. Narodni univerzitet u lesk. predavanje SD. 1947.
- ✓ 221. Narodni univerzitet u lesk. predavanje SD. 1947, roze boje
- ✓ 222. ORGANIZOVANJE GRADSKOG MUZEJA U LESKOVCU? 1948.
- ✓ 223. Narodni univerzitet u Lesk. predavanje SD. 1956. godine

8. april 1997. godine

Predala
Nada Dimitrijević,
Nada Dimitrijević

Примила
Мира Ниношевић, виши кустос
Народног музеја у Лесковцу
Мира Ниношевић

**Реверс за плакате из Збирке Сергија Димитријевића позајмљене
Народном музеју у Лесковцу за изложбу „Парламентарни
и општински избори у Лесковачком крају између
два светска рата (1918-1941)“**

R E V E R S

Dana 27. septembra 1996. godine, primila sam od drugarice Nade Dimi-
~~stina~~ drijević, sledeća dokumenta; iz Zbirke plakata dr Sergija Dimitri-
jevića:

1. "Građanstvu grada Leskovca", plakat Živojina Rafajlovića, 9. oktobra 2
1921. godine.
2. "Građanima grada Leskovca", u potpisu Mesni odbor Demokratske stranke
Uprava Zanatlijskog saveza, 16. oktobar 1921. godine,
3. "Braćo Leskovčani, u potpisu Nekoliko Leskovčana, 16. oktobar 1921.
4. "Baba-Milkićeva politika", u potpisu Čeda Nikolić, 5. februar 1922. godi
5. "Zanatlijama grada Leskovca", u potpisu Nekoliko zanatlija, februar 1922
6. "Braćo Leskovčani", u potpisu Milutin Dragović, 1923.
7. "Seljače i građanine, u potpisu Okružni odbor Jugoslovenske Republika-
nske stranke, marta 1923.
8. "Radikalima i prijateljima, u potpisu Radikalac, 1923.
9. "Građanima grada Leskovca, potpis - U ime Građana Leskovačkih, agita-
cioni odbor Leskovčana, 1925.
10. "Radikalima i radikalnim prijateljima u okrugu vranjskom, u potpisu Mil
lutin Dragović, 5. januara 1925.
11. "Braćo kockari", u potpisu - Za kockarski klub Turčin i Japanac, 1925.
12. "Zanatlije i radnici Leskovački, u potpisu Pozdravlja vas jedan za-
natlija koji je posle rata ...., 1925.
13. "Leskovčani", u potpisu odbor Samostalaca, 1925.
14. "Članovima i prijateljima Demokratske stranke, u potpisu Mesni ~~odbor~~
partijski odbor, februara 1925.
15. "Biračima sreza Leskovačkog, od Sreskog odbora Narodne Radikalne Stra-
nke sreza Leskovačkog, februar 1925. godine
16. "Radikalima opštine: Razgojnske, Crkovničke, Jašunjske i Pečenjevačke.
u potpisu Sreski odbor Nar. Radikalne stranke, 1925.
17. "Radikalima sreza Leskovačkog, u potpisu Sreski odbor Nar. Radik. stran
nke, januar 1925. godine
18. "Radničkim, seljačkim i svima drugim radnim masama varoši i sela",
u potpisu, Centralni odbor Nezavisne radničke partije Jugoslavije,
1925.
19. Objava, iydata od suda opštine varoši Leskovca 26. avgusta 1927. god
br. 12001 u Leskovcu "Glasaj "Republiku", od Okružnog odbora Jugoslovenske
Republikanske stranke, septembra 1927. godine
20. Demokratima okruga vranjskog, u potpisu Stojadin Arandelović, avgusta
1927. godi, Vranje
21. "Zemljoradnicima okruga Vranjskog, i u dnu kandidaciona lista, 1927.
22. "Samo stalna Demokratska stranka, - Birači okruga vranjskog, potpis,
Okružni odbor, Samostalne demokratske stranke, septembar 1927.
23. "Demokrate i građani, u potpisu - Odbor, 1927.
24. "Glasaj za Savez Zemljoradnika, 1927.
25. "Braćo zanatlije", u potpisu Predsednik Glavnog Saveza Zanatlijskog
Zadruga u Kralj. SHS, Milan Stojiljević, 1927.
26. Kandidatska lista Demokratske stranke, 15. avgust 1926. potpis - Po-
dodbor Demokratske stranke,
27. "Slike i prilike", "Građani neojte glasati, 1927.
28. "Leskovčani - birači", Glasajte svi za Nikolu Dinića, 1931.
29. Biračima, potpis, Đura Krđžalić, advokat i Brat. Belošević
30. Dragi prijatelju, glasaj za listu Nikole Dinića, 1931.
31. "Proglas članovima Jug. Narodne stranke i svim biračima Kralj. Jugo-
slavije, potpis Glavni odbor , 1935.
32. "Dragi prijatelju", u potpisu Todor Tonić, maj 1935.
33. "Dragi prijatelju, tvoje glasačko mesto je 6. kvart u gimnaziji ...
, u potpisu Todor Tonić, kandidat za srez Leskovački
34. "Seljacima sreza leskovačkog, braćo seljaci", u potpisu - S pošto.
vanjem Vaš brat seljak i narodni prijatelj, 1935.

35. "Dragi prijatelju", u potpisu Predsednik Ministarskog saveta i Ministar inostranih poslova, 1935.
 36. "Ministru u penziji gospodinu Žiki Rafajloviću, industrijalcu u potpisu, Đoka Vranjkić, 1935.
 37. "Svesni građani, u potpisu Žika Rafajlović, 1935.

Ukupno dokumenata - plakata uzeto je 37 . Plakate su različite veličine i boje. Plakate se daju za izložbu Narodnog muzeja u Leskovcu pod nazivom "Škoplje" "Parlamentarni i opštinski izbori u leskovačkom kraju između dva svetska rata (1918-1941. godine) Plakate biće vraćene po završetku izložbe koje će se otvoriti krajem 1996. godine, u istom stanju bez oštećenja.

Preдалa:

Nada Dimitrijević,

Nada Dimitrijević

Primila:

Mira Ninošević, viši kustos
 Narodnog muzeja u Leskovcu

Mira Ninošević

**Хронолошки списак предавања Сергија Димитријевића
пронађен у његовој заоставштини**

Наслов предавања	Датум	место	град	бр. плаката
1. Оснивачи научног социализма (бела)	18 XI 45	Н. У.	Лесковац	4
2. Оснивачи научног социализма (плава)	22 XI 45	Н. У.	Лесковац	4
3. О Уставу (велики)	23 XII 45	Н. Ф.	Лесковац	4
4. О Лењину	20 I 46	Н. У.	Лесковац	4
5. О Држави	22 V 46	Н. У.	Лесковац	6
6. Наша нова економска политика у об. инд.	12 I 47	Н. У.	Лесковац	4
7. О испитивању прошлости Лесковца и околине	15 I 47	Н. У.	Лесковац	7
8. Индустија бивше Југославије и наша нова пр.	9 IX 47	Н. У.	Лесковац	4
9. Стари Лесковац као просветни и култ. центар	21 I 48	Н. У.	Лесковац	6
10. Организовање Градског народног музеја	18 III 48	Одбор за орг. М.	Лесковац	4
О Градском народном музеју	2 V 48	-	-	2
11. О Димитрију Туцовићу	18 XI 49	Синд. 95 и 59 К	Београд	Рук.
12. Инострани капитал у бившој Југославији	17 IV 50	Н. У.	Приштина	1 рук.

13. Страни капитал у привреди бивше Југосл.	17	Друшт. Ек. Срб.	Београд	1 рук.
14. Страни капитал у привреди бивше Југосл.	17 VI 50	Друшт. Ек. Зај	Зајечар	2
15. Страни капитал у привреди бивше Југосл.	18 VI 50	Н. У.	Бор	2
16. Градска привреда старог Лесковца	10 IX 52	Друшт. Ек. Лес.	Лесковац	4
17. Дубровачка трговина и улога дуб. колон. у Прок.[упљу]	10 V 55	Истор. инст.	Београд	1
18. Личност и дело Р. Драговића Позивница	6 I 56	Рад. Унив.	Т. Ужице	4
19. Личност и дело Р. Драговића Плакат	6 I 56	Рад. Унив.	Т. Ужице	2
20. Дубровачки Каравани у Ј. Срб. у XVII веку	22 III 56	Истор. инст.	Београд	2
21. Дубровачки Каравани у Ј. Срб. у XVII веку	29 V 56	Н. У.	Лесковац	4
22. Српски средњовековни бакарни новац	16 V 57	Истор. инст.	Београд	3
23. Нове врсте српског средњовековног новца	20 II 58	Арх. Инст.	Београд	2
24. Нове врсте српског средњовековног новца	20 II 58	Истор. инст.	Београд	1
25. Хронологија Душановог царског новца	23 X 58	Истор. инст.	Београд	2
26. Српски социјалисти и први светски рат	15 II 59	Н. У.	Лесковац	5
27. Контрамасрке на српским и босанским динарима	20 VI 59	Истор. инст.	Београд	2

28. Вече књижевника и публициста	9 X 64	Одб. за прос. и Р. Ун.	Лесковац	3
29. Окт. соц. рев. и развитак класне борбе из пок.	12 VI 67	Р. Унив.	Лесковац	6
30. Српски средњовековни новац пер. царства	9 II 68	Музеј гр. Беог.	Београд	2
31. Д. Поповић и српска соц. дем. партија	7 XI 68	Коларчев	Београд	3
32. Револуционарна оријент. југ. рад. покрета	6 III 69	Рад. Унив.	Нови Сад	3
33. Стварање КПЈ	19 II 69	Омл. Универ.	Београд	1
34. Револ. ориент. југ. рад. покрета	5 III 69	Коларчев	Београд	1
35. Новац периода краљевства	14 IV 69	Коларчев	Београд	2
36. Новац периода царства	21 IV 69	Коларчев	Београд	1
37. Новац феудалаца у периоду расп. царства	28 IV 69	Коларчев	Београд	-
38. Новац периода Стефана Лазаревића	5 V 69	Коларчев	Београд	1
39. Новац периода Бранковића и новац градова	12 V 69	Коларчев	Београд	-
40. Новац приморских градова	19 V 69	Коларчев	Београд	1
41. Услови илегалног партијског рада	30 IX 69	Нар. Биб.	Лесковац	4
42. Услови илегалног партијског рада	2 X 69	Нар. Биб.	Лесковац	1

43.О мемоарској литератури и мемоарим. Св. Вук [Светозар Вукмановић Темпо - Прим. М.С.Д.]	16 III 71	Нар. Биб.	Лесковац	2
44.О мемоарској литератури и мемоарим. Св. Вук	23 III 71	Нар. Биб.	Лесковац	1
45.О мемоарској литератури и мемоарим. Св. Вук	24 III 71	Библио-тека	Вучје	3
46.О мемоарској литератури и мемоарим. Св. Вук	24 III 71	Н. Унив.	Вучје	1
47.О мемоарској литератури и мемоарим. Св. Вук	25 III 71	Н. Библ.	Брестовац	2

ИЗ ЗБИРКЕ ПЛАКАТА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

1. Радничко забавно вече 29. септембра 1902.
2. Кандидатска листа за избор председника и одборника Општине власотиначке, 28. март 1910.
3. Велики социјалистички збор у Црној Трави, 8. јула 1914.
4. Жив. М. Рафајловић грађанству града Лесковца, 9. октобра 1921.
5. Радници и грађани не гласајте у општинским изборима, октобар 1921.
6. Занатлијама града Лесковца, фебруар 1922.
7. Бора Наумовић лесковачком грађанству, 11. август 1923.
8. Милутин Драговић: Браћо Лесковчани, 1923.
9. Милутин Драговић: Радикалима и пријатељима, 1923.
10. Окружни одбор Југословенске Републиканске Странке: Самосталним радикалима, 1923.
11. Радикалима и радикалним пријатељима у округу Врањском, 25. децембра 1924.
12. Лесковчанине, 1925.
13. Друго весело вече à la „Ошишани јеж“ у сали хотела „Костић“, 1925.
14. Централни одбор Независне радничке партије Југославије: Не гласајте, фебруар 1925.
15. Милутин П. Драговић: Радикалима, Пријатељима и Бирачима округа Врањског, фебруар 1925.
16. Кандидатска листа Самосталне странке за округ Врањски, фебруар 1925.
17. Милан Прибићевић ће одржати неколико јавних зборова и предавања, мај 1925.
18. Градско позориште из Битоља у сали - башти хотела „Круна“, 23. јула 1925: Наша работа
19. Кандидатска листа Демократске странке, за избор часника Општине лесковачке, 15. августа 1926.
20. Објава Лесковачког градског позоришта, септембар, 1926.
21. Збор акционара Лесковачке централне банке, 15. март 1927.
22. Резолуција збора грађана града Лесковца, одржаног 3. априла 1927.
23. Мих. Ћ. Бабамилкић: Грађанима града Лесковца, 23. април 1927.
24. Објава, мај 1927.
25. Грађанима града Лесковца - Електрично питање, 19. мај 1927.
26. Позив за годишњу скупштину лесковачког Ловачког удружења, од 24. јуна 1927.
27. Позив за велики грађански збор, 28. августа 1927.

28. Радном народу града и села округа Врањског, септембар 1927.
29. Распоред свечаног погребца индустријалца Петра К. Илића, 13. новембра 1927.
30. Позив да се гласа за Стојадина Анђелковића, 1927.
31. Позив да се гласа за Савез земљорадника, 1927.
32. Позив Милана Стојисиљевића занатлијама, да гласају за Стојадина Анђелковића, 1927.
33. Одговор М. П. Димића Мих. Бабамилкићу, 1927.
34. Грађанима града Лесковца - Ђорђе Блажић о Електричном друштву
35. Грађанству вароши Лесковца - Питање електричног осветљења, 1927.
36. Грађанима града Лесковца - Електрично питање, 1927.
37. Грађанима града Лесковца - Електрично друштво, 1927.
38. „Илић, Теокаревић и Петровић“, без датума
39. Браћа Илићи, индустријалци, 11. октобар 1928.
40. Илић, Теокаревић и Петровић, 14. октобар, 1928.
41. Браћа Илићи, индустријалци - одговор Милорада Тадића, октобар 1928.
42. А. Н. Стојановић Милораду Тадићу, 1. новембар 1928.
43. Отворено писмо господину Милораду К. Јовановићу, Великом Жупану Нишке области, 27. март 1929.
44. Поводом изјаве Жив. К. Рашковића бив. Великог Жупана, 1929.
45. Писмо Тодора Р. Тонића гласачима, 1931.
46. Позив гласачима Николе Динића, 1931.
47. Проглас гласачима Душана М. Станковића Славуја, 1931.
48. Позив гласачима Николе Динића, 8. новембра 1931.
49. Поводом избора Црквене општине, 17. април 1932.
50. Пажња грађанству - Поводом избора Црквене општине, април 1932.
51. Драги пријатељу - Поводом избора Црквене општине, април 1932.
52. Алекса С. Томић: Грађанству Лесковца, 1932.
53. Јован Давидовић: Грађанству вароши Лесковца, 5. септембра 1932.
54. Алекса С. Томић: Грађанству Лесковца, 7. септембра 1932.
55. Сељацима среза Лесковачког - Позив да се глас да Живојину М. Рафајловићу, 3. мај 1934.
56. Земаљска кандидатска листа - Јован В. Јовановић, 20. април 1935.
57. Позив да се гласа за Јована В. Јовановића, без датума
58. Жив. Рафајловић Ђоки Врањкићу, 3. мај 1935.
59. Ђока Врањкић Министру у пензији Жики Рафајловићу, индустријалцу, 3. мај 1935.

60. Драги пријатељи - Тодор Р. Тонић, мај 1935.
61. Земљорадници гласајте Јована Јовановића, мај 1935.
62. Алек. Илић, грађанима Лесковца, мај 1935.
63. Живела победа и свест грађана - Позив да се гласа за Жику Рафајловића
64. Позор - Плакат против Жике Рафајловића, без датума
65. Браћо Лесковчани и сиротињо лесковачка - Против Тодора Тонића
66. Гаја Гајић: Политички „успеси“ Тодора Тонића, без датума
67. Празне илузије Тодора Тонића, без датума
68. Тодор Тонић и Свети Сава, без датума
69. Позив да се гласа за Јована Јовановића, 1935.
70. Трговци - Позив да се на скупштини Удружења трговаца у Лесковцу гласа за Николу Стојиљковића, 6. јун 1936.
71. Трговци сви на скупштину - Позив да се на скупштини Удружења трговаца у Лесковцу гласа за Николу Стојиљковића, 6. јун 1936.
72. Гласачки лист, 7. јун 1936.
73. Петар С. Петровић: Ослобођење Косте Шљуке, Академско позориште Лесковац, у сали хотела „Костић“, 15. новембра 1936.
74. Лесковачки Народни универзитет, други број Усмених новина, 24. јануар 1937.
75. Годишња скупштина Савезног ловачког удружења у Лесковцу, 16. април 1937.
76. Свим члановима Југословенске радикалне заједнице, 1938.
77. Љубомир Јовановић: Сељак сељаку, 1938.
78. Љубомир Јовановић: Сељак сељанки, 1938.
79. Лесковачка народна песма, 1938.
80. Мицков отац за време рата, 1938.
81. Лука Трајковић: Биначима среза Лесковачког, без датума
82. Радикалима и пријатељима - Позив да се гласа за Милутина Драговића, без датума
83. Позив за Скупштину Лесковачке трговачке омладине, август 1939.
84. Ђачки родитељи - Оглас за спремање ученика, без датума
85. Оглас за приватни санаторијум, без датума
86. Лесковачко ловачко удружење позива на своју славу, Св. Јевстатија, без датума
87. Оглас за оперу „Сироче“, без датума
88. Наредба бр. 5 команданта града Лесковца од 3. децембра 1944.

ПРЕДАВАЊА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА

89. Оснивачи научног социјализма, Лесковац, 18. новембар 1945.
90. Оснивачи научног социјализма, Лесковац, 22. новембар 1945.
91. О Лењину, Лесковац 20. јануар 1946.
92. О држави, Лесковац, 22. мај 1946.
93. Друштвено-економска структура, Радници и устав, Лесковац, 23. децембар 1946.
94. Наша нова економска политика у области индустрије, Лесковац, 12. јануар 1947.
95. О испитивању прошлости Лесковца и околине, Лесковац, 15. јануар 1947.
96. Индустрија бивше Југославије и наша нова привреда, Лесковац, 9. септембар, 1947.
97. Стари Лесковац као просветни и културни центар, Лесковац, 21. јануар 1948.
98. Свечана академија, Лесковац, 2. мај 1948.
99. Дубровачка трговина и улога дубровачке колоније у Прокупљу у XVII веку, Београд, 13. мај 1955.
100. Дубровачка трговина и улога дубровачке колоније у Прокупљу у XVII веку, Београд, 22. март 1956.
101. Дубровачки каравани у јужној Србији у XVII веку, Лесковац, 29. мај 1956.
102. Српски средњовековни бакарни новци, Београд, 16. мј 1957.
103. Нове врсте српског средњовековног новца, Београд, 20. фебруар, 1958.
104. Хронологија Душановог царског новца, Београд, 20. октобар, 1958.
105. Српски социјалисти и Први светски рат, Лесковац, 15. фебруар, 1959.
106. Контрамарке на српским и босанским динарима, Београд, 20. јун 1960.
107. Октобарска социјалистичка револуција и развитак класне борбе и револуционарног покрета у нашој земљи, Лесковац, 12. јун 1967.
108. Српски средњовековни новац (период царства), Београд, 9. фебруар 1968.
109. Душан Поповић и српска Социјалдемократска партија, Београд, 7. новембар 1968.
110. Револуционарна оријентација југословенског радничког покрета у првим годинама заједничке државе, Нови Сад, 4. март 1969.
111. Услови илегалног партијског рада, Лесковац, 30. септембар 1969.

— САДРЖАЈ —

ЗБИРКА ПЛАКАТА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА.....	3
УВОДНА НАПОМЕНА	5
ИЗ ЗБИРКЕ ПЛАКАТА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА.....	9
ПРЕДАВАЊА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА.....	171
ПРИЛОГ.....	197
МИРА НИНОШЕВИЋ	199
СПИСАК ПЛАКАТА ПРЕДАТИХ НАРОДНОМ МУЗЕЈУ У ЛЕСКОВЦУ.....	201
ХРОНОЛОШКИ СПИСАК ПРЕДАВАЊА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА ПРОНАЂЕН У ЊЕГОВОЈ ЗАОСТАВШТИНИ.....	221
ИЗ ЗБИРКЕ ПЛАКАТА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА.....	225
ПРЕДАВАЊА СЕРГИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋА.....	228

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

93/94:929 Димитријевић С.
069.51:[766:659.133.1
766:659.133.1(497.11)]”1902/1969”
94(497.11)

ЗБИРКА плаката Сергија
Димитријевића / приредио Милан С.
Димитријевић. - 1. изд. - Београд : Друштво
за археоастрономска и етноастрономска
истраживања “Влашићи” : Фондација
Николе Цветковића, 2022 (Београд : Скрипта
интернационал). - 230 стр. : илустр. ; 25 cm

Тираж 100. - Стр. 5-7: Уводна напомена /
Милан С. Димитријевић.

ISBN 978-86-80378-06-0 (ДАЕИВ)

1. Димитријевић, Милан С., 1947-
[приређивач, сакупљач] [аутор додатног
текста]
а) Димитријевић, Сергије (1912-1987) --
Колекционарство б) Плакати -- Србија --
1902-1969 в) Лесковац и околина -- Историја --
1914-1976

COBISS.SR-ID 72196361

